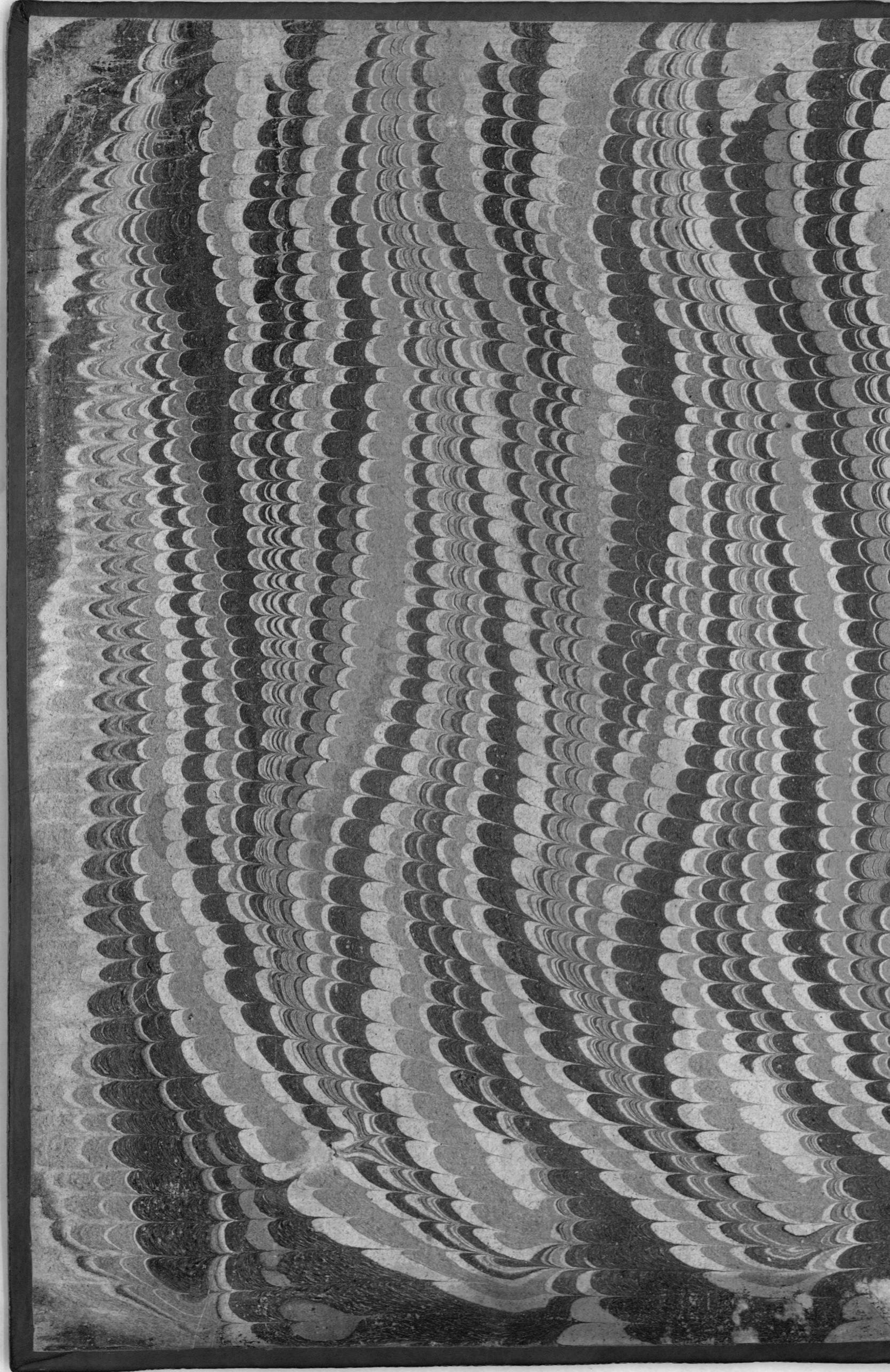
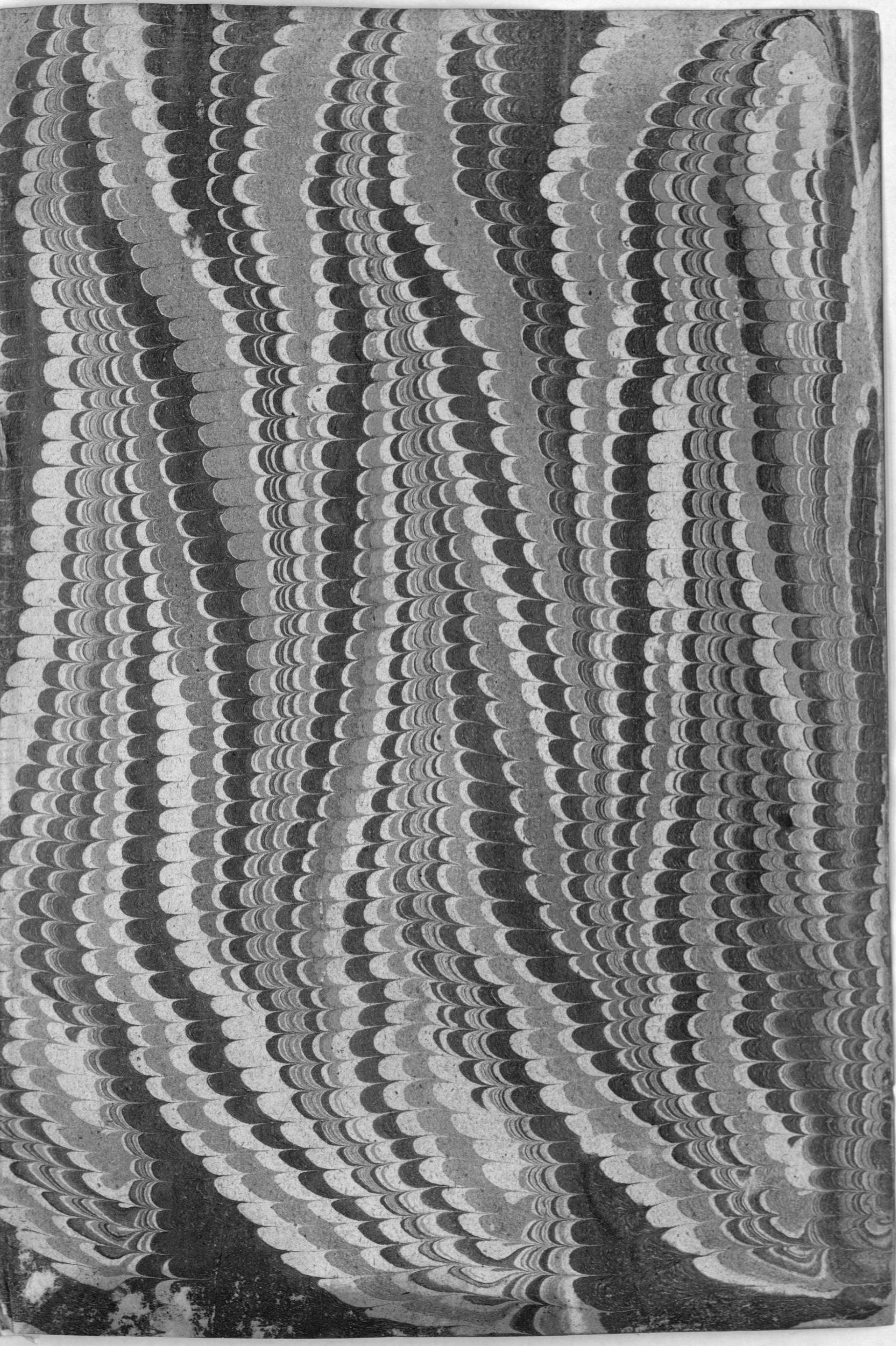

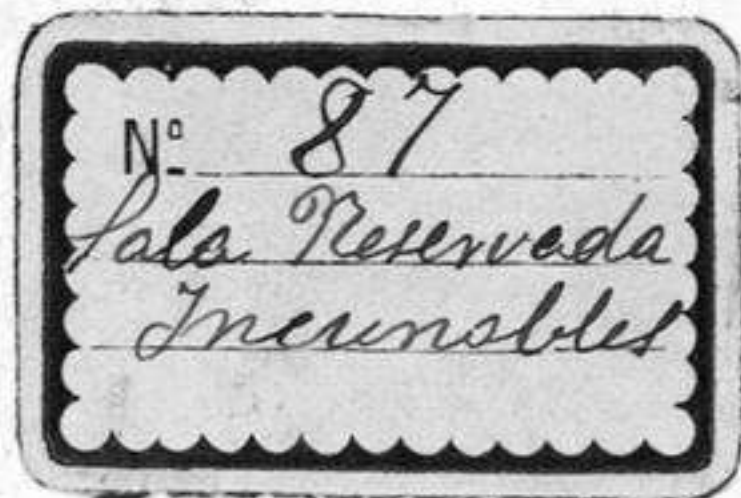
CA

73

X S. A. Lt. 2. Cop. 2

Ine
87

(1)
T: 877369
C: 1000198250

(2)
T: 877394
C: 1000198348

EX BIBLIOTHECA.
S.S. HISPAN. JNE.
Ludovici Ant. Jac.
BORBONII.

IOANNES BRITANNICVS BRIXIANVS SENATVI POPVLOQVE
BRIXIANO SALVTEM

Vm multa & uaria in rebus humanis sint: in quibus hominum genera exerceri solent: quippe cum alii
 arma sequantur: alii agricolationi intenti sint: alii struendis opibus inhæreant: & alii alia id genus opera
 complectantur: quæ omnia cum aliqua ex parte per se clara: & laude digna esse possint: Meum tamen
 semper fuit iudicium litterarum studia ea esse: quæ omnibus sine controuersia præferantur. Nam quid homini
 magis expetendum sit: quam ut uitam suam optimarum artium studiis excolat: ea enim profecto sunt: quibus ad
 religionem: & ad uerum dei cultum ceterasque uirtutes formamur. Litteris omnia egregia & præclara debent
 opera. Quis enim nos a barbaria uindicauit: litteræ. Quis regum cælestium & humanarum simul cognitionem
 ad nos transmisit: litteræ. Quis docuit nos quæ Scipio in Africa: quæ Metellus in Numidia: & alii in aliis præ
 clari Imperatores locis gessere: litteræ. Nam maiorum nostrorum illustria opera in tenebris iacerent: nisi littera
 rum lumen accenderet: Plato enim: Pythagoras: Zeno: Socrates: & alii per modum innumerabiles Philosophi
 nisi litterarum monumenta extitissent: nec ii fuissent quales nunc nominantur: nec eorum nomina ad nos tran
 siuissent. Nullum quidem puto maius ab immortalis deo hominibus dari potuisse donum. In humanis scimus
 opes: Diuitias: Dignitates: Honores: Dominatus: Imperia: & huiusmodi omnia: quæ cunctis fere mortalibus
 exoptari solent: multa in se habere comoda & ad hominis nomen famamque augendam multum ualere. Sed quis
 affirmet ab iis ea nobis præstari: quæ litteræ largiuntur? Nam illa bona quidem sunt: sed quæ paruo temporis cur
 riculo euanescent. Nec iis ea uirtus est: ut ultra fere hominis ætatem alicuius memoriæ extendant. Immo
 enim ubi qui ea possedit naturam concessit: eius sæpe nomen & fama eodem obruitur tumultu quo corpus tegi
 tur. At litteræ non modo nobiscum non intereunt: nec circumscripto temporis spatio nomen nostrum terminant
 sed quod nemini diffidendum est: ita nos morientes posteritati commendant: ut fama nostra eternitatem conse
 quatur: & eo circumferatur splendore: qui nec annorum multitudine obscurari potest: nec ulla alia tempo
 rum iniuria extinguatur. Adde quod ex litteris delectatio petitur iucundissima. Nam cum ceteris rebus Neque omnis
 ætas: Neque tempus: Neque locus detur: iis studiis adolescentia regitur. Senectus oblectatur. Hæc eodem (ut ait Cice
 ro) res secundas ornant: aduersis solatiū præbent: delectant domi: non impediunt foris: pernoctant nobiscum
 peregrinantur: rusticantur. Quanti autem faciendæ sint: litteræ: cum multa alia: tum illud in primis nobis do
 cumento esse potest: quod Homerus (Auctore Cicerone) Colophonii ciuem esse dicit suum. Chii suum uen
 dicant. Salaminii repetunt. Smirni uero suum esse confirmant. Et cur a tot populis ciuis suus dicitur Home
 rus: ob litteras nimirum: quod non paruam accessionem laudis & gloriæ ciuitatibus fore arbitrabantur: si tale
 habere uirum contigisset. Quamobrem cum iis nihil in humanis pretiosius uiliusue cognoscere. ad eas sem
 per eo delatus sum desiderio: ut nihil mihi dulcius nihil suauius uideretur. Cæterum indignum & illiberale
 putabam: me ita litteris deditum esse ut ex iis nihil ad commune hominum utilitatem afferere. Sed cum multa se
 nobis offerrent: quæ labore & industria nostra non mediocrem uidebantur afferre posse legentibus fru
 ctum: Illud potissimum aggrediendum censui: quod a iuuentute Brixiana maxime exoptabat. Nam cum supe
 riore Anno forte Persium publice legerem: in eiusque expositione a me nonnulla dicerentur: quæ uel præter
 multorum opinionem dici uidebantur: uel a quoque etsi sciebat ætate nostra litteris prodita non erant: nonnulli
 adolescentes Brixiani qui non minus litteris quam probitate morum præfulgent. Et in primis Gabriel Emus patri
 cius Venetus excellens adolescens ingenio: in præsens discipulus meus hortati sunt: ut quæ a me dicta fuerant
 accuratius colligerem publicareque. Quod & si profitendi officio & aliis negotiis familiaribus impediabar:
 ut ad id efficiendum nullum mihi tempus concedi uideretur: tamen ne eorum causa noluisse: aut me laboris parte
 sum esse putarent: negotium suscepi. Et eo quidem studiosius: quod eiusmodi res esset: quæ mihi beniuolentiæ
 & gratiæ conciliatura esset: & illis utilitatem allatura. Persium enim cognoscebam eum esse Poetam: quem certe
 omnibus eiusdem operis auctoribus præferendum non dubitarem. In eo namque mira eruditio: & acerbitas: ue
 nustatis plurimum: felix non parum. Quis enim Persius magis ad uitia fugienda nos doceat? Quis ad uirtutem
 sequendam magis erigat? Cæterum cum tempore mihi ratio constaret: quibus tanta hominum iniquitas irrepsit
 mihi non fecisse hilum uidebat: nisi opus meum iis dicaretur: quorum patrocinio & potentatu ab improborum
 inuidia tutum esset. Itaque amplitudini & fidei uestræ Ciues Brixiani me totum & omnia mea tradere di
 coque. Illud a nobis igitur peto pro ea humanitate & fide qua iter alios mortales semper claruistis: ut quod
 opera & idultria nostra ad commune omnium utilitatem in Persii expositionem elucubratum est: ita sinu ue
 stro excipiatis: ut ab eorum morsibus qui alienæ semper uirtuti inuident: tutum præstetis. Neque tamen ita
 amens sum: ut existimem me malignitatis humanæ detes uitare posse. Præsidio tamen & auctoritate fieri ue
 stra potest: ut improborum latratus me minus offendant. Nam quod publica fouetur æstimatione: ab iniquis
 minus audacter detrectari solet. Quod si has studiorum meorum primitias iudicio uestro præbui sensero: ma
 iori cum fiducia alia quæ iam coepta sunt: propediem edemus. Illud enim mihi maximum esse lucrum putauimus: quod maxi
 me uestris seruire commodis: & ea omnia cogitare & facere: quæ dignitatem & amplitudinem uestram prome
 reantur. Illud addo me hanc interpretationem eo libentius suscepisse: quod a Poeta secundam satyram ad Bri
 xianum quendam Macrinum ratione temporum scribi coniciebamus: ut latius in commentariis declaratur. Con
 fido etiam quodcumque scripsimus huiusce operis studiosis non paruam utilitatem allaturum. Eos autem qui
 litterarum studiosi sunt: & eos præsertim qui inuidia non mouentur oro obtestorque: ut si qua forte a me

bonum est
 qd in qdali
 p. r. m. p.

L

Lp. m. n. n.
 n. b. p. l. m.
 g. l. m. p. a. l. g. t. s.
 p. + p. m. p. p.
 d. p. m. n. p. p.
 p. p. p. p. p. p.
 p. p. p. p. p. p.

L

L

uel male interpretata uel præterita sunt: quæ plurima esse possunt (cū diuini potius sit: q̄ humani ingenii nō errare) sua ipsi industria labori meo subueniāt: & cōmuni omnium utilitati consulant. Non dubito quin si Horani præceptū secutus fuisset: qui in arte poetica suadet editionem nō esse precipitandā: sed nonum pre mendam in annum: plura a me & addita fuissent: & mutata. Festinantius itaque editionem maturavi q̄ erat in animo: ueritus ne id mihi uiuenti accideret: quod nuper mortuo accidit Palacino municipi meo uiro Si gularis doctrinæ: Qui cū in officia Ciceronis & Valerium Maximum nō minus diserte q̄ sapienter quædā scripsisset: eadem morte præuentus edere nō potuit: quæ ab iis excepta qui Gloriā alieno partam labore & periculo in se libenter transferunt: supprimuntur: ut successu tēporis ipsi pro suis edant: Iniuriam profecto. Pa lacini manibus facturi maximā. Cum igitur ciues optimi nulla prorsus commotus gloria hoc tātū oneris susceperim: sed ut industria mea: qui me ad hoc hortati sunt: morem gererem: uos rogo hos commentarios ea beniuolentia & liberalitate suscipiatis. qua a me scripti sunt: Valet.

VITA PERSII PER IOANNEM BRITANNICVM.

Persius flaccus in Thuscia Volaterras habet patriā: quod cum Eusebius testetur: ipseque i ultima sua satyra innuit cum ait. Mihi nunc ligus ora Intepet: hybernat que meū mare: qua latus ingens Dāt scopuli: & multa littus se ualle recepat. Lunai portum est opere cognoscere ciues. Nam luna oppidum est & portus Tusciæ ut Sentiūt Strabo & Plinius. Ostēdit igitur poeta se thuscū esse cū ait hybernatq̄ meum mare. Vollaterræ oppidū est hoc modo ædificatum. In profunda ualle sublimis & præ ceptis undique collis extat cuius in uertice planities est: in qua sita ipsius sunt urbis mœnia: ad quæ stadio rū. xv. ascensus est: E cuius basi rupes tota ardua atq̄ difficilis. Illic aliquando ex proscriptis a Sylla qui quat tuor militum complerenti ordines biennio per obsidionem pressi tandem per inducias discedentes locū il lum reliquerūt. Natus est ibi Persius anno. xxi. imperii Tiberii: tertio anno post passionē Christi dei nostri. Mortuus anno ætatis suæ. xxx. Anno. ix. Imperii Neronis quo anno thermæ a Nerone ædificatæ sūt. Cum litterarū causa Romā uenisset annos egressus pueritiæ in disciplinā se tradidit Cornuto philosopho (ut ipse cecinit in quinta satyra ubi ait. Cū primū pauido custos mihi purpura cessit bullaque succintis laribus do nata pepēdit Me tibi supposui: teneros tu suscipis annos Socratico Cornute sinu. Eum summa pietate colu it & obedientia. Vfus est amicitia i primis Minutii Macrini Brisiani equestris ordinis Principis Viri singula ri modestia & fide: & Cæsi bassi Poetæ Lyrici ætate iam adulta sex satiras mira carminis acerbitate scripsit: quæ nūc in manibus habentur. In quibus summa eius ingenii uirtus indicatur. Vnde non immerito Quin tilianus eum multum ueræ gloriæ meruisse quanuis uno libro prodidit. Que ab aliis traduntur de eius ui ta cū auctoritate careant mihi non probantur. Tenuiū opum se fuisse declarat illic. Quis expediuit psitaco suū cheræ? Picas quis docuit uerba nostra conari? Magister artis ingeniique largitor Venter.

VITA PERSII PER BARTOLOMEVM FONTIVM.

Persium aggressuro in primis necessariū uisum est eius uitā ac satyram breui oratione percurrere. Aulus Persius Flaccus patre Flacco: matre fuluia olympiade ducetissima tertia imp æte Tiberio uolaterris: ut Eusebius: ut ipse de se scribit: lunæ potius natus est. Mediocri autem statura: insigni forma probatis moribus: ingenio & doctrina prestanti fuit. Prima adolescentiæ patre mortuo. Qu. Remniū Palæmonem grammaticū uicentinū audiuit. Mox rhetoricæ sub uirginio flauo incubuit. In de se ad Cornutum philosophū conferens familiariter se cum ad interitū usq̄ uixit. Anno uero ætatis no no ac uigesimo regnante Nerōe interiit unū Hūc satyrarū reliquens librū: in quo ueræ laudis plurimū me ruit. Satyra uero carminis genus uariis rebus refertū est: quod fere idem: quod comœdia uetus est. Nā cū in compitis ociosi diebus festis operarentur atiqui: inculū ac rude carmen priscam comœdiā in uenere in qua primū bonos laudare: post etiā malos nominatim carpe assuerūt. Sed cū in dies maiore in scribēdo licentia uetterentur: cautū est lege: nequis eiusmodi carmen describeret. Ex quo ueteri sublata: noua comœdia ema nauit: atatis cuiusq̄ mores & personarū affectus continens: sed ad comœdiæ ueteris formā paulatim satyra hæc irepsit in qua sine ulla proprii cuiusq̄ nominis mentione uitia hominū notarentur. Priscum uero satyre genus tam latini q̄ græci excolueret: sed hæc noua satyra latiorū est in qua Lucilius maximam primus lau dem obtinuit satyram autē quis a satyra lege multis aliis conferta legibus: unoq̄ rogatu multa & uaria com plectente. Vel a satyra cibi genere diuersis rebus condito. Vel a lance satyra: que multis generibus primitia rū referta sacris adhibebatur: quidam appellatam existiment: meliores tamen auctores a siluestribus saty ris in uetere fabula institutis nominauere. Verum: his breuiter de poetæ uita ac satyra enarratis explana tionem ipsam aggrediamur.

Satyra carmen est: ut diomedii placet: apud romanos maledicum: ad hominum uitia carpēdas: comœdiæ priscæ caractere compositum: a qua in hoc tantum differt: q̄ illa iambicis & eiusmodi uersibus constat: & personis introductis nouæ fere comœdiæ par est: & uitia hominum cum denominatione continet personarum. Hæc autem idest satyra in exámetros assurgit: libertate simplex: Neq̄ enī personas aperte nominat. Priscæ comœdiæ princeps & inuentor fuit Sufarion megaren sis Tripodiscius Philini filius qui cū prauæ mulieri coniunctus esset: abeūte muliere in pompa Dyonisorū

theatrum ingressus quattuor cecinit carmina Iambica: que sola ex omnibus eius scriptis extant. Audite populus Sufarion hæc dicit: filius Philini Megarësis tripodiscius: malum sūt mulieres: sed tamen o populares non adest inuenire domū sine malo: Sic enim prima comœdia scoma habebat apertum licuit itaque aperte sic uituperare usque ad tempora Eupolidis: unde Horatius Eupolis atque cratinus aristophanesque poetæ: Atque alii quorum comœdia prisca uirorū: Siquis erat dignus describi q̄ malus aut fur: Quod mœchus foret: aut sicarius: aut alioquin Famosus multa cum libertate notabant: Sed cum poetæ abuti licentius stilo & passim lædere ex libidine cœpissent plures bonos. ne quisquam in alterū crimen infamiæ poneret lata lege per Alcibiadem siluerūt. Ex prisca igitur comœdia quæ maiore lasciuit licetia Satyra quæ auctore Quintiliano tota nostra est manauit: in qua primus insignē adeptus laudem est Lucilius: qui quosdam ut scribit Fabius ita deditos sibi amatores habuit: ut eum omnibus poetis præferre nō dubitarēt: quamuis Horatius (non siue tamen suspitione æmulationis) eum in sermonibus suis lutulētū fluere diceret: & aliquid esse quod tollere possis. Secundus post hūc Horatius qui etiam Lucilio multo tersior ac purus magis habetur: & ad notandos mores magis præcipuus. Tertius Persius annumeratur qui iudice Fabio multū & ueræ gloriæ quāuis uno libro meruit Quartus uero Iuuenalis habetur: qui & uenustate carminis & satyræ dignitate seruata ita commendatur ut si aliis omnino præponendus non sit certe uel eis par habendus Satyram nomen accepisse a uariis causis scribūt Diomedes grammaticus Porphyrio & Acro idest a satyra læce que inferta uariis multisque primitiis in sacra inferebatur: & a copia & saturitate rei satyra uocabatur: Siue a lege satyra quæ uno rogatu multa simul compræhendit q̄ scilicet & satyra multa pœmata compræhendantur: cuius satyræ legis Lucilius meminit in primo per satyram: ædilem: factū qui legibus ulnat & Salustius in iugurtha: Deinde quasi per satyram sententiis exquisitis in deditiōne accipitur. Siue a satyris q̄ similiter in hoc carmine ridiculæ res pudēdæque dicuntur: quæ uelut a satyris diis siluestribus proferunt & sūt: hocque uerissimilius. Nam in comœdia prisca quæ in uitia hominum apertius ut dictū est inuehitur: salibusque & iocis absoluit: satyri introducti sūt dii syluestres & procaces iocularia & lasciuiam iter se iactantes. Hi sūt (ut auctor est Pollux: satyrus catus satirus impubis: satyrus adolescens: Sylenus pater: Atque id genus personæ fictæ: satyris igitur introductis satyra nominata est: quod nomen hæc quæ tota ut dissimus nostra est & ab illa antiquiore defluxit: accepit seruauitque. Hoc pœmatis genere Persius sex scripsit satyras quarū haud dubiū est primam esse O curas hominū. Nam illud. Nec fōte labra quædam potius meo iudicio prefatio dicenda est q̄ satyra: quam ideo tantū poeta præmittit ut causam assignet: quare animū poetice applicuerit: Itaque more satyrico opus suū ex abrupto incipiens in Trimetrū iambicū erūpit docens non ea se facilitate poetā factū esse: qua Hesiodus & Ennius pœte facti dicunt: sed gesta te & rerū difficultate coactū ut uersus faceret.

IOANNIS BRITANNICI BRIXIANI COMMENTARII IN PERSIVM
AD SENATVM POPVLVMQ VFBRIXIANVM.

IOAN. BRI. Nec fonte labra: Versus est senarius iambicus: qui & trimeter nominatur. Constat enim pedibus sex. recipere potes iambum locis omnibus maxime apud tragicos. Dactylum & Tribachum locis omnibus præter nouissimū. Spondeum: Anapestū locis tantum imparibus. Et nonnunq̄ in sexto spondeum. Lo-

AVLI FLACCI PERSII
POETAE SATYRA-
RVM OPVS.

EC FONTE LABRA
PROLVI CABALINO.

ci impares dicuntur primus: tertius: & quintus pa-
res uero secundus: quartus & sextus. Quæri autē
solet: cur trimeter appelletur: cum senos accipiat
pedes: quoniam. s. tanta breuitas est pedum: ut iū-
cturæ binos complectantur pedes: iambum autē
pedem esse celerem ostendit Horatius. Syllaba lō-
ga breui subiecta uocatur iābus Pes citus. Antea
totus uersus iambicus iambis constabat: nūc ad-
hibentur etiam nothi: unde est illud Horatii i poe-
tica: Primus ad extremū similis sibi. i. antea totum
iambicum metrū ex iambis constabat: nunc uero

ut dictū est adhibentur etiam nothi: unde quia in sexto pede retinuit huiusmodi carmen spondeū siue Tro-
cheum: cum iambo aut pirrychio claudi deberet appellatum est scazon idest claudicans: q̄ quasi alienis per-
dibus in fine maxime sustentetur & sic claudicat. Mar. Apollinarem conueni meum scazon: iambicum me-
trum inuentum est ad nocendum ab ἰαπ το .i. noceo: Archilochū lacedæmonium inuentorem fuisse testa-
tur Horatius: Archilocum proprio rabies armauit iambo: quo carmine lycambem Persecutus est: nam cum
lycambes ei Neobolem filiam i matrimoniū promississet: eamq̄ mox denegasset: iratus Archilochus in eum
scripsit. Vnde ille dolore compulsus una cū filia spiritū sibi laqueo eripuit: de quo Ouidius in ibin. In te mihi
liber iambus: Tincta lycambeo sanguine tela dabit. Hoc igitur inquam carmine erumpit poeta dicens se nō
eo modo factū poetam potu fontis hippocrenes quo alii dicuntur facti: Alludens ad Hesiodum qui patris
oues iuxta Heliconem custodiēs uisis musis: & ab iis ad fontem hippocrenem. i. caballinum deductus claris-
simus factus est poeta: qui postea primus de agricultura apud græcos scripsit auctore plinio. Ouidius in faz-
stis Ecce deas uidi non quas præceptor arandi uiderat: alcreas cū sequeretur oues. Et idem in arte amandi.
Non mihi sūt uisæ clio: cliusq̄ sorores: Seruanti pecudes uallibus asera tuis. nam Dius & pomicides parētes
cū paupertate apud eoles premerentur: relicta patria Cuma in thespis aseram uicū iuxta heliconis partem
incoluerūt: De quo Homerus auctore Strabone Aseram rus miserū penes hic helicoa colebat: Hyberno du-
rum: triste æstu: optabile nunq̄. Sicq̄ eos latenter notat qui putent egregiū fieri poetam non posse nisi fōres
& loca musis consecrata celebrarit: subtrili arte ostendens uirtutem homini labore & industria parari: nō ina-
ni & uana rerum argumentatione. Principium igitur factū ab indignatione tanq̄ affirmet: quod ab aduersa
rio longa disceptatione obiiciebatur: se nullū prorſus. cum musis commertū habere: ut si sensus. Fateor me Proluo
nec hippocrenem bibisse: nec somniasse in monte Parnaso ut de se alii iactant: & gestu adiuuandum. Pro-
lui: immerſi ut biberem. Compositum est a lauo quod e prima in tertiam transit conjugationem: ut diluo: al-
luo: abluo. Fonte: dictus est fons auctore Var. q̄ fondat aquam. Caballino: in Helicone fontem Cabalinū
musis consecratū esse auctor est Stra. quem Equus Pegasus Neptuni & Medusæ gorgonis auctore higinio
filius: ut alii uero scribūt ex Medusæ sanguine & ceruice a perseo reſecta procreatus ungula saxum feriens. a
peruit: qui ex eius nomine Caballinus. i. hippocrene dictus est: Hyppos enim equū significat: crine fontem. Parnasus
Hunc. postea equum fama est ut scribit Strabo cū potaret pirenem in acro corintho a Bellerophonte depre-
hensum fuisse: unde primū eum fuisse qui equo ueheretur scribit Plini. Nec in bicipiti somniasse par. par-
nasmus mons est ut Strabo & mella scribūt phocidis qua boetia accumbit: & ad occidentuos phocidis montes lo-
catus. Ouid. Sepat aonios acteis phocis ab Terra aruis fērax Mox addit Mōs ibi uerticib⁹ petit arduus asira
duobus Nomine parnasmus: superatq̄ cacumine nubes. Vniuersus autem mons cōsecratus est. Nam & antra
& alia loca honore & sanctitate digna continet: E quibus celeberrimū & formosissimum extat coriciū nym-
pharum antrum: eodem quo & cilicyum nomine nuncupatū. BAR. FON. Nec fonte labra prolui caballi-
no. Quo maiore animi libertate alios deinde corrigere: se ipsum in primis corripit: q̄ festinanter nimīū poe-
ta prodiderit. Non sine causa uero suum opus metro iambico inchoauit. Eiusmodi enim carmen incitatum
ac uehemens reprehensionem plurimum cōuenit. Eius inuentor Archilochus: ex sex iambis primum instituit.
Sed paulatim i cūctis sedibus: secūda & quarta exceptis spondeum recipit. In prima tamen sede quandoque
anapestum pro spondeo: & in secunda tribrachum pro iambo: ea ratione persius posuit. Quod iambus cum
tribracho: anapestus cum spondeo in tempore conuenit. Fonte caballino: Non se hesiodi more poetam se Pegasus
fectum dicit: qui pegaseis aquis e potis e pastore poeta euasit. Pegasus uero caballus e Medusæ gorgonis sā-
guine a perseo interemptæ profiliit in heliconemq̄ trāsuolauit: atq̄ ubi primum ungula terram percussit:
hippocrene fons scaturiuit.

Pirenem
Acrocorinthum
Parnasus

Proluo

Parnasus

Pegasus

*Osmanus
montes quosdam*

IOAN. BRI. Bicipiti. i. in duos colles surgenti: ut Lucanus Parnasus gemio petit arduus aethera colle Mons Phebo bromioque facer. Et Ovidius ut diximus. Mons ibi uerticibus petit arduus astra duobus: Nomen Parnasus superatque cacumine nubes. Explodenda est eorum opinio qui alterum ex collibus Parnasi Citheronem: alterum Heliconem appellari crediderunt: Cum omnino Citheron atque Helicon alter ab altero distans auctori bus Strabone. Plinio. Mella. & Solino montes sint Boetiae: Parnasus uero Phocidis regionis. Sic enim scribit Stra. Helicon igitur non procul a Parnaso distans illi aemulus est & altitudine & circuitu: Vterque enim niuibus pulsatur: Et rupes amborum saxea est. Non multa uero illos regio circumscribit. Pli. nec cedentes Athenis claritate que cognominantur Boetiae thebaeorum naminum liberi atque Herculis ut uolunt patria Et musis natale in nemore Helicone assignat: Datur & his Thebis saltus Citheron: Sic & Stra. Citheron prope Thebas finitur. Mella ita scribit. In Phocide delphi & mons Parnasus: & Appollinis fanum atque oraculum. In Boetia Thebe & Citheron fabulis carminibusque celeberrimus. Memini: ut nullo profus pacto addatur me: nam uersus non staret. primus. n. pes est. Anapestus: ultimus spondeus cum semper indifferens ultima ponatur syllaba: reliqui uero iambi: Somniasse: ostendit id sibi non contigisse ut ilico poeta fieret: quod Ennio accidisse legitur qui in principio Annalium suorum ut scribit Porphyrio per somnum animam Homeri in corpus suum intrasse fassus est: & statim poetam factum: unde est illud: Cor iubet hoc Enni: postquam destertum esse Meonides. Sic repetit: Ut Hesiodus & Ennius prodierunt. Helico. pallidamque pyrenem. illis relinquo quorum ima. Iam. ego inquit relinquo musas & fontes eis sacros illis quibus imagines hederis coronatae posita sunt. i. q. tali ambitione uiuunt Latenterque sui temporis poetas notat: qui hisce rebus decorati poetas se esse putabant eximios. Unde alibi poeta sic eos irridet: Grate locuturi nebulas: Heli. legumto: dicit igitur se quoque & si non sit ea eruditione quali habent alii poetae: tamen carmina scripturum. Heliconiadas. i. musas quibus ut scribit Stra. aedes in Helicone consecrata est & fons Caballinus. Nam & Helicon: & Pieria & Libethrum & Pimpiliam eisdem musis consecratur Thracibus Boetiae accole: ut ii qui Libethridum nympharum antrum consecraverunt: & qui praesae musae curam studiumque dederunt Thracibus fuisse perhibent Ephorus: Orpheus: & musaeus Thamyris. ob id etiam Emulto inde nomen inditum est. i. Catori optimo. Heliconiadas: patronymicum est femininum Tribus modis patronymica formantur foemina: In as quidem ut Lemnias. In is ut priamis. In ne ut Nerine Virg. Nerone galathea thymo mihi dulcior hible. Pyrenem: pyrene fons est Acrocorinthi. De quo sic Strabo: Acrocorinthus mons est Peloponnesi excelsus inter duo maria situs Aegeum uidelicet & ionium: stadium trium ac dimidiati altitudinem habens ad perpendicularitatem: ascensus ad stadia. xxx. in acutum terminat cacumen: sub cuius radice in plano instar mensae loco iacet oppidum Corinthus. uertex ipse acrocorinthi. Veneris sacra habet aediculam: infra uerticem Pyrenem fontem aquas haud affluentes habentem ceterum perspicuas ad imum potuique suauissimas. Pli. ite de eo. ita prodit. Medio hoc intervallo quod isthmi appellauimus applicata colli habitat Colonia Corinthus antea Ephyre dicta sexagenis ab utroque littore stadiis e summa sua arce quae uocatur acrocorinthus: in qua fons est Pyrene diuersa duo maria prospectas. Haec iccirco studiosius scripsi ut eorum opinio reselleret qui pyrenem ualle esse crediderunt ubi studeret poeta: est etiam pyrene mons qui galliam determinat ab Hispania: de quo Tib. Non sine me est tibi partus honos: tua bella pyrene Testis & oceanum littora fatonici. Pallida: non nulli hoc ad fabulam referunt: quae talis est pyrene: ut scribit Pausanias cum ex duobus filiis Cenchreo legeoque quos ex Neptuno susceperat Cenchreum admodum amisset: eius mortem adeo fleuit: ut in fontem sui nominis deorum miseratione conuersa sit: unde pallidam dixerit: ab iis postea ut scribit Plinius angustiarum termini Corinthiaci sinus denominantur Legae & Cenchreae: Alii uero ita interpretantur quod omnino placet non pallentes sed pallidos facientes: ut Virg. Mors pallida tristisque senectus. Et idem alibi attonitae magna ora domus: id est attonitos facientis. Scriptores enim studio intenti solent pallescere ut Persius: Inuat ipallescere charris. Et Iuuenalis. Fuit utile multis pallere & totum uinum nescire decembri.

Nec in bicipiti somniasse Parnaso
Memini: ut repente sic poeta prodirem
Heliconiadas: pallidamque pyrenem

Pyrene
Acrocorinthus

BARTO. FON. In bicipiti Parnaso: nec se quidem hoc in mote somniasse alludens ad Ennium scribit: qui somnians Homeri in se animam penetrasse repetit uates apparuit. Parnasum uero: quaquam Seruius in Thessaglia Tortellius aretinus in Aonia Boetiae parte ponit. Herodoto tamen & proponit mela: Straboneque ac Plinio & aliis praeterea testibus: Phocidi regioni adscribitur. Quae in duo iuga discinditur: Citheronemque liberi & Heliconem Apollinis idem Seruius scribit. Tantum auctorem Tortellius subsecutus propter Heliconem & Citheronem: uel certe propter Cyrrha & Nysa: Parnasum bicipitem uocat. Contra tamen eorundem locorum situs: & antiquorum auctoritas reperit Parnasum enim in Phocide regione. Citheron atque Helicon in Boetia montes distincti sunt: ita ut Helicon procul a Parnaso circiter quidecim passuum milia: Citheron uero triginta locatus sit. Cyrrha quoque ac Nysa urbes in Parnasi iugis fuisse ueterum nemo scribit. Cyrrha enim sub Cirphin rupem Parnasi in radicibus montis in planicie mare uersus locata est Nysa uero non in Parnaso: sed in foelici Arabia sita est: in qua cum Bacchus nutritus esset. in eius memoriam ipse postea aliam in India condidit. Apud Homerum quoque secundo Iliados libro Nysa in Boetia urbem esse apud Plinium in Caria apud Strabonem uicem in Helicone: apud Ptholameum in Ionia ac Lycia urbem lego: nusquam uero in Parnaso esse conperio. Quare cum neque Helicon: nec Citheron iuga Parnasi: sed montes ab illo seiuicti sint: neque Cyrrha neque Nysa in iugis Parnasi collocatae sint: bicipitem rectius ad montis naturam: situmque referemus. Nam ut Strabo uolumine nono referat: ab australi parte Cirphin praeruptam rupem cum profunda ualle: per quam plurimus amnis euol-

*Pyrene
Strabo
Pausanias*

uitur: parnassus habet. A qua sane diuisione biceps cognominat. Hic macrobio teste Baccho: & appollini sacer e:
atque ut Diodorus asserit idem liber pater & phebus e. Heliconiadas: Helico: ut Solinus & Plinius quarto refert
mons e Boetiae iuxta Thebas: atque ut Strabo in nono meminit: phocidi uicius e & non procul a parnaso: eique
amulus & altitudie & circuitu: qui & ipse apollini quoque sacer & musis e: unde heliconiades musae sunt ap/
pellatae. Lucretius: Adde heliconiadu comites: quorum unus Homerus Pallidamque pirenem: Vallē inter quos
parnassi colles pirenem Tortelius esse scribit: sed auctore Plinio libro quarto: acrocorinthi fons e: & ut Strabonis octa
uo uolunt scriptum e: haud affluentes aquas habet: sed porui suaves atque pspicuas Quae pallida non ad aquam
sed poetarum colorē assiduo studio pallent. Tortelius: refert. sed melius huc pallorē pireni attribuem: quae cum
ex Neptuno Cechreū lecheūq; pepisse: de quorum nominibus corinthiaci sinus termini cuiusque ac portus deno
minat: Cechreū prius inuenta extitit: adeo fleuit: ut in huc fontē sui nominis uerteret: unde eā pallidā appellauit.

Helicon

Illis relinquo: quorum imagines lambunt

Hederæ sequaces: ipse semipaganus

Ad sacra uatum carmen affero nostrum:

Quis expediuit psittaco suum chære?

IOAN. BRI Quorum imagines: effigies hominum
non solebat exprimi nisi aliqua illustri causa perpetui
tate merentium: hocque ab Atheniensibus mansisse
uideat. qui primi omnium Harmodio & aristogitoni
tyrannicidis publice posuerunt statuas eo anno: quo
& Romae reges pulsi. Excepta deinde rex est ut scri
bit Plinius a toto orbe terrarum humanissima ab itio:
unde & poetis imagines ponebant: & a studiosis tantum

ut quisque nomen auctoris diligebat. Martialis ad uitam statuam sibi ponentem edit carmen subscribendum. Hoc tibi
sub nostra breue carmen imagine uiuat: Quam non obscuris iugis auite uitis. Iuuenalis: Qui facis in parua sub
limia carmina cella: Ut dignus uenias hederis & imagine macra. L. Accius poeta in aede cariarum ut scribit
Plinius maxima forma statuam sibi posuit cum is ad modum breuis esset. Labunt: circueunt. Virg. Tactuque innoxia
molles Labere flamma comas & circum tempora pasci. Hedera: hederis coronabatur poeta. Virg. Pastores hede
ra crescentem or. poetam. Hora. Me doctarum hederarum praemia fronti diis miscer superis. Hederae auctor plinio tres
sunt species. Alba & Nigra: tertia quae & elix appellatur: Nigra cui semen est crocatum poetae utunt: quam quidam
Nisiā: alii bacchicā appellat quae Bacchus cum uictor ex India rediret coronas hederarum portauit: iuge igitur hedera
coronant poetae quae quae admodum illa Baccho sacra est: ita & poetae in tutela liberi patris dicunt. Hedera dicta e
ut placet Festo siue quae haereat: siue quae edita. i. alta petat: siue quae cui adhaeserit edat. Sequaces: epitheton e he
deris: cuius natura e ea quibus adhaeret sequi. Ipse semipaganus: beneuolentiam sibi conciliat a modestia sua: illud mo
neo legendum esse. Ipse semipaganus: non autem: at ipse uersus. n. non staret. Semipaganus: semirusticus: & rudis poe
ta. Paganus dictus e a pago quae uillam antiq; dicebat a pigin idest a fontibus: eo quod iuxta fontes uilla semper
fi consueuit. Ad sacra uatum: non ut quidam interpretantur ad certamina uatum: sed ad aedem Apollinis & Musarum. ad
quam poetae opera sua defererent. Eam Augustus ut scribit Tranquillus Apollini in ea parte palatii erexit: quam
fulmine disiecta aruspices a deo desiderari responderunt. In eius aditu porticus erat cum bibliotheca tam graeca quam
latina. Martialis loquens ad librum suum: Iure tuo ueneranda noui pete limina templi Reddita pierio sunt ubi tepla
choro. Iuuenalis Nequid tibi cōserat iste quem colis & Musarum & apollinis aede relicta ipse facit uersus Horati
us scripta palatinus quaecumque recepit apollo. Carme: idest poema. Virgilius Carminis incompti lusus le
cture procaces. Quis expediuit psittaco suum chære? atipophora est quasi aliquis dixerit quomodo carmen scri
bes: cum te semipaganum dicas esse & iperitum? Dicit igitur se necessitate coactum: lucri spe animum ad carmina scribenda ap
plicuisse. Idem per similitudinem psittaci & picam facere ostendit: quae aues cupiditate satiandi uestris uoces humanas edis
cunt & emodulant. Quis expidiuit. i. quis expedite loqui psittacum. psittacus auis e auctore Plinio super omnia humanas uo
ces reddens & quidem sermocinans: eam India mittit: psittacem uocat graeci. uiridem toto corpore: torque tantum mi
niato in ceruice distincta: Impatores salutat: quae accipit uerba pronunciat. Mart. Psittacus a uobis aliorum nomina
disco: Hoc per me didici dicere Caesar aue. Stat. Humane sollers Imitator psittace lingua. Suum chære: non iam propria: sed
quod id tam facile ediscat & expedite pronunciet: ut naturale illis esse uideat. Chære Graece: salue latine.

Coruus

Hedera

Psittacus

BAR. FON. Quorum imagines lambunt hederæ sequaces: cum hedera baccho sacra sit: iure illa poetae coronaban
tur qui in tutela liberi patris sunt. Imaginibus quoque uatum corone hederaceae ponebant. Iuue. Ut dignus uenias
hederis: & imagine macra. Sequaces autem dicendo ad earum naturam respexit: cum enim dicte sunt: uel quod haereat: uel quod edi
ta semper petat: uel quia si quibus adhaeserit: edant iure illas sequaces cognominauit. brachia. n. ramosa: maxieque
robusta cum haerant quod semel coeperit tenaciter persequuntur. Libero uero patri sacrae sunt: quia sicut illae hominum
mentes: ita hederae omnia illigant quibus haerent. Semipaganus: in translatione uerborum manet. Nam cum in caballino fonte
se dixerit labra non immerisse: fons uero a graecis dicitur: unde pagus & paganus deducitur: nunc semipaga
num se nominat: ut qui se non petitus in hipocrene pluerit: sed eius aquam summo tenus ore attigerit: ac propte
rea nondum poeticis sacris ibutus sit. Ad sacra uatum: uel ad scripta: & numerum poetarum. Vel ad aedem apollinis
& musarum in qua omnium scriptorum uoluntia seruabatur. Ho. Scripta palatinus quocumque recipit apollo. Quis ex
pediuit psittaco suum chære: per psittacos picas coruos humana uerba fame edoctos ostendit: urgente necessitate
multos spe lucri compulsos: tamquam poetas bonos carmina scribere psittacus uero quadam uerba quae accipit ita
de articulata uoce pronunciat: ut sibi periculosa uideantur. Ob quam pronuntiandi facilitatem suam chære tamquam sibi se
re naturale dixit: ut apud Martia: hoc didici per me dicei caesar aue. Chære autem graece salue atque aue significat.
coruos quis oli cocauum salutare? Quis oli docuit coruos cocauae ac rauca itra fauces uoce salutem oibus dicere

1. and. 1.
and. 1. 1.
and. 1. 1.
and. 1. 1.

1. and. 1.
and. 1. 1.
and. 1. 1.

Plures quidē Augusti tpe salutare eū corui edocti sūt: sed oīum celeberrimus fuit: q̄ Tyberio principe singulis dieb' mae i rostra uolitas prio tyberiu deide germanicu & drusu caesares mox alios e populo trafeutes noīati salutabat. Vnde postea saluatoris cognome coruis obtinuit. Martia. Corue saluator cur tu fellator heris.

Pica

IOAN. BRI. Picas. Anis est & ipsa uocalis Cui q̄ dē q̄ ex loquinquo nō uenit mior ē nobilitas: sed expressior loq̄citas Mart. Pica loq̄x certa dominū te uoce saluto. Si me nō uideas esse negabis auē. Cornari: cū oī difficultate loqui. Magister artis. Necessitate eā eē mōstrat q̄ & aues quoq̄ doceat uoces humanas eloqui: & hoies idustrios reddat. Hor. Et la ris & fūdi paup̄tas ipulit: audax ut uerf' facerē. Vir. labor oīa uicit iprob' & duris urgēs i ribus egestas. Artis. Ars praeceptio ē q̄dā qua ad aliqd cū rōne agēdū iſtrumur. Vēter. i. egestas & rex: difficultas: Negatas. a natura. f. Quod si dolosi spes refulserit nūmi. Cōfirmatio ē superioris rōnis/ut hoies cū egestate laborēt ad ea se mirabili studio accōmodēt unū appareat lucrum. Sēsus. est si qua spes lucri appruit:

Picas quis docuit uerba nostra conari

Magister artis ingenique largitor

Venter negatas artes sequi uoces

Quod si dolosi spes refulserit nummi

Coruos poetas & poetidas picas

Cantare credas pegaseium mellos

Satyra prima.

Curas hoium: o quantū ē i rebus inane

Quis leget hęc: mi tu istud ais: nemo

Hercule nemo

Coruus

credes nō tātū hoies: sed & Coruos poetas: & poetidas picas factas: ita docte cātābūt. Dolosi: Exitiosi: iuxta illd Virg. Quid nō mortalia pectora cogis auri sacra fames? Refulserit Resplēduerit appuerit: nitorē metal. si respexit. Coruos poetas Coruus effingēdo sermōe hūano nulli cedit: Nā auctoī Macro. Redeunti augusto ex acciaco bello cū igēti gloria qdā Rōā obuiā se illi cū Coruo dedit q̄ ad Impatorē ait Aue Impator inuiſte: quo delectatus Augustus. xx. millib' nūmū emit: Cuius exēplo alter excitus similē Coruū edocuit quē cū audisse Augustus Taliū iqt saluatorū satis domi habeo. Nobilitatus ē & oī ut scribit Pli. funere publico cōstrato lecto duoz ethiopū hūeris: praeedēte tibicine & Corōa oīum generē lat' usq̄ ad rogū: q̄ cōstructus ē dextra uiae appiae ad secūdū lapidē i cāpo Ridiculi appellato: hic erat q̄ Tyberiu deid Germanicu & Drusu Caesares noīatim: mox trafeuntē Romanū populū salutabat. Mart. Corue saluator q̄re fellator heris? Poetidas. formatio ē p modū patronymici ut masculū poetā: mulierē poetidē appellauerit. Mellos. Cātum. mellos priorē hēt correptā. Lactātius. Fit ipcuso dulcior aura melo sed hoc loco geminauit. L. ut seazōis stet rō: ut Vir. Reliquas danaū. Pegaseū. i. tā dulcē. & suauē: q̄lē solēt Musae: q̄b' fōs Pegaseus. i. Caballius ut dictū est i Helicone ossecratus Pegaseū Possessiuū ē a Pegaseo: eo mō formatū quo apd. Virg. priameus: Ecce trahēbat passis priameia uirgo: Neq̄ praepositio piaddēda ē: uerf'. n. & sēsus simul dprauarēt. Nō. n. troche' hoc carminis: generē excipit. Illd addo auctoī. Pli. pēatos equos & Cornib' armatos Pegasos uocari. Quoz mēinit ita cicerō i oroe p publico. Quito. O Hoīem fortunatū q̄ eiusmodi nūcios: seu pegasos habeat. Satyra prima.

Pegasus

Curas hoium. Reprehēsurus hac satyra uaria poeta: i cōponēdis carminib' uitia: eos i primis satyrica idignatiōe pſeq̄tur: q̄ inani qdā carmia scribūt ostētatiōe: ut inde populi laudem aucupēt putātes q̄ sciāt nihil omnino esse nisi aliis eadē inotescāt. Monet itaq̄ poeta idecoz esse ad eū finem carmina scribi: nec ullo mō assentatiōes uulgi esse quārendas: Et in dialogi penem morem introducitur mōitorem: q̄ & respōdeat & plerūq̄ cōsulat quid sibi agendū sit. Tota dignatio & fremitus in Nerone fert: quē multis in locis notat: ut ambitiosū. Nā auctore trāq̄lo declamauit saepi' publice: recitauit & carmina nō mō domi: sed in theatro tāta uniuersoz latitia ut ob recitatiōem supplicatio decreta sit: atq̄ pars carminū aureis litteris Ioui capitolino dicata. Præterea orōnis & carminis latini Coronā de q̄ hōestissimus q̄sq̄ cōtenderat ipsoz cōsensu cōcessā sibi recepit: Cū igit' plausu populari & laudib' aliēis dlectaret: occulte a poeta notat: ut locis suis dicemus. O curas hominū. principiū factū ē ab indignatiōe & usu satyrico Generalis. n. est acclamatio in suoz tempoz poetas: q̄ fama tātū correpti carmina scribāt. Sed hoc satir' initiū ingenti arte in se detorquet: ut qd in se ipso turpe ostendit: in aliis licenti' inflectet. Hæc at exclamatiōes p Nominatiūū Accusatiūū: & Vocatiūū fieri solent & sine aliquo uerboz adminiculo. Per noīatiūū: hoc modo O Romana Militia: O mos atiqu'. Per accusatiūū ut o fortunatā natā me cōsule Romā. puocatiūū O lane a tergo quē nulla cicōia pinſit. O quantū est reb' inane. O q̄ta est in reb' hūanis uāitas: cū oēs eo scribendi studio ferimur ut apd uulgus laudem q̄ramus. Quis leget hęc? Monitorē interrogat: p qd appet se laudis cupiditate & famæ scribere: hincq̄ exclamauit q̄si argues turpe eē hęc sibi q̄rere. Mi tu istud ais: Verba mōitoris: Nemo Hercule. Subaudi superiore leget. Nemo: Inter admirātis simul neminem futurū operis sui lectorem. BAR. FON. Quod si dolosi illos idarguit q̄ spe lucri adducti ineptissima carmia ædē nō uerēt. Dolosi nūmi dnomiatio ē: cū ab eo q̄ fit id q̄ facit dnoiet. Dolosos. n. appellat nūos: p quos inuēri doli fūt: ut cū pigre frig' q̄a pigra iddit corpora nōcupāus. Et poetidas picas: A poeta poetria & poetris driuat. picæ uero pieri & agnippes nouē filia: a uſe cū musis de cātu ac uoce cōtēdi niphis iudicib' supate: cū ilis cōuitarēt: ipicas a niphis uerſe sūt: i qb': ut ait Oui. Facūdia prisca imāsit: Raucaq̄ garrulitas studiūq̄ inane e loq̄ndi: p pegaseū mellos uald pegaseū. i. poeticū p suauē & dulcēcātū: Melos at sicut & sophos generē neutro ideclnabiliter pōit. Curas hominū o q̄tū est ib' inane. Hęc satyra scriptores lenocino uerboz plausū populare captātes: & auditores lectoresq̄ scripta lasciuia & mollia magis q̄ uirilia cōprobātes reprehēdit: n̄ sine qdā Nerōis nota: quē

scenae studiosum fuisse constat. O curas hominum: cum Persius cuidam uelle satyrā scribere se dixisset: ille superflua eius curā oibusque ingrata deridens eū interrogat: quis tā seuera & graua scripta leget. Quidam poetae initium hoc attribuunt consultantī superfluas hominū curas inanesque cogitationes se oīo uelle reprehendere.

**Vel duo: uel: nēo. turpe & miserabile quare
Ne mihi polydamas & troades labeonem
Præulerint. nugæ. non siquid turbida roma
Eleuet accedas. examenue improbū in illa**

IOAN. BRI. Vel duo: uel. uerba mōitoris: q̄ duos uel tres tantū lecturos dictur⁹ erat. Sed q̄si morū sui tēporis mēoriā suocat⁹ tres sup̄ssit: oīq̄ imota dubitatiōe dicit Nēo: affirmatq̄ qd̄ atē dixit: nēo Hercule. Sicq̄ iuidiose notat tpa sua: q̄b⁹ neutiq̄ i prætio poetæ erāt. Nēo: sic, p̄nūcia ut de re certa & māifesta. Turpe & miserabile: q̄ nēo lectur⁹ sit. Quare Trahit i admiratiōe & secū q̄rit poeta: cur cū aliōrū & maxie Accii labeōis opa legat⁹: sui carmīs nō sit q̄sq̄ futur⁹ lector. Ne mihi polydamas. Per polydamata Neronē itelligit: In cui⁹ iuidiā hoc scribit. Iliēsiū. n. ado studiosus fuit: ut & scripserit troica: Et plurimā ptē urbis romæ icenderit: ut silitudinē ardentis Troiæ cernēt i cui⁹ incendio Halosim Ilii decātauit. i. captiuitatē: & eorū: ut scribit Cor. cā suscepta Claudio ipate roanū Troia demissū: Et Iuliæ stirpis auctore Aeneā: aliaq̄ haud p̄cul a fabulis facūde execut⁹ p̄petrarit ut Ilienses oī publico muneī soluerent. Et cū is carminū quoq̄ studiū affectaret: eos i primis fouebat poetas quoq̄ opa d̄ reb⁹ Troiāis ostarent: q̄lia erāt Accii Labeōis: q̄ carmiē res ilienses p̄secut⁹ fuerat ut alibi: Nō ē hic Ilias Acci. Inde igit̄ satyricē oñdit p̄cipi p̄terita carmīs rōne ea tantū placeī q̄ de troianis sint cōposita. hic indignat⁹: hinc excādescit. Polydamas: Apte p̄ Nerōe Polydamātis uiri Troiāi miscet p̄sonā: ut mixtū esse nō uideat. Si uiro Troiāo res Troiāæ placeāt: cū ip̄e p̄iceps originē a Troiāis ducē affirmat. Si uero ad illud allusit. qd̄ scribit Hom. d̄ Hectori. Qui cū qdā nocte extra uoluntatē Polydamātis uni⁹ ex priorib⁹ urbis: suos extra Achillē ducē græcorū dixisset: ab Achil. supat⁹ ē maxia Troiāorū strage scā. Quā Achil. i supbiā elat⁹ atē portas urbis curru iuect⁹ troiāis insultabat: Hector p̄ portis astās cū eo cōgredi parabat. Verū p̄i & mater uerentes ne si cū illo cōgredere: occūberet mltis p̄cib⁹ orabat ut i urbē se recipet. Hector parentū uerbis minie mouebat qn̄ Achillē supbū i se p̄peratē expectat: Indignabundus tñ magno secū aio. Hei mihi iqt̄ si itra muros me recipiā: prius me polydamas arguet: q̄ ut nros itra mōcia reducerē hac exitiosa: q̄ i nos. Achil. i surrexit nocte cōsulebat: cui ego minie obsecutus sū: qd̄ datus p̄fecto fuisset. Nūc cū temeritate mea populū amiseri troiāorū troianarū aspectū reformido: neq̄s ibecillior dicat Hectorē suis uirib⁹ fretū troiāos p̄didisse: Ne: certe. Vir. i. xi. Tu ne ēt telis moriet⁹ Diāa. Teren: Ne ego hō sū i felix. Nec aliter q̄ affirmatiue accipi debet: Nā statim fert nō si qd̄ turbida Rōa eleuet. hęc. n. p̄ticula sēp p̄ducit nisi cū interrogatiue p̄nūciat. Troades: Romāi q̄ i assentationē p̄cipis eadē laudabāt: q̄ ei grata eē censerēt. Labeonē. Accius Labeo ideo Nerōi: grat⁹ q̄a Homerū imitat⁹: res troianas carmiē cōplexus ē: ut supra dixim⁹. Labeōes a Labiorū magnitudie auctōr Pli. sūt appellati: Sicut Cæsaris cæsōes a cæso m̄is utero sūt dicti. pilūni q̄ pilū pristinis inuenerūt. Pisones a pinfendo: Fabii Lent. Cicerōes sit q̄sq̄ aliqd̄ optie gen⁹ legumis sereret: Alius fuit labeo p̄toris iuris ēt pitus q̄ mēor libertatis in q̄ nat⁹ erat mltā cōtumaciter aduers⁹ Augustū dixisse & fecisse dicit d̄ quo hor: Labeōe infanior inter sanos dicat: de hoc neq̄q̄ intelligendū est. Præulerit p̄posuerint: t̄pis est futuri: ita p̄nūciādū est ut d̄ re certa. Nugæ: Ad seipm̄ poeta loq̄t̄ p̄tq̄ hic loc⁹ interrogatiue & p̄nūciatiue legi. Si cū interrogatiōe: hic sensus erit. putabis ne nugas foī: q̄re statim ut eorū iudiciū cōtēnēs subdit Nō siqd̄ turbida Rōa: sic q̄ subaudies erūt. Si at̄ p̄nūciatiue legeris: subaudiendū erit sūt: ut sit sensus p̄ nihilo habendū est ēt si carmiē meū n̄ recipiat nec laudet qd̄ idicat seq̄ntia. Nō siqd̄ turbida rōa eleuet accedas. Duo fugiēda eē mōet: unū ne ppli iudiciū magifaciat: q̄ n̄ rōe res colligit und̄. Hor. iudice quo nosti. pplō q̄ stult⁹ hōrē sæpe dat idignif & famæ seruit iēpt⁹: q̄ stupet in titulis & imagib⁹. Alter ne alienā laudē q̄rat: qd̄ hōi turpissimū esse iudicat Hor. Neq̄ te ut miret turba laboīs Cōtent⁹ paucis lectorib⁹. Accedas. i. auīs tuas n̄ adhibeas: nō cures: non plimi facias. Accedim⁹. n. & aio: & corpe ut si dicas nō accedo: sentētiā tuā. i. n̄ adhæreo tāq̄ malā. Rōa turbida. Quæ nō isto incedit iudicio: sed ex ai libidine cūcta iudicat ut si turbida. i. ofusi iudicii. Eleuet. Diminuat. Tractū a re pōderosa: q̄ ut par sit eleuat. i. diminuit. Tit⁹ Li. ab urbe cōdita. Miror inq̄t si uana uīa p̄res cō: auctoritas ad plæbē est: Vos eleuatis eā: q̄ppe q̄a plebs senatuscōsultū i cōtinuādis magratib⁹ soluit ipsi quoq̄ solutū uultis ne temeritati mltitudinis cedatis. Trāq̄llus in Caligula: uersiculorū q̄ fidē eadem hęc eleuant: & eo facili⁹ q̄ sine auctōr sūt. Va. Adiecto uersu græco q̄ fidem sōniorū eleuat: Examenue i pbū: Examen p̄prie est filū trutinæ. Vir. Iuppiter ipse duas æq̄to examine lāces sustiet. Hic uero metaphoricōs p̄ iudicio pōitur: quēadmodū. n. examen rei pōderatoris nobis iudiciū facit: sit sit ut in q̄libet re p̄ iudicio sumat. Improbū: qd̄ ex animi libidine p̄ficiscit. In illa trutina. Cū cōtemptu. legendū est in illa: q̄si quæ iniqua sit.

BAR. FON. Min tu istud ais: respōdet Persius: cur se ita interroget cū utilissima scriberē ordiat. Nēo hercule: affirmatio ispōdentis est: si talia scripserit: neminē scripta sua lecturē esse. Nēo admirat⁹ poeta cur ille dicat a nemine hęc satyrā lectū iri: uerū traditiōe frōtenō sine admiratiōe p̄nūciāda dictio nemo est. Vel duo uel nemo: turpe & miserabile: respōdentis asseueratio: uel duos: q̄ turpe est: uel neminē. q̄ miserabile hoc carmiē lecturos esse. Quod sane ignominiosū scribenti est. Quā interrogat quā ob cām. a nemie uel a paucis legi turpe ac miserabile foī putet. Ne mihi polydamas: cōtinuat Persi⁹ ab aduersario q̄rēs tāetsi ob hoc ignominiosū existimet ne sibi a rōanis Labeo p̄ferat. Polidamas & troades. Ex Hōero assumptū est: q̄ secūdo & uigesimo iliados libro Hectorē: si se achillis metu itra muros recepit uerentē inducit ne a polidamate: troianisq̄ redarguat: q̄ & Aristoteles in athicis de fortitudine. scribens: & Cicero ad Atticū assumpserunt.

Labeo

Examen

Labeonē: Tortellius pro tragœdia de polydamate a Labeone cōscripta legit. Quidā Home. iliada ab Accio Labeonē cōuersam dicūt. De qua paulopost nō ē hic ilias acci ebria uerato. Et circiter satyre finē: Nullā tibi uēdo iliadē: Nōnulli. M. antistii labeonē uix prætoriū iurisq; peritū itelligūt: q; pristinae libertatis memor multa ī augustū & dixit & fecit: ob quæ isanius ē hītus. Hora. i. ser. Labeonē isanior iter sanos. dicat. Sēsus at talis ē. Cēles ne forsā ob id triste: miserabileq; futurū ne Romāi me Lapeonē demētiore existimēt: si audebo satyrā scriberē: ī malosq; ī uehi: & reipub. occupatores: ut Labeo fecit. Nugā: qdā respōdētis hoc eē uolūt: ī se quētesq; uersus eidē p̄ interrogatiōē attribuūt: q; īterroget p̄ sū a iditio populi nū discedat: & nū redarguet eū audeat: & nū ceterorū more ab oib; laudari nō q̄rat: cū præserti nēo Romā sit: q; nō itidē faciat. Doctior tñ cū superiori uersu cōtinuātes poetæ tribuūt. Nugas. n. si Labeonē sibi Romāi prætulerit eē putat. Verē asse uerāter nō sine risu distorto paululū ore legēdū ē. Nō siqd turbida Roma eleuet accedas: Cū corrupto populo romāus iudicio sit: si aliquē extulerit & laudarit: populari iudicio nō accedas. Nō. n. qā laudēt a uulgo aliq; scriptor p̄bādus ē. Examēq; ī probū ī illa castiges trutina. Falsum illud populare iudicium corrige. Examē enim hoc loco iudicii inuestigatio atq; examinatio ē ab examie filo tractū: quo pondera in trutina perpenduntur: de quo Virg. i. iupiter ipse duas aequato examine lances Sustinet.

IOAN. BRI. Castiges. Sēsus ē. Noli iudiciū Romanorū qd nulla ratiōe ducit. i. qd habēt ī sua trutina iniustū castigare. q. d. puifacias. Trutina. State: ra: idē. n. sunt: Hora. Trutina poneris eadem: unde Trutinor ut Persius alibi. Trutinā uerba labello. Nec te quæsiueris extra: sententia ē catholica qua monet neminē oportere ī rebus getēdis famā populare captare: nec alieno uiuere iudicio: Sed ut ex

Castiges trutina nec te quæsiueris extra
Nā romæ ē quis nō: at si fas dicere: sed fas
Tūc cū ad caniciē & nostrū istud uiuere triste
Aspexi: & nucibus facimus quæcūq; relictis

Ciceronis philosophia habet sufficere debere ad gloriā: benefacti cōscientiā. Vnde illud ē apud Virg. pulcherrima primū dii moresq; dabūt uisū: cetera reddet Aetutū pius Aeneas. Nec te quæsiueris extra. Illud attendendū ē Persiū tāta indignatione uehi ut prae ira sermonē & sensum nō absoluat plerūq; hic enī dicturus erat: Nec te quæsiueris extra qd alii faciūt: nā mox sequit. Nā Romæ ē quis nō. Sensus ē igit: Quid de te homines loquant nō curabis: nō quæres: qd ab aliis fere omnibus fit: unde illud emergit: Et uerū inquis amo: uerū mihi dicito de me quis populi sermo? Nā romæ est quis non. Hac omnia excipiēda sunt risu: ut indignationē quā in aīo cōcipit poeta ridēdo ostendat seqt. n. Sed sum petulātī splene cachino. Et paulo ī ferius Rides ait & nimis uncis naribus idulges. Nā romæ ē quis nō: Subandi laudis & gloriæ cupidus: quis romæ nō ideo aliqd scribit ut laudet? Illud. n. uenerat ī cōsuetudinē ut scriptores laudes aliēas quærent. Vñ Iuena. lib; si malus est nequeo laudare. Horat. scribet mala carmina uecors laudato. Quid. i. arte amā di; Quid perit sacris nisi tantū fama poetis? Hoc uotū nri sūma laboris hēt. At si fas dicere. Tantū sibi displicere mores poetarū sui tēporis ostēdit ut ī eos multa & grauiā diceret nisi seiret sibi periculū imminere cū a Nerone tū ab aliis romanis: Quare ifert. At si fas dicere: deest dicere multa qdē: dubitat autē sibi nō cōcedi: ut libertate Satyrica: qua usi sunt priores: dicat quæ sentiat. Hoc at eo risu p̄nūciādū ē quo animi indignatio ostēdit. Sed fas. subaudi ē. i. licitū ē qdē dicere. Sed fas. Ita p̄nūciādū ē ut diu secū deliberasse uideat. Tūc cū ad caniciē & nīm istud uiuere triste aspexi. hic locus cōtinuat usque ad id scribimus iclusi. Cuius sensus talis ē: oēs qdē siue grauioris sumus ætatis: siue excessimus a pueritia ea ratiōe aliqd scribimus ut a populo laudemur. Vñ seqt. At pulchrū est digito mōstrari & dicier hic est. ordo est. Tūc tūc scribim; iclusi cū aspexi ad caniciē. Aspexi ad caniciē. i. cū senes & iuuenes respicio & itueor. illud hoc loco addo auctore Pli. caniciē homini tātū & eqs dari. Et nīm istud uiuere triste. Tristē dicit uitā nostrā qā nimis ambitiosi sumus: & de laude aliena solliciti: & ideo ualde tristē. Et nostrū istud uiuere triste. Sermo est figuratus cum īfinito uerbo sit usus p̄ appellatiōē. nostrā enī uitā uult itelligi. utimur & uerbo pro participio. Virgili. magnū dat ferre talentū: tāq; ferendū: Et participio pro uerbo ut uolo datū. Sic etiā Varro usus est cū ait in Arcadia scio me esse spectatū suē: Pro spectasse. Istud. Cū cōtemptu p̄nūciandū. qā tātopere de gloria anxii sumus. Et nucibus facimus quæcūque relictis. Aetate puerilem designat: quæ nucibus delectat. Mart. Jam tristis nucibus puer relictis Clamose reuocat a magistro. Et alibi. Alea parua nuce & nō damnosa uidetur: Saepē tamen pueris abstulit ista nates. Horatius. postq; te talos Aule nuceq; ferre sinu laxo donare & ludere uidi. Facimus quæcūque. i. liberiore licentia uiuimus præterita pueritia. i. postq; ad adolescentiā peruentum est Terentius. postq; excessit ex ephebis liberior uiuendi fuit potestas

BAR. FOH. Trutina uero idē q; statera est. Victruuius. libro. xi. id at ex trutinis: quæ stateræ dicunt: licet cōsiderare: a q; & trutinari deducit: ut atq; ex porrecto trutinant uerba labello. Nec te quæsiueris extra: nec te extrisecus & ex alieno iudicio existimes. Nā romæ ē q;? Aposiopisis figura est: ī qua qd taceat icertū ē: aut lōgiori fermōe explicādū. Nā uel iudicio recto: uel q; nō male uiuat. uel q; nō se extra quærat: uel eiismōi aliquid subiūgendū est. Nō: hoc p se separati legit. Respōdētis. n. indignatio nō sine acrimonia frōtis ē admirātis simul & stomachātis a Persio dici: neminē recto iudicio Romæ esse: Quod si supiora a cōtradiciente plata p̄ interrogatiōem supserimus: hāc negatiōē poetæ dabimus respōdenti se extrisecus nolle quære: Ac si fas dicere: ut cūq; supiora legātur: respōdētis hāc aduersarii uerba sunt. Derugata enī frōte pinde inq; o persi dicis corrupto iudicio omnis esse maleq; uiuentes: Ac si ita loqui licitum sit.

Comelius redandus
p̄ meo p̄m
magis hōm

infinitū uerbum
quē p̄
appellatiōe: parti
cipium p̄ uerbo

Sed fas: Respondet poeta fas esse ita sentire: ac loqui. Tunc cum ad caniciem: cum depravatam: corruptamque uitam et in senioribus uideat satyram se scribere uelle significat. Nostra enim uita intelligi uult. Ac nucibus facimus quacumque relictis. Et cum aspicio: quemadmodum uiri facti in puerilia uitia labimur: atque sceleribus non cessamus. Catamiti autem pueri: quibus licenter abutebat antiquitas: a turpi obsequio recedentes: pueritiam ludum nuce spargebant quo se puerilia cuncta sperne- re demonstrabant. Catullus da nuce pueris iners concubine: Satis diu lusisti nucibus: Lubet iam seruire talaffio.

ad puerum ad ista
ad puerum
Cum sapimus patruos: tunc tunc: ignoscite: nolo
Quid faciam? sed sum petulanti splene cachino
Scribimus inclusi: numeros ille: hic pede liber
Grande aliquid quod pulmo animae praelargus anhelet
Scilicet haec populo pexusque: togaque recenti

IOAN. BRI. Cum sapimus patruos id est sumus patruis sapientia pares: pueri enim in custodia & disciplina patruis dabantur. Horatius. Siue ego praeue seu recte hoc uoluit: ne sis patruus mihi. Tunc tunc Geminatum est aduerbiu quod coniungit ut dictum est cum scribimus. ut virgi. Nunc nunc o liceat crudeliter abrumpere uitam: ut sit tunc tunc: tunc inquam scribimus. Ignoscite. Illud spectat sed fas. id est si uos fortasse offendero dum dico quod sentio ignoscite: Hoc uerbo ignoscite callide ostendit rem turpem esse

de qua dicturus sit: & risu satirico omnia proferenda: & uenusta capitis agitatione pronuntianda. Nolo. Subaudi dicere: dubitat an dicat. Ad illud refertur at si fas dicere. Quid faciam? Quali dicat quid proderit dixisse cum iam omnes perditam laborent ambitione. Sed sum petulanti splene cachino. Sed particula est aduersatiua: quae ita superioribus aduersatur ut quis satius esset tacere cum nihil loquendo proficiat: tamen ostendat se tacere non posse cum a natura profusus sit in risum. Cachinosus est qui immoderate ridet. Petulanti. pro cacia petendo unde dicimus hominem petulantem qui hunc & illum abique pudore petit. Splene: Scribit plinius in splene peculiare cursum impedimentum esse: & ideo per uulnus etiam exempto uiuere animalia. Opinionem etiam esse adimi risum simul homini: intemperantiamque ioci constare lienis magnitudine: splene graece: lien dicitur latine a quibus splenetici & lienosi: nec ii imperiti audiendi sunt qui lienem intestinum exponunt: quo egeruntur fordes alui. Scribimus inclusi. Strepitum fugientes. Iuuenalis: qui facis in parua sublimia carmina cella: Numeros ille. i. uersus qui pedum numeris constant. Pede liber. A metri lege solutus. Grande aliquid. Ironia est. i. orationem tumidam inflatam. Anhelet: proferat uehementi spiritu. Pulmo praelargus animae. Abundans spiritus. Nam ut scribit plinius sub corde est pulmo: spirandi que officina attrahens ac reddens animam: ideo spogiosus ac fistulis inanibus cauus. Scilicet haec populo. Hinc omnis pendet indignatio poetae quae carmina ad laudem populi consequendam scribant. Scilicet. Cum Ironia inferitur. Terentius: id populus curat. Pexusque togaque recenti. Irrisio est in eos qui opera sua recitantes & carminis lasciuia: & cultu corporis fauorem populi quaerunt. Toga recenti. Noua.

BAR. FON. Cum sapimus patruos: Adolescentibus corrigendis seueriores patrum quam patres sunt. Parentes. indulgentiores in liberos natura facit. Ob hoc patruis educandi pueri tradebant: quoniam & seueros eos corriperent: & propter sanguinis propinquitatem amore etiam non carerent. Horatius: Metuentes patrum uerba lingua. Tunc tunc ignoscite: Si satyram scripsero subaudiendum est. Nolo. quid faciam? Dubitatio est. Ambigit enim utrum de duobus potius eligat: an scribat satyram an omitat. Sed sum petulanti splene cachino. Statuit tandem satyram scribere: quum non possit uanitates & ineptias hominum non ridere. Est autem hoc gestu quodam liberali cum iactatione utriusque manus: & cum decora capitis agitatione pronuntiando: quo melius deliberantis affectio exprimat. Splen uero graece: latine lienis & lien dicitur. Et ut cornelius Celsus de medicina uolumine quarto refert: sinistra in parte locatus est: intestino inexus: natura molis & rarus: longitudinis: crassitudinisque modicae. Eius uero magnitudo: ut plinius undecimo libro scribit: risum & intemperantiam ioci facit. Iure igitur satyram descripturus se esse dicit splene petulanti cachino: id est splene: qui risu luxuriat & abudet. Cachinus enim effusior risus est: reprehensionique admixtus. Scribimus inclusi: Hactenus tanquam operis proposito & describenda satyrae deliberatio quaedam fuit. Nunc uero narrationem ingreditur: primum inuehens in scriptores sua opera publice recitantes: & plausum popularem aucupantes. Verum quo magis reprehendere eos possit: in eorum numero se reponit. Includi autem dixit: uel quod secretis in locis a strepitu ac turba remotis scribitur. Vel ut eos reprehendat: qui ut diligentius atque accuratius scribere putarentur: secretiora loca quaerebant. De quibus Horatius. Secreta petit loca: balnea uitat. Numeros ille: Carmina certis numeris pedibusque finita: Pede liber: prosaicam orationem intelligit: quae licet numeros: concentusque suos & ipsa habeat: non tamen pedibus iisdem: quibus lex carminis circumscribitur

Grande aliquid quod pulmo animae praelargus anhelet: ostendit ampullosum aliquid turgidumque de scribere: quod postea magna cum anhelatione pronunciet. pulmo autem: ut Celsus in quarto scribit: Spongiosus ideoque spiritus capax est: & a tergo spinae iunctus in duas fibras unguis bibulae modo diuiditur. Sed eo cum respiremus: quod & spongiosus & fistulis inanibus cauus est: iure eum praelargum animae: id est spiritus capacem atque abundantem appellat: scilicet hic populo pexus. Qui aliquid mollius turgidiusque conscripserit: quum bene comptus atque ornatus molliter: ac lasciuie scripta sua pronuntiabit: uidebis ne dum uulgares ac uiles homines: sed uiros etiam militares ac nobiles tanta libidine affici: ut eam gestu & uoce significant.

IOAN. BRI. Natalitia sardonice: quæ die natali dono missa fuit. nã natalé dié celebrãtib⁹ dona ab amicis mitti solebãt. Martia. de natali restituti. Certet muerib⁹ beatiores agrippæ: tumidus negociator cadmi municipes ferat lacernas: pugnorũ re⁹ ebriæq; noctis cœnatoria mittat aduocato: Infãmata uirg puella uicit: ueros Sardonycas sed ipsa tradat. Sardonyce: onyx gēma ē cui nomen ē cōiunctũ cū Sarda alio lapide: nam ut Sudines dicit auctore Plinio onyci cãdor ē unguis humani similitudinē: itē chrysoliti & iaspidis & sardæ unde nois societas orit^r. Sardonycē Ptholomæus a sardonice mōte Indiæ deriuari scribit. ea usus est prim⁹

Onyx

Sardonyx

superior a phricanus auctor ē Plinius. Virili generi protuli Iuuenalis: In manibus densi radiat testudine tota Sardonyces. Tandē: signũ ē tarditatis: dictũ i exprobatōne nimii cultus: quod turpe esse i homie ostendit Ouidius: Sit procul a nobis iuuenes ut fœmina cõpti. Fine coli modico forma uirilis amat: Albus: mundus: politus: sic enim sperat populi fauorē promereri posse aut quod magis placet porphyriōni pallidus. Sede celsa: emineti cathedra. Liquido cū plasmate: irridet id uitium

quod frequēs erat apud recitãtes. nã ut uoce molliore pronunciarent plasmate utebant: unde Fabius Quintilianus ita eos suggilat. Lectio sit uirilis & cū suauitate quadã grauis: nō tamē i canticũ dissoluta: nec plasmate: ut nunc a plerisq; sit: effœminata. plasma genus esse potiõis ostēdit Cato cū ait. de plasmatis bibēdis: unde bene poeta dixit liqdo. i. nō spisso: sed diluto eo uox cõmendat a plasso uenit: quod est fingo & cõpono.

plasma

Guttur. accipit pro ea parte quæ ē a faucibus ad iugulũ unde Pli. guttur homini tantũ & suibus intumescit aquar: quæ potant plarunq; uitio: gula uero ea fistula appellat qua cibus atq; potus deuorat: cõstatq; neruo & carne: hæc tñ ab auctoribus cõfundunt. Colluerit: bibēdo lauerit. Fractus: in lasciuia p̄fusus dũ ipudica carmina recitat. Patrãtis: libidinãti quasi rē carmina recitãdo pficiat: patrare eni ē aliquid turpiter cõmittere: ut ille homicidiũ patrauit: ergo patrãti tremēti & libidinoso se agenti: quod libido efficere solet: ut Iuuenalis: oculosq; i fine tremētes. Ocello: satyricæ hois lasciuio ocellũ appellauit. Hic neque more probato: auditor

patrare

ipudentiã notat: quin turpi gestu & illiberali motu corporis recitãtes subsequunt. Hicq; ostēdit i scænis lasciuia carmina recitari cõsueuisse: quod ut turpissimũ notat persius: Quare nō debita laude fraudãdi sunt

Massilienses: qui i scænã ut Valerius tradit nullũ aditũ mimis dederunt q̄ eorũ argumēta maior ex parte stit. progre cõtinent actus: ne talia spectãdi cõsuetudo ē imitãdi licētiã sumeret. Hic: aut hic pro tũc: aut hic pro illic. i. s. auditorio. Neq; more p̄bo: sed lasciuo gestu. Voce serena: nec clara uoce sed tremula & fœminea quod libido solet efficere. Trepidare: quodam libidinis titilatu moueri & plaudere recitãti cū tam lasciuie pronunciet carmina. Ingentes titos: ironia est. i. romanos principes magnæ auctoritatis & urbis tutores: romanorũ enim est prænomen titus a tuendo unde & tituli milites appellantur: quasi tutuli q̄ patriam tuerentur. Cum carmina lumbũ Intranat: recipiuntur lumbis ubi sedes est ueneris & omnis libidinis excitatio. Scalpuntur: titilantur: Tremulo uersu: uoce tremula pronunciato a poeta.

BAR. FON. Natalitia sardonice: qua diebus natalibus uterentur. Fuit enim in magna quodã æstimatiõepolicratis Samii tyranni annulo maxime celebrata: qui circiter ducentessimũ: atq; trigessimũ annũ Romanæ urbis est interfecit. Apud romanos autem superior Africanus primum Sardonyco usus fertur: Hæc solã prope gēmarum cæram in signo non aufert. Et ob hoc initio in annulis placuit. Coloris est i candido cærulei cum quadam specie purpurea: ita ut transire in minium iudicatur. In india uero & Arabia: & Armenia nascitur. Sed deterior Armenica. Hæc & sardonycus dicitur. Vnde Iuuenalis: Gemmaque princeps sardonycus. Albus: pauidus. Vnde Horatius in Sermonibus. Piguem uitii: albumque neq; ostrea. Nec scaurus aut potest peregrina iuuare lagois. Hic autem & uitii & recitationis metu pauebat. Liquido cum plasmate: ad fauces molliendas: uocemq; suauiter emittendã nonnulli guttur emplastro colluebant: quod plasma a plauto græco uerbo: quod fingo: cõponoq; significat: appellabãt. Ex pluribus. n. liqdiõibus rebus cõmixtis uocẽq; adiuuatibus miscebat: Quã sane p̄nũciationē his uerbis Quintilianus libro priõ institutionũ redarguit. Sic aut i primis lectio uirilis & cū suauitate qdã grauis & nō qdẽ p̄fã similis qa carmẽ est & se poetæ canere testãt. nō tñ i canticũ dissoluta: nec plasmate: ut nũc a plerisq; sit effœmiata: Guttur mobile: ad gestũ p̄nũciãtis mobile retulit. Nũc. n. i dextrã: nũc i sinistra p̄tẽ guttur iflectit: mō ēt. p̄ rē de qb⁹ loqmur diuersitate atq; natura: uel deprimũt uel attollit. Patrãti: fractus ocello: hic multa oris suauitate magnaq; gestus lasciuia. & ueneria oculorũ mutatiõẽ uersus p̄nũciãtis: ipso quoq; molliori obtutu ad libidinẽ auditores quodã mō excitabat. Qui uero uenerẽ pagũt: oculis cõtremiscũt. Inue. oculosq; i fine tremētes: Cũ aut huiusmõi rē pficiũt: id patrare latini dicũt: Patrãti. n. plutarcho auctore i p̄blemãtib; finitũ qdã ac determinatũ significat: Vnde & patres patratos dici putãt qd ad patrãndũ: hoc ē ad peragendũ iuramentũ ubi de fœderibus cõuenerat: mitterent. Trepidare: tremulo gestu & plausu lasciuia demonstrare cū tali p̄nũciatione ac gestu: & obtutu facile ad libidinẽ mouerent. Titos: titorũ prænômẽ ut Festus ait: a titulis ortũ ē: Tituli uero milites appellati sunt: quod fortiter patriã tuerent. Cũ carmina lumbũ intrãt: cum eiusmodi recitantium molles affectus lumbos penetrarent: prurigine ueneria tangebant. Ad nares enim lumborũ uergit extremitas in quibus libidinis sedes est. Virgilius in priapeis: crissabit tibi fluctuante lumbo.

Pater patratus

Tituli milites

Et natalitia tandem cū sardonice albus
Sede legēs cæssa liquido cū plasmate guttur
Mobile colluerit patranti fractus ocello.

Hic neque more p̄bo uideas nec uoce serena
Ingentes trepidare titos: cū carmina lumbũ
Intranat: & tremulo scalpuntur ubi itima uersu

Handwritten note: Hic est nota...

Handwritten note: Guttur accipit...

Handwritten notes: Vnde Fabius Quintilianus...
Massilienses: qui i scænã...
Ingentes titos: ironia est...

IOANBRI. Tun uetulae auriculis: hoc pender ex eo quod supra dixit. Tunc cum caniciem. reprehendit enim eos qui extrema aetate gloriam & laudem quaerunt scriptis suis. Tun uetulae: gestu ex candesceris & irati pronunciat: & eo uultu quo delinquentes coram corripimus. Uetulae: nomen est conuicii. Nam plerumque uetus infertur ad laudem: interdum ad uituperationem ut hic quasi cariosa & rancida. sic Terentius. Sed qui maliuoli ueteris poetae maledictis respondeat. Colligis escas Auriculis alienis: id est carmina scribis ut eorum delectatione aures uulgi pascantur. & inde te laudent. Auriculis: repetitio est facta ad maiorem indignationem. Terentius in Andria: Olim istuc: olim cum ita animum induxti tuum. Quibus & dicas cute perditus ohe. Irrisio est: qua ostendit quod turpe sit se ipsum ostentare. Cute perditus: ita quod senex ut iam cutem amiserit: quod in senibus accidit: unde Iuuenalis de sene: Deformem pro cute pellem. Ohe: uox bacchantium est: ut illud Horatii. Quo me bacche rapis tui plenum. Ohe recenti mens trepidat motu. Donatus tamen satietate significari docet ut Iuuenalis: Satur est cum dicit horatius ohe. Quid didicisse: hoc pender ex eo.

Tun uetule auriculis alienis colligis escas
Auriculis: quibus & dicas cute perditus: ohe
Quid didicisse: nisi hoc fermentum & quod semel intus
Innata est rupto iecore exierit caprificus:
En pallor seniumque: o mores: usque adeo ne
Scire tuum nihil est. nisi te scire hoc sciat alter
At pulchrum est digito monstrari: & dici hic est
Ten cirratorum centum dictata fuisse

O quantum est in rebus inane: Nam ambitionem eorum irridet: qui ideo uirtutem colunt: ut famam & gloriam assequantur. Unde erumpit illud Iuuenalis: Tanto maior est famae sitis quam uirtutis quae enim uirtutem amplectitur ipsam praemia si tollat. Quidius in arte amandi: Quid petitur sacris nisi

tantum fama poetis? Hoc uotum nostri summa laboris habet. Quid didicisse: eclipsis est: subaudi aut prodest: aut iuuat: uel aliquid tale. Nisi hoc fermentum & quae semel intus: Innata est rupto iecore exierit caprificus: id est nisi haec tua scientia quae pectore tuo uix pro tumore contineri potest ostensa fuerit. Fermentum apte fermento scientiam ostentatoris comparauit: Nam quemadmodum fermentum quod a feruendo est dictum: farina inuolutum suo feruore erumpit & tumore: ita etiam scientia in ostentatoris pectore inclusa erumpere omnino cupit nec coerceri potest. Intus: in altitudine pectoris. Exierit: patefacta fuerit & diulgata. Caprificus: ex siluestri genere ficus est nunquam auctore Plinio maturescens: e muris maxime erumpit: Martialis. Marmora messalae findit caprificus. Iuuenalis. Ad quae discutienda ualent steriles mala robora ficus. Rupto iecore: perstat in methaphora: id est patefacto pectore. iecur nostrum est: epar uero graecum. En pallor seniumque: ironia est. quasi dicat & cur non ostendat scientiam suam cum ex nimio studio & pallore contraxerit: & senio sit confectus. O mores: exclamatio est cum indignatione in ambizioso ostentatore cum unusquisque conscientia benefacti contentus esse deberet. Scire tuum: hunc uersum allegat Quintilianus libro nono dicens in eo figuram esse quam regressionem appellat: quod saepius idem uerbum repetatur. At pulchrum est digito monstrari: hinc emergit omnis indignatio poetae ironia est. Marti. Sed toto legor orbe frequens & dicitur hic est. Et idem alibi. Rumpitur inuidia quod turba semper in omni monstramur digito

Ten cirratorum centum dictata fuisse Pro nihilo pendas: id est pro nihilo putes quod in scholis magistri pueris dictata praebuerint ex libris tuis. Nam dictata sunt quae magistri pueris praebent imitanda: Nec ea tantum in litteris sed in aliis quoque artibus appellamus. Asconius his uerbis scribit. Ergo libellum ueterem uult intelligi attulisse Cecilius: unde magistri dictata pueris praebere consueuerunt. Suetonius Tyrone per equites romani ac etiam per senatores armorum peritos erudiebatur: precibus enitens: ut disciplinam singulorum suscipere: ipsique dictata exercentibus darent. Iuuenalis. Donec peragat dictata magistri. Horatius. Sic iterat uoces & uerba cadentia tollit: Ut puerum saeuo credas dictata magistro reddere. Deriuatum est a dicto Nam dictare est enunciare quod alius excipiat & notet. Ten: pro te ne. ordo est: pro nihilo pendas te fuisse dictata centum cirratorum: id est ex libris tuis magistros dictata centum pueris prebuisse: Horatius in eos ita insurgit: An tua demens Vilibus in ludis dictari carmina malis? Centum cirratorum: id est puerorum: quae aetas capillis gaudet. Nam cirri dicuntur capilli Cincini & torti. Martialis. Caput nudum cirris grandibus hinc & inde cingunt: idem alibi: Nec matutini cirrata caterua magistri. Iuuenalis. Flauam caesarem & madido torquentem cornua cirro. Carnes etiam ostreorum cirri dicuntur. Martialis & ostreorum rapere liuidos cirros.

BARTO.FON. Tun uetulae: eum reprehendit. quod tali scriptorum suorum recitatione uulgi fauorem captare: populoque placere: & ab eo laudari studeat. Auriculis quibus: non interrogantis est: sed uehementius admittantis: quasi non purgatis auribus & indoctis. Cute perditus: inflationem animi ummo artificio cutis tumori ac senectuti coniunxit. Ohe: ridentis Interiectio est: non respondentis: loquitur uerbis: quibus reprehenderetur: quod scripta sua populo recitaret: eiusque fauorem: Plausumque captaret: haec non sine laetitia quadam monitorem ridens respondet. Quid didicisse: per detractionem: ut Quintilianus in nono refert figurae multae sunt: quarum una est: cum subtractum uerbum

Dictare

Cirri

aliquod satis ex cæteris intelligit. Quale est i buccolicis apud Vergiliū: Nouimus & qui te. Deceter enim pudoris gratia stuprauerit: sustulit: Hoc itē in loco Persius breuitatis causa iuuat: substruxit ut sit. Quid iuuat didicisse. Hanc figurā eclipsem a grāmaticis appellari perspicio. Quæ fit necessariæ dictionis defectu ad integrum sensum percipiendum. Ex respondentis uero persona loquit: nil fore utile didicisse: nisi quæ didicerimus ostendamus. Nisi hoc fermentum: a feruendo dictum fermentum ē: quoniam feruefactum farinae immistum: optimum panem facit. Quemadmodum uero fermentum ui sua farinam disrumpens feruorem suum emittit: sic scientia & doctrina in humano pectore inclusa: exire ac suas ostendere uires cupit. Rupto iecore exierit caprificus ut parietes ac sepulchra caprificus penetrat ac disrumpit: sic in eo qui doctrinam intus conceperit: doctrina illa sicut caprificus penetrare: ac iecore tanq̄ muro disrumpo exire nititur: Verum in fermento & caprificu: translatio color est q̄ ex alia re: propter similitudinem fermentū & caprificus: ad rerum cognitionem: ac scientiam transferuntur. Iecur autem a nostris: epar ag racis appellat: ut Celsus in quarto scribit: dextra in parte sub præcordiis ab ipso septo ortum: intrinsecus gibbum ē: quid prominens leuiter uentriculo insidet: & in quattuor fibras diuiditur. Caprificus uero e siluestri genere ficus ē: nullo unquam tempore maturescens: sed omnia in quibus nascitur loca ui sua penetrans. En pallor seniumq; o mores: Suo loco & tempore exclamatione utitur: cū significatione indignationis: atque doloris: Eum enim indignanter reprehendit: qui cum etiam senio paleat: ita tamen alienū a bonis moribus se ostēdat. ut scientiam: quæ non aliis innotescat: nihil possidenti profuturam existimet. Scire tuum nihil est: nisi te scire hoc sciat alter: Figura locutionis utitur: quam regressionē Quintilianus appellat. Fit autem quandoque in eodem sensu: quandoque etiam in diuerso: cum eadem uerba ponuntur. Interdum etiā uerborū iteratione mutata. At pulchrum est. Superiori interrogationi respondet aduersarius: pulchrū esse prætereuntium digito demonstrari. Et dicier: Paragoge figura est: cum ad finem dictionis littera uel syllaba apponitur. Dicier enim pro dici legitur. Ten cirratorum. Interrogat an parui æstimet a multis concelebrari Cirri uero capitis crines & contorti capilli sunt. Vnde cirrati pueri qui in cirris utuntur eiusmōi nominant. IOAN. BRI. Ecce inter pocula quærunto Rosa fatyrico risu in eos inuehit qui epulis repleti inter ipsa pocula de scriptis alienis disputat: cum uerū iudiciū tunc ferri nō possit: Vnde Horatius. Discite non inter lances mensasque nitentes: Cum stupet infans acies fulgoribus & cum Acclius falsis animus meliora recuset. Veḡ hic impransi mecū disquirite. Et paulo infra: Male uerum examinat omnis corruptus iudex: quasi dicat rectū iudiciū fieri non posse cum crapulatus fueris: Hocq; inuidiose in neronem dicit: qui ut auctor est: Cor. tacitus etiam doctoribus sapientiæ impartiebat post epulas. Ecce: incipientis est demonstratisq; rem nouam & inauditam: cum indignatione & animi impatientia dictum ecce. Inter pocula: hinc exit indignatio & ardor poetæ. Romulidæ: romani ironice id est non Romulo similes: qui summa sobrietate ad res gerendas descendebat. Quod docet. L. piso frugi: quem ad cœnam uocatum ait nō multum bibisse: quia post die ne gocium haberet: Saturi: post epulas. s. Quid dia poemata narrent: id est scribant tractent. Hic: id est in cōuiuio. Cui circa humeros & ianthina lena est: a qualitate uestis diuitem designat & nobilem: de Nerone puto intelligi: cum reliqui conuiuæ in eius gratiam & assentationem qualiacūq; pronūciaret carmina laudarent: Nam illud constat carminis studiosum fuisse & sæpe priuatim & publice: ut diximus carmina decantasse. Lena: uestimenti genus habitus duplicis: quod ita appellatam existimant tusce: quidam græce chamyda: auctor est Festus. Virgilius loquens de Mercurio: Tyrioque ardebat murice lena Demissa ex humeris. Ianthina: id est coloris uiolacei: Ion enim uiola: Anthos flos: nam ut scribit Plinius: ex uiolis: quarū plura sunt genera Purpureæ: Luteæ: Albæ: quæ sponte apricis & macris locis proueniunt: Purpureæ: Latiore folio statim ab radice carnosa exeunt: solæque græco nomine a cæteris discernuntur appellatæ. Ita ut ab his ianthina uestis. licet apud plinium legatur iacynthina uestis & paulo inferius iacynthinum deprauato textu A uiola ergo quæ ianthis appellatur ianthina est uestis. Luxuria enim: auctore plinio: uestibus quoque prouocauit eos flores qui colore cōmendantur. Hos ait tres esse principales: vnum in cocco qui in rosis micat quo nihil gratius traditur aspectu & in purpuras tyrias dibaphasque aut laconicas. Aliū Amethiston quio la: & ipse in purpureū quenque ianthinū appellauit: legendum itaq; erit. Cui circa humeros & ianthina lena ut interferatur hæc particula: & nam aliter uersus non staret: corripit enī prima syllaba in ianthina. Martialis: Coccina famosæ donas & ianthina mœchæ. Hincq; apparet magni prætii fuisse eam uestē. cum Martialis ostendat tale munus nō conuenire meretrici. Et hæc particula ad indignationē posita est: ut illud. Et quisquam nūmen iunonis adoret? Racidulū quiddam: putidum & insipidū: sumpta translatione a carnibus rācidis: unde Hora. Rācidū aprū antiqui laudabant. Balba de nare locutus: hinc idignat q̄ pnuntiatione malos uersus & aliena scripta iuuare cōatur. Balba nare. Balbutienri. phyllidas: fabulā phyllidis. phyllidas hypsipylas: nūero plurali Satyricè dixit: q̄si quæ a multis scriptæ essent. phyllis regia thracū fuit Demophoontē Thesei filiū regē atheniensū redeuntē de troiano prælio dilexit: & i cōiugiū suū rogauit.

1. m. d. 1.
P. d. p. d. m. d. a. d.
m. d. p. m. a. b.
d. m. d. p. m. a. 2.
m. d. p. m. a.

lena quid

Ianthina uestis

phyllis

Ille ait se ante ordinaturū rem suam: & sic ad eius nuptias reuersurū. Profectus itaq; cum tradaret: phyllis & amoris impatientia & doloris impulsu q̄ se spretam credebat laqueo uitā finiuit & cōuersa est in arborē amigdalam sine foliis. postea reuersus Demophoon cognita re illius amplexus ē truncū: qui uelut sponsi sentiret aduentū folia emisit. de hac & Ouidius & multi alii scripserant. Hypsipylas: hypsipyle Thoantis filia temporibus argonautarum a mulieribus Lemni regina constituta fuit eiectis maribus: nam cum Vulcanus Veneris cū Marte adulteriū deprehendisset in Lemno: ut scribit Statius: Lemniades tanto uenerem contemptui habuere: ut cū omnibus diis sacrificarent illam omnino sine honore ommitterēt. Quæ illis irata omnibus fetorē hircinum immisit: ob quod a uiris euntibus in bellum aduersus thraces spretæ cōmuni omnium consensu uiros e bello reuersos interemerunt omnes: præter hypsipylem: quæ patrem Thoantē seruauit: eum quæ nauī imposuit: quem prospera navigatione Bacchus eius pater in Coum insulam perduxit: at Hypsipyle struō rogo in propria regia: alterius suppositi. funera pro patre quem occidisse aiebat celebrauit. Mox cum argonautæ Colchos proficiscentes eo puenissent ab iis fœminis hospitio ac lecto suscepti sunt: Et Hypsipylem Iason cum bienniū cū ea commoratus esset: hortantibus deniq; sociis pro discessu grauidā reliquit quæ gemellos peperit Thoantē. s. & Euneum: quos deinde mater extra insulā alendos misit: ne contra legem masculi domi nutriantur. Seruatū igitur Thoantem ab Hypsipyle cū Lemniades cognoscerent: eam ut perfidam ad cruciatū poposcerunt. At ea fugiens a piratis in littore capta: Lycurgo regi Nemeæ dono data fuit. In cuius seruitio dum filiū eius opheltem qui postea Archemorus est dictus nutritrix aleret: Et redeuntibus ab obsidione Thebarum regibus argiuis: ac in nemea Sylua siti pene pereuntibus aquam indicaret: suosq; interrogata casus exponeret: a filiis qui cū Adraсто erant cognita fuit: in quorū amplexibus dum morat̄ infans: quem inter flores & herbas ludentē liquerat a serpente necatus est. Quod Lycurgus pueri pater sentiens mulieri necem parabat: sed a regibus & filiis seruata est. Vatum & plorabile si quid: deest: est: ut sit: Et si quid est plorabile uatum. i. si quid aliud poetæ flebile scripserunt iis simile id ē elegiam quæ carmen miserabile significat: ut Ouidius Elegi flebile carmen.

BAR. FON. Ecce inter pocula: Persii uerba sunt eorū consuetudinē reprehendentis: qui scripta sua recitaturi familiares & notos ad cœnam conuocabant: quo postea sibi magis applauderetur. Ostendit autē beneficis obnoxios beneq; saturatos non rectū de poetis iudicium ferre posse. Et ianthina lena. Iacynthinā uestem ab iacinto puero ab apolline dilecto: atq; ab eo per imprudentiā interfecto & in purpureū florē sui nominis uerso: in quē & Ajax quoq; conuersus est cognominari ferre ab omnibus uideo. Verū non iacynthina sed ianthina a uiolæ colore quasi uiolacea legendū ē. Ion. n. uiolā: anthos florem significat. quod Plin. i. & xx. lib. de uiolis scribens his uerbis ostendit. Ex iis uero quæ sponte apricis & macris locis proueniunt purpureæ latiore folio statim ab radice carnosa exeunt: solæq; græco nomine ab cæteris discernunt̄ appellatæ: ita ut ab his ianthina uestis. Cum itaq; Plin. ianthinā uestem a uiola appellatā dicat: ianthis uero uiola sit: nemo debet ambigere nequaquam ab iacinto cognominari. Licet enim iacintus flos sit purpureus: ut apud Virgilium: Suaue rubens iacintus: inter uiolas tamen neq; a ueteribus neq; a nostris herbariis numeratur. Nam nec foliis nec caule nec radice uiolæ est ulla in parte cōsimilis: flore autē omnino dissimilimus: Est enim flore lilio par: nisi tantum colore distaret: De quo ita scribit Ouidius. Tyrioq; nitetior ostro Flos oritur: formamq; capit quam lilia: si non Purpureus color his argenteus esset in illis. Quare cum iacintus uiola non sit. Plin. autem a uiola uestem cognominatam scribat: uerisimilius mihi sit antiquiores librarios iacynthinam pro ianthina nominis deceptos similitudine inuertisse. Martialis quidem libro secundo ianthinam non iacynthinā uestē scribit: Coccina famosæ donas & ianthina mœchæ. Vis dare quæ meruit muneramitte togā. Quoniā uero ianthina prima syllaba breui legitur: eorundem quoq; uitio factum est: ut cum & ianthina scriptum in persianis codicibus inuenirent: ignari cur & copula cū ianthina iungeret̄ iacynthi in purpureū florem conuersi memores aliquantulū primis litteris immutatis iacynthina ipsi describerent. Et uero pro etiā ad maiore ignominiam recitantis nō sine summo artificio Poeta posuit. Nā cū circa humeros & ianthina lena hoc est etiam purpurea uestis: sit maiorem profecto reprehensionē meretur q̄ si necessitate & inopia urgeretur. Quod ita esse non modo colore: sed etiam habitu uestis: ostendit. Lena enim serui ac Festo auctoribus uestis genus est habitus duplicis & amictus auguralis. Qua non solum domi: sed & militiæ utebantur. Nam super cætera uestimenta Marcello teste imponebatur. Virgilii eam Aeneæ tribuit: Tyrioq; ardebat murice lena Demissa ex humeris. Iuena. quoq; non humili uiro dedit: Cauet hunc quem coccina lena Vitari iubet: & comitum longissimus ordo. Reliquum est: ut siue iacynthinam uestem ab iacinto flore purpureo: ut iam prope usus obtinuit: nominemus: siue ianthinam a purpurea uiola: ut scribit Plinius appellemus: nihil ad poetæ sensum pertinere sciamus. Legentes hæc pro suo arbitrio iudicabunt. Cæterum quis hic sit: cui lena purpurea erat: circa humeros ignoratur. Quidam Nero nem intelligunt: quem & carmina scriptitasse: & poemata decantasse: constat. Nonnulli generaliter dictum esse in omnes scripta sua recitantes existimant. Ab habitu quidem uestis & audientium assentatione uir non ignobilis demonstratur. Rancidulum quidam: translatio a sapore ad uerba est. Rancidulum enim non integri saporis & uetustate corruptum est. Balba de nare: in pronuntiantis irrisionem hoc posuit spiritus enim ad nares cum labitur: & in uerba difficulter conciditur: & pronuntiationem ingratham reddit. Phyllidas: hypsipylas: Phyllis Lygurgi thraciæ: Hypsipyle thoantis lemni regum filiæ fuerunt misera biles in amore Phyllis in Demophoontem: Hypsipyle in Iasonem.

IOAN.BRI. Eliquat: id est cū uocis lenocinio pronūciat tractū ab iis quæ igni aut calore aliquo liquari solēt. Supplātat: supprimit. i. nō apta uoce effundit: sed q̄si uoce strangulata pronūciat quo leuius & suauius esse uideatur. Tenero palato: aut ironia ē. i. palato delicato: aut palati epithetō. Assensere uiri: ironia ē & risu pronūciāda quæ sequunt̄. Viri: ironicos q̄si mulieres. Assensere: probauere q̄ dixerūt. Nunc nō cinis illæ poetæ felix? Verba laudantiū scripta aliena: ironia est poetæ. Non leuior cippus nunc imprimit ossa id est certe ita benedixit poeta: ut eius ossa deorū beneficio lapide sepulchri nō urgeant: talia solēt mortuis optari. Ouidi. Ossa quietā precor tuta requiescite

ī urna. Et sit humus cineri nō onerosa tuo. Iuue. Dii maiorū umbris tenuē: & sine pōdere terrā Spirātesq; crocos & ī urna ppetuū uer. Mar. Sit tibi terra leuis molliq; tegaris arena. Tibull^o uero cōtra: O tu q̄ uenerē docuisti uēdere prim^o? Quisq; es ī felix urgeat ossa lapis. Cipp^o sepulchrū. Ho. Mille pedes ī frōte: trecentos Cippus ī agrū hic dabit.

Laudāt cōuiuæ: irrifio ē ī laudātes q̄ ī assētationē principis ita laudāt carmīa ab eo recitata. Nūc nō e māibus illis: laudātiū uerba. Manib^o: manes antiquas īferorū dixerūt. Manes tñ dii ab augurib^o uocabant̄ q̄ p̄ eos oia manare credebāt: eosq; deos supos: atq; inferos dicebant. auctor ē Festus.

Fortūataq; fauilla: morē antiquorū respexit: apud quos corpora mortuorū cremabāt: licet id apud romāos ueteris īstituti: terra cōdebāt. At postquā ut scribit Pli. iōginqs bellis obrutos erui cognouere: tūc īstitutū: tamē multifarie priscos seruauerit ritus. Sicut ī Cornelia domo: nemo āte Syllā dictatōrē tradit̄ eē crematus. Idq; eū uoluisse ueritū talionē eruto. C. Marii cadauere. Rides ait: uerba monitoris ītroducti ad Persium.

Vncis narib^o indulges. Ridēdo. n. nares ī rugas cōtrahunt. Mar. Et pueri nasum thinoerotis habent. Ho. Acutis narib^o horū hominū rideri possit: Et alibi: Persius. Ingeminat tremulos naso crispate cachinos. Nares: a naritate ideo dictæ sunt q̄ nos odoratu doceāt: præsto & ppe eē q̄ adhuc oculi nō uidēt. An erit qui uelle recuset os populi meruisse: id est iueniet̄ ne q̄spia q̄ plausū populi & laudes cū ex merito ueniāt cōtēnat: Os populi. i. laudē. Cedro digna. i. quæ ppetuo seruent: illi. n. tāta uis ē & præcipue quæ ī Syria nascit̄ ut in ægypto corpora hominū defunctorū p̄fusa eius liquore qui ex ligno mō aquæ fluit seruent. libri auctore Vitruuio oleo cedrinō tincti nō timēt tineas: nec cariē. Et Hemina ī annalibus scriptū reliquit: libros Numæ reptos a Cn. Terentio sub laniculo nū fuisse cōsumptos quīs ānis q̄ngētis. xxxv. ī fossos quoniā cedratī essent. Mart. Quæ cedro decorata purpuraq; nigris pagina creuit umbilicis. Idē alibi Cedro licet ambules punctus. Hor. speram^o carmīa fingi posse linēda cedro. Ouid. Nec titulus minio: nec cedro charta notet. Scōbros metuētia. Papyraceis cucullis salsamēta uēdebant. Mar. Nec ronchos mctues malignorū: Nec scōbris tunicas dabis molestas. Scōbros piscis ex quo laudatissimū fiebat garū: hoc salsamēti genus ē. Marr. Expirātis adhuc scōbri de sanguine primo. Accipe fastorū munera cara garum. Hic dicta ē. Herculis Insula ad carthaginē spectans a scombrorum multitudine captorum Sombria. auctor est strabo. Nec tus: In Arabia colligitur in sabota monte excelso: Regione saba. saba uero mysterium: significat: ut græci interpretantur. Virgi. India mittit ebur: molles sua tuta sabæi.

BAR.FON. Eliquat: liqda molliq; uoce pronūciat. Tenero palato: in trāslatiōe uerborū manet. Supra. n. dixerat Liquido cū plasmate guttur mobile colluerit. Nūc uero eliq̄re: & tenero palatū ob eiusmōi cām dicit Supplantat uerba: moli uoce pronūciare ac quodāmō de idustria extrēis syllabis uerba iculcare eorū ē: q̄ auditores ad libidinē excitare cupiūt. Nā cū leuiter uox infringit: sonns ipse manat iocūdior. De cōsimili pronūciatiōe. Iuue. ait: Vox blāda & nequā digitos habet: hūc tamē pronūciādi modū. Quinti. primo īstitutionū his uerbis reprehēdit: In primis uitia siqua sunt oris emēdet: ut expressa sint uerba: ut suis quæq; litteræ sōis enuncient̄: & paulo post curabit etiā ne extremæ syllabæ itercidant: ut par sibi sermo sit. Assensere uiri: quāuis auditores assenserint: nō tamē propterea bonū ac pbandū poetā esse significat. Nunc nūc in dictione nō repetito color est: quæ tullio auctore fit. cum continenter ab uno atq; eodē uerbo in rebus similibus & diuersis principia sumuntur: cuiusmodi apud Vir. Num sigeis occumbere campis: Nū capti potuere capi: nū incensa cremauit Troia uiros? Nū leuior cippus: terra coaggerata in cumulū cippus est & p̄ sepulchro interdum capitur. Hora. ī sermoni. Mille pedes in fronte: trecentos cippus in agrum hic dabat.

Rides ait: respōdentis loquit̄ uerbis. Et nimis uncis naribus indulges: nimis irrides: nasum. nā rugas crispans cū quēpiā irrideūs. Hora. naso suspendis acuto. Os populi sermonē ac laudē: quæ quia nō nisi ore fieri potest: id quod facit pro eo quod fit denominauit. Et cedro digna: elegātia & ppetuo seruari digna. Cedrus. n. arbor tineā nescit: & nō facile uetustate corrumpit̄. Scōbros: marini pisces scombri sunt: quibus in aquis sulphureus color est: extra aquas uero idē: qui cæteris atq; ut strabo. uolumine. iii. auctor ē: ex his harū optimū: hoc salsamenti genus est: condit̄: quo liquore: ut scribit. Pli. nullus pene præter unguēta maiore ī pretio esse cepit: tanta uero scombrorū multitudo in freto hispano est: ut insula ad carthaginē nouam spectans: ab eaq; urbe ad quattuor & xx. stadia distans a scombris sit scombria nuncupata.

Manes

Cippus

Sombri

IOAN. BRI. Quisquis es o modo. Monitori introducto respōdet Persius. Nō ego cū scribo si forte qd ap-
 tius exit laudari metuā. Hoc ad illud refert. An erit q uelle recuset os populi meruisse. Sensus ē: Nō nego i-
 quit si qd recte a me scriptū fuerit: mihi quoq; placere laudes populi. Quādo hęc rara auis ē. Verecūde suas
 extenuat uires: sūpta ē trāslatio ex phœnice: quē unū ī toto orbe tradūt Aquilæ magnitudīe: auri fulgore cir-
 ca colla: cætera purpureū: cæruleā roseis caudā pēnis distiguētibus: cristis faciē caputq; plumeo apice hone-
 stare: Sacrū ī Arabia soli esse. uiuere annis sexcētis sexaginta pdidit Manilius senator ille maximus nobilis
 Quisq; es o mō quē ex aduerso dicere feci
 Non ego cū scribo: si forte quid aptius exit
 Quādo hęc rara auis ē. siq; tamē aptius exit
 Laudari metuā: neq; n. mihi cornea fibra ē
 Sed recti finēque extremūque esse recuso
 Euge tuū & belle: nā belle hoc excute totū
 Quid non intus habet: non hic ē ilias acci
 Ebria ueratro: non siqua elegidia crudi

doctrinis doctore nullo: Senescētē casia: turisq; sur-
 culis cōstruere nidū replere odoribus & supemori
 ex ossibus deīde ac medullis nasci primo ceu uer-
 miculū: deīde fieri pullū: Corneli⁹ Valerianus phœ-
 nicē deuolasse in ægyptū tradit: allatūq; esse ī urbē
 Claudii p̄cipis celsura & ī comitio positū: quæ oia
 ut fabulosa scribit Pli. Oui. Et uiuax phœnix unica
 sēp auis. Fibra pest⁹. Fibra extremū dī iecoris & cu
 iusq; fere uisceris. Antiq; fibrū dicebāt extremū: undē
 & ī sagis fimbriæ dicunt auctor ē Varro. Fibrae itē
 dicunt in portis & in arboribus: Cornea: dura. ut
 laudis dulcedine non moueat. Corneū & a corno
 & a cornu deduci potest: a corno. Virg. Cornea bi-

Fibra

Corneus

na ferunt præfixa hastilia ferro. a cornu Pli. Pro labris cornea & acuta uolucris rostra. Sed recti finēq; ex-
 tremūq; esse recuso. Euge tuū & belle: hoc pendet ex stomacho superiorē carminū: Quid didicisse: nisi hoc
 fermentū & quæ semel itus Innata est rupto iecore exierit caprificus. Sēsus. n. est. Recuso laudē esse eā pro-
 pter quā rectum sit colendum: qā sublata laude sequerēt uirtutes nō esse collēdas. dicit igit se recusare lau-
 dē eā esse ad cuius finē & summū rectū sit collendū. Nā p se uirtus ē colenda. Vnde exclamat Iuue. Tanto ma-
 ior famæ sitis ē q Virtutis. quis. n. uirtutē amplectit ipsam Præmia si tollas? Ordo ē. Recuso euge & tuū bel-
 le esse finē & extremū recti: Recuso euge & tuū belle. i. laudes & adulationē qbus hoc modo recitantibus ap-
 plauditis. Esse finē & extremū recti. i. esse eas ad quæ finē: rectū. i. uirtus colat. Finē & extremū: exaggera-
 tio est: idē. n. sonāt. Nā belle hoc excute totum: Quid nō itus hēt? hoc dicit. Si bene has laudes ispexeris: eas
 adulationū & irrisiōnū iuenies plenas: nec ex uero p̄ficisci iudicio. hinc ē idignatio poetæ. Belle hoc. i. hęc
 laudē qua recitātes excipiunt ab auditoribus. Excute: euolue. ispice. tractū a uestibus ex qbus puluis excu-
 ti solet. Quid nō itus habete. s. adulationē & irrisiōnis: unde seq̄ exclamatio poetæ: O iane a tergo quē nul-
 la ciconia pinxit. monet itaq; laudibus credendum nō esse: cū eā ex assentatiōe magis & irrisiōe p̄ficiscant
 Nō est hic ilias acci: auferte inqt istas uestras laudes: quæ irrisiōnis plenæ sunt: nā nō sum ego labeoni & p̄-
 ceribus similis q etsi male scribāt: laudis tamen tā cupidi sunt ut laudatore cœnis cōducant: Sicq; sua tēpora
 notat. Non est hic ilias acci. i. hic liber meus nō est ilias acci labeonis: de quo supra dictum q laudē quærat
 Ebria ueratro: ironia est. i. plena ueratri. i. elebori: qd ut melius scriberet sapi⁹ sumpserat. Id. n. potabat ad
 aciē igenii ppurgandā. iccirco Carneades Achademic⁹: ut scribit Gellius respōsurus libris stoici zenonis ele-
 borē cādīdū sumpsit. Sumebat autē tutissime ī Anticyra isula. Oui. Ibibe dixissem purgātes pectora succos:
 Quicqd & ī tota nascit anticyra. Quare eo ut scribit. Pli. Liuius Drusus nauigauit cū morbo comitali labo-
 raret: sumptoq; eleboro liberatus est: id humeros noxios & isaniā hoīs emendat: neq; hyme neq; æstate re-
 cte dat: optime uere: tolerabiliter autumnō. auctor est Celsus. Nō siqua elegidia crudi Dictarūt p̄ceres: or-
 do est: hic liber meus nō ē eligidia: siqua crudi p̄ceres dictarunt. i. nō ego similis sum diuitibus & primori-
 bus qui siue elegias siue quid aliud scribentes laudē cœnis & muneribus uenantur. Elegidia elegidium
 diminutiū est græcū ab elegia. i. uidiōse & satyrice diminutiū usus ē: ut ostendat eos etiā in minima re lau-
 dem quætere. In elegis claruerūt apud græcos Callimachus. Philetas: Alexāder ætholus: Anthimachus: Ca-
 linus: Mimnerinus: Tyrtheus lacedæmonius: Apud latinos uero Tibullus qui auctore Fabio tersus atque
 elegans auctor est talis carminis. Propertius: Ouidius. Gallus. Caluus. Catullus. Instituti elegi primū deffē-
 do desyderio mortuorū: mox ad amores traducti: sed nomen tamen retinuerunt a miserabili cantu quo oli-
 mortuos deplorabant: Nam eleo idem est quod misereor. Crudi: quod corporis est: ad animum transtulit
 crudi. n. dicuntur cibi non cocti: & qui non facile cibos concoquūt. Ergo crudi idest non docti. non perfecte
 scientiæ. Peoceres: primores & principes urbis dicti q emineant in ea: sicut in ædificiis multi hoc est capi-
 ta trabium quæ proceres. dicuntur. Neronem notat qui iuuenis carmina elegiaca scripsit. ut ostendit Mar-
 tialis. Ipse tuas & ueritus Nero dicitur aures Lasciuum iuuenis cum tibi lusit opus.

Excutere

Elegidiū

crudi
 proceres

BAR. FON. Quisquis es o mō: respōdet Persius nō se uera laudē quæ ex recte scriptis oriat: reuere: sed plau-
 sus affētatorē cōtenere. Si forte qd aptius exit. si qd apte cōci neq; descripterit: qd raro paucisq; cōtigat. tūc lau-
 dē meritā nō recuso. hoc at loco cōduplicatio ē rōe amplificatiōis: facta pluriū uerborū iteratiōe. Neq; n. mi-
 hi cornea fibra nō ita dura precordia mihi sunt ut laudis amore nō afficiat. Fibre uero qquā & iecoris & cor-
 dis & cuiusq; uisceris extremae ptes & uenæ quoq; pretenuēs qdā meatus p quos sudor emata sūt tñ etiā
 quādoq; arboribus tribuunt pli. n. de arborē satiōibus solū ait legi oportere q maxie rimosū ne sol exurat fi-
 bras: qui uero laudis spiritu non afflantur: corneas quasi preduras fibras habere dicuntur. Sed recti finem

b

Sed recusio tuū hoc euge & belle & assentatiōes eiusmodi finē & extremū recti q̄si uerā laudē eē: quæ i tali ap-
plausu nō cōsistit. Nā belle hoc excute totū. Hoc totū belle exteriori ex pte atq; excute intrinsecus uitiatū &
uanū ē: Bellū aut̄ d̄riuatū a bono ē. Quid nō itus hēt? Assentatio. n. multū uitiōis & uanitatis intrinsecus ha-
bet. Nā ut degnatiōe parmēno apud Terētiū ait: Assentator hoīes p̄sus ex hoībus stultis īsanos facit. Nō ē
hic ilias acci ebria ueratro. Hic nihil simile īsanis scriptis Accii reperit. Sūt q̄ hūc Acciū ieruditū poetā autu-
māt. Homeri iliadā latinis uersibus traſtulisse: q̄ ita male cōuerterit: ut ne ipse qdē opus suū itellegerit: ac p̄-
pterea helleboro se purgarit. Quidā Acciū tragœdiarū scriptorē itelligūt. Cuius lib. īfra quoq; uenosū scribit
Sed q̄q; fuerit eius opus tāquā īsanū ueratro: qd̄ & helleborū d̄i ebriū esse significat: Elegidia: Elegidiū ab
elegia diminutiū d̄ducit. Crudi p̄ceres Crudū cōtrariū cocto dicimus. Sed de stomacho loq̄mur: nō q̄ i
coctū assumptū sit: sed q̄ stomachus nō bene cōcoxerit crudū itelligimus. Iuue. Crudū pauonē i balnea por-
tas. Hoc uero a stomacho ad indigestū carmen Persius rettulit. Lectis i citreis: Vel qd̄ i tabellis citreis hoc
ē ex citro arbore factis atq; selectis describit. Vel quoniā antiquores poetæ parietes cubiculi icarabāt ut si q̄
noctu intra lectū carmina excogitassent: illic stillo facile annotarēt. Hora. Immeritusq; laborat. Iratis natus
paries diis atq; poetis. Citri sane arbor nō multū crescit: & folia hēt maiora quā laurus. i atlāte at̄ mōte pluri-
ma nascit. De ea Mar. Et maurisi aci pondera cara citri. Calidum scis ponere sumē: Et cenam dare & lacernā
uestem donare scis tua carmina laudaturis. Sumē uero porcarum mamma salita est.

Dictare

IOAN. BRI. Dictarūt p̄ceres: dictare: ut dictum est
enūciare qd̄ ali⁹ excipiat. unde dictata: In lectis ci-
treis. i. discubitoriis. nam antiq̄ in lectis discumbe-
bant: Hor. Sæpe tribus uideas lectis cœnare q̄ter-
nos Iuue. Tertia ne uacuo cessaret culcitra lecto.
Terē. Lectulos i sole iligneis pedib⁹ faciūdos dedit
ubi potetis uos. Vir. Auleis iā se regia sup̄bis Auia
cōposuit spōda. Eosdē toros appellarūt. Mar. Impe-
rat extructos soluere nona toros. Vir. Inde toro pa-

Dictarūt proceres: nō quicquid deniq; lectis
Scribitur i citreis calidū scis ponere sumē
Scis comitē horridulū trita donare lacerna
Et uerū inquis amo: uerū mihi dicitō. de me
Quipote uis dicam: nugaris: cum tibi calue

ter æneas sic orsus ab alto. i. lecto discubitorio: cōtra eos q̄ toros p̄ sellis exponūt: cū nusquā hoc iueniatur
Hoc ideo d̄ lectis studiosius scripsi: ut iperitiores hoc loco lectos discubitorios itelligāt: nō autē ubi dormi-
rent. Nā cœnātes plerunq; (tāto. n. scribēdi studio tenebant) carmina dictabant. Ho. Mutauit mentē popu-
lus leuis: & calet uno Scribendi studio pueriq; patresq; seueri. Frōde comas uincti cœnant: & carmina dictāt
Lectis citreis: hominē diuitē designat. Atlas mauritaniæ mons citrum arbore producit: unde mensæ citreæ
siebant tāta taxatione ut hæc sumptus fœmiæ uiris exprobarēt: cū ipsis margaritæ luxur exprobraret eæ
præcipue laudabant quæ nudatim pauonū caudæ oculos imitabāt: tanto auro rependebāt. Mar. Accipe fe-
lices atlantica munera syluas: Aurea qui dederit dona maiora dabit. Et tricliniorū lecti discubitorii his tabu-
lis operti pauonini dicebāt. Mar. Nomina dat spōdæ pictis pulcherrima p̄nis: Nūc iunonis auis: sed prius
argus erat. Calidū scis ponere sumē: hinc excād̄ exit poeta q̄ laudatores cœnis & muneribus cōducat. Hor.
Nō ego uetofæ plæbis suffragia uenor. Imp̄sis cœnarū & tritæ munere uestis. Nō ego nobilium scriptorū
auditor. Mar. Quod tā grāde sophos clamat tibi turba togatata Nō tu pōponi: cœna disertā tua ē. Sumē: ex
papillis porcæ lactātis fit: ut placet Plinio: idq; optimū ex porca primipara potiusq; uetē q̄ nouella: sit modo
fœtus nō hauserit. Mart. Esse putes nōdū sumen sic ubere largo Effluit: & uiuo lacte papilla tumet. Et uege
inquis amo: uege mihi dicitō: q̄ scribebāt quāuis munerib⁹ & cœnis laudatores conducerent: tamen se assēta-
tiones odisse mōstrabāt: & ueritatē quidē amare. Mart. in Gallicū. Dic uege mihi marce: dic amabo. Nihil est
qd̄ magis audiā libēter. De me: cum īferioribus cōiūgunt: ut sit s̄sus & ordo. De me q̄s populi sermo: cæ-
tera quæ interponūt a poeta tanto stomacho & irrisione īferunt: ut singulis pene uerbis ardeat indignatio.

Sumen

Quipote. i. quō possibile ē te & his uege audire: q̄ ob cœnas & munera accepta tibi assētari cogūt? Qui: p̄-
quō. Terētius: Qui scis? Vis dicā: q̄si ille differit: cur nō mihi uege dicet? Nugaris cū tibi calue Piguus aq̄licu-
lus: p̄. se. ex. īsanus qd̄ es si ex te p̄ficisci putas q̄ digna sint laude: cū uet̄ri tātū īseruias. ex quo inuit̄ ex cras-
so homine & gulæ tantū indulgētī subtilē sensū nō elici: nā ut scribit Plinius. Magis auidi sūt ciborū: q̄bus ab
aluo longius spaciū: Idē. minus solertes q̄bus obefissimus uenter. i. pinguis. Nugaris. i. p̄ nugaris carmiā tua
habenda sunt. i. male quidem uersificaris: nec aliter fieri potes: ut bene scribas cum epulis intentus: sis.

Lacerna

BAR. FON. Scis comitē horridulū: Pro tremētī horridulū pōit: quoniā frigus horrorē solet iducei. Virg.
Cāpiq; natates lenibus horrescūt flabris. Lacerna trita: Lacerna gēus uestis est: Iuue. Crispus tyrias hūero
reuocāte lacernas: Vnde lacernatus: lacerna indurus d̄ducit ut aput eundē poetā: Ipse lacernatæ dum se ia-
ctaret amicæ. Quipote: Quomodo possibile est? Nā hic & hæc potis & hoc pote dicitur. Vnde cōparatiū
potior & superlatiū potissimus: Et aduerbia potius & potissime deriuāt. Dicit at̄ quo pacto uege narrari ab
auditoribus tibi uis: quos beneficiis obligaris. Vis dicam? Vis ne ut: tibi uege: & qd̄ s̄tio: eloquar. Nugaris
cum tibi calue pinguis aqualiculus propenso sesquipede extet. Nugas loqueris ac prope īsanis talia carmi-
na describendo: cum ingenio rudi & pingui sis. Nā quod uentris est ad animū atq; ingeniū nō sine causa re-
tulit. Vt. n. Pli. xi. libro. scribit: minus solertes sūt quibus obefissimus uenter est: de Diogene aut̄ mutatus ē:
qui ut apud Laertiū legitur in Anaximenē iocatus inquit: Pingui aqualiculo rhetorem impartire: & nobis
pauperibus uentrē: quippe & ipse leuigaberis: & nobis e molumento eris: Aqualiculus uero alius est: in-
quā sordes cōfluuntur: qui & si proprie porcorū est quandoq; tamen de homine reperitur.

potis

3

3

3

3

3

3

3

3

IOAN. BRI. Piguus aqualiculus: hinc fremit poeta. Aqualiculus: receptaculum est sordium. Extet: emineat. Aqualiculus
Sesquipedale: uno & dimidio pede. Sesqui enim declinabile significat unum & dimidium: addit cuius nominis: Plinius Iunior
or ita scribit. Egeram tribus horis & dimidia: superat sequi hora. nam ita diuiserat tempora reus: ut ego quique hor
ris: ille reliquis uteretur: Festus sic: Scipio Africanus primus fortissimum quem delegit qui ab eo in bello
non discederent & cetero munere militiae uacarent & sesquipedale stipendium acciperent. Propenso: proterito
quod procul pendeat. i. emineat. Calue: quod hoc loco alii suspicentur uiderint. Ego uero ita interpretor: ut p

Piguus aqualiculus propenso sesquipedale extet.
O iane a tergo que nulla ciconia pinset:
Nec manus auriculas imitata est mobilis albas
Nec lingue quantum sitiatis canis appula tantum.
Vos o patricius sanguis quos uiuere fas est
Occipiti ceco postice occurrite sannæ

uenerem: non deam. Ouidius. Obuius huic uenies hedera iuuenilia cinctus Tempora: cum caluo. docte ca
tulle tuo. Est igitur sensus O calue. O tu poeta qui te alterum Caluum carminis prestantia putas: sicque ir
risio est. Caluus item optimus orator fuit de quo & Plinius & Tacitus saepe meminit in opere de claris ora
toribus. O iane a tergo: nimia indignatione exclamat poeta appellans ianum felicem: cui a tergo ea non sunt
quae aliis fieri solent. Nam ianum bifrontem fuisse fabulata est antiquitas quasi superum & inferum ianitorem:
Ut Macrobius scribit ex sententia Bassi: eundem quadriformem quasi complexum quattuor mundi climata. Nulla
ciconia: modus est irrisiois id est digiti in unum collecti in modum rostri ciconiae. Occidisse ciconiam in thessalia
capitale fuit: quod ea serpentes necent. Quo e loco ueniant: quouae habeant: incertum est. Pinset: irridet sum
ptum a pistioribus qui ante usum molarum frumenta in pilam coniecta pinsebant id est condebant. unde pi
stores & pistinum & pistillus: Diomedes tamen grammaticus pinset legit a prima coniugatione. Auricu
las albas: id est asininas quae interiori parte albicant. Imitata: quia temporibus apponitur moueturque istar au
ris asininae. Nec lingue: subaudi cui: ut sit ordo. O iane cui. Nec tamen lingue: deest exeritur in derisio
ne. Quantum. i. exerit. Sitiatis: deest cum: ut sit cum sitiatis. Canis apula: apulia aestuosa est: nam ut Varro scri
bit ubi lati campi: ibi magis aestus: & eo in apulia loca calidiora & grauiora: & ubi montana ut in uesuuio ibi
leniora: & ideo salubriora. Horatius: Nec tantus unquam syderum insedit uapor siticulosa: apuliae. Vos
o patricius sanguis: inuidiose hoc dicit: nam omnes fere carminum studio tenebantur: ut inde laudem mere
rentur: unde illud exit horatianum. Scribimus indocti doctique poemata passim: & idem alibi: Mutauit me
tem populus leuis: & calet uno scribendi studio. Iuuenalis. Expectes eadem a summo minimoque poeta.
Vos o patricius sanguis: apostrophe est. Haec enim schemata & iis similia conuertuntur in se auditorem: nec la
guere patiuntur. Occipiti ceco: id est irrisiois quae a tergo fieri solet. Sannae: irrisio quae fit distorto uultu.

unde subsannare.
BAR. FON. Propenso sesquipedale. Extenso ac porrecto. Sesquipedes autem unum pedem & semis continet
Sesqui enim semis significat. Varro de re rustica libro primo. Annus est diuisus in quatuor partes totus
Et idem subtilius sesquimenses in octo. Sesquimensis itaque mensum unum & semis complectitur. cum an
nus in duodecim menses partitus sit. O iane a tergo. Eiusmodi popularis aurae cupidos a tergo postea irri
deri significat. Ianum autem propterea inuocat: quod cum bifrons pingatur: a tergo nequeat irrideri. Nulla cico
nia: extremus digitus in rostri formam collectis crebra manus & brachii motatione ciconiae collum & caput
exprimitur in eius infamiam: quem ridemus. Pinset. pinso uerbum antiquum est. Nam ante molarum usus
frumenta in pilis pinsebant. Unde & pinsores dicti sunt. qui postea pistores cognomina: Nec manus auricu
las imitata est mobilis albas. Applicatis expansae manu ad tempora pollicibus crebro palmarum motu:
asiniae aures non sine risu representantur in eius ludibrium: quem a tergo irrideamus. Quod a Midae auribus
tractum est. Nec lingue tantum. Lingua in aliquem exertare irrisiois est signum. Sitiatis canis appula quantum
Canis per aestum defatigata multum lingue exertat: in apulia praesertim: ubi calores inmensi sunt eam siticu
losam Horatius appellauit. Vos o patricius sanguis: Meliores hortatur & quorum scripta diuturniora futu
ra sint: ne plausu & adulationibus capiantur: quo tales irrisiones effugiant. Occipiti ceco: Occiput & occi
pitium posterior capitis est pars. Quam iure cecam cum oculis careat: appellauit. Postice occurrite sannae.
Euitate irrisioem: quae ac occipitio distorto ore & labris contractis fit anteriorum dentium ostentatione. Quo
uocabulo & Iuuenalis est usus. In nunc & dubita qua sorbeat ara sana Tullia. Hinc sannones ridiculi homi
nes: indictisque uacuis fatui appellantur. Cicero ad papirium petum. salis enim satis est: sannionum parum.
Sannatores quoque eos: qui benigne irrident: nuncupamus: Desannare etiam per fastidium deridere signi
ficat. Postice sannae. Postica dicuntur quae post nos sunt: sicut antica quae ante. Unde posticum hostium in po
steriore parte adium situm dicitur. Horatius. Postico falle clientem.

uilepA
zul
iupis2

IOAN. BRI. Quis populi sermo? cum superioribus coniunguntur ut sit De me quis populi sermo? nam cetera ut dictum est poeta interposita sunt. Quis enim: laus assentatoris. Horatius scribet mala carmina uecors Laudato. Quis enim: subaudi est. ironia est assentatoris. Nisi carmina molli nunc demum numero fluere: sic Horatius de ficto laudatore. Clamabit enim pulchre: bene: recte. Idem alibi. Derisor uero plus laudatore mouetur. Fluere: sumptum ab aquis quae molliter & sine strepitu fluunt. Molli numero: suauis ritmo. Ve iunctura. Compositio uerborum. Effundat: transmittat nulla intercurrente asperitate. translatio est sumpta a marmorariis qui iuncturam lapidum unguibus pertentant: unde ortum est illud dictum rem esse factam ad unguem: cum uolumus significare rem esse perfectam. Per laeue. i. leuorem & scribitur per ae diphthongum.

Rubrica

Vngues seueros: scrupulorum inuectores. Scit tendere uersum. i. tam quidem recte uersum facit: ut ex omni parte quadrat: & aequalis sit: sumptum a fibris lignariis qui rubrica lineas rectas in lignis dirigunt. Rubrica: terra est rufa: quae alio nomine Sinopis dicitur. primum inuenta auctore Plinio in ponto unde nomen a sinope urbe nascitur & in egypto: balearibus: aethiopia: sed optima in leno: & in Cappadocia effossa: & in speluncis: quae saxi adharet excellit. Ex reliquis rubricae generibus fabris utilissima aegyptia & aethiopia: quoniam maxime sorbent. Siue opus in mores in luxum & prandia regum dicere res grandes: quodcumque inquit uelit scribere noster poeta: siue satyricum carmen: siue tragicum: musa res grandes ei suggerit. Ordo est: musa dat nostro poetae Dicere res grandes. Siue opus in mores: subaudi scripturus sit: aut aliquid tale. In mores & luxum. Alii distinguunt: ut per mores, comedia per luxum satyram accipiant. Alii uero coniuncta legunt: ut sit rei exaggeratio. i. satyram quae & mores & luxum

Luxa mē
bra

hominum persequitur: & hoc melius. Luxum: luxa membra e suis locis mota & soluta dicuntur: a quo luxuriosus in re familiari solutus ut scribit Festus: luxuria est igitur omnis morum solutio. Prandia regum: id est tragicum: quae coenae regum exitiosa scribuntur. Ecce modo heroas sensus afferre uidemus indignatio est in quosdam graecos: id est in eos qui paulum aliquid ultra primas litteras graecas progressi ubique graece perstreperant: cum latinarum litterarum cognitionem perfectam non habeant. Quod turpe ostendit etiam Iuuenalis. Omnia graece: cum sit turpe magis nostros nescire latine. Hinc ergo fremit poeta: nullo modo ferens ab iis poemata heroica scribi: cum nec ad minima quaeque describenda sint apti. Ex quo inuit Persius poetas oportere omni studiorum genere praeditos esse. Ecce particula est incipientis: & rem nouam demonstratis. Solitos nugari graeco: id est nec adhuc tamen perfectos graecos: Sensus heroas. i. heroicis principale per deriuatio ut Virgi. Hoc itacus uelit pro itacensis: Nec artifices: doctos. Ponere: scribere ut alibi Fabula seu mesto ponatur hianda tragedia. Lucum: quasi rem humilem & minimam. Lucum: aut enim generaliter loquitur: aut lucum dicit Marti consecratum: in quo peperit Ilium Romulum & Remum: sequitur enim unde Remus: nam de eo multi scripserant Iuue. Nota magis nulli domus est sua quam mihi lucus Martis: sed generaliter locutum esse magis placet.

Ecce

BAR. FON. Quis populi sermo est? Vtosi scriptoris interrogatio quid de se populus colloquat. Quis enim respondentis assentatio. Enim aut ornatus & metri causa posuit Virgi. Quam pius aeneas tibi enim tibi maxima luno maest. Molli numero fluere. Nunc tandem elaborata: perfectaque ad amissimam carmina esse. Ut per leue seueros effundat iunctura ungues. Translatio ab iis est: qui unguibus lapidum cohaerentem iuncturam probant. Marmorarii enim iuncturas marmorum tunc absolutas existimant: cum unguis superductus nihil ostendit. Hinc ad unguem facta esse dicimus. quae absolutissima esse putari uolumus. Per laeue. Laeuigatum & planum. Laeue enim cum prima syllaba per ae diphthongum effertur: nitidum & perpolitum: sine diphthongo uero prima breui: minime ponderosum significat. Oculo rubricam dirigat uno. Lignari fabri: lapidumque sectores rubricata linea opus dirigunt: unoque oculo clauso eius rectitudinem metiuntur: ne uago amborum oculorum discursu. norma rectitudinis conturbet. Rubrica uero pluribus nascitur locis: rubraque est & nimio proxima colore: palma lemnia datur. Fabris uero utilissima aegyptia & aethiopia. In mores: in luxum in prandia regum. Quidam mores pro comedia: luxum pro satyra: regum prandia pro tragedia ponunt. In his sane uerbis caesa oratione sine copula interuallis distinctis articulis exornatio est. Ecce modo heroas sensus. Ecce demonstrandi aduerbiu est: Atque ut Asconius Pedianus in uerrem scribit: in rebus improuisis Ciceronis proprium est quod non sine diligenti cura: Virgilius quotiens opus fuit sibi desumpsit: & hoc quoque in loco summa cum arte Persius posuit: Ineptos enim atque ineruditos poetas non expectato ac quasi de improuiso reprehendit: Qui cum lucum describere: aut ruris commoda laudare: quae quidem parua sunt: nesciant: maxima tamen aggredi non erubescant. Nugari solitos graeco: uel grecorum more nugas inserere: uel graeco describere. Quod Horatius quoque in sermonibus carpit: a Quirino se monitum dicens: ne grecorum cateruas implere uelit. Nec ponere lucum artifices: nec qui artificiose aliquem describere lucum sciant ponere enim scribere est. Lucus uero a contrario nomen traxit: quia opaca adumbratio parum luceat.

Lucus

IOAN. BRI. Rus saturū: plenum & omniū abūdans: rus dictū ut Varroni placet q̄ quotannis rursus ea. Rus dem facienda sūt ut rursus capias fructus. Laudare: hinc poetæ uirtus cognoscitur: cum rem uerbis & ex tollere & deprimere nouit. Parilia: festa palis deæ pastorum: q̄ & feriæ ei deæ sūt: sic dicta ut cerealia a Ce Parilia rere. uinalia a uino: uulcanalia a uulcano. usus tamen obtinuit: ut parilia non palilia dicerent: quoniam pro partu pecoris eidem sacra fiebant. xii. alendas Maias: ut scribit Seruius: parilibus Romulus urbem cōdidit: quem diem festū præcipue habebant minores: auctores Festus & Varro de re rustica. Fumosa sceno: nam

Artifices nec rus saturū laudare, ubi corbes
Et focus & porci: & fumosa parilia sceno:
Vnde remus sulcoque terens dentalia quitū
Cū trepida ante boues dictaturā induit uxor
Et tua aratra domū licitor tulit. euge poeta.

idem. Moxq; per ardentis stipulæ crepitantis aceruos: Traicias celeri strenua membra pede. Tibullus Ille leuis stipulæ solennis potus aceruos: Accendit: flā: mas transilietq; sacras: sicq; ea sacrificii solēnitate expiari putabat. unde Ouidius. Omnia purgat edax ignis uitiūq; metallis: Excoquit: i: circo cū duce purgat oues.

Vnde remus: latenter romanorū otiginem respondit duci a pastoribus de qbus scribit Varro. Romanorū uero populū a pastoribus esse ortū quis non dicit? quis Faustulū nescit pastore fuisse nutriciū: qui Romulum & Remū educauit: non ipsos fuisse pastores obtinebit? Quod parilibus potissimū condidere urbem? Sulcoq; te. den. quin. hinc est ille. L. Quintius Cincinnatus qui filiū Cæsonem petulantissimū abdicauit: & dictus dictator: insignibus sumptis. Qu. Minutium consulem in aligido monte a uolsis & sabinis obsessū. liberauit. Quare a minutio & eius exercitu corona aurea obsidionali & donatus est: uicit hostes: ducē eorū in deditionem accipit: & triūphi die ante currum egit. Sextodecimo die dictaturam: quam acceperat deposuit: & ad agriculturam reuersus ipse iterum post uiginti annos dictator dictus Spuriū Melium regnum assectantem a Seruilio hala magistro equitum occidi iussit domū eius solo æquauit: unde locus æquimelium dicitur. Hincq; dictus est seran^o a serendo. Virg. Nec te sulco serane serentem: nam aranti trans Tyberim q̄ tuor sua iugera in uaticano: quæ prata quintia appellant. Viator attulit dictaturam: & qdem: ut tradit Norbanus: nudo plenoq; pulueris etiānum ore: cui uiator uela corpus inquit: ut proferam senatus populiq; romani mandata. Dentalia. i. aratra: partem posuit pro toto. Nam dentale ea pars est aratri cui uomer præfixit. Dictaturam induit: insignia dictatorialia. dictatorē scribit Varro appellatū esse q̄ a cōsule diceret. eiusq; dicto oēs audientes essent: Vxor dicta est quasi unxor: eo q̄ nouæ nuptæ euntes ad maritū portas adipe lupino ungebant: neq; mali medicamenti inferretur. Licitor: ut Valgius rufus scribit appellatus a ligando: q̄ cū magistratus po. ro. quēpiam uerberari iussisset crura eius & manus ligari uinciriq; a uiatore solita sint. Itq; q̄ ex collegio uiatorū officiū ligandi haberet licitor sit appellatus. Ci. in oratione pro: C. Rabitio. licitor in q̄ collega manus: Festus tamen dicit a ligādo q̄ fasces uirgarū ligatos i perantib^o magistratibus gerit. Tironi uero Ciceronis liberto a lino: uel licito deriuari placet. Euge poeta: insultatio ē & ironia. j̄ i peritū poetam.

BAR. FON. Rus saturū: fertile ac copiosū: quoq; saturare collētes possit & fumosa palilia sceno Pales dea pabulo: ē: cui pastoralia sacra palilia quæ & parilia nūcupant: ad lupos arcēdos morbosq; a pecore depellendos a pastoribus in agris fiebat undecimo calē. maii. quo die Romulus nrbe fūdauit. Fumosa uero dixit: qd stipulæ ac sceni manipulos pastores incēderent: unde fumi igēs copia emanabat. Tibullus: Ille leuis stipulæ solēnis potus aceruos accendet flammās trāsilietq; sacras. Vnde remus: ex quo rure & Quintius puenerit Parechasis aut: hoc est egressio quædam in ruris honorem est: quæ cū suo loco ponit: ornatū maximum cōfert: sed raras aptasque interserere conuenit. Sulcoque terens dentalia quinti: ad. L. Quintium cincinnatū dictum missi legati nudum eum arantemque inuenerūt: sed dictaturæ insignibus sumptis uolsos: sabinosque domuit: deque iis triumphauit. Sextodecimo autem die dictatura deposita ad agriculturam reuertitur Dentalia: dentale lignum est in quod uomet immittitur. Virgilius: Duplici aptantur dentalia dorso: Dictaturam induit: magistratum pro ueste: quam dictaturam ineuntes assumūt ponit dictator autem ut Varroni placet: appellatus est: quod a consule diceretur: eiusque dicto audientes omnes esset. Licitor: licitores Romulus primis instituit: a ligandoque appellauit: hi carnificis officio fūgentes uirgarum fasciculum cū securi ligatum portabant: magistratusque præbant: ac quotiens iussi erant fascem soluentes: primo uirgis reū cedebant: mox securi feriebant. Liuius de Bruti filiorū cæde Missique licitores ad sumendū & suplicium: nudatos uirgis cædunt: securique feriūt. Euge poeta: Ironice cum Irrisione clara uoce pronuncianum est. Rides enim quod cum leuia ignoret: heroicis sensus attigerit. Est nunc brysei quem uenosus. liber acci. eos nūc reprehendit: qui antiquitatis præcupidi melioribus grauioribusque omissis Accium Paccuiūque legebant: dupliciter autem hūc locum a peritoribus legi uideo. Quidam in laudem Acci uenosū librū sanguine abūdantem: grandiloquū atque animosū intelligūt. ut apud Hora. Animosique accius oris. Bryseū uero bacchicum legunt. quoniam in tutela bacchi poetæ sūt. cæteri penitus contra sentiūt. Bryseum enim furore insaniaque bachantem: ut ministri liberi patris solent: & uenosum eius librum tanq̄ male descriptum po

nunt. Nam cum persius cerneret accii & pacuuii fabulas neglectis potioribus crebro legi indignatus nulla grauem atq; utilem lectionem concelebrari: non in lectores tantum: sed etiam in scriptores ipsos modeste inuenit: alterque uenosum: uerucosum alterque esse dicens: quod ob eam causam sane fecit: ut ab eorum assidua lectione facilius homines remoueret. quod ne quis in Persio admiret. Hora. quoque uetustiores poetas plerumque nimis antiquaeque dureque dicere: & luculetiū ceciliū fluere: & recte nec ne crocū floresque pambulet Acci fabula dubitare se scribit. Brasei accii

Bryseus Bryseus ex uariis bachi cognominibus unum. Quod aliqui a Brysea ciuitate aoniae: in qua Bacchus colebatur: quidam ab antiquo uerbo bryo: quod e manu. scaturioque significat. dici uolunt quoniam uel ex aluearibus mella: uel ex uuis musta exprimere primus docuit. Qui cum noui scriptores sint ueritas quae in occulto lateat. ipse quoque eam opinionem subiiciam in quam doctos plerumque ire persipio: qui bryseum potius quam bryseum bacchum cognominatum a byrsa pelle: quam in bellis iduebat: existimat. Nam apud Diodorum quanto uolumine bacchum in praeliis pardalorum pellibus usum constat Byrsam autem corium ac tergus significare ostendit. Vir. Mercatorumque solum facti de nomine Byrsam Taurino quantum possent circumdare tergo. Postea uero quam huius cognominis causam reddidimus: non alienum a proposito nostro uidebitur quod ad utilitatem discentium haec scribimus si caetera quoque bacchi cognomina apud alios passim dispersa: nos hunc in locum breuiter redegerimus. Bacchus: ut Diodorus refert. a mulieribus dictus est. Quae illum bacchantes: hoc est furentes sequebantur. Ab ioue autem parente: urbe: quae nisa: ubi educatus a nymphis fuit: Dionysius appellatur. Liber pater: Lieusque dicitur: aut quod libertatem loquendi praestet: aut quod uinum cuius inuentor fuit: a curis homines liberet: aut quod exercitum apud indos sua sapientia liberauit. A qua lysii quoque cognomen a graecis auctore Plutarco meruit: & si quidam alii alyein: quod soluere significat dictumque putant. Leneus: uero a torculari quo uinum exprimitur dictus est. Bromius atque pyrgenius a tonitru: qui eius in ortu contigit: dicitur. Mitrophoros: quod mitra caput ligabat: si quando uini potu agitabatur: est appellatus. Dimitora quoque: hoc est bimatrem nuncupatum tradit quod ex uno patre: duabusque matribus gemini Dionysii orti sunt. Antea enim Iuppiter ex proserpina alium Dionysium procrearat. Triumphator etiam dicitur: quod de indis omnium primus in patriam rediens triumphauit. Bassareus a longa uestis habitu: Euchius ab Iouis laudatione: uel a uoce bacchantium dictus fertur. Nyseus a nysa urbe: Iachus ab effusione uel uini uel uocis letitiae causa nominatur. Thyoneus a matris cognomine: quae Thyone dicitur: nuncupatur.

IOAN. BRI. Est nunc brysei quem uenosus liber acci: aliud uitiū in poetis confutat: carpit. n. eos qui supra modum cūtriscos poetas imitant & amat: nimisque uetere uerborum cupidi ea scriptis suis inserunt monens: ut Caesar solitus est dicere auctoribus Gelio & Macrobio tanquam scopulum fugiendum esse inauditum atque insolens uerbum: cum nihil sit odiosius: ut scribit Fabius affectatione uerborum ueterum. Est nunc. i. nostris temporibus. Est subaudi aliquis. Liber acci: accius & Pacuuius tragoediae scriptores clarissimi huiusmodi temporibus sententiarum grauitate ut scribit Fabius & pondere uerborum: caeterum nitor & summa in excollendis operibus manus defuit non eorum culpa: sed temporum quibus studia adhuc erant inculta. unde Mart. uerborum asperitatem notans: eos irridet qui ueteribus delectantur. At tonitusque legis terrae frugiferae: Accius & quicquid pacuuiusque nominum. Venosus: durus & asper a uenis quae in corpore eminentes asperae illud efficiunt: unde ita scribit Tacitus de Asinulo. Pacuuium certe & accium non solum tragoediis. sed etiam orationibus suis expressit adeo durus & sicut: Oratio autem sicut corpus hominis eadem pulchra est: in qua non eminent uenae nec ossa numerantur: sed temperatus ac bonus sanguis implet membra & exurgit thorax: ipso quoque uentus robur regit & decor commedat. Nam dura fuisse quae scribit accius illud est testimonio est: quod cum accius tarenti auctore Gelio ad pacuuium diuertisset: eique desiderati Atreum comaediam suam legisset: fertur Pacuuius dixisse sonora quidem esse quae scripsisset & gradas: sed uideri tamen ea sibi duriora paulum & acerbiora. Ad quem inquit Accius ita est ut dicis: neque id me sane poenitet: meliora enim fore spero quae deinceps scribam. nam quod in pomis est: atidē inquit esse autem in ingeniis quae dura & acerba nascuntur: post sunt mitia & iocunda. Acci. accius ut diximus tragoediarum scriptor natus est Mancino & Serano consulibus: parentibus libertinis: Et ut dictum est: seni iam pacuuius tarenti sua scripta recitauit: a quo & fudus accianus iuxta pisaurum dicitur. quia illuc ex urbe inter colonos fuerat deductus. Brysei. bryseium pro bryseum dixit figuratae ponens principalitatem pro deriuatione: ut Virg. Laticemque lieum. pro lieum.

Acci brysei. Quae in tutelam bacchi esse dicitur poetae. Hora. Scriptorum chorus omnis amat nemus: & fugit urbem Rite cliens bacchi somno gaudens & umbra. Brysei: unum est cognominibus bacchi a brygmos. i. a stridore. nam eius sacra magno bacchantium stridore celebrantur. Pacuuiusque: brudusinus fuit Ennii sorore genitus ut Pli. scribit: ut uero Eusebius Ennii poetae ex filia nepos: uixitque romae: non tantum poetica sed & pictura clarus. sic enim scribit Pli. proxime celebrata est in foro boario aedes Herculis Pacuuii poetae pictura. Terentium deinde transgressus prope nonagenarius diem obiit.

BAR. FON. Venosus liber uenae plenus & malus a lucidis gemmis: translatio est preciosioribus sine uenis Pli. de carbunculis Archelatus & in aegypto circa Thebas nasci tradidit: fragiles: uenosas morietur carboni similes. Acci: Acci pro accii per apocopen figuram legitur: quae est ablatio litterae uel syllabae de fine dictionis. De Accio uero Eusebius de temporibus olympiade centesima & sexagesima haec scribit Accius tragoediarum scriptor agnoscitur: natus Mancino & Serano consulibus parentibus libertinis: & seni iam Pacuuius ta

Bryseus

Bachi nomina

Leneus

Accius

Venosus

Pacuuius

Est nunc brysei quem uenosus liber acci
Sunt quos pacuuiusque: & uerucosa mouetur

renti sua scripta recitauit: a quo & fundus uaccianus iuxta pisauis dicit: quia illuc ex urbe inter colonos fuerat deductus. Sūt quos Pacuuius: Idem auctor Olympiade sexta & quinquagesima supra centesimā de Pacuuius hęc refert. Pacuuius Brūdusinus tragœdiarū scriptor clarus habet. Ennii poetæ ex filia nepos uixit: Romæ quo ad picturā exercuit: ac fabulas uenditauit: deinde Tarentū trāsgressus ppe nonagenarius diē obiit

Verucosa antiopa. Si in laudē Pacuuii referemus. Verucosa pro aspera: laboriosaque sumem. Si uero quod plures consentiūt: contra Pacuuiū exponem. Verucosam: hoc est non apposite descriptam intelligemus. Si cut enim ueruca corpus: ita inæqualitas stilū deturpat. Veruca autem carbūcula eminens in corpore est sine pruritu: cuius sanguis fricatione: alias quoque cūta creat. De ea. Qu. Serenus. Interdū existit turpi ueruca papilla. Et mox si rupta imensos fundit ueruca cruores. Locū etiam in mōte æditioem: atque excelsiorē uerucam antiq̄ nominauere. Pacuuius & uerucosa antiopa. Endiadis hoc loco figura est: quæ fit: quotiens una res diuidit̄ in duas coniunctione: quæ tamen in unum soluunt̄ coniunctione detracta. Antiopam enim Pacuuii intelligit: ut apud Virgiliū: Pateris libamus & auro: pro aureis pateris.

Anthiopa erumnis cor luctificabile fulta
Hos monitus partes pueris infundere lippos
Cū uideas: quisne unde hęc sartago loquēdi
Venerit i linguas: unde istud dedecus: in quo
Trossulus exultat tibi per subsellia leuis

ra distrahendā. Eam crudeliter laceratā: & ad fontem clarissimo deductam poetæ i sui nominis fontē conuersam scripsere. Anthiopa. i. tragedia anthiope: quam Pacuuius poeta scripsit. Verucosa: aspera & salebrofa nimia uerborū antiquitate: uerucam enī Cato auctore Gellio: locū asperū & editū appellat. Verucā etiam i corpore dicimus parū pustulā & tuberculū. Horat. Qui ne tuberibus propriis offendat amicū Postulat ignoscet uerucis illius. Moret: delectet & detineat: tractū a spectatōribus theatri: quos ludorū celebratio detinet & remorat. Cor luctificabile fulta: sinecdoche est: Virgilius. Nodisq̄ sinus collecta fluentes. Fulta: sustentans.

Hos pueris monitus patres infundere lippos: dicit mirandū non esse: si pueri i loquēdo uerbis priscis & asperis utant̄ assentationesque & laudes quānt populi: quando a senioribus hęc omnia didicerint: hincque erūpit ois indignatio poetæ ut supra. Tūc cū ad caniciē ac nostrū istud uiuere triste as. & nu. sa. q. r. Monitus: nūc ro plurali secūda & quarte declinationis dicimus. Ouidius. Finierat monitū. Virg. Ille iouis monitis imora tenebat Lumina. Lippos: dicimus quod semper stillant oculi: sed acumen poetæ attendendū est quod quod cor poris est ad sensū animi transtulit. q. d. eos cecæ mentis qui hęc filios doceant. Vnde hęc sartago loquēdi hic modus: hic sibilus: & dictionū nimis prisca: sonus: qualis sartagine repræsentat. Venerit i linguas: i usū quotidianū. Vnde istud dedecus: quod nimis prisca sectent: & scriptis suis inserant. In quo trossulus exultat tibi p subsellia læuis: stultitiā arguit romanorū quod eandē uerborū antiquitatē laudat̄ poetis applaudentes. Læuis trossulus: ad uituperationē spectat læuis. i. politus & circa corporis cultū morosus: cū antea bellis & laboribus equites assueti essent. nā Trossuli equites dicebant. Ipsū enī equitū nomē sæpe uariatū est celeres sub romulo regibusque appellati sunt a Celere Centurione Romuli: deinde Flexumines: postea Trossuli cū oppidū in thuscis citra uolsinos hoc nomē passū. ix millia sine ullo adiumento peditū cepissent: eius uocabuli uis durauit ultra. C. Gracchū. Junius certe quod ab amicitia eius gracchanus appellatus est scriptū reliquit his uerbis quod ad equestrem ordinē ptinet antea Trossulos uocabant: nūc eqtes uocant. Ideoque quia nō intelligūt. Trossulus nomen quod ualeat: multos pudet eo nomine appellari: cāmque quæ supra dicta est exponit: auctor ē Plinius. Exultat: applaudit. Subsellia: hoc loco scamna auditorii significat: sunt enim subsellia tribunorū triū uirorū: questorū: & huiusmodi minora iudicia exercentiū: qui non in sellis curulibus nec tribunalibus: sed in subselliis confidebant: auctor est Asconius.

BAR. FON. Anthiopa erumnis cor luctificabile fulta. Lycus Thebarū Rex Anthiopa Nictei Lesbei Regis filiam uxore duxit. Quæ a ioue i Satyri formā cōuerso grauidā factā ipudiauuit. Dirceque nouā cōiugē supduxit. Hęc uerita ne lycus quod se recōciliaret Anthiopa: eā graui seruitio pressit: atque i uinculis tenuit. Sed istate ptus tēpore: regalibusque manicis ruptis: i citeronē effugit: illicque zetū & Amphionē sustulit. Qui primū a pastore quodā educati: lōgo postea iteruallo a matre recogniti: cūctaque edocti i eius ultionem & Lycū interfecerunt: & Thebano regno occupato: Dirce tauro i domito alligatā: a deo usque fontē extra thebana menia dixtraxerunt: qui ab ea Dirce cognominat. Hos pueris monitus: Cū parētes uideas scriptis antiquorū tragicis ac mollibus delectari: filiosque talia etiā edocere: mirandū nō ē hęc parū uirilē atque eneruē loquēdi cōsuetudinē icreuisse. Pres lippos: Oculorū uitiū ad aī pspiciā trāstulit. Lippitudo. n. morbus oculorū ē mouēs ispicienti fastidiū. Hęc sartago loquēdi: sartagine: quod latie frigorū dicitur: quia crepitū cōfusu i frictu emittit p corrupto: ac deprauato loquēdi morū accepit. Trossulus leuis: eque cultus & nitidus Trossulos. n. eqtes atiq̄tas: ut Festus mēinit: appellauit quod si sine peditū auxilio tuscorū oppidū Trossullū expugnarūt: quod & Plinius tertio & trigesimo li. his uerbis plane significat. Qui etiā ipsū equitū nomē sæpe uariatū ē: i iis quoque quod ad eqtatū trahebant. Celeres sub romulo appellati sunt: deinde flexumines: postea Trossuli: cū oppidū i thuscis citra uolsinos hoc nomē passū nouē milia

uillibid2

Veruca

Anthiopa

Lippi

Trossulus

Subsellium sine ullo adiumento peditum cepissent. Exultat: gestit: & applaudit. Per subsellia: a sededo sedes ac sella dicta est. hinc subsellium: quod non plane erat sella: sicut suspensere non plane sapere dicit. Sunt autem proprie auctoritate subsellia trium uirorum: tribunorum: questorum: & huiusmodi minora iudicia exercentium qui non in sellis curulibus nec tribunalibus sed in subselliis confidebant. Recitaturi autem poemata auditoribus subsellia: sternebant Iuuenalis de Satio: Sed cum fregit subsellia uersu IOAN. BR. Nil ne pudet capiti non posse pericula cano

la cano: mira exandescit indignatione & fremitu in eos: qui etiam in capitalibus criminibus refellendis tantopere laudis cupidi sint: ut fere obliti peculiaria causarum argumenta: ex elocutione tantum: ac uerborum sententiarumque exornationibus populi laudem & fauorem promereri conentur. Quod Quintilianus in nono sumopere damnat: hoc autem Persius exemplo Pediti comprobatur qd accusatus furti: etiam in periculo capitis tanta laudis cupiditate agebat: ut fere relictis causarum argumentis: exornationibus tantum populo studeret placere adeo laudis & gloriae desiderio uexabat: itaque ad antitheta. i. contrapositione: & reliquas figuras conuertebat. Sensus est igitur Nullone teneris pudore cum de uita tua agatur sollicitum esse de laude adipiscenda? Pellere pericula. i. capitis. i. defendere te ipsum in iudicio. Capiti cano: a capite cano: hinc est poetae ardor qui etiam cum in periculo uitae: tum etiam in extrema aetate laudis tanto opere anxius sit. Hoc tepidum decenter: tepidas & frigiditas laudes: sic enim dicere solent laudatores. Hora. Clamabit enim pulchre: bene: recte. Tepidum: quia ficta & frigida laudat cum adulatio omnino sit. Fur es ait pedio: exemplum est pedii: quem pro quocumque ponit qui laudem sibi etiam in capitalibus criminibus refellendis: exornationibus uerborum & sententiarum quaerit. Hic est ille Blesus pedius qui sub Nerone: auctore Tacito: motus est senatu accusantibus Cyrenensibus uiolatum ab eo thesaurum Aesculapii: delectumque militarem pretio & ambitione corruptum.

Libro Fur es ait pedio. i. aliquis furti pedium accusat. Pedius quid? subaudi agit: quomodo se defendit? Carmina rasis librat in antithetis hoc est pedius nequaquam refellit obiecta crimina: uerum ad figuras & exornationes decurrit. Crimina: non carmina legendum est sed crimina: quibus accusatus est. Librat: ponderat: aestimat: quasi putans iis exornationibus & absolutionem & laudem posse mereri. Librat: expendit. i. tantum quidem aestimat exornationem & figuras orationis suae: quanti furtum & obiecta censent: ut facile speret & absolutionem & laudem. Antithetis: latine sonant contrapositione: ut in. ix. scribit Quintili. quae figura quidem non uno modo fit: nam & fit si singula singulis opponuntur: ut uicit pudorem libido: timorem audacia: rationem amentia. Et bina binis: ut non nostri ingenii: nostri auxilium est. Et sententiae sententiis: ut dominetur in contionibus: iaceat in iudiciis Terentii. Antitheton facit. Ut per falsas nuptias uera obiurgandi causa. Antitheton. n. est quia falsa dixit deinde intulit uera. Sic idem in eadem. Quae sese inhoneste optauit parare diuitias potiusquam in patria honeste pauper uiuere: antitheton est in honeste & honeste. Rasis: quia neutrum altero uerborum omnino plus habet. Figuras: graece schemata dicuntur. Duplex est figurarum genus: altera sententiarum: altera uerborum. Figura ut Fabius tradit est sicut nomine ipso patet confirmatio quaedam orationis remota a communi. Ergo figura est arte aliqua nouata forma dicendi.

Antitheta Bellum hoc uerba laudatoris quae pronuntiatue leguntur & cum admiratione more adulatoris. Bellum hoc? interrogatiue & cum indignatione proferuntur a poeta: qui eum carpit quo adulatorio gestu nimium poeta laudat. Nam quaerit poeta bellum hoc? quasi dicat non ex uero animi iudicio sed ficto laudas: unde sequitur. An romule ceues? An romule: i. contemptum dictum est: quasi nequaquam Romulo similis. Ceues? ceuere uerbum est in obscenis. Iuuenalis. Ego te ceuentem Sex te uerebor: hoc est indecoro: motu corporis adularis? sumptum a canibus qui clunes agitando blandiuntur.

Figura BAR. FON. Nil ne pudet: Senex cum sis in qua aetate prudentia maior inesse debet: nonne pudet eiusmodi assentationibus delectari. Pericula: Quae ex tali assentatoria laude: quae insanire prope nos facit: oriuntur. Qui tepidum hoc optes audire decenter: Qui uehementer laudari: tibi que applaudi desideres: & ingenti uoluptate afficiaris: quum audis assentatores scripta tua: quae tepida sunt decenter ac bene composita praedicantes. Tepidum: Quae inepte descripta sunt: iure tepida nuncupantur: cum in calore sanguinis ingenii uis consistat. Fur es ait pedio: Ornatum: lasciuiaque uerborum: atque arte orationis tantum romanos teneri dicit: ut non solum in poematibus: sed etiam in causis peragendis eiusmodi multitudine abutantur. Ponit autem aliquem furti pedium accusantem. Pedius quid? Qua defensione se pedius tueatur: cum in ius uenit: ostendit. Crimina rasis librat in antithetis: quum obiecta crimina debeat ualidis rationibus confutare: quoniam per magna reo uicendi spes in confutatione locata est: eius loco figuris elocutionis abutitur atque in re leui: furoque orationis occupatus: uires ac nervos causae praetermittit. Antitheton uero figura: Quintiliano auctore contra positum: uel contentio dicitur: singula cum singulis: uel bina binis opponuntur. Rasis autem pro politis & elimatis tanquam pilo carentibus posuit. Librare uero a libra tractum: aestimare perpendereque significat. Bellum hoc bellum est: O tu qui tam lasciuia scripta laudas: discisque: hoc bellum & hoc bellum est: es ne tam perditis moribus haec ut probes? An romule ceues. Romulum pro Romanis ponit: qui eundem: quem colunt imitari deberent. Tanquam uero de uirilitate Romuli dubitaret an romule ceues inquit. Moris. n. romanorum scriptorum fuit: quomodo in quempiam inueherentur romulum inuocare. Catul. Cinade romule haec uidebis & feres. Cauere autem / cinadorum est leniter & obscene clunes dum subagitantur mouentium.

Handwritten marginal notes:
ad...
Figura
Bellum hoc
Ceuere
Dum...
ego...
go...
in...

IOAN. BRI. Men moueat: ita hæc inferunt a poeta quasi aliq̄s dixerit tu quoque ad hos laudandos iis
exornationib⁹ & uerborū & sententiarū moueris: & ipse respondeat menē moueat: id est nullo qdē pacto
adducar: ut hæc laudē quæ & ipsi poetæ ambitionē exprobrāt & ipsi popul⁹ assentationē: cū omnino laudē
digna nō sint. Et cātet si naufragus assem protulerit: erat cōsuetudo apud antiquos: ut qui naufragiū fecisset
illud ex humeris in tabella pictū circūferrent medicantes ne ab omnib⁹ cogere⁹ calus suos narrate. Mar-
tialis. Nec fasciato naufragus loquax trūco. Iuue. Naufragus assem. Dū rogat & picta se tempestate tūetur.

**Mē moueat quippe & cātet si naufragus asse
Protulerim: cantas cū fracta te in trabe pictū
Ex humero portes: uerū nec nocte paratū
Plorabit qui me uolet incuruasse querela
Sed nūeris decor ē: & iunctura abdita crudis
Claudere sic didicit uersū berecynthius atys**

Ostēdit igit̄ poeta sumpto exēplo a naufrago: ut su-
puacaneū est: & parē prodest naufragis cātare casū
suū cū eū pictū habeat i tabella: quod qdē satis ē ad
misericordiā hominū alliciendā: ita & poetæ & ora-
tori nō cōuenire ostentare se scriptis suis: i. laudem
& uerborū & sententiarū figuris q̄rere: cū argumēta
causæ tantū simpliciter sint p̄sequenda: nec affecta-
tis exornationibus utendum. Et cantet si naufra-
gus assem protulerim: ordo est: & protulerim asse-
si cantet. Protulerim assem: i. nec ob eam rem q̄a

cantet dederō assem. Hæc omnia metaphoricōs ad poetā accomodāda sūt. id est ego qdē non laudauero eū
q̄a exornationib⁹ & figuris affectatis cōmendet scripta sua. Cātas cū te fracta i trabe pictū ex hūero portes
hinc ostendit̄ indecorē esse poetis & oratorib⁹: cū eorū uirtus nota sit: uelle exclamationib⁹ & crebris figuris
uerborū laudē sibi quærere. Quod turpe esse ostendit Fabius cū ita ait. Ideoque magis nobiles: ut nouitate
aurem excitant: ita copia satiant. Nec se obuias dicenti: sed conq̄sitas & ex omnib⁹ latebris extractas conge-
stasq̄ declarant. Ergo ita figuris scripta exornanda esse docet: ut nō conq̄sitas: sed obuias scribenti fuisse ui-
deant. Cantas: ironia ē: id est exornationib⁹ uteris: & ita ad oratorē referas: si autē ad naufragū applices: hic
est sensus: cantando & sublata uoce mendicās naufragiū tuū omnib⁹ prædicās. Fracta i trabe: id est nauis fra-
cta: quæ picta una cū nautis i tabella ut dictū est circūferebat̄ a naufrago: alibi Trabe rupta brutia saxa premi-
dit amicus iops: & paulo inferius: Largire inopi nē pictus oberret Cærulea in tabula. Veḡ nec nocte para-
tū Plorabit. i. si a me uolet laudari: uera causæ argumenta & ad rem p̄tinentia p̄sequat̄. i. ex animo & corp̄e
de doleat: nec putet his figuris & exornationib⁹ nocturno studio paratis a me laudatū iri. Curuasse: flexis

se: ad laudē. Querela: naufragū respexit. Sed numeris decor ē & iunctura abdita crudis: hic obiicit poe-
tæ: ea carmina omnino laudanda esse: quia mira uerborū cōpositione consistit. Iunctura abdita: cōpositio
quædā uerborū occulta: ea enim demum oratio optima habet: quæ eleganti uocabulorū cōpositione & or-
dine constat. Abdita: abstrusa. Numeris crudis: quos crudos appellas tu Persi. nihil saporis habetes: ut i
matturos uersus. Claudere sic didicit uersum: probat per exemplū Neronis aliena carminā nō esse dānanda:
quando & Nero ita inflatē didicerit finire uersū suū: nā ita scribit Tacitus. Carminū studiū: Nero ita affectat̄
contractis quibus aliqua pangendi facultas: considerare simul: & allatos uel ibidē repertos uersus connectere
atq̄ ipsius uerba quoquo modo plura supplerē: quod spes ipsa carminū docet: nō ipetu & instinctu nec uno
ore fluens: irridet igit̄ Neronē: qui tam indecenter tanq̄ inflatē & sua carmina scriberet: & aliena imperfecta
quoquo modo suppleret: quāuis Trāquillus affirmet ad manus suas peruenisse libellos Neronis cū quibsdā
notissimis uersibus ipsius chirographo scriptis: ut facile appareret nō trāslatos. aut dictante aliquo exceptos
sed plane quasi a cogitatē atq̄ generatē exaratos: ita multa & deleta & indicta & supra scripta inierant. Clau-
dere: finire: quasi qui aliena imperfecta quoquo modo finiret. Didicit. i. Nero. Sic ut est Berecynthius atys.
hoc est quod notat Tacitus: q̄ ipsius uerba quoquo modo prolata supplebat: nō ipetu & instinctu nec uno ore
fluentia. Berecynthius atys: hæc cōcludebant carmen. Atys: puer phrygius a Cybele matre deorū amatus:
cū ei castitatē promississet: quā in Nympha Sangaritide non seruauit: Nymphaq̄ supplicii affecta periisset:
corruptus furore putans domos: ut scribit Ouidius: ruere: tectū omne diffugit: & p̄ sūma Dindymi montis
Phrygiæ discurrens arrepto lapideo cultro se ipsū excastrauit: unde Ouidius: Ha pereāt partes quæ nocue-
re mihi. Ha pereāt dicebat adhuc: onus inguinis aufert: Nullaq̄ sunt subito signa relicta uiri. Catullus tamē
aliter scribēs tradit puerū cū ex aqua Galli fluminis phrygiæ bibisset: in furorem ex aquæ natura compul-
sum silice se castrasse. Tandem e monte elapsus in arborem Pinū conuersus est. Ad huius pueri imitationē
sacerdotes Cybelis qui galli cognominati sunt a gallo fluuio phrygiæ quem accolūt: ut scribit Plinius & Fe-
stus: eunucabant: unde Iuuenalis. Et igens femiuit obsceno facies reuerēda minori: Mollia qui rapta secuit
genitalia testa. Et quia diximus in Nympha Sangaritide: illud sciendū: sangaritidē propriū non esse nomen:
sed patronymicū a Sangario fluuio phrygiæ. Berecynthius: id est cybelicus: berecynthes enim natio quædā
inter phrygas est: simpliciter uero: ut scribit Strabo: phryges troesq̄ prope Idā habitantes rheam præcipuo
uenerant honore: eius Orgia frequentantes: hanc quidem deorū matrem uocant: & uestam: & deam phry-
giam magnam: a locis autem Ideam: & Dindymenam: & Phylenam: & Pessinūtiā: & Cybelem: græci sa-
ne ministros eius nuncupant uno uocabulo Curetes: eosdem & coribantes uocant.

BAR. FON. Men moueat: Similitudo est apte cōcinneq̄ posita. Ait enim: si reum uidero tali uerborū arti-
ficio lenocinio se tuentem: perinde ad misericordiam commouebor: ac si naufragum casum suum in ta-
bula depictum circumferentem cantare audirem. Cui sic cantanti: cum plorare debeat: se assem daturum

*quod non est
inquit non est
notum de laudat
et quod*

synonymum

Berck

*Quod non est
inquit non est
notum de laudat
et quod*

*Quod non est
inquit non est
notum de laudat
et quod*

*BERCK
aib*

*quod non est
inquit non est
notum de laudat
et quod*

*quod non est
inquit non est
notum de laudat
et quod*

V

negat. Quo dicto illud horatianum ostendit: illi in primis dolendum esse: qui sui misereri alios uelit. Cum fracta te in trabe pictum ex humero portes. Mos erat eorum: qui maris periculum enasissent: depictum naufragium in tabella appensa humeris circumferre: ut infortunio cognito ab inspectantibus: naufragiumque miserantibus: stipem sibi aliquam compararent. Fracta te in trabe pictum: In aliquo fractae nauis fragmento. Verum nec nocte paratum plorabit: Vere & ex corde: ex animoque dolebit: & se sine talibus dicendi figuris tuebit: qui me uolet ad sui misericordiam commouere. Sed numeris, decor est: & iunctura addita crudis: Quum Persius eiusmodi sermonis lasciuam & mollitiem reprehendisset: Respondet aduersarius decorem: quo ueteres carebant: tali scribendi stilo quaesitum esse. Claudere sic didicit uersum berecinthus athis: Auctoritate poetarum sui saeculi affert: qui sic uersus componere consueuerunt: ut ostendat non reprehensionem sed laudem illos mereri: qui cum lepore ac uenere scribunt. Athin uero quidam proprium nomen poetae dicunt: de quo Martia ad clasticum. Nec dicitur mihi luculentus atis. Nonnulli confictum nomen pro euirato ac molli poeta ponunt: cuiusmodi Phrygius atis a Cybele dilectus fuisse dicitur. Peritiores: quidam non proprium: aut effictum poetae nomen: sed fabulam ipsam de athi conscriptam intelligunt. Caeterum berecinthus: mons & urbs in phrygia est. Quo in loco mater deorum Cybele: quae athi dilexerat: colebatur. Unde & ipse quoque athis berecinthus nominatur.

Berecinth⁹

IOAN. BRI. Et qui caeruleum dirimebat nereia delphin: aliud est carmen meo iudicio Neronis: quod uel ipse scripsit: uel repertum suis connexuit: quod irridet: ut nimis altum & inflatum: historiam uidet tangere Arionis: qui ut scribit Herodotus: nobilis cantor fidibus fuit loco & oppido Mitilane. Is cum in Sicilia atque Italia uenisset: auresque omnium mentesque demulisset: in quaestibus & uoluptatibus amoribusque hominum fuit: gradibusque pecunia comparata domum redeuntis a nauis caedes parata est. Quod cum cognosceret traditis omnibus bonis impetrat: ut sibi liceat sua omnia indumeta & fides capere & canere carmen casus illius consonabile: atque ibi mox de more coeptus & ornatus stansque in summa puppi carmen quod orithium dicitur uoce sublatissima cantauit iecitque sese procul in profundum: sed a delphino dorso super fluctus edito incolumis Tenax in terram Laconicam deuectus est. De hoc plura apud Herodotum & Gellium. Sic costam longo subduximus a poenino: aliud uitiu in carmine Neroniano reprehendit: ostendit enim indecorum esse in quinto pede heroici carminis frequenter & affectate spondeum poni: ut est illud Virgiliana. Cornua uelatarum obuertimus antennarum. Lucanus. Altus caesorum pauit cruor armentorum: nam Nero id in troicis suis affectauit: in cuius inuidiam hanc fere totam satyram scribit. Sic: id est ut per hoc carmen patet. Subduximus: subtraximus. Costam: id est syllabam. Longo a poenino. i. carmini hexametro: quod longum dicit ad similitudinem apennini montis: qui ab alpebus incipiens per mediam Italiam excurrit: quam in duas partes separans a dextris inferum mare relinquit: a sinistris autem superum: in siculumque usque fretum progreditur. Arma uirum: non hic carpit Virgilium: ut quorundam est opinio: sed uerba sunt excusantis uersus crudi poetae. Non ne hoc spumofum? quasi dicat si hoc uitiu non das: neque id superius dandum. Cortice pingui: Crassum: superbum: & tumidum. Ut ramale uetus: uetere truncus: qui non facile flectitur: nam tale carmen: ut nimis durum irridetur: ut illud Antimachi apud Horatium. Fortunam priami cantabo: & nobile regnum sequitur enim. Quidnam igitur tenerum & laxam ceruice legendum? Ex quo apparet superiora carmina esse reprehensa: quia dura: & nimis sonantia essent: ut erunt & sequentia. Torua mimalloneis impleunt cornua bombis. Coctum: scribit Seruius multi temporis aliquid recoctum uocari: ut Virgilius. Solidum nobis & robore cocto: unde Horatius homines longo rerum usu & temporis exercitatos: recoctos appellauit. Praerunque recoctus Scriba ex quinque uiro coruum deludet hiantem. Praerandi: id est ualde grandi. Prophyrio tamen exponens illud Horatii in secunda satyra: Ve pallida lecto. Desiliat mulier: affirmat hoc loco legendum esse uegrandi: Quod legitur & apud Varonem in re rustica. Quodque postea concipiunt sunt uegrandes atque imbecillae. Subere: hoc loco cortice. Virgilius in Georgicis. Huic natam libero & syluestri subere clausam: suber proprie: ut scribit Plinius: minima arbor: Glans pessima: rara: cortex tantum fructu praerassus ac renascens atque etiam in denos pedes explanatus: usus eius anchoralibus maxime: nauium: piscantiumque tragulis: & cadorum obturamentis. Praeterea in hyberno foeminarum calceatu. Quidnam igitur tenere & laxa ceruice legendum est? Veluti offensus monitor quod Poeta talia irrideat carmina ut nimis tonantia & plena: ita eum interrogat: ut ostendat talia carmina non esse reprehendenda: quando ab omnibus poetis talia fiant. Ad quod persius ridens subiungit quattuor carmina sequentia Neronis: quasi ostendens illa non esse nimis sonantia & plena: sicque Neronem irridet.

Et qui caeruleum dirimebat nereia delphin.
Sic costam longo subduximus apennino
Arma uirum non ne hoc spumofum & cortice pingui
Ut ramale uetus praerandi subere coctum

Apenninus

Ramale

praerandis

BAR. FON. Delphin: delphini fabulam pelago illudentis: ac uel Arionem metinuum: uel quempiam alium deuehentis ab aliquo eius aetatis poeta descriptam reor. Nereum uero pro mari posuit: cum deus marinus sit Oceani & Thetyos filius. Sic costam longo subduximus apennino: Longum apenninum aliqui pro hexametro uersu legunt: cui costam subducit: cum spondeus pro dactilo quinta in sede ponitur: uersuque antiquioris poetae esse uolunt. Quidam uero apenninum montem pro multitudine ueterum poetarum: & costam pro eorum ruditate duricieque accipiunt: ut respondentis depulsio talis sit. Huius nostrum scribendi morem o persi non iure arguis: quod nimis apparatus & molis sit. Eiusmodi enim stilo ruditatem omnem tanquam siluosam quandam costam apennino longo: id est multo carmini abstulimus: decoremque ac uenustatem omni turgiditate remota addidimus. Arma uirum: Quod

multam inflationem carminibus nouissimi poetæ subtraxerint exemplo ostendit: dicit enim Nonne tibi opsi: ut cæterorū omitam: uel maronianum opus inflatum turgidumque uidetur. Vegradi subere: Et si scio prægradi subere scriptum i omnibus fere exemplaribus præterquam admodum paucis reperiri: ut ego tamen ue grandi potius q̄ pre grandi legendum putarim: Porphirion gramaticus me admonuit. Is in sermone Horatii super Vepallida lecto desiliat mulier sic scribit: Quidam putauerunt ue pallidam nunc unam partem orationis esse: ut uegrandi subere coctū ait Persius flaccus. Præterea cum suber auctore Plinio uoluntate sextodecimo arbor minima inter glandiferas sit: iure eam Persius uegrandem: id est paruam: minutā que respectu aliarum arborum glandem ferentium appellauit. Vegramdem uero male grandem & paruū significare apertum est. Ve enim syllabam rei paruæ ueteres præponebant: unde ueiouem paruū Iouem & uegrandem fabam minutam fabam uocabant. In eadem significatione Ausonius secundo epigramatum libro ait: Hic sæpe falsus messibus uegrandibus. Varro quoq; secundo de re rustica idem probat de scetura ouium sic scribens: Quod quæ postea concipiunt: sunt uegrandes atque imbecilæ. Quare cū inter glandiferas minima suber sit: uegrandis uero paruū significet: si prægrandi legeretur: esset cum cōtra arboris quantitatem: tum porphirionis doctissimi atq; diligentissimi uiri auctoritatē. Sunt tamen qui Porphirionis testimonio ducti: cum uegrandi legendum assentiantur: pro multum & ualde grandi accipiūt: quidam prægradi potius legi uolunt. Coctum: antiquum. Multi enim temporis aliquid coctum dicitur: unde recocti homines ipso usu & frequentia & longitudine temporis cautiore: exercitatoresque facti cognominantur. Hora. in sermo. Plerūque recoctus scriba ex quinque uiro coruum deludet hiantem.

Vegram /
dis /
Suber

IOAN. BRI. Quidam igitur tenerum? quasi dicat omnia pari modo haberi in omnibus poetis. Tenerum non nimis durum: non nimis plenum. Laxa ceruice: id est remissione sono: nec tam erecta uoce: sumpta metaphorā ab equis qui laxatis habenis collum submissius gerūt. Torua mimalloneis impleūt cor. bom. q̄ tuor uersus sequētes Neronis fuisse illud suspicionē affert. Sed quid opus teneras mordaci radere uero Auriculas. Eos ui nimis plenos & tumidos irridet. ut Horatius carmen antimachi: Fortunā priami cantabo & nobile regnum. & Martialis carmen detractoris irridendo inserit. Quid cum panticibus laxis & cum pede

Trano /
fiam + expulsa
nau p̄ foris
12

Quidnā igitur tenerū: & laxa ceruice legendū ē
Torua mimalloneis impleūt cornua bombis
Et sectum uitulo caput ablatura superbo
Bassaris: & lyncem menas fluxura corymbis

grandi: & Hor. carmen Furii bibaculi: Furius hibernas cana niue cōspuit alpes. Torua: terribilia: quasi terua a terrēdo. Virg. Torua leena lupum sequi
Mimalloneis: mimallones mulieres bellicose dicuntur: a mimume. i. imitor. quod imitentur bacchum. nam ut scribit Strabo silenii: satyri: bacchæ: lenæ: thiades: mimallōes: naiades: niphæ: & quos

Torua
Mimalloneis

tytiros uocant: sacerdotes fuerunt bacchi. Ouidius in arte amādi: Ecce mimallonides sparsis i terga capillis / Ecce leues satyri præuia turba dei. Ebrui ecce senex pando silenus asello Vix sedet: & pressas continet arte comas: Dum sequitur bacchas. Cornua quibus utuntur in sacrificiis bacchi / Bombis: sonitibus: nomē fictum a sono uocis. Et raptum uitulo: hoc uersu tangit fabulā Agaues: nam Pentheus Echionis & agaues fili⁹ thebarū rex liberi patris sacra contemnens: cum eo accessisset ubi illa celebrabantur: mater furore & temulentia percita una cum reliquis bacchis Pētheum interemit: & omnium prima caput abstulit: unde a luctu sortitus est nomen. Nam penthos significat luctū. Pagus autem ex quo Pētheus deductus & discerptus fuit: scolus appellatur in ora apuliæ sub citherone. Auctor Strabo. Vitulo: Ouidius aprū dicit uisum fuisse matri. ut ille mihi feriendus aper more poetarum nomen pro nomine posuit: ut Domitus polucis habenis cum castor equorum domitor fuerit. Bassaris: id est agaue sacerdos bacchi: nā bacchæ bassarides dictæ sūt a bassario uno ex cognominibus bacchi. Hora. Non ego te cādide bassareu Inuitum quatiam. A genere autem uestis quam induebatur dictus est ut porphyrio scribit: usq; ad pedes demissam: dicta ut Acroni placet a bassara loco libyæ ubi fiat. Tali. n. ueste & numina uti dicuntur. ut Virg. Pedes uestis defluxit ad imos: ut alii uolunt dicuntur a poton bison. i. a uallibus per quas sacrificantes feruntur. Et lycem: animal ē baccho dicatum. Virgilius. iii. geor. Quid lynces bacchi uariæ. Eius animalis urinam scribit Pli. ubi reddita fuerit glaciari in gemmas carbunculis similes. Qui. Victa racemifero lyncas dedit india baccho: E quibus ut memorant quicquid uesica remisit Vertitur in lapidem: & congelat aere tacto. Menas: sacerdos bacchi a meno: id est furo. Corymbis: una est hederarum: quæ baccho ideo dedicata sunt: q̄ cum uictor ex india ut dictum est rediret: coronas hederæ portauit.

Bombus

Bassarides

Menas

BAR. FON. Quidnam igitur tenerum: Si stilus uirgilianus turgidus & inflatus uidet tibi? Respōdet Persius: quidnam graue & ornatum putandum est. Et laxa ceruice libera: ac remissa ceruice: & quæ pro qualitate carminis inflectatur. Torua mimalloneis: Et si quidam hæc Persii uerba putant cum indignatione interrogantis: an hæc talia carmina sint: quæ laxa ceruice legantur. Satius tamen est: ut ea respōdenti aduersario tribuamus. Cum. n. poeta interrogarit: quid laxa ceruice legendum esset: ex quo Virgiliū nō pbaret? Respondet ille hæc carmina quæ subiūgit eiusmodi esse: ut iucunde ac flexibiliter legi possint: quæ sane carmina: uel alicuius quidē poetæ contemporanei: uel neronis præcipis sunt: quem cōstat: auctore Suetonio uersus notissimos conscripsisse. Hos autem maxime uersus poeta posuit in eorum reprehensionē: qui grandiore sonū captates: rerum sensus nequaquā aduerterent. Mimaloneis bōbis Mimalones bacchæ mulieres sunt cornua in orgiis ferentes: ea: quæ spiritu inflantes. Cognominat uero ut plures autmanat: a mima mōte lo

12

nia: de quo pli. lib. v. & Stra. q̄rtodecimo referūt: In ionia. n. iuxta lebedū: quæ urbs nō p̄cul a mināte locata est
 artificiū liberi patris cōuētus ē: & Ionū habitatio usque ī Helespontū: ī qua solēnia & certamina libero patri
 quot ānis celebrant. Verū qd̄ ex doctiorib⁹ a mimume græco uerbo: quod imitor significat: mimalones di
 ctas aiunt q̄ libere p̄m imitent: & ad eius imitationē cornua ferret: unde ēt Cassandra Lycophon clari
 mimalonē appellat: qd̄ ī claro: ubi Apollinis respōsa dabant: artē uaticinādi ab eo edocta ī uaticiniū illū imi
 taret. Torua cornua: ad sonatiū toruitatē respexit. Toruū aut̄ a tauris tractū ē: cū quadā truculētia irati res
 spectāt. Cornua uero īflexa erāt a curuo aere q̄ ea curuarent cognominata. Inde cornicen: ut a tuba tubicē
 deriuat. In orgiis aut̄ p̄pterea cornibus utebant: q̄ bacchus illis ī capite usus sit. Ei uero cornua dedit antiq̄
 tas: uel q̄ hoies nimio uino: cuius ipse iuētor fuerit: truces fiāt. Vel ut Dio. placet: q̄ prius tauros iugo sub
 miserit: atque arare terras docuerit. Vitulo caput ablatura sup̄bo bassaris: Pētheus Echiōis filius Thebæ
 rex liberi p̄is numē ira cōtēnens dei ab Agauē mīe reliq̄sq̄ thyadibus uitulū eū eē credētibus discerptus ē
 Bassarides at̄ bacchæ sūt a Bassareo appellatæ. Bassareus uero unū e cognominib⁹ bacchi ē. Ho. a. Nō ego te.
 cādide bassareu iuitū q̄tiā A genere aut̄ uestis: q̄ iduebat: auctōr Porphiriōe bassare⁹ dī. Ea sane uestis ad pe
 des fluebat. Stati⁹: Si decet aurata bacchū uestigia palla Vrere. A bassara uero loco Lydia cognōiata ē: ut no
 uī qd̄ scriptores ex lris mādaure. Et lyncē me. fle. a tygribus lyncibusq̄ bacchi currus trahebat. Sta. Effre
 nā dextra læuaq̄ sequūt Lynces: & uida mero labūt retinacula tygres. Baccha uero mulier ī liberi p̄is misfe
 riis lyncē ad dei curæ positā tāq̄ auriga deflectebat. Lynx: qd̄ ut pli. locis plurib⁹ auctōr ē: b̄ios utriq̄ digitos
 hēt liguaq̄ serpentiū similē ī magnā lōgitudinē porrigit: gradibusq̄ ūgulis ceu graculus ē: circūagitq̄ collū in
 aduersum se. Peregrina ē auis & clarissime cernit atq̄ ī aethiopia nascit. Menas: menades a manome græco
 uerbo q̄ furor significat: appellatæ: ut Diodo ī q̄nto scribit. Bacchæ mulieris sūt libere patrē semp fecutæ. Co
 rymbis: corymbi: acini hederæ sūt: q̄bus bacchus corōabat. Tibullus. Sed uarii flore: & frōs idimita coribus
 IOAN. BRI. Euion īgeminat: uox bacchantiū ē. Nam Libet cū ī bello giganteo dilaniatus a gigantibus ut
 scripsit Orpheus fuisset: Iuppiter eū quærens magno clamore & lamentatiōe ita appellabat. Euion idest bo
 ne fili. eu ei bene. ios græce filiū sonat latine. quod postea ī eius sacris seruatiū ē. Ouidius. in arte amādi. Pars
 hymenea canunt: pars euion euio clamat. Echo: reboatio. ab echin idest resonare. Reparabilis: quæ repe
 tis uoces: quod fieri solet ī locis cōcauis. Hæc fierent si testiculi uena ulla paterni: indignat̄ poeta q̄ semper
 de baccho tantū & cybele scribant. & dura nimis & plena carmina ostendens id prouenire ex nimia poetæ
 incuria: qui si diligentius stilo suo uterent: elimati
 us scriberent. Est igit̄ sensus. Si nos haberemus ali
 quid maior̄ nostror̄: hæc a nobis nō fierent. Sum
 ma delumbe saliuā hoc natat in labris idest hoc tā
 tum poetis tempor̄ nostror̄ in prōptu ē: ut de bac
 cho & cybele scribant: quor̄ sacrificia cōmunia fuis
 se apud phryges auctōre Strabone produnt. Nam
 ita Homerus in Palamede chor̄ loquentem dicit.
 Cū patre libero lasciuiens qui p̄ idam letat̄ cara cū
 matre tympanor̄ sonitu & cōgregantes ī unū Sile
 num & Marsiā & Olimpū: & tibiæ quærentes reperto
 res celebrantesque rursus bacchica & phrygia simul
 cōferunt: Delūbe: ueluti solutū & enerue: tanta reple
 tione fertur carmen: qualia sunt: quæ præcesserunt:
 scribit Tacitus Ciceronē a Caluo male audiuisse tāquā
 solutū & eneruē. a Bruto aut̄: ut ipsius uerbis utar̄:
 tanquā fractū & elumbem. In labris & ī udo: Exaggeratio
 est rei: nā idem est in saliuā: in labris: in udo. Me
 nas: idest carmen de Baccho: ut illa: Torua mimaloneis
 iplerunt cornua bombis. Atys propter id berecyn
 thius atys. Nec pluteū cædit: incuriā notat poetæ: sic
 Horatius de Lucilio: & ī uersus faciendo Sæpe caput
 scaberei: uiuos & roderet unguēs. Sæpe stilū uertens
 iteꝛ quæ digna legi sunt scripturus: nā ī uersibus faci
 endis cūres & uerba nō suppetant: præ indignatione
 plærunque poetæ & Pluteū pcutiūt & unguēs rodunt
 cogitando quæ dicāt. Pluteū: plutei: crates erant corio
 crudo intente: quæ solebant: ut scribit Festus: oppo
 ni militibus opus faciētibus: & appellabant̄ militares:
 Nunc etiā tabulæ quibus quid præsepitur eodē no
 mine significantur. Sed quid opus teneras. Monitorē
 introducit sibi cauendū esse ne supplicio efficiat̄ dū
 tam aperte nobilitatē insectat̄: quasi dicat superuacaneū
 esse. Teneras: Neronis potissimū & cæterorū no
 biliū: ut supra Nō si qua elegidia Dictarunt proceres:
 Radere: reprehendere: mordere tangere. Tractum
 a medicis qui cultro uulnera radere & refecare solent:
 ut alibi Persius. Pallentes radere mores doctus.
 BAR. FON. Euion īgeminat: ut Acro scribit ex eu: qd̄ bonū
 significat: & hios filiū euchiū cōponit. Ait. n. bacchū
 ī leonē cōuersū: primū deor̄ oīum illi giganteo ī prelio
 affuisse: Rhoxtūq̄ interfecisse: ex quo facto eū Iuppiter
 ita laudauit euchiæ. i. boue fili Porphiriō at̄ a uoce
 bacchantiū dictū refert. Nā hæc uox ī bacchi sacris
 iactabat. Ob qd̄ īgeminari euchiō dixit. Reparabilis
 æcho: quæ ipsa repcussioe uocis: ut ī cōualibus & cō
 ca meratis locis audimus: reparat. Natura. n. locor̄
 euenit & plerūq̄ cōualitū: ut acceptæ uoces nūerosiore
 percussu multiplicentur. Nomenq̄ echo eiusmodi uoci a
 græcis datū est: ut pli. sexto & xxx. lib. scribit Hæc
 fierent: indignanter cū acrimonia uultus: & ceruicis
 agitatione: uoceq̄ clariore legendum est. Ait. n. Persius
 Siquid in nobis utilitatis patriæ superesset: nequaquā
 scripta eiusmodi p̄baremus. Hoc delūbe natat in
 labris: Hæc mollia & eneruia sæpe legimus: crebroq̄
 ī ore habemus. Genitalis autem seminis sedes ī
 lumbis

Torua

Lynx

Corybus

Euion

Delum
bis

plutei

Radere

Euion īgeminat: reparabilis aſsonat echo

Hec fierent si testiculi uena ulla paterni

Viueret in nobis: summa delumbe saliuā

Hoc natat in labris: & in udo est menas & atys

Nec pluteū cædit: nec demorfos sapit unguēs

Sed quid opus teneras mordaci radere uero

est. Vnde a factis litteris lūbos ut præcingamus: admonemur. Delumbem uero hoīem effœminatū & mollem ob nimiam uenerem dicimus. Hinc delūbe carmen oro lasciuio: minimeq; uirili transfertur: Et in udo ē Telūbis & atis: de menade atq; ati uersus crebro legūtur. In trāslatiōe autem uerborū manet. Nam cū saliuam ac natate posuerit: nūc merito udu addidit. Vocis enim inter udu est. quæ per udam arteriarū ac faucium uiam labitur. Virgilius de almone: Hæsit. n. sub gutture uulnus & uda uocis iter. Nec pluteū cedit: nec d̄ morsos sapit unguēs. Neq; accurate neq; apposite scriptū est: ex Horatio uero transfuit: qui in sermonibus ait. Et in uersu faciendo Sæpe caput scaberet uiuos & roderet unguēs. Stillus autē tardus potius ac diligens q̄ celer: & languibus esse debet: Nam quod bene scribitur satis celeriter scribitur. Qui uero moram stilo iudiciumq; apponunt: in ipso limæ labore irati interdum & caput scabunt: & pluteos cædunt: & extremos unguēs morficant: quæ tamen coram aliis fieri non decet. Nam ut scribit Quinti. Ridicula sūt: nisi cum soli sumus Nec pluteum cædit: Plutei proprie crates e corio crudo intentæ sunt quæ militibus opus facienti- Plutei bus: ne ab hostibus lædi possent: opponebantur. Postea uero etiam tabulæ: quibus aliquid præsepiretur: eodem nomine dictæ sunt. hinc librorū & tabularum signorumq; repositoria plutea appellantur. Iuue. Et iubet archetypos pluteum seruire cleantes. Sed quid opus teneras mordaci raderē uero auriculas: interrogat aduersarius quid causæ sit: cur alios reprehendendo odium in se contrahit. Admonet autem ex eiusmodi scriptis mortis ei periculum imminere. Magna uero in his uerbis est uis. Nam & mordax ueq; esse & nō tangere sed raderē aures atq; eas teneras dixit: ut pote: que celerius reprehensionem admittant. proptereaq; uehementi⁹ indignentur.

Auriculas uidesis ne maiorū tibi forte
Limina frigescant. sonat hic de nare canina
Littera. p me equidē sint omnia protinus alba
Nil moror. euge: oēs etenī bene miræ eritis res
Hoc iuuat: hic inquis ueto quisquā faxit oletū
Pinge duos angues: sacer ē pueri locus extra
Meite. discedo: secuit lucilius urbem

nis quod r̄ q̄ plurima dicat: Nam irritari dicūtur proprie canes. Per me equidem sint omnia protinus alba: permissio est: non ex uolūtate: sed ex stomacho proficiscens. i. quantū in me est concessero omnia esse optima: Alba: candida: polita: sine macula. Nil moror: magno cum ardore hæc a poeta dicūtur: & precipitanter lengenda sunt: ne indignatio ostendatur. Nil moror: quasi præ timore abiturus sit. sequitur enim discedo. Euge. exultantis est & assentientis. nam & se omnia probaturum dicit. Ironia est. Omnes res eritis miræ per me idest ego laudabo post hac omnia scripta quasi mira & egregia: nec ullo loco carpenda. Hoc iuuat: eos irridet qui in assentationibus delectant: ut de scriptis suis quod displiceat nolint audire. Hoc iuuat: quasi monitor dicat. Ita placet Persi ut omnia laudes. Hic inquis ueto faxit oletū allegoria est i. nolo q̄ quam carmina mea reprehendat. Veto: hoc uerbo ueto innuit Neronem reprehendi: cuius est & uetare & imperare. Hic. i. in carmine meo. Faxit: faciat. Oletū: stercus est humanū. Veranius sacerdotula in sacratio Martiali fecit oletū. Pinge duos angues: ueluti offensus poeta hoc dicto in indignationem prorūpit. Sensus est. Si non uis tua carmina reprehendi: ea aliquo signo: ut a me cognoscant tibi notanda sūt. Pinguē duos angues: nullū locū auctore Seruio antiqui putauerūt esse sine Genio: qui per anguem sæpe ostendebat: ut pueri territi pictura serpentis locū ut sacrū uenerarent: nec in eo meierent. unde Vir. libro q̄nto loquens de serpente qui e tumulo Anchisæ exierat ostendere id uidet: Incertus geniū ueloci famulumne parentis Esse putet. Sacer est locus. ironia est: quasi dicat carmina nostrorū poetarū tangenda non sūt. Discedo: bene iratus discessū minat. sic supra. Nil moror. Secuit lucilius urbem: indignat eam sibi libertatē scribendi eripi: quæ olim Lucilio & Horatio concessa fuit. nam ante occupatam rem. ab imperatorib⁹ Lucilius mira carminis acerbitate multos nominatim insectatus est. unde Horatius de Lucilio. Aut læso doliuere me tello Famosisq; lupo cooperto uersib⁹. At q̄ primores populi attripuit populūq; tributim. Lucilius: poeta satyricus natus est uno anno ante q̄ Carthago in ditionem romanorū per Scipione redacta est: anno autē ætatis. xlvj. Neapoli mortuus: & publico funere elat⁹ est: quo anno Furius Bibaculus poeta natus est Cremonæ: Et Cimbri superati sūt a Mario. Secuit urbem: ueluti gladio dilacerauit. Iuue. Ense uelut stricto quotiens Lucilius ardens infremuit. Horatius. Qui sale multo urbem defricuit.

BAR.FON. Videsis ne maiorū tibi forte limina frigescant: Vide si satyram scripseris: ne a potentioribus occidaris. Frigescere. n. sibi potentiorū limina nihil est aliud q̄ potentioribus frigore: hoc est morte: quæ frigus ui caloris extincta inducit feriri. Totus uero hic locus ex trebatiano admonitu apud Hora. sumptus est. O puer ut sis uitalis metuo: & maiorē ne quis amicus frigore te feriat. Sonat hic de nare canina littera: Hactua in satyra: tanta inest mordacitas q̄tā irritatus canis ringendo solet ostendere. R. autem littera canibus tribuitur. Irati enim canes restrictis dentibus. R. litteram ringendo exprimunt: Vnde & irritare Dona-

IOAN. BRI. Videsis ne maiorē: amulatio est horatii. O puer ut sis Vitalis metuo: & maiorē ne quis amicus Frigore te feriat. Videsis: idest uide si uis hoc est caue tibi: quia imperatiua uerba uelut contumeliosa sūt: addebant ueteres sis: quod significat si uis. Frigescāt: tibi frigida fiant horrore mortis: ut illud horatii. Ne quis amicus Frigoī te feriat id est horrore mortis: ut porphyrio interpretat. Virg. in. xii. de morte Turni: A st illi solūtur frigore mēbra. i. morte. Sonat hic de nare canina littera. i. in domo nerōis aut diuitū. Littera canina dicit r̄ quā canes restrictis dentib⁹ iterant. Lucilius: Irritata ca-

Telūbis

Plutei

sub quā

Littera canina

Oletum

Lucilius

autore deductū est. Per me eadem sint oīa protinus alba. Ironice respōdet Persius q̄tū ad me ptinet nemo ni
graturpiq; nota. afficiet. Nihil. n. in quēpiā scribā. Euge oēs bene mire eritis res: Assentientis ppe: & quasi
spōte sua cōgratulātis q̄ bene se res habebit: si satyrā nō attigerit. Totū uero p ironiā cū risu legendū est. Nā
tacite eū ridens oīa uitia hoīum se descripturē significat. Hoc iuuat: Si prope mentē tuā perspicio: quenq; nō
reprehendi te iuuat. Hic inq; ueto q̄q; faxit oletū: Veto ne q̄s hic uentrē exonerat. In re at̄ subfōrida simi
litudo assūpta est. Ait. n. Hic uetuas excremēta depōi: q̄si satyrici carminis graue olētia quenq; potentiorē no
tari phibes. Oletū uero ab oleo qd̄ in praterito & oleui facit & oleui: unde oletū deducit: tratū est auctore at̄
Festo stercus humanū significat. Veranius sacerdotula i sacratio fecit oletū: proprie uero pro loco in quo me
minimus atq; excernimus: ponit. Tacitus in Nerōe: Gymnasiū eo āno dedicatū a Nerōe prabitū: oletū eq
ti ac senatui. Pingē duos angues: quoniā hic exercēdū: hoc est in aliquē primatē iuehēdū esse nequaq; cēsēs:
Pingē aliqd̄ signū: quo moneat a q̄bus mihi sit abstinēdū: geniū uero loci p angues ostēdit. nā locū nullū ue
teres carere genio putauerint: q̄ p anguiū picturā genio sacrorū demonstrabat: Virg. Incertus geniū ne loci:
famulū ne pentis esse putet. Duplex uero eorū gēus est auctore Pli. nono & uigesimo li. Quidā. n. in aqua ui
uit nonnili in terra uiuū iter se fere p similes. Pulcherrimū uero anguiū genus ē qd̄ i aqua uiuit hydri uocat
tur: sed hi noxii ac nulli serpētū inferiorē uenēo: Ceteri placidi ac fere sēper inocui sūt. In terrenis at̄ anguib?
multa esse remedia credebantur: ulgoq; Romæ & in domibus pascebantur. Aesculapioq; salutis ac mediz
cinæ deo cōsectabant: Pueri sacer ē locus: extra meite. Veteres q̄bus i locis oletū fieri uolebāt āgues tāq; lo
ci geniū depingebāt: quo signo p̄specto ide metu pueri discedebāt: p quā similitudinē pollicet̄ si sibi ostēde
rit a q̄bus abstinēdū sit non in eos quippiam se scripturū: sed illi hinc tanquam e loco quodā uetito discessu
rū. Discedo separatim a reliquis hoc uerbū cū aliquo interuallo pronunciatū est quo melius persii affeue
ratio de sua discessione precipiatur. Secuit lucilius urbem: cum superius nihil se scripturē pmississet: uolūta
te nūc imutata cū lucilio inq;: Horatioq; licuerit quēuis aperte magna cū libertate reprehendere: cur non &
mihi satyrā scribere: uel clanculū concederē? Secuit: hoc uerbo amaritudinē: acrimoniāq; lucillii exprimit: q̄
non contentus paucos intra satyre legem reprehendere: totā urbē acrius flagellat.

IOAN. BRI. Te lupe te muti: lupus & Mutius Al
butius ifames fuere tēporibus Lucilii. de Mutio ita
Lucilius. grācū te Albuti q̄ romanū atq; Sabinum:
Municipē ponti tritamen centurionū Et demū che
re Tite Muti: Genuinū fregit: sumptū: a canibus q̄
irritati hunc & illū dentibus incessūt. Genuinum:
genuini dētes sūt homini nouissimū: q̄ circiter uice
simū annū gignuntur multis & octogesimo auctor
est Plinius. dicti quod a genis: ut scribit festus: pen
deant. Omne uaser uitū: mirū Horatii ingenium
ostendit: qui tāta carminis urbanitate uitia hoīum
insectatur: ut eos etiam in risu moueat. Vaser: afri
perfidī semper sūt habiti: unde uafros homines di
cimus calidos & astutos: quasi ualde afros. Ludit:
uersatur: urget. Precordia: uno nomine: ut scribit
Plinius exta i homine dicimus. Populū suspēdes:
subsānare idest per fastidiū quoddā deridere. Hora
tius. Naso suspēdis adunco. Narribus. n. auctore Fa
bio derisus: contēptus: fastidiū significari solet. Ex
cuffo: extorto: & moto: ut fieri solet in derisu. Ho
ratiū autem dixit Naso unco. Men mutire nefas? ergo inquit Lucilio & Horatius tanta libertas concessa
fuit & mihi loqui non licet: cū interrogatione legendū est. Mutires loqui. Ennius. Palam mutire homini
plabeio piaculū est. Terentius in Andria. Nihil iam mutire audio. Nec scrobe: alludit ad fabulam Midæ
quæ talis est. Cum inter marlyam: siue ut alii uolūt Pana & apolinem: orta esset contentio de laude cantile
næ uictoriaque iudice Thmolo staret appollini: omnesque Thmoli iudiciū probarent: solus Midas Pani fa
uit. Qua re apollo iratus ei ut aures asininae essent effecit. quam deformitatem cū uelamentis tegeret solus
tōsor uidit. Verum cum id ueretur loqui: nec tamen reticere posset effosse telluri illud infurrauit. Na
tæ indæ harundines sunt: quæ uentorū flatu agitatae secretam turpitudinem Midæ indicauerunt. hūc autē
Gordii filium fuisse regem phrygum ditissimū tradunt Herodotus libro primo: & Trogus undecimo. cu
ius pater Gordius ab agricultura ad imperiū est euectus: ab cuius nomine inter phrygiam minorem & ma
iorem erat Gordiæ urbs: in qua seruabatur plaustrum quod olim Gordii fuerat: Midas autem sanguine: ut
scribit Eusebius: tauri epoto extinctus est. Nusq; distinguendū est: & cū interrogatione & indignatione le
gendum. Hic tamen infodiam. in hoc meo libello inseram: ut ille scrobi immurmurauit perstat i metha
phora. Vidi uidi ipse libelle Auriculas asini q̄s non habet: hec sunt que uelut secreta libello suo dicit com
missurum. hoc significat neminem esse qui ut laudis & assentationis cupidus non irrideatur. Illud respexit.
Nec manus auriculas imitata est mobilis albas Auriculas asini q̄s non habet: idest quis est qui non irridea

Te lupe: te muti: & genuinum fregit in illis
Omne uaser uitium ridenti flaccus amico
Tangit & admissus circum præcordia ludit
Callidus excusso populum suspendere naso
Men mutire nefas nec clā: nec scrobe: nec usquā
Hic tamē ifondia uidi uidi ipse libelle
Auriculas asini quis nō hēt: hoc ego opertum
Hoc ridere meum tam nil nulla tibi uendo
Iliade. audaci quicunque afflate cratino
Iratū eupolidē prægrandi cum sene palles:
Aspice & hæc: si forte aliquid decoctius audis
Vnde uaporata lēctor mihi serueat aure:
Nō hic qui i crepidas graiorū ludere gestit

mutire quid
zouillio I

tur receptū tamen est a Persio scriptum fuisse auriculas asini Midas habet: sed quia in Neronem dictum uideri potuisset: a cornuto mutatum fuisse. nam is: ut scribit Tranquillus: rāta laudis cupiditate agitabat: ut orationis carminisq; latini coronam de qua honestissimus quisq; contenderat ipsorum consensu concessam sibi receperit. Vidi uidi: geminatio facta est mira ex candescencia & risu satyrico legendū. Hoc ego opertū Hoc ridere meū tam nil nulla tibi uendo Iliade: hoc pendet ex stomacho eorum carminum. Ne mihi polydamas & troades labeonem Prætulerint. q. d. hic libellus meus quem nullius pretii esse dicitis: Iliadi labeonis non est postponendus. hoc totū in inuidiam Neronis dicit: qui & Troica scripserit. i. captiuitatem Ilii quā ardente urbe: ut diximus: cantauit: ut scribit Tranquillus: & tantopere: ut dictū est: labeonem fouerit quia de rebus Iliensibus scripsisset. Hoc opertum: hoc occultū & secretum meum: propter id: hic tamen in fodiā.

Hoc ridere meum: hinc monstratur totam fere Satyram risu legendam esse. Hoc pendet ex illo. Sed sum petulanti splene cachino. Tam nil: quod Nero paruifacit & roma. hoc illud spectat. Quis leget hęc: mintu istud ais: nēo hercule. Nulla Iliade: aut labeonis: aut Neronis q; Troica: ut dictū est scripsit. Iuuenalis: Nunquam cantauit horestes: Troica non scripsit. Audaci quicūq; afflate cratino: hoc loco monet uulgi iudicium nō esse magnificandū: sed doctorū tantū uirorum. Iuxta illud Horatii: Neq; te ut miretur turba laboreres Contentus paucis lectoribus: Ait igitur eos uelle lectores esse sui operis: qui diligenter euoluerint & uiderint comœdias Cratini: Eupolidis: atq; Aristophanis: qui tres comœdiæ prisca præcipui scriptores ciuiū uitia fecūdiſſima libertate notauerūt. unde Horatius: Eupolis atq; cratius aristophāesq; poetæ: Atq; alii quorum comœdia prisca uirorū Siquis erat dignus describi quod malus aut fur Quod mœchus foret: aut sycariis: aut alioquin Famofus: multa cum libertate notabant. Talium igitur iudicio: ut doctissimorum standū esse docet. Afflate: imbutē: quadam aura scriptorū Cratini resperse. Sumptum est ab incendio alicuius rei.

Audaci: unicuiq; epitheton suū dedit. Iratū: in uitia. Eupolidem: hic ducta uxore primitiā nocte mortuus inuentus est una cū puella. unde Ouidius. Sit tibi coniugii nox prima nouissima uitæ: eupolis hoc perit: & noua nupta modo. Pregrandi cum sene. Aristophanem significat: cuius ingeniosa & attici salis plenæ extant comœdiæ. Pregrandi: an ad ingenii excellentiam: an ad ætatem retulit: Nam utroq; natu maior fuit. Olympiade octagesima octaua claruit iisdem fere temporibus: quibus Pericles mortuus est. Aspicere & hęc: satyras meas. Si forte aliquid decoctius audis: Vnde uaporata lector mihi ferueat aure. Sensus est. uide num in meo libello aliquid inuenias boni: ex quo lector mihi cōcilietur: & feruetior fiat ad mea scripta legenda. Modestissime poeta declarat opus suū utile fore. Decoctius: perfectius: suauis: translatio e sumpta a uino quod ad dulcedinem coquitur. Vnde: ex quo. unde legendum est non inde. Lector ferueat mihi: cum feruore & ardore scripta mea legat. Vaporata aure: perstat in methaphora. bene enim subdit uaporata: quia decoctius præcessit: & item illud: Afflate Cratino. Totū enim est ab incendio sumptū. Vaporata: i. uapore scriptorum meorum perfusa. Non hic qui in crepidas graiorum ludere gestit. arcendos omnino affirmat rudes homines & uulgares ut pote contemptores uirtutis & petulantes a sui operis lectione.

Non hic: subaudi sit lector. nam hic pronomen est. Gestit: delectatur: gestire proprie est animi sensum gestu corporis indicare. Terentius. Quid gestiam: aut quid latus siem. Et Virgilius: Est studio incassum uideas gestire lauandi. Ludere: irridere. Crepidas graiorum: id est philosophos. nam crepidæ calciamenta sunt philosophorum.

BAR. FON. Te lupe te muti: Lucillum maiorem Pompeii magni fuisse constat. Nam pompeii auia: Lucili soror fuit. eius nobilitatis Hora. in sermonibus meminit. Quicquid sum ego: quis infra Lucilii censū. Ex arūca uero urbe non procul a pontinis plaudibus genus duxit: Iuuenalis Per quem magnus equos arūca flexit alumnus. Acer autem & uiolans poeta fuit: primusq; apud latinos satyram scripsit. Sed i p̄tio ei' libro: ut apud Seruū legitur. Dii conciliū habere: & de interitū lupi cuiusdam in repu. ducis agere inducunt. Mutiū quoq; præpotentem. sed malum ac noxum ciuem carmine suo perstruxit. De lupo. Ho. Famofisq; lupo cooperto uersibus. De Mutio Iuue. Quid refert scriptis ignoscat mutius: an non. Et genium fregit in illis q; alios reprehendūt: genuinū dentem agetare: quasi contōdere morsicus lacerareq; dicunt. Hero. ad Marcellam. In plerisq; prouinciis familiare est: ut genuino dente se lacerent. Verū quoniam ad ḡstnuinū peruentum est: non pretereundū esse uidebit: si pauca de dentibus celsum: Pliniumq; secuti scripserimus. Duriores offe dentes sunt: quorū pars maxillæ pars superiori ossi malarū hæret. In humano aut ore quaterni ordines dentiū sunt. Ex his quaterni primi lati & acuti: & qbus primo morsus affigit. primores a nostris: q; primi sūt temici a græcis: q; secant: dicunt. Post hos rotundi aliquatenus & insertæ modū acuti: canini locati sunt: q; hos loco tertio subsequuntur duplices ac cibum conficientes molares dicunt. Iuue. Interq; molares difficile crescente cibo. Vltimi omniū genuini sūt q; sero gigni solent. Nam circiter. xx. annū quandoq; & lxxx. in nascūt. quoniā uero a genis dependeat genuini cognomiati. Et admissus circū præcordia ludit. Extat hoi. ut Pli. xi. li. scribit: Ab inferiori uiscerū pte sepeant membranis quæ præcordia: q; cordi pretendūt: appellat. Quāq; ut libro. xxx. idem ait præcordia uno noie extat in noie nūcupamus. His in membranis præcipua est sedes hilaritatis: q; in titillatu maxime alax intelligit nō alibi tenuiore cute hūana: ob qd maxima illic dulcedo scabēdi ē. Cuius rei persius nō ignarus a lectoribus admissū Horatiū circa præcordia ludere & eos q; si titillare significat. Quod sane ad horatianos sales referendū est. Callidus excusso popullū suspēdere naso: doctus populū reprehendere ac ridere. Nasū. n. contrahimus: cū aliquem deridemus. Vnde nasuti pro reprehēsoribus atq; irrisoribus capiunt: Mart. Nasutus sis usq; licet: sis deniq; nasus Callidi uero ut scribit. Ci. iii. de natura deog.

Gestite

Crepidæ

genuinus

Nasutus

Callidus

Scrobes

li. dicti sunt: quorum tanquam manus opere: sic animus usu concauit. Men mutire nefas: cum Lucil. atq; Hora. acriter & aperte reprehenderint: nonne me loqui: uel clanculum permiffum erit. Nec cum scrobe: Scrobes fossa intra terram manu facta est ad uineas: uel arbores conferendas: uel metalla & quaecumq; alia fodienda: Nusquam respondet aduersarius ne in scrobe quidem & occulte licere ei quenquam corripere possumus & aliter ordinare: ut cum Persius dixerit. Est ne me mutire ac loqui nefas: ille respondeat: Nec clam nec te cum scrobe in altiore loqui decet. Qua quidem prohibitio ne persius subiratus quasi interrogans cum indignatione derugata fronte respondeat. Nusquam hoc est: nonne saltem clam & cum scrobe mutire possum. Ac deinde cum aliquantulo intervallo sedata uoce subiungat. Hic tamen in fodiam hunc libellum significas: Vidi uidi: conduplicatio color est: eiusdem uerbi iteratio ad maiorem affectum animi exprimendum magis quam quod sensit in auditoris aures infigendum. Ci. p. Miloe Erit erit illud perfecto tempore: & illucescet aliquando dies. Auriculas asini quae non habet: Midas, gordii filius phrygiae rex iter marsiam: uel ut Oui. scribit iter panem atq; apollinem iudex electus ex hebeti suo ingenio: cum sententiam pro Marsia tulisset: apollo eum asininis auribus deturpauit: haec aurium deformitas: cum ceteros omnes praeter rationem eius lateret. rator uero nec reticere uisum posset: nec perdere cuiquam auderet: in agrum secessit: scrobem effodit: ac capite in eam demisso tenui uocula rettulit: quales midae aures aspexisset: non multo post cum arundines ibi natae laui aura motarent: eadem uerba: quae tonsor regius scrobi dixerat: referebant: hoc est: Auriculas asini Midas rex habet quo pacto hunc uersum primo poeta posuit: Sed postea monente cornuto: ut nunc legitur: immutauit. ne tam aperte in se dictum. Nero aduerteret. Ceterum mihi eiusmodi figmentum diligentius perscrutanti simile uerum sit: quod Philostratus lib. vi. his uerbis scribit. Ipse enim midas satyrorum genus participauit: quod ipsius aures manifestat. Satyrus igitur quidam propter affinitatem ipsi illud ebat in midae aures calumnias iactans: nec uoce solum uerum etiam tibiis in ipsum carmina decantabat. Hoc ego opertum. hoc quod clanculum scribo: quod quae tam uix fieri & a quoque lectum iri existimas: nulla acciana iliade commutare. Audaci quicumque contemptoribus: sed ab iis qui graues scriptores legere assueti sunt: & a satyra non abhorreant legi uult. Cratinus uero atheniensis & Eupolis atq; Aristophanes: quae praegrade senem appellat: priscam comedia multa cum libertate animi describere. Palles: cum pallore legis uitioque metu. Si forte aliquid decoctius audis: Modestissime de se loquitur: ait enim. quicumque alios satyros legisti meum quoque hoc opus aspicem: nisi forte legi sit. decoctus autem pro bene concocto & apposite scripto ponit. Contra superius crudos praeceres quae non bene descriperint appellauit. Unde uaporata lector mihi ferueat aure: Unde hoc est quae mei operis lectio erubescat lector eius a me aure uaporata quadam uetera exemplaria idem habet. Quomodo si legemus: non a persio: sed ab aliis antiquioribus satyris aurem uaporatam intelligemus. Vaporata aure: hodie quoque moris est: ut quem acriter reprehenderimus: ei aurem calefecisse dicamus: non sine causa uero in proverbium hoc uenit. Aures enim inditia animi sunt: & in mulieribus commissum adulterium rubore produnt. Iuue. Vexataeque comas & multum auremque calentem: in equis etiam & omnium iumentorum genere: ut Plin. xi. uolumine auctor est: indicia animi praefertunt: fessis marcidis: nutantes pauidis subrecte furentibus: resolutae aegris sunt. Auribus autem Lactantio auctore a uocibus hauiibus impositum nomen est: unde Vir. Vocemque his auribus haui. aut quia uocem ipsam graeci audiri uocant ab audiri per immutationem litterae aures uelut aures sunt nominatae. Incredulas graiorum. Crepidas pro philo ponit: quia huiusmodi calciamenti genere utebantur.

*Ampl. Lem
ad Re
aures*

IOAN. BRI. Sordidus: uitiosus: immundus: citra uirtute. Et lusco qui possit dicere lusce: hominem intelligit insulsu & procace: qui fortuna uitia homini imputat. Lusco: lusci dicunt carentes altero oculo: aut quae per cernunt. Iuue. Ambos perdidit ille oculos: & luscis inuidet. Sese aliquem credens italo quae honori supius. Fregerit heminas areti aedilis iniquas: eos irridet quae uel minima dignitate fungentes ita insupbia efferunt: ut alios praese contemnant: Sicque hominis amentiam ostendit. Sese aliquem: aliqui codices habent sese aliqd credens. i. se ipsum magne auctoritatis putans.

Sordidus: & lusco qui possit dicere lusce
Sese aliquem credens: italo quae honore supinus
Fregerit heminas areti aedilis iniquas:
Nec quae abaco numeros & secto in puluere metas
Scit risisse uaser multum gaudere paratus
Si cynico barbam petulans nonaria uellat
His mane edictum post prandia caliroen do

Supinus: supbus: elatus: & erectus: unde resupinate oritur. Iuue. Aulam resupinat amici: & Plin. loquens de potu auuulic scribit. sed ex iis quibus longa sunt colla intermitentes capite resupinato ueluti insidentes sibi bibunt. Aedilis: aediles praerant mensuris: & minimi magistratus erant: adulescentesque prima commendatione creabantur. Cicero legum secundo: Sunt quoque aediles curatores urbis: annonae: ludorumque solenium: ollisque ad honoris amplioris gradum primus accessus esto. Fregerit heminas: hoc erat: ut diximus etiam officium aedilis Iuuenalis & de mensura ius dicere: uasa minora frangere. Heminas: genus mensurae siue ponderis: drachmas sexaginta: ut scribit Plinius pendens. Areti: pro aretii: ut Pataui pro Patauii. nam oppida praeter urbem ipsam aediles habebant. Cicero ad Brutum. Nam constituendi municipii: causa: hoc anno aedilem filium meum fieri uolui: & fratris filium: & M. Cesium. Is enim magistratus in nostro municipio nec alius ullus creari solet. Aretium oppidum est heururiae fictilibus celebre. nam ex terra Arestina fictilia magna laude fiebant. ut scribit Plinius: Mart. Aretina nimis ne spernas uasa monemus: Lautus erat Thuscis Porsena fictilibus. Numeros abaco: arithmeticos dicit: qui numeros & figuras in abaco. i. in tabella ad id accommodata designant. Erat praeterea abacus mensa in qua pocula potoria reponebantur. Iuuenalis: Vreoli sex ornamentum abaci. Et

ediles

secto puluere metas: geometras designat: qui uirga in terra signa & mensuras notant. Multum gaudere paratus Si cynico barbam petulans nonaria uellat: Hinc hominis inscitia ostenditur: qui philosophorum opprobriis delectatur. Vellat barbam cynico: philosophi plerumque erant ludibrio: Horatius de stoico. Vellat tibi barbam lasciuu pueri: quos ni tu fuisse coeres Vrgeris: turba circū te stante: miserque rumpere: & latras magnorum maxime regum. Cynico: cynicorum secte princeps auctore Laertio Antisthenes atheniensis fuit: qui cum differeret in gymnasio quod cynosargi appellabant: non longe a ianuis: cynicum cognomen suae sectae dedit. Lactantius uero a canibus cognomen accepisse trahit his uerbis. Quid loquor de Cynicis: quibus in proptulo cois cum coniugibus mos fuit. Quid mirum si a canibus quorum uitam imitant: et uocabulum nomenque traxerunt? Cynos. n. graece: canis latine. Alii uero cynicos dictos esse putant: quod esset mordaces ut canes: nam Diogenes: ut scribit Laertius: interrogatus quare canis diceretur: respondit quia eos qui dant bladios: in eos qui non dant oblatro: malos at mordeo. Cynici nobilitatem & diuitias abiiciebant. Barbam: barbati. n. uidebant philosophi: ut alibi Persius. barbatus hoc crede magistrum Discere. Et Mar. Sic quasi pythagorae loquor successor & haeres: Perpetet merito nec tibi barba minor. Nonaria. i. meretrix. quae in lupanari post nonam horam prostabat. cum ante hoies in negociis occupati essent: Mart. Sufficit in nona nitidus octaua palaestris: Impat extrinuos frangere nona toros. His mae edictum. his cum contemptu legendum est. his ut aspiratoribus uirtutum hoc tamen curadum mado: ut mae edicta praetor audiat & grauit: post praedia scorta petat. Edictum de praetoris & consulis: quo aliquid iubet: aut prohibet fieri. Post praedia caliroe: multi caliroe famulam accipiunt. quae in theatris saepius recitaret. At ego caliroe infamem mulierem puto quae reprobis poetae in proptulo pudicitiam haberet: unde Persius iratus in huiusmodi hoies ut uirtutum profus contemptores ad ea reicit quae solent sequi libenter. fons est eiusdem nominis: auctore Plinio: in attica. Post praedia: nam prandia hora nona sumebantur: post eam horam meretrices ut diximus: prostabant. unde nonariae nomen accepere. BAR. FON. Et lusco qui possit dicei lusce: & qui sine aliquo deluctu lusco exprobrat quod nulla sua culpa contigerit: quod non nisi ab ineptis fatuisque hoibus fit. Lusci uero quae hebetioris quodque uisus repiuntur: proprie tamen altero capiti oculo appellat. Italo quod honori supinus existimas se iam magnam uirum esse factum ex quo aedilitate adeptus est supinus uero: & si quidam pro supbo legunt: pro ocioso tamen & molli negligenti que ponit: Quod a re ipsa tractum est. quod d. supini: tacet: ociose ac molliter negligenter degunt. Sene. epistolae ad lucilium li. vi. est quod mi lucili supinis & negligens qui amici memoriam ab aliquo regione admotus reducit. Iuue. & multum referes de moecenate supio. Moecenas uero est ab Hora. mollis scribit: ut Malcinus tunicis deissis ambulat. Hic & supinior in eadem significatione deductum est Mar. Nusquam delitiae supiniores. Fregerit heias arreti adilis ius. postquam e sacro mote in urbe reuerfa est: aediles quatuor plebes creauit: quae sacrae priuatarumque aedium curam haberent. Unde & appellationem sortiti sunt. Aut quod ad eos facilis aditus plebei esset. Hi quoque anona praerant. Sed caesare tepestate cereales est appellati regiones pagrabant: mensurarumque & oium ad anno nona pertinendum curam haberent. Iuue. & de mensura ius dicere: uasa miora Frangere panos uacuis aedilis ulubris: Hemina aut mensurae genus est quod uinum uel frumeti metiebat: ab hemis quod semis significat: appellata. Dimidium. n. sextarii continet. Agellius lib. tertio si e sextario hemina fusa est. sed dimidium. Nec quae abaco numeros: nec quae mathematicas artes irideat. Mathe. n. quattuor in partes diuisa est: Arithmetica quae numeros. Geometriam quae dimensiones. Musicam quae sonos. Astrologiam quae coelum ac stellas complectitur. pro numeros uero arithmetica ostendit. Quaeque. n. abacus mensura est: supra quam uasa & pocula reponunt: ut Iuue. Urceoli sex ornamentum abaci. & Pli. li. ultio uasa ex auro & gemis abacorum noue. interdum tamen pro quadrata igypsoque oblita tabella ponit: in qua quoniam arithmetici numeri conscribunt abacus ars ipsa arithmetica nuncupatur. Et secto in puluere Metas. Geometriam significat cuius partes: linea superficies: corpus solidum sunt cuiusque officium est latitudinem altitudinem: profunditatemque oium in corporum dietri. Eiusmodi autem figuras geometrae in arena maxime uel in puluere radios describebant: Philostratus circiter opis finem partem libris legendis incubebat: partem geometricas quaedam figuras in puluere designabant. Si cynico barbam petulans nonaria uel lat. Si meretrix philosopho illudit Cynici uero Antisthenis sectatores uel a gymnasio cynosargi: ubi Antisthenes uersabat: cognominati sunt: uel a cynos. i. a cae: quoniam esset in canillis castigatiombusque mori canum mordaces: uel quod obscenitate: licetiaque sermone rabiem quendam caninam representaret: sunt tamen quae a contrario potius dictos tradat: da quae nequeque: ut canes adulaent: sed oratione as gestu in deliquentes iueherent. Petulans nonaria nonariae: ut ferre docti oes conscribunt: meretrices a romanis sunt appellatae quod a nona hora cellam aperiret atque prostaret. Anthea. n. ne rebo necessariis ommissis iuentus scortis uataret: non licebat aperire lupanar. His mae edictum post praedia caliroe do: quis Acheloi filia caliroe atque almoeis uxor fuerit: conscriptum tamen nomen pro hermiode quodam legunt quae a Paride deserata multum diuiterpellati amoris dulces sortium defleuisse. De qua ferunt conscripto nomine Atine celerem scriptitasse. quod quod si ita est. do igitur ut post praedia iocosa potius atque amatoria quae hac satyram meam legat. Quidam cum Caliroe fatis cognomen sit. Nam apud Pli. & Solinum in arabia & attica & iudea: apud Valerium flaccum & in paphlagia reperit. dicunt eiusmodi uiris tamquam mollibus luxuriosisque dari: ut post praedia natatiom: indulgeant. Equidem caliroe meretricis nomen existimo. Ait. n. Ab. his doctrine ac sapientiae derisoribus legi nolo. Qui potius illis do ut mane praetorio edicto a lupanaribus abstineant: post praedia uero scortis uacare liceat. Qui sensus cum nouaria plane conuenit. IOAN. BRI.

Cynici

Caliroe

Hemina

Abacu

Nonaria meretrix

Satyra secunda.

Vnc macrie die nura meliore lapillo
Quitibi labetes appoit cadidus anos
Funde meru genio: no tu prece poscis amaci

Vnc macrie die: uenio tibus Persii queda
fuisse Minutiū Macrinū Brixianū uirum ma
gna quae auctoritate: & singulari modestia: d
quo ita scribit Pli Patria est ei Brixia: ex illa nra italia
quae multum adhuc uerecundiae atque & frugalitatis retinet
ac seruat. Pater minutius Macrinus equestris ordinis

[Handwritten notes and signatures in the bottom margin, including 'c. iii' and various scribbles.]

princeps quia nihil altius uoluit. Allectus enim a diuo Vespasiano inter praetorios: honestam quietem huic nostrae ambitioni dicam an dignitatis: constantissime praetulit. de hoc omnino poeta intellexit. Nam inter ultima tempora imperii Nerōis & prima Vespasiani: tres tantum intercessere anni: ut temporibus Persii in urbe Macrinus equestri dignitate notus esset. Hūc igitur ut familiarem & amicum suum diem natalem celebrantem alloquitur: eius animi candorem laudans: Et satyræ non oblitus stulta uota hominū arguit: eos in primis accusans: qui nimia auaritia obstricti a diis nefaria & scelestā petunt: deosque æque ac mortales muneribus capi credunt: docens deū hominū magis corde sincero: quam auro gaudere. Numerā meliorem lapillo: inter dies felices natalem Macrini dicit esse habendum: ex thraciæ gentis instituto: quæ ut scribit Plinius: calculos colorum distinctos pro experimento cuiusque diei in urnam condit: ac supremo die separatos dinumerat: atque ita lapillorum computatione uitam actam cognoscit. Quod Plinius accusans in clamat: Heu uana & imprudens diligentia: numerus dierum computatur ubi quærit potest? Horatius tamen eam consuetudinem dicit fuisse cretensium. Cressa nec careat pulchra dies nota. Appōit assignat: & computatione ostendit. Annos: at eius capito annum a circuitu temporis putat dictum: quia ueteres an pro circum ponere solebant. ut Cato in originibus oratorum: An terminum. i. circum terminum: Et ambire pro circuire. At quod Virg. respexit Interea magnum sol circumuoluitur annum: Funde merum genio: ex epicureorum sententia: qui in omni lætitia hoc agebant: uinum promedum esse dicit & animi relaxationi operam dandam sic Horatius: Nunc est bibendum: nunc pede libero Pulsanda tellus. Genio: geniū colere dicitur qui operam dat uoluptati: & animi relaxationi. Unde Iuuenalis. Genialis agatur iste dies: unde & genialis lectus dicitur qui nuptiis sternitur in honorem Genii. nam Genium appellabāt deum qui uim obtineret rerū gignendarū. auctore Festo. A uofudius Genius inquit est deorum filius: & parens hominū ex quo homines gignuntur. Et propterea Genius meus nominatur quia me genuit. Alii geniū esse putauerūt uniuscuiusque loci deum: ergo indulgere genio dicimur cum lautius uiuimus: nec naturam defraudamus. alibi Persius: Indulge genio carpamus dulcia & cōtra Terentius. Suum defraudans geniū. i. naturā suā: Non tu prece poscis emaci modestiam Macrini laudando: satyrica indignatiōe in eos cōuertitur: qui a diis multis precibus diuitias: & nefaria petunt. Nisi seductis. i. nisi prius precibus & muneribus captis: ac peride deceptis: seducere enim est decipere alias ponitur pro seorsum ducere & separare. ut alibi Persius: Nisi solers luxuria ante Seductū Moneat. At bona pars procerum tacita li. a. Sensus est. multi quidem & omnes fere sacrificia diis faciunt: sed nō omnes pie sacrificant: nec aperto & manifesto uiuunt uoto. Nam quæ turpia sūt: ea summissa uoce & murmure suppresso petuntur: quæ uero honesta: dissimulata prauitate clara uoce rogantur. Bona pars: magna. Tacita: idest ipsi taciti. Acerra uas est turarium. Humiles: suppresso: summissos. Mens bona: fama: fides: hæc clare. subaudi a diis petuntur: Illa. s. quæ sequuntur. Introrsum: Horatius. Labra mouet me uiuens audiri: pulchra lacerna. Da mihi fallere: da sanctū iustumque uideri: Noctem peccatis & fraudibus obice nubem. Osi: & si optantis sunt. quæ nunc iunguntur: nam singula ante ponebantur. Virg. Si nunc se nobis ille aureus arbore ramus Ostendat nemore in tanto. Ergo unum uacat quantum ad antiquitatem. Virg. O mihi præteritos referat si iuppiter annos. O si ebullit: hinc sui temporis immanem cupiditatem & auaritiam ostendit: æmulatio est horatiana. O si angulus ille proximus accedat. quod nunc denormat agellum. Osi urnam argenti fors qua mihi monstret. Ebullit: hunc ego locum emendauit: nam cum omnes codices temporum fortasse & librorum culpa ebulliat legant: animaduerti ebullit legendum esse: non ebulliat: nam ebullio secundam habet syllabam longam: & geminato l scribitur. ut alibi Persius: Summa rursus non bullit in unda. Hoc loco uero si ebulliat legatur: corripere: sensus est nullus profusus esset. ebullit igitur legendum est. sumptum a bulla quæ in aquis istar pilæ tumescit & facile rūpitur: Ouidi. Intumuit sicut fuluo per lucida cælo: Surgere bulla solet. Et simul allusit poeta ad id prouerbiū: quod a Varone in te rustica recitatur Homo bulla est. Est igitur sensus: utinam funus patris ebullit. i. exeat & erūpat quo more rumpitur bulla. Sicque formatū est uerbum ebullare: ut ampulare apud Horatiū. Hoc uerbo usus est Celsus loquens de urina. Si hæc crassa carunculas quidem exiguas quasi capillos habet. aut si bullat & male olet: & interdum quasi arenam: interdum quasi sanguinem trahit. Præclarum: propter diuitias eius. Seria: genus uasis fictilis: Terentius. Serias omnes releui.

Que nisi seductis nequeas comiterere diuis
 At bona pars procerum tacita libabit acerra
 Haud cuius proptū est murmurque humilesque su
 Tollere de templis: & apto uiuere uoto (surros
 Mēs bona: fama: fides: hec clare & ut audiat
 hospes.
 Illa sibi introrsum: & sub lingua imurmurat, osi
 Ebullit patris præclarum funus: & osi
 Sub rastro crepet argenti mihi seria destro

Annus
 Hispani
 Genio
 Seducei
 Osi
 Ebullit

Bartolomeus Fontinus

Satyræ secunda.

Vnc macrine diem: Impia mortalium uota carpit: qui a diis scelestā nefariæque petentes: frustra in gētia efferunt munera: cum non ditia dona: sed probi mores ad tēpla deferri debeant. Meliore lapillo. Cōsuetudo scilicet: ifcelicium uel dierum uerficoloribus lapillis designādo: a thracibus aucto

re Plinio emanavit. Eius uerba e libro septimo hic subieci: uana mortalitas & ad conscribendā seipsam igno-
siosa computat more thraciæ gentis: quæ calculos colore distinctos pro experimento cuiusque diei in ur-
nam condit: ac supremo die separatos dinumerat: atque ita de uno quoque pronūciat. Funde merum ge-
nio: Naturæ deus humanæ genius est: cui natali die sacrificatur. Non tu prece poscis emaci: Eum laudat:
quod deus honesta & recta postulet. Prece emaci. Cum donis aliquid impetramus: id emisse uidemur.
Qui uero preces ad superos cum muneribus fundunt: emaci prece poscere id dicuntur. Seductis diuis: se-
creto & sine arbitris. Ut bona pars: Maiorem sacrificantium numerum impie uouere significat. Tacita
acerra: Ipsi taciti & uocem non attollentes: ne eorum uota nefaria deprehendantur: Acerra uero arcula est
turi condendo ac seruando deseruiens: quæ ad templa cum erat necessitas ferebatur. Virgilius: Farre pio
& plena suplex ueneratur acerra: Haud cuius promptum est non facile cunctis est aperte superos deprecari
quoniam iniqua uota eorum sunt. O si ebullit: Impia iniqui hominis uota connumerat. O si autem op-
tantis aduerbium est. Quod cum iterum repetat conduplicatione utitur ad maiorem effectum animi ostē-
dendum. Sub rastro crepet seria. O si dum terram effodio percussa rastro seria crepitum reddat. Est autem
seria uas fictile. Liuius de secundo bello punico libro quarto. Et in uico istrio fontem sub terra tanta ui-
aquam fluxisse: ut serias doliaq; quæ in eo loco erant prouoluta: uelut impetus torrētis tulerit. A seria quo-
q; seriola diminutiuum exoritur: ut seriola ueterem metuos deradere limum

Vil. anis. un.
q. q. f. d. p.
Acerra

Hercule: pupillūue utinā quē pximus hæres
Impello: expungā nanque ē scabiosus: & acri-
Bile tumet: nerio iam tertia ducitur uxor
Hæc scē ut poscas tyberino in gurgite mergis
Mane caput bis terq; & noctē flūine purgas
Heus age respōde: minimū ē qd scire laboro
De ioue qd sentis: estne ut præponere cures
Hunc cuiq; cui nā: uis stairo: an scilicet hæres

IOAN. BRI. Dextro hercule: amico: & propitio:
quem antiquitas fabulata est: ut scribit Diodorus
dixisse qui sibi postquam ad deos translatus esset:
decimam bonorum dicarent: uitam felicē uicturos
Quod & euenisse cōstat: multi enim romanorum
non solum mediocri censu. sed qui ditissimi sunt
habiti decimas Herculi uouerunt. Lucullus roma-
norum ferme ditissimus: æstimatis bonis decimā
herculi partem dedit: epulas præbens continue ac
profundens multa. Templum insuper iuxta Tybe-
rim egregium Herculi condidit: in quo
ex decimis sacro deo offerunt: emulatio est Hora-
tius: Diues amico herule. Impello: insequor: ut pro-
ximior. Expungam: deleam: ex hac uita auferam:

seria

Expūget

tractum a militibus: qui cum a militia remittuntur: expungi dicuntur. Nanq; est scabiosus: lepide natu-
ram auari expressit: qui dum auide hereditatem expectat: hæc sibi comminiscitur. Scabies auctore Celso est
durior cutis rubicunda: ex qua pustulæ oriuntur quædam humidiores: quædam siciores. Exit ex quibus-
dam sames: s; tque ex his continuatae exulceratio pruriens: serpitque quibusdam cito: atque in aliis quidem
ex toto desinit: in aliis uero certo tempore anni reuertitur: quo asperior est. quoque prurit magis: eo diffi-
lius tollitur. Acribile: hanc græci coleram nominauerunt: commune id est stomachi: atque intestinorum
uitium: supra enim infraque erumpit: primum aquæ similis: deinde ut in ea recens caro lota esse uideatur.
Cornelius celsus. Is uero qui nauigauit & nausea pressus est: si multam bilem euomit: uel abstinere cibo
debet: uel paulum aliquid sumere. Nerio iam tertia ducitur uxor: auarus nimia auri cupiditate in omne
scelus reuocatur: nam ita hoc intulit poeta: ut ostendat auarum cogitare & repetere quæ ab aliis ad opes ac-
quirendas turpiter facta sunt: quasi non turpe futurum sit si & ipse idem fecerit. Sensus est igitur. Nerius iā
tres uxores sustulit: & ita locupletatus est. Ducitur: uerbo funebri usus est id est ad bustum fertur. Iuuenia.
Ducitur iratis plaudendum funus amicis. Virg. Et tristia funera ducunt. Nerio: nomen improbissimi ho-
minis: quem sibi imitandum præponit auarus. Mane caput: purgabatur antiqui: si quo piaculo essent po-
luti: sulphure: aqua: & igne. Ouidius. Terque senem flamma: ter aqua: ter sulphure lustrat. Iuuenalis. Ter
matutino tyberi mergetur. Et noctem flumie purgas: quia dicitur etiam nox solo somno poluere: & ex po-
lutione piaculum committi. Virg. Vndam de flumine palmis sustulit. Heus age responde: hæc interroga-
tio eo tendit: ut ostendat talia uota ut turpissima diis minime grata: ac ideo eos irasci. De ioue quid sentis?
quasi dicat credisne hæc deo placere? id est non scis iouem iustum esse: & ei res nefarias displicere? Estne ut
præponere cures hunc cuiquam? id est an non debes iouem pietate & iustitia omnib; anteferre? Vis stairo?
Staius albius oppianicus uir fuit sceleratissimus & nocētissimus tēporibus Ciceronis: q; Cluentiā uxore &
C. Oppianicū fratrem & eius uxorem grauidam iā appropinquate partu ueneno sustulit: ut & mulier & qd
erat ex fratre conceptū: necaretur. A sinium item latinatē adolescentem pecuniosum Romā blanditiis alle-
ctum Arulii opera interfecit. Qui postea accusatus ab Aulo Cluentio: Scaleno uni ex iudicibus gradem pe-
cuniam dedit: & tamen condemnatus. Hic ergo pro scelesto homine Staium posuit: ut ei argumentū hoc
sit. Certe o auare si hæc uota quæ ad deos facis: stairo nocētissimo & perfido homini diceres: staius ueluti
notorū turpitudie attonitus iouē iuocaret: nā & mali sentiunt quid turpe & nefarium sit: idque plærunque
illis displicere solet. Erit igitur sensus horum sex carminū. Ioui ut iustissimo turpia nō uidebuntur: quæ Sta-
ius homini nocētissimo displicebunt: eritque argumentum a minori ad maius

Scabies

Ducitur

nam appropinquate
partu ueneno sustulit

BAR.FON. Dextro hercule. Bono & ppitio. Sit Vir. Et nos & tua dexter adipede sacra secūdo. Nō solū at Mercurio sed et Her. lucro præest. Hor. i sermonib⁹. Diues amico her. Ob eā uero cām thesauris præest: qđ iten to qđstui multos labores: icōmodaq; subire necesse quēadmodū nō sine magnis difficultatibus her. iunctos labores exāclauit: Expūgā: p mortē extrudā: atq; amoueā. Nāq; est scabiosus ostēdit eū facile mori posse qm̄ bili scabieq; labore. Scabies uero ut Celsus i quito ifert: ē durior cutis rubicūda ex q̄ pustulæ oriūt: qđā hūi diiores: qđā sicciiores: Exit ex qbusdā sanies sitq; ex his cōtinuatæ exulceratio pruriēs serpitq; qbusdā cito atq; i aliis qđē ex toto definit: i aliis uero certo tpe āni reuertit quo asperior ē: quoq; prurit magis eo difficilius tollit. Acribile: Bilis q̄ a græcis cholera dicit. Lādino auctōi secūdo de aīa libro: sāguis spūa uideri pōt: q̄ ita rubet ut ēt i cādorē ignis dīlectat: corp⁹ q̄ optie nutrit. Sed hæc bōa ē: ipsūq; sāguinē acuit: ueq; huic aduersa & noxia de q̄ Persi⁹ loq̄ duplex ē. Aut. n. bilis corrūpit cū alio se admiscēte hūore adulterat. aut ipa spōte a se dgenerat: sed cū aliis miscet: uel pituitæ: uel atræ bili miscet. Si pituitatæ: tūc uel bilis tenuior ē & calorē citro similē reddit un̄ eā citrinā dicit: uel crassior bilis ē uitellinaq; dicit qđ oui uitellū repræsentet: si atrabili tūc ita bilis adurit ut rubeat a quo color rubra cognomiā. Cū uero ipa bilis spōte sua p se corrūpit: aut uiridis herbaceaq; ē: & prassina a succo prassii herbæ dicit. Aut aneæ erugini similis ē: & zinnaria a colore denomiā. Zinnaria. arabes æris erugie uocat. Cæteræ noxia ipsa bilis: ut celsus i q̄rto uolūne refert: cōmūe stōachi atq; ite stōchi uitiū uideri pōt: nā simul & deiectio & uomitus ē: præterque hæc iflatio ē ite stōchi torq̄nt: bilis supra ifraque erūpit: primū aquæ similis: deīde ut i ea recēs caro lota eē uideat: iterdū alba nōnunquā nigra uel uaria. Ergo eo noīe morbi hūc cholera græci nōinarūt. Præter ea uero q̄ supra cōphēsa sūt: sæpe et crura māusque cōtrahūt: urget sitis: aīa deficit: qđ cōcurrētibus nō mixtū ē: si subito q̄s morit. Nerio iā tertia ducit uxor. Vxoris mortē exoptat: sed nō sine idignatiōe p̄nūciādū qđ cū Nerio iā tres uxores pierit: suā sibi quā unicā habuerit sepeli nō liceat. Ducere uero pprie funere ē. Vir. de apib⁹: exportat tectis & tristia funera ducit. Nerius at fœnerator apud Hora. i sermonibus ē: ut scribe: decē nerio: nō ē satis. Hæc scē ut poscas. Impie uouentiū i probitatē ondit: q̄ nocturnas pollutiōes fluiuali aqua expiātes: tali lustratiōe pfecta se pie ac sacte a diis posse aliqd exposcere iudicabāt. Heus age respōde: Interrogatiōe graui & cōcina ait existias ne iouē optimū maximū hoīe aliquo meliorē eē. Si hæc eadē q̄ iouē rogas: ab ipso mortali hoīe peteres: ille q̄tū uis i pi⁹ ad hæc uota tua nefaria iouē iuocās exclamaret: teq; iiquū eē atq; ipiū iudicāt. Quāto igit magis hoc idē facei iouē cēsedū ē. Tu uero q̄a iupiter dū ab eo hæc poscis: neq; ad se ipsū exclamat: neq; fulmie te domūq; tuā pcutit eū tibi ignoscei: tuasq; pces ac uota admittere putas. An. s. hæres: dubitas ne stāio iouē præponei.

IOAN.BRI. Quis potior iudex: ut sit sēsus. Iuppiter qđē iustior oīo ē. Pueris orbis: orbus dicit q̄cū que aliq̄ re cara priuat⁹ est. Proprie at pares amissis liberis: q̄si amissa luce oculorū. Cōtra fili⁹ etiā dicit orbus: q̄ priuatus ē parentib⁹. Terētius: Orba q̄ p ximi sūt: iis nubāt: inde ē orbitas & uerbū orbare. Hoc igit. s. uotū tuū. Clamet: uoti atrocitate. Se se nō clamet iuppiter ipse: deū ostendit irasci iniquis uotis hoīum. Ignouisse putas? tacitæ obiectiōi p ironiā occurrit. Sulphure discutit sacro. i. fulmine. Nā fulmia & fulgura quoq; ut scribit Pli. sulphuris hēt odorē: ac lux ipsa eorū sulphura ē Virg. Et late circū loca sulphurū fumāt. An q̄a nō fibris ouiuū. Ergenaq; iubete. Triste iaces lucis euitādūq; bidental. Sēsus ē: q̄a iouis fulmie nō periisti putas tibi cōcedi ut ēt ipune barbā iouis extirpes. i. oīa scelera facei liceat. Bidental. Cū fulgura cadebāt statiuū fulgurū pcuratores aderāt: q̄ iocū cæsis bidentibus expiarēt: qđ clausū & septū bidental a bidentibus teste Festo appellabāt. Ioue. Atq; aliq; senior q̄ publica fulgura cōdit. Horat. Tristeq; bidental Mouerit icesus. Triste. Mali omnis. Ergena: nomē ppriū cōditoris fulgurū. Lucis. Vbi frequētius fulmē cadit. Euitandū: ut mali omnis: & sacer locus. Barbā stolidā. s. iouis: quē tu auare stolidū putas. Allusio ē ad illud Dionisii Syracusani: q̄ Epidauri Aesculapio barbā aureā demi iussit: cū affirmaret nō cōueniē patrē Apollinē iherbē: & ipm̄ barbatū cōspicit. Alii tamē stolidā barbā hoīs stolidi interpretant: q̄si dicat nec hoī misero & stolido iuriā faciēdā. Sed superior melior ē sententia. Aut qđnā ē qua tu mercede? Irrisio est i eos qui uictimis & muneribus capi deos putāt. Qua tu mercede deorū. E. a. Ironia ē. Qua re credis emi aures deorū: ut iclinent ad turpia uota? Pulmone & lactibus unctis: cū interrogatiōe & ironia: quasi ostēdat poeta maiestātē diuinā hisce sacrificiis nō mpueris: sed hominū mente pura: & corde sincero inclinari. Lactibus. Intestina esse lactes scribit Pli. quæ a uentriculo incipiūt in oue & homine: p quas labit cibus. In cæteris ex ilia adpellant: Ecce auia uanam mulierū superstitionem & inania uota accusat. Matertera: Soror matris: quasi mater altera.

BAR.FON. Quis potior iudex. Ironice de stāio hæc loquit. Tacite. n. satyrore more eū pp. auaritiā non recte sententiā ferre pupillosque fidei suæ cōmissos spoliare significat. Pueris orbis. Pupillis q̄ parentibus q̄si

Scabies

Ducere

Orbus

Bidental

Ergenna

Lactes

Quis potior iudex: puerisue q̄s aptior orbis
 Hoc igitur quo tu iouis atre impellere tentas
 Dic a gedū stāio: proh iuppiter o bōe clamet
 Iuppiter: at sese non clamet iupiter ipse
 Ignouisse putas: quia cum tonat: ocyus ilex
 Sulphure discutit sacro: quā tuq; domusq;
 An quia nō fibris ouiuū ergennaque iubente
 Triste iaces lucis euitandum que bidental
 Iccirco stolidam præbet tibi uellere barbā
 Iuppiter: aut qđnā ē: qua tu mercede deorum
 Emeris auriculas: pulmōe & lactibus unctis
 Ecce auia aut metuens diuū matertera cunis
 Exemit puerū: frontēque atque uida labella

luminibus privati sunt Proh iupiter: Cōduplicatio atq; exclamatio summa arte confecta est. Votorum enī atrocitas tanta erat: ut omnē auditorem quantis sceleratū & impiū cōmoueret. Ergo ad significationem indignationis exprimendam: iouem compellat. Ignouisse putas: Temerariam confidentiā turpiter uouentis reprehendit: qui iouē sibi ignouisse putat: quia cū fulminat: illicem potius q̄ se percusserit. Sulphure sacro. Fulmine odorē sulphureū redolente. An q̄a nō fibris ouīū. An ideo iouē tibi annuisse existimas: q̄a nō dū ab eo fulmine ictus sis. Errenna quæ iubente Aruspice hūc ergennam per fibras esse demonstrat oues. n. & cetera animalia ad aram mactare: extaque inspicere aruspex solet. Triste bidental quod fulmine ictū est bidental dicit. Hoc expiari non poterat. Quare triste & uitandū in lucis insepultū iacere dicit. Qui uero hominem fulminatū atrectauisset furere a ueteribus putabat. Horatius An triste bidental mouerit incestus certe fuit. Stolidam barbam: qui stolidus esset sibi barbam uellendam præberet: hoc est si ea quæ petis concederet. Lactibus unctis hæc lactis in singulari fœminino genere declinat. Titinius in ferentinati. Craticulū: cerebellum lactis agmina. A uentriculo autem in oue atque homine lactes incipiunt: per quas labitur ci bus ut Pli. xli. scribit. Ecce ania Feminatū uota pro pueris suis carpit: quæ non probitatem & uirtutem sed opes & pulchritudinem illis optant.

Bidental

Lactis

Infami digito & lustralibus ante saluū
Expiat urentes oculos inhibere perita
Tūc maibo q̄rit: & spē macrā suplice uoto
Nūc licini i campos: nunc crassi mittit i ædes
Hunc optent generū rex & regina puellæ
Hūc rapiat quicquid calcauerit hic rosa fiat
Hæc ego nutrici non mando uota: negato
Iuppiter hæc illi: quauis te albata rogarit
Poscis opē neruis: corpus que fidele senectæ:
Esto age: sed grades patinæ tucetaque crassa
Annuere his superos uetere: iouēq; morantur

IOAN. BRI. Infami digito i medio: quem Mar. impudicū appellat. Ostendit digitū sed impudicū. Alconti de hoc intellexit & Iuue. Mediumq; ostēderet unguem. Nam octēdere mediū digitū opprobriū erat. Lustralibus: Expiabilibus. Saluū. Hominis saluā magnos habere effectus docet. Pli. Nā ita despuimus comitiales morbos: hoc ē contagia regerimus. Simili modo & fascinationes repercutimus sinistra dextra claudicantis occursum. Vrentes oculos: fasciarios. Vir. Nescio quis teneros oculos mihi fascinat agnos. Tradit Isigon^o i Triballis & illyricis quasdam familias quæ uisu effascinent: iterantq; quos diutius iteant: iratis præcipue oculis: quo eorū malū facilius sentiūt puberes. Spē macrā: nihil enī aliud est i puero: præter spē. Vnde Vir. Per spē surgentis Iuli. Nunc Licini i campos nūc Crassi mittit i ædes. i. Ania siue matertera multis uotis optat: & precat̄ infantē fieri ædiū & agrorū Licini & crassi heredem. Nam Licinum diuitem fuisse ostendit Mar. Altaq; cū licini uis marmora puluis erūt. Eiusdem meminit Iu. Ego possideo plus pallam te & Licini. Idē alibi. Dispositis prædiues hamis uigilare cohōrē Seruorū noctu: Licinus iubet: attonitus pro Elestro signisq; suis. Phrygiaq; columna. Eum unum fuisse ex Cæsaris augusti libertis: principis indulgentia: prædiuitem placet intelligere. Sic enim scribit Tranquillus. Multos libertorū in honore & usu maximo habuit: ut Liciniū Enceladū: aliosq;. Crassus: ut scribit Valerius & Pli. cognomento dictus est diues primus omnium Romanorū: postea decoxit: irrisione tamen occurrentiū salutabat diues. Qui a Parthis cæsus fuit: diues appellatus nō est primus: sed hic dē cuius ædibus sic. Mar. Altaq; cum licinis marmora puluis erunt. Quauis albata rogarit: Vestibus albis sacrificantes utebant. Nam ut scribit Cicero in legibus: color albus præcipuæ decoris deo est cū in cæteris tum maxime in textili. Ho. Alios uē dierū Festus & albus celebret.

impudicus
digitus

fascino

Licinus

Crassus

Poscis opem neruis: Eos irridet qui sibi uires in corpore dari petunt: cum ad eas assequendas nimis epularum luxus omnino obstet. Esto age: concedit hoc turpe non esse uotū: sed epulis & crapula uires corporis impediri. Tuceta: Genus est farciminis ex carnibus suillis minutim concisis. BAR. FON. Infami digito: quique digiti manus sunt: quorū crassior & cæteris que seiunctus: seque obuium reliquis cum uult præbens tanquā rector omnium ac moderator pollicis: nomen accepit: quoniam uis & potestate inter ceteros polleat. Secundo qui salutaris dicitur: ab indicando auctore Quint. idicis quoque nomen est inditū. Medius digitus impudicus atque infamis iure cognominatur. Cum enim longitudine: pulchritudineque ceteros excellat: aliorum tamen auxilio indigens parū ualeat. Qua similitudine uetetes ducti eum homine: qui cæteris famosior esset: hoc digito ignominie causa demonstrabat. Hunc sequitur medicus: de quo plinius libro. xxx. Muscæ impari numero infricatæ digito medico. Quintus: minimus appellat. Idē uolumine tertio & uigesimo Singulis primo digitis anulos gerere mos fuerat: qui sunt mimis proximi. Lustralibus saluū. Quibus infantē expiat atque lustrat: Salua autē a saliendo dicta est: quoniam i ore saliat atque crescat. Vrentes oculos inhibere perita. Docta effascinationem prohibere. Virgilius. Nescio q̄s teneros oculos mihi fascinat agnos. Plinius quosdam in triballis & illyriis esse scribit qui uisu effascinent: intermantque quos diutius iteantur: iratis præcipue oculis. Quod eorū malū facilius puberes sentiūt. Spē macram. Non quia spes petentis fœminæ macra sit: sed quia uel uoto postea non fruatur: uel q̄a futura omnia incerta sint. Nihil autem infantis expectatione incertius. Nunc licini in campos: nunc crassi mittit i ædes. Puero crassianas exoptat opes. Aliqui uero a crasso. Licinium diuidunt eumque Augusti prædiuitem libertum intelligunt: de quo Suetonius Augusto. Multos libertorum in honore & usu maximo habuit: ut

Tuceta

salua

Licinium enecladū aliosque. Aliqui uero Liciniū crassum per endiadū legūt. Quauis te albata rogarit. Quidam albatā expiatā & purgatam: quo magis ualeant eius uota. Quidā uero uittatam legūt. Est autem uita fasciola tenuis: qua capillos circumligabant. Poscis opem neruis. Eorum uota cōmemorat: q̄ bonā ualitudinem atque robur: longāque uita a dii poscunt quā ipsi sibi nimis epulis & opiparo uictu tollūt.

IOAN. BRI. Rem struere exoptas cæso boue. In surgit risu satyrico i eorū in scitiā: qui quotidianis sacrificiis & pecudū mactatione sperant greges suos auctū iri: cū omnino assiduo sacrificiorū officio minuant. Struere: Congerere: & coaceruare: Vnde struē lignorū dicimus. i. congeriē. Cæso boue: Hic enī: ut scribit Plinius: uictimæ optimæ & laudatissimæ deorū placatio. Mercuriū: Deū lucri. Nā a mercuribus dictus est: hunc enī negociorū omniū affirmabant esse deū. Auctor ē Festus. Fibra sacrificio. Nā ut Varro scribit: antiqui. Fibrū dicebant extremū: unde i sagis Fibriæ: & i iecore extremū: ut dixi supra: Fibra dicit. Fortūare eodē uerbo usus ē Cicero i Epistolis Tibi matrimoniū dii fortunēt. Horati⁹ Tu quicūque Deus tibi fortunauerit horam. Penates: Auctore Macrobio dicunt qd̄ p̄ eos penit⁹: spiritus: apud Poetas sepe numero pro domo ponitur. Quo pessime pacto? Subaudi a superioribus dabitur: ut sit quo pacto dabit quod optas? Sicque arguit eū dementia: qui putet gregē augeri: cū quotidie sacrificiis minuat Iunicū. Boves sūt iuniores. Omēta Omentū intestinū est auctore Celso ex interiori parte leue & strictū: & superiore mollius: cui adeps quoque i nascit: quæ sensu sicut cerebrū quoque & medula caret Plini⁹. Omentū membranā potius esse declarat cū ait. Ventriculi atque intestina pingui ac tenui omento integunt: præterquā oua gignentib⁹. Extis. Dicta exta auctore Festo qd̄ ea diis profecent: quæ maxie extāt eminentque. Ferto: Genus libi dictū teste Festo qd̄ crebrius ad sacra ferebat: nec sine strue altero genere libi: quæ qui afferbant Strufertarii appellabant. Opimo: pingui: ab ope quā terrā uoluerūt significare: quod omnes opes humano generi terra tribuat: unde & opulenti terrestrib⁹ reb⁹ copiosi: & hostiæ opimæ præcipue pingues: & opima magna & ampla spolia. Intendit: Perseuerat. Iam crescit ager: iā crescit ouile. Satis lepide naturā hominis cupidi expressit: q̄ iam ob sacrificia facta putat deorū beneficio res suas augeri: cū tamen potius minuat. Iam iam: Irrisio est poetæ. Donec nūmus deceptus: Sēsus ē. Tot qd̄ sacrificiis a diis opes petiit: ut iā arca nūmis exinanita sit: & ne nūmus qd̄ in ea uiuat. Satisq̄ Philosophice ostēdit poeta: ut dictū est a diis stulta uota nō exaudiri. Decept⁹. Quod nihil a diis impetrauit. Nequicquā. i. nō: alibi Persius. Nequicq̄ extrifecus itrat. Quod nervos agitet. Alias pro frustra ponit. Vir. Arma diu senior desueta tementibus æuo circūdat nequicq̄ hūeris. Suspiret. i. uiuat. sumpta metaphora ab animantib⁹. Si tibi crateras argēti. Sensus est tantæ qdem cecitatis es ut si qua ad te dona tulerō: statī lætitia afficiaris: putēs q̄ ea a diis ob sacrificia facta: tibi missa. Et ideo deorū imagies & simulacra iures: ut diuini beneficii memor & gratus. Incusa. Ab eo uenit qd̄ ē icudo ab ultimo supio. Vnde icuso & accuso. Incusa ergo sculpta & signata. Sudes: Nimia lætitia. Pectore leuo: Vbi sedes ē cordis. Excultas: Emittas: effūdas. Hic: Ex donis acceptis. Auro ouato. Aut ideo dixit ouato: qd̄ imagies q̄ iaurant ouo prius linunt a pictorib⁹. Nec illud tamē obstabit qd̄ ouū primā habet lōgā: nā multa iueniūt i auctorib⁹ quæ primitiuorū naturā non sequunt: ut farina: hā & si a farre deriuat: Prima tamē corripit. Aut ex Pecunia prædacea. Nā ut ex. A. Gelii noctib⁹ artice percipi licet: ex pecunia quæ ex præda uēdita colligebatur: quas manubias appellabant. Duces simulacra & deorū imagines in tēplis erigebāt. Verba sūt. A. Gelii. In fastigiis fori Traiani simulacra sunt sita circumūdiq̄ inaurata equorū atq̄ signorū militariū: subscriptūq̄ est ex Manubiis. Huic testionio ē. L. Metellus Dalmaticus: q̄ Alconio Auctore adē Castoris de manubiis extruxit. Erāt enim Imperatorū Manubiæ: ex quibus quod uellent facerent. Auro igit̄ ouato intellige ex pecūia prædacea: ex qua: ut dixi: saepe & templa & alia i honorē deorum extruebantur. Ouatus eodem modo dicitur ab ouare: ut triumphatus a triumphare. Ouantes: ut scribit Festus. dicti sunt ab o o clamore: quem faciunt milites redeuntes ex pugna: geminata o o littera: quod ē lætitiæ. Ratio ouandi & causa ē: ut tradit. A. Gelius cū bella non rite neq̄ cū iusto hoste gesta sunt: aut hostiū nomen humile & nō idoneū: ut seruorū pyratarū: aut deditio solito citius facta: aut incruenta uictoria. Ingrediebant urbem pedibus: sequentibus eos non militib⁹ sed uniuerso senatu. perducis facies sacras. Hoc inuidiose in mores temporū suorū. Nam auro & Argento placatiores putabant futuros deos: cū fictilib⁹ magis propitii supplicantibus essent. Ita scribente Seneca. Exurge modo de te quoq̄ dignū finge deo: Finges autem non auro nec argento non potest in hac materia imago dei exprimi. Quin cogita illos cum propitii fuisset: fictiles fuisse. Perducis: perducī proprie dicuntur imagines ex gypso & marmore. Facies sacras. Simulacra & deorum imagines. Nam fratres iter aheneos Somnia pituita. q̄ p̄ m. Romæ: ut quidā tradūt in porticu quadā collis palatini fuerunt effigies filiarum

Rem struere exoptas cæso boue: mercuriūque
Accerlis fibra da fortunare penates
Da pecus & gregibus scetū: quo pessie pacto
Tot tibi cū i flāmas iunicū omenta liquefiant
Attamen hic extis: & opimo uincere ferto
Intendit: iam crescit ager: iam crescit ouile
Iam dabitur: iam iā: dōec despectus & expertus
Nequicquam fundo suspiret nūmus in imo
Si tibi crateras argenti: incusaque pingui
Auro dona feram: sudes & pector leuo
Excultas guttas: latari pertrepidum cor.
Hinc illud subiit auro sacras quod ouato
Perducis facies. nam fratres inter ahenos

struere

mercurius

3 & fortuna
penates unde
omentu

extaude
fertuadi

strufertarij
opimū dnde

nequidq̄
suspiro
incudo

farina
manubias

ouare

2m
m
m
m
m

perducis

Danai: & contra eas sub diuo totidē. Equestres filioꝝ Aegisti. Ex iis autem statuis quædam dicebant postu-
lantibꝰ per somniū dare responsa. De hac porticu Ouidius itelligere uideret cū ait. Quæq; parare necem mi-
seris patruelibus ausa Belides: & stricto stat ferus ense pater. Et idem alibi. Hesterna uidi spatiantē luce Pu-
ellam Illa: quæ Danai porticus agmen habet. Est igit̃ sensus: iter imagines æreas quinquagita fratrum eos
in primis colendos assumas qui uera somnia hominibus dant. Et est Ironia.

BAR. FON. Rem struere exoptas: Vota ditari cupientiū. Quo pessime pacto. Quo pacto uis augere diui-
tias cum quottidie rem iminuas muneribus mercurio largiendis. Tot iunicū omenta liqueścāt: Tot tauri
Imolent̃ & comburant̃. Iunices uero tauri uitulis grandiores: bobusq; iuniores sunt a iuniori ætate cogno-
minati. Omentū uero: ut Celsus in quarto refert: mēbrana tenuis est intestina cōregens ex iteriore pte leue
& strictū: ex superiore mollius. Opimo farto: Copioso & abundanti sacrificio. Fartū. n. sacrificii genus ē: uel
quod ad sacra ferret̃ dictū: uel qđ pluribꝰ uariisq; rebus fartū esset. Nam ut de re rustica Cato scribit: struē
farris: tritici: hordei: fabæ: seminis rapicii: ture ac uino additis ante messē parabat̃ i porcæ præcidanæ. imo
latione: ianoq; ac ioui & i unoni sacrificabāt. Quæ diuersarū rerū congeries: fartū nominabat̃. Ne quicq; fun-
do suspiret nūmus in imo. Donec pecunias omnis in eiusmodi sacris absūpserit. Ne quicq; uero pro nū po-
nitur. Virg. Ne quicq; seros exercet noctua cantus. Alibi: frustra significat. Idem i octauo: Ter saxea tētat limi-
na ne quicq;. Suspiret uero ad gemitū & dolorem donantis rettulit: cū se omnia cōsumpsisse cerneret spe fru-
strat̃ suspiraret. Si tibi crateras argenti. In eos dictū qui deos credūt: ut homines muneribꝰ delectari. Auro
ouato: qui triūphū ducebat albis eqs quattuor laureatus uehebat̃: & boues immolabat. At qui ouabat: non
in curru: sed pedes patritiis in calceis myrteā gestās coronā oues maclabat. unde ouare & ouatio dicta ē. Hic
quoq; ouatū aux̃ dici nōnulli uolūt: uel ouatione uictoriaq; quæsitū: uel ingens & copiosū quantū ouationi
bus comparat̃: peritiores quidā ouatū ouo auratū accipiūt: quoniā oui albo antea illinito æra ac marmora
auri & argenti laminis decorent̃: nec obstat quod ouū prima longa efferat̃. Pleraq; enim deriuatiua primiti-
uorū naturā nō seruan. Pli punto & trigesimo libro hoc pene uidetur innuere. Ait enim de marmoribꝰ lo-
quens. Ut ouatus esset numidicus: ut purpura distingueretur sinnadicus. Fratres ahenos. Pollucem & casto
rem quidam legūt. Satius tamen est ut deos omnis quibꝰ in templo statuæ ponunt̃: intelligamus.

Somnia pituita qui purgatissima mittunt
Precipui sunt. sitque illis aurea barba
Aurū uasa numæ: saturniaque impulit æra
Vestalesque urnas: & thuscū fictile mutat
O curuæ in terras animæ caelestium inanes
Quid iuuat hoc tēplis nostros imitare mores
Et bona piis ex hac scelerata ducere pulpa

IOAN. BRI. Pituita. Omnis est humor corpori
onerosus: dicta: Vt scribit Aelius: quæ petat uitā: cui
Ethymologiae Quitilianꝰ minie assentit ea ē maxie
nariū: Oculorū: & auriū. Cornelius celsus ita scribit
Distilat at̃ humor ex capite iterdū i nares: qđ leue
ē: Inter fauces qđ peius ē: Interdū et̃ in pulmonem
qđ pessimū ē. Si i nares distillat: tenuis p̃ has pitui-
ta p̃fluit. Idē alibi. Oculos iterdū occupat inflāmati-
o ubi cū tumore i his dolor ē: sequiturq; pituitæ cursus
nōnunquā copiosior uel acrior: nōnunquā utraq;
pte moderatior. Et paulo inferius. Sed fere tēpore in-

terposito pituitæ cursus acerrimus sequit̃. exulcerat̃q; uehemēter oculis acie quoq; ipsā corrūpit. Et alibi. Si
pituitā acidā effudit: utiq; sumere cibū: sed assueto leuiorē. Pli. cōtra auriū pituitas uermiculosq; si decoquat̃
ad dimidias ptes cū porro capitato nono fictili. Nec corporis tātū hūani est pituita: sed & arborū. Pli. Fungorū
leuior natura: & nūerosa genera: & origo nō nisi ex pituita arborū. Purgatissima. Quæ ueriora habent̃ pur-
gato p noctē pectorū. Aux̃ uasa numæ saturniaq; ipulit æra. Notat ut diximꝰ tēpora sua: quibus p luxū remo-
to e Tēplis aerē & fictilibꝰ i usū Cultus diuini usurpatū ē Aux̃: quo deos magis placari credebāt: qđ nūc Poe-
ta deridet. ignoratiā hominū arguēs: q deos mūeribꝰ & Auro delectari putāt: i cuius rei iuidiā ita scribit Pli.
Antiqꝛ fuit plastice: quā fūdendi æris ars ex ea enī dii fiebāt: & domꝰ ciuiū ornabant̃: & dii fictiles erant ea
enī tūc deorū affigies erāt laudatissima. Cicero i legibꝰ. Aux̃ & argentū in urbibꝰ & priuatū in phanis inui-
diola res est. Vasa numæ. Fictilia scilicet quibus Nūma pōpilius Secūdus post Romulū Romanorū Rex in sa-
cris utebat̃. Is curibꝰ Sabinis agens ultro Romā uocatus ob Inclitā Viri Religionē: Sacra plurima instituit̃:
Aedē Vestæ cōfecit. Virgines uestales elegit. Flamines tres Dialē: Martialē: Quirinalē: Salios Martis Sacer-
dotes: Pontificē maximū creauit. Et: ut scribit pli. septimū collegiū figulorū instituit. Saturnia æra. Quæ Saturni
tēpore. i. rudi illa ætate i sacrorū celebratiōe erāt in usu. Impulit. Remouit: ex tēplis scilicet. Urnas: Vrna p
prie uas aquariū: dicta quasi Vrina: ab urinādo. i. sub aqua nando: Auctor est Varro. Tuscum fictile. Quo i
sacris prolibabat̃. plinius. In sacris quidē etiam inter has opes non mirinis Cristalinis: sed fictilibꝰ prolibat̃
sympulis innocentius: templorum quoq; fastigia fictilibꝰ ornabantur. Tuscum: Etruria auctore plinio ma-
xime plasticē excoluit. Vnde Tarquinius priscus: Turiano a fregellis accito: Iouis effigiem fictilem in Ca-
pitolio dicandam locauit. Martialis. lautus erat thuscis porsena fictilibus. O curuæ in terras animæ. Ac cla-
matio est cum risu & indignatione in eos qui ex desiderio suo deorum uoluntatem ducunt. Curuæ inter
ras. Ad terrena ita inclinata & deuoluta: ut qđ a nobis deus exigat non consideretis: Sicq; innuit: ut sequē-
tia docent: deum ad uota nostra non moueri nostris sacrificiis: muneribꝰ ue. sed: ut dictū est mente sancta &
iusto animo. Non ignoro a Lactantio hoc carmen miris laudibꝰ efferri. Caelestium manes: quæ non cognos-
scitis quid celestibus gratum sit: ac si diceret superos non eisdem moueri affectibꝰ quibus mortales. Nostros

iunices Sde

Pituita
quæ petat uitā
Ethymologiae
Quitilianꝰ minie
assentit ea ē maxie
nariū: Oculorū
& auriū. Cornelius
celsus ita scribit
Distilat at̃ humor
ex capite iterdū i
nares: qđ leue
ē: Inter fauces
qđ peius ē: Interdū
et̃ in pulmonem
qđ pessimū ē. Si i
nares distillat: tenuis
p̃ has pituita
p̃fluit. Idē alibi.
Oculos iterdū occupat
inflāmatiō ubi cū
tumore i his dolor ē:
sequiturq; pituitæ
cursus nōnunquā
copiosior uel acrior:
nōnunquā utraq;
pte moderatior.
Et paulo inferius.
Sed fere tēpore in-

terposito pituitæ
cursus acerrimus
sequit̃. exulcerat̃q;
uehemēter oculis
acie quoq; ipsā
corrūpit. Et alibi.
Si pituitā acidā
effudit: utiq; sumere
cibū: sed assueto
leuiorē. Pli. cōtra
auriū pituitas
uermiculosq; si
decoquat̃ ad
dimidias ptes cū
porro capitato nono
fictili. Nec corporis
tātū hūani est
pituita: sed & arborū.
Pli. Fungorū
leuior natura: &
nūerosa genera: &
origo nō nisi ex
pituita arborū.
Purgatissima.
Quæ ueriora habent̃
purgato p noctē
pectorū. Aux̃ uasa
numæ saturniaq;
ipulit æra. Notat
ut diximꝰ tēpora
sua: quibus p luxū
remoto e Tēplis
aerē & fictilibꝰ i
usū Cultus diuini
usurpatū ē Aux̃:
quo deos magis
placari credebāt:
qđ nūc Poeta
deridet. ignoratiā
hominū arguēs: q
deos mūeribꝰ &
Auro delectari
putāt: i cuius rei
iuidiā ita scribit
Pli. Antiqꝛ fuit
plastice: quā fūdendi
æris ars ex ea enī
dii fiebāt: & domꝰ
ciuiū ornabant̃:
& dii fictiles erant
ea enī tūc deorū
affigies erāt
laudatissima. Cicero
i legibꝰ. Aux̃ &
argentū in urbibꝰ
& priuatū in
phanis inuidiosa
res est. Vasa
numæ. Fictilia
scilicet quibus
Nūma pōpilius
Secūdus post
Romulū Romanorū
Rex in sacris
utebat̃. Is curibꝰ
Sabinis agens
ultro Romā uocatus
ob Inclitā Viri
Religionē: Sacra
plurima instituit̃:
Aedē Vestæ
cōfecit. Virgines
uestales elegit.
Flamines tres
Dialē: Martialē:
Quirinalē: Salios
Martis Sacer-
dotes: Pontificē
maximū creauit.
Et: ut scribit pli.
septimū collegiū
figulorū instituit.
Saturnia æra.
Quæ Saturni
tēpore. i. rudi
illa ætate i sacrorū
celebratiōe erāt
in usu. Impulit.
Remouit: ex
tēplis scilicet.
Urnas: Vrna p
prie uas aquariū:
dicta quasi Vrina:
ab urinādo. i. sub
aqua nando: Auctor
est Varro. Tuscum
fictile. Quo i
sacris prolibabat̃.
plinius. In sacris
quidē etiam inter
has opes non
mirinis Cristalinis:
sed fictilibꝰ
prolibat̃ sympulis
innocentius: tem-
plorum quoq;
fastigia fictilibꝰ
ornabantur. Tuscum:
Etruria auctore
plinio maxime
plasticē excoluit.
Vnde Tarquinius
priscus: Turiano
a fregellis accito:
Iouis effigiem
fictilem in
Capitolio dicandam
locauit. Martialis.
lautus erat thuscis
porsena fictilibus.
O curuæ in terras
animæ. Ac clama-
tiō est cum risu &
indignatione in
eos qui ex desiderio
suo deorum
uoluntatem ducunt.
Curuæ inter
ras. Ad terrena
ita inclinata &
deuoluta: ut qđ
a nobis deus
exigat non
consideretis: Sicq;
innuit: ut sequē-
tia docent: deum
ad uota nostra
non moueri
nostris sacrificiis:
muneribꝰ ue. sed:
ut dictū est
mente sancta &
iusto animo.
Non ignoro a
Lactantio hoc
carmen miris
laudibꝰ efferri.
Caelestium
manes: quæ non
cognoscitis
quid celestibus
gratum sit: ac
si diceret superos
non eisdem
moueri affectibꝰ
quibus mortales.
Nostros

urna

immittere mores. Id est credere eadem quæ nobis grata sunt diis pariter placere. Et bona diis ex hac scelerata ducere pulpa. Idem est: poetæ est exaggeratio. Ducere. Iudicare: colligere. Ex scelerata pulpa. Idem est uoluptate & desiderio nostro. Pulpa: Inde fit pulpamentum. Dicta quoque est auctore Donato quod pulset & conscin datur dum manducatur.

BAR. FON. Somnia pituita purgatissima. Vera & bene purgata somnia. Omnium autem: quæ dormientes uidere nobis uidemur diuersitates quinque Macrobio teste sunt. Somnium: uisio in somnium oraculum uisus: qui a græcis phantasma dicitur. Ex his in somnium & phantasma cum falsa sint: interpretatione non indigent. Tria reliqua uates interpretantur. Et oraculum quidem est cum quis in somnis aliquis nobis denunciat. Visio uero cum id quis uidet: quod eodem modo quo apparuerat euenit. Somnium autem proprie uocatur: quod tegit figuris & uelat ambagibus non nisi interpretatione intelligendis. Pituita: Phlegma græce: pituita latine: quod uitam petat. Alio auctore: ut scribit Quintilianus dicitur. Est autem pituita: ut Laudinus secundo de anima libro refert. Sanguis rudis adhuc: nec dum plene decoctus: sed quæ quandoque sanguis absolutissime fieri possit. Ea uero aut artificiosa natura gignit & bona est. Aut aliquo peccato in corpore surgit: ob idque adulterina iure appellari potest. Huius species quatuor sunt. Mucillaginosæ: quæ etiam cruda. Vitrea a colore ponderosa & uiscosa: quæ liquefacto uitro similis est Gipsea crassa & albicans. Ultima omnibus siccior & leuior: ob eamque re acutior & gustatu salsa. Cæteræ ut Celsus quarto uolumine auctor est: distillat humor ex capite interdum in nares quod Iene est interdum etiam in pulmonem quod pessimum est. Si in nares distillat: tenuis per has pituita perficitur: caput leuiter dolet: grauitas eius sentitur frequentia sternutamenta sunt. Si in fauces has exasperat: tussiculam mouet. Si in pulmonem: preter sternutamenta & tussim est etiam capitis grauitas lassitudo sitis: æstus: biliosa urina Aurum uasa Numæ: Numa populi Pöponii filius curibus sabinorum oppido ortus: romulo mortuo regnum suscipiens: a belli cura ad religionem populum uertit: templa quoque multa ac sacerdotia instituit. Quonia uero fictilibus cum in publicis tum in priuatis ea tempestate romani ob paupertatem & continentiam utebantur: septimum quoque collegium figulorum ordinauit. Longo postea interuallo cum auctis opibus & crescente luxuria argento atque auro per fictilibus uterentur: ob eam causam Numæ fictilia templis expulsa est ab aureis uasis commemorat. Saturnia æra. Quibus saturno regnante utebantur. Aes uero apud antiquos in precio magno fuit. Unde & Numa collegium tertium fabricarum ærariorum instituit: & inde militum æra: & ærarium tribunorum ærarium & obæratum ab æra cognominatum. O curam in terris animam Terrena tantum relictis caelestibus cogitantes. Exclamans autem indignatur & querit quid luxuries tanta in templis proficit. Exclamatio uero ipsa conficit significationem indignationis atque doloris. Ex hac pulpa. Ex hac nimia luxuria nostra. Pulpa enim sine ossibus caro est.

IOAN. BRI. Hæc sibi corrupto casiam. Ostendit omnino deos non hominis munera: sed puram mentem postulare. Sensus est: si quando per uestium aliarum rerum luxum peccamus: ex eo tamen aliquam capimus utilitatem. At aurum in templis nihil omnino diis prodest: cum muneribus more mortalium non mouentur. Dissoluit: diluit. Tempora sua notat: quibus in tantum luxum unguenta processerant: ut lini iam non solum: sed & perfundi unguentis gauderent: etiam uestigia pedum tingerent: quidam etiam biberent: auctor est Plinius. Casiam: unguentum: casia. n. auctore Plinio frutex est in Aethiopia Troglodytis conubio permixta: iuxta Cinamomum nascens. Fabulosa tamen antiquitas princeps uel Herodotus narrauit Casiam circa paludes Arabiam colligi: per pugnante unguibus diro Vespertilionum genere: aligerisque Serpentibus: his comeditis augentes res pretia. Oliuo: Quo unguentorum odores optime seruantur. Plinius. Vnguenta optime seruantur in Alabastro odores in oleo. Corrupto. Quia in unguentorum odorem transit. Nam unaquaque res alteri per mixtionem corrumpitur. Vir. Nec casia liquidi corrumpitur usus oliui. Coxit: Tixit ifecit. Vellus: Lana: a uellendo. Nam ante totum iumentum ex ouibus lana uelebatur: Unde et lana: siue Lanitium a laniando. Calabra. Lana calabra nobilissime habebatur. Nam circa terentium oppidum Calabriae. Canusium auctore Plinio summa nobilitate habent. Unde Varro scribit Tarentinas oues pellibus itegi ne lana inquinetur: quo minus uel infici recte possit uellus: uel lauari ac parari. Murice. i. purpura: genus enim est cochilii: ex quo liquor elicatur tingendis expetitus uestibus purpuræ haud quam dissimilis. Plinius. uidimus iam & bibentium uellera: purpura. cocco conchilio. sesquipedalibus libris infecta: uelut illa sic nasci cogente luxuria. Vitiato. Quia cum Lanitium inficitur: alienum colorem uitiat. Virgilius discet mentiri lana colores. Horatius. Sed mala tollet animum uitiato melle Cicuta. Baccæ. i. Margaritæ. Hora. Nec sit margarita quæ rotundioribus onusta Baccis abulet. Bacchas: proprie dicimus Fructum lauri: Fructum Oliuæ: corni: Loti quam fabam syriacam uocant: myrti: Lentisci similitudine. Acinos uero siue acina fructus minutiores arborum fruticumue densius nascentes nominamus: cum Baccæ dispersius & rarius: inter acinos igitur numerantur. Vuae grana: Hædere grana: Sambuci grana: Ebuli grana: Malipunci grana: & moræ & quicquid his simile. Supra hæc autem Poma dicuntur duntaxat quibus uescimur. Cerasium & prunum & Mespilum poma. non acini neque Baccæ nominantur. Glans in numero istorum non uenit: syluestris enim & pastio pecoræ est. Castanea in nucibus refertur. Unde. Virgilius castaneasque nucibus: sicut Pinus. Corilus siue a loco: Auellana: Amygdalus: iu-

pulpa
uaria somniorum
genera.

phlegma

es

uellus
lana

baccæ
acini
grana
poma
nucibus
quomodo
dicuntur

Hæc sibi corrupto casiam dissoluit oliuo
Hæc calabrum coxit uitiato murice uellus:
Hæc baccam cochæ rasisse: & stringere uenas
Feruētis massæ crudo de puluere iussit.
Reccat & hæc peccat: uitio tamen utitur: at uos
Dicite pontifices in sacro quid facit aurum
Nep̄ hoc quod ueneri donata a uirgine puppe

glans: & si qua his sūt similia nō Poma dicunt: sed Nuces. Non hūquā tamē Acini & Bacca idifferēter ponū
 tur: Vt Virgilius Sanguineis Ebuli Baccis minioq; rubētem. Conchæ idest unionū matris. Margariti fe-
 ræ enim Conchæ origo atq; genitura haud multum off rearū Conchis differens: Has ubi genitalis anni sti-
 mulauerit hora: pendentes se se quadam oscitatione impleri rosido conceptu tradūt: grauidas postea eniti
 partumq; concharum esse Margaritas pro qualitate roris accepti. Si purus influxerit candorem cōspici: si ue-
 ro turbidus & fœtum sordescere. Indicus maxime hoc mitti oceanus. Laudant præcipue circa arabiam i p-
 sico sinu maris rubri. Rafisse: auellisse: sic. n. auctore Plinio Conchis adarescūt: ut iis nisi lima auelli non
 queant. Stringere uenas. f. m. c. d. p. i. Aurū ut scribit Plinius tribus modis inuenitur: fluminū ramentis: nec
 illum absolutis aurum est: ut cursu ipso trituq; perpolitum: Alio modo puteorū scrobibus effoditur: aut
 in ruina montiū. Quod puteis foditur canalitiū uocant. Quod effossum est tūditur: lauatur: utitur: molitur i
 farinam quæ deinde igni excocta in massas redigit. Sensus est. aurum quoq; ex uenis terræ petitū esse. Hoc
 que inuidiose in tempora sua: quibus auri in tantum luxuria adoleuit: ut auctore Plinio fibulæ tribunitiæ
 ex auro gestarentur: mulietum quoque pedibus subiicerentur: atque in omnibus obscenis desyderiis usur-
 patū fuerit. Stringere: in unū conflare: Vnde auctore Plinio strigiles Hispania uocat auri paruulas massas
 q; super omnia solum in massa auramento capitur. Venas. i. aurum: quod per terræ siue marmoris uenas
 colligitur. Feruentis: quæ dum tūditur feruescit. De crudo puluere: qui nondū excoctus est. Dicite pon-
 tifices in sacris quid facit aurū? ostendit poeta superuacuum esse aurea uasa templis inferri: quod non sancti-
 tatis sed auaritiæ sit instrumentum. unde infert satius esse deo quem recte colas inferri pro munere compo-
 situm ius fasque: animi sanctosque recessus mentis: & incoctum generoso pectus honesto. Pontifices: Var-
 ro scribit dictos esse a. ponte sublicio: quem supra tyberim primum fecerunt: & saepe restituerunt. Maximū
 autem dictum esse pontificem scribit Festus q; maximus rerum quæ ad sacra & religionem pertinet iudex
 sit: uindexque contumaciæ priuatoꝝ magistratumq; Donatæ a uirgine puppæ: puellæ uirginitati renun-
 ciantes puppas in tēplis Veneri dedicabāt: quemadmodū pueri excedentes pueritia apud lares. i. deos fami-
 liares bullā suspendebant: unde Persius. Bullaq; succinctis laribus donata pependit. Puppæ: imagines puel-
 lares quæ in deliciis sunt puellæ. nomen ductū a puppa: quā antiqui puellā & puppū puerum appellabant.
 Varro auctore Nonio. Mammam lactis suggestentem poscere puppū.

tres fodiendy aurū
 species

Stringi-
 les

pontifices unde

puppa uide

BAR. FON. Hæc sibi corrupto casia dissoluit oliuo: Ex eadē luxuria natū ē: ut oleo: casiaq; cōmixtis unguē
 ta cōficiamus & purpureis uestib⁹: uniōibusq; utamur: atq; auri & argēti metalla effodiamus. Casia dissoluit
 Virgiliana æmulatio ē. Nec casia liqdi corrūpitur usus oliui. Casia uero: ut lib. xii. tradit Pli. frutex ē amplitu-
 tudinis cubitoꝝ triū i. æthiopa iuxta cinnami cāpos nascēs. sed i mōtibus crassiore sarmēto: tenui cute ueriz-
 us q; cortice color triplex. Cū primū emicat candidus pedali mēsurā. Deīde rubescit addito semipede. Ultra
 nigras Hæc pars maximē laudat ac deīde p̄xima. Dānatur uero cādidi. Vitiato murice. Muricis piscis liquo-
 re lanæ i purpureā tingebant. Hæc bacca conchæ rasisse. Margaritas dicit. quæ rotūdæ in morē baccaꝝ sunt:
 & e conchis piscibus extrahunt. Quoniā uero i cōcha gemæ sepe sūt. neq; unquā idiscrete repiunt: propte-
 rea a romanis ut scribit Pli. unionū nomen illis est inditū. Et stringere uenas: Aurū & argentum significat
 qd terræ uenis effossum: insūq; lauatur: uritur & molitur. Peccat & hæc peccat. Sacris non initiari peccat hu-
 iusmōi luxuriæ seruiētes: sed ex ea tamē aliquā utilitatem p̄cipiū: quia gemmis in auro: purpura quæ utū-
 tur. At uos sacerdotes dicite quid aurea dona in tēplis p̄sint. Nēpe hoc qd ueneri donatæ a uirgine pupæ. Ip-
 semet: interrogationi sue respōdens: idē qd puellæ ludicra faciē in tēplo auræ assueuerat. Est uero pupa pu-
 ellula: & pupus puer puulus. De pupa Ansonius in bissula. Barbara quæ latias uincis alūna pupas. De pu-
 po Varro apd Marcellū. Mammā lactis sugētē poscere pupū. Sed a similitudine pupa quoq; puula: puellaris
 imago dicit. Var. in originib⁹: Itaq; breui tempore magna pars in desideriū pupæ & sigilloꝝ ueniebat. Mo-
 ris autē fuit uetere puellæ paruula. quædā puellaria simulacra ex liūeo insuei. deīde tomento insarcire: uesti-
 bus amicire. Has uirgines pueritiam egressæ: Veneri tanquam uirginitatis sue insignia condonabant ut fau-
 stum fœlis quæ futuræ matrimoniū cederet. Veneri enim ab Ioue maturæ uirginū ætatis: nuptiarūq; cura:
 Diodorus auctore concessa est.

Cassia

uniones

Pupa
 Pupus

Quin damus id supius d magna qd dare lace
 Non possit magni messalæ lippa propago
 Cōpositum ius fasque: ai sanctosq; recessus
 Mentis: & incoctū generoso pectus honesto
 Hæc cedo ut admoueam tēplis & farre libato

IOAN. BRI. Quin damus id supius: docet deorū
 mentē ut scribit Cicero pro. A. Cluentio: pietate &
 religiōe & iustis precib⁹: nō cōtaminata supstitione
 neq; ad scelus p̄ficiendū cæsis hostiis placandā esse.
 Quin: hæc particula increpatis ē: semperq; idicati
 uo coniungit. Virg. Quin tu aliquid saltem potius
 quorū idiget usus: Viminib⁹ molliq; paras detexe-
 re iunco? De magna. q. d. l. Messalinum cottā Mes-
 sallæ oratoris filiū more satyrico per transitū notat
 qui in luxū gulæ ut scribit Pli. palmas pedū ex ateri

quin

condimēty genus

Satyra tertia.

bus torreres: atq; patinis cū gallinaceoꝝ cristis cōdire repperit. Sēsus ē. Superi ea te nobis placādi sunt: quā de
 se Messalinus præstare nō potest. hoc est nō opimis uictimæ sacrificiis: quæ tātū Messalinus ut diues dare
 potest: sed mēte pura & corde sincero: cū non opimas hostias sed puram hoium mētē diuina maiestas desy-
 deret. De magna lance. i. diuite. Magni Messallæ: oratoris qui magnificas habuit ædes: quæ cum domo li

Lippus

Ius
Fas

Cedo

Caare

cini certabant. **Martialis.** Et cum rupta situ Messalæ saxa iacebant. **Altaq;** cum Licini marmora puluis erūt. **Lippa propago:** lippi proprie dicuntur quibus oculi stillant. sed a poetis pro uiciosis ponūt. id ad anīm qđ corporis est trāfferendo. **Hora.** Crispini scrinia lippi. **Persius** alibi. **Patres** ifūdere lippos cū uideas. **Cōpositū ius fasq;** & .i. ita uiuas: ut nihil cōtra leges hūanas diuinæ cōmittatur. **Iuris enī** præcepta sūt hæc: honeste uiuere nemini iniuriam facere: qbuscunq; si possumus pdesse. **Fas uero** dicimus qcquid dii pmittūt: nec cū fit irascūt. **Ergo ius Humanū:** fas diuinū dicimus **Virg.** Sepe etiā festis quedā exercere diebus **Fas & iura** sinūt. **Compositū ius fasq;** .i. **Leges Diuinas & hūanas** simul: ut sit cōpositū simul utrūq; positū: Sicq; monet nō satis esse ad bene beateq; uiuendū: alterq; sine altero prestari. **Animi factosq;** .re. **M. i.** nihil turpe i animis nostris cogitemus: per quod ostendit a nobis facile deos placari posse: si & opere & cogitatione recte uixerimus. **Sanctos recessus:** Puras & factas sedes mentis. **Pectus incoctum:** Perfectū. Sic enim uocabant **Antiqui:** ut dictū est: aliquid longi temporis coctū quasi perfectū: ut est illud **Virgilianum.** Solidum nodis & robore cocto. **Sumptū** ab iis rebus: quæ igni excoctæ: quod in se habent cruditatis: deponūt sicq; mites & pfectæ sūt. **Generoso** **Honesto:** **Naturali** **Honestate.** Hæc cedo ut admoueam templis & farre libabo. **Sēsus** est si hæc quæ dixi præstiteris: sola qdem mola: **Dii** Placabuntur idest facile tibi obsequentur & preces tuas exaudient. **Cedo uerbum** est defectiuum apud comicos celebre idest da. **Terentius.** **Quin tu argentū** cedo. **Farre** idest mola: quæ sale & farre tosto constabat.

BAR.FON. **Quin** damus ut supis: honestatē uitæ: morūq; sanctitatē: non aurę aut argentū supis largiēdū hortat. **De magna lance:** lances uasa lata sūt: & aliquātulū cōcaua minus tamē excauata quā patinæ. **Magni messalæ lippa** ppago: **Messallæ** familia romæ clara & illustri fuit: **Messalinū** autē cottā prædiuitē uirę itelligit: cuius i lippitudinē satyrico more inuehit: oculorū uitiū ad aī auaritiā referēs. **Hæc cedo** ut admouea tēplis & farre libabo. **Fac** ut probitatē & factos mores: rectaq; mentē ad templa ferat: & tūc minima quæq; oblatione: quicquid a diis petiero: impetrabo qui non dantiū dona: sed mentē atq; aīum perscrutant. **Litare** autē proprie deos propiciare ac placare: uotūq; impetrare significat. **Plau.** in penulo. **Si hercle** istuc unquam factū est: tū me Iuppiter faciat: ut semper sacrificem. neq; unq; litem. IOAN. BRI.

Empe hoc assidue: iuuetutis tempore suo: desidiā & circa uirtutē negligentia insectat. q̄ maiorē diuitiis auctoritatēq; cōtēta bōas artes nō curat. **Mōetq;** uirtutib' & disciplinis dū tenera est ætas uacādū esse: partes suas ad repræhendendū personæ dat itroductæ. **Hoc assidue:** legendū est cū indignatiōe & repræhensiōe: & gestu adiuuādū: subaudi facis: ut sit semper qđ fertis. **Sequitur enim** stertimus. **Assidue:** hinc erūpit fremitus poetæ: qđ hoc assidue faciat. **Clarū mane:** hoc loco mane: quia nomini adiūctū est: nomē efficit. **Virg.** **Mane** nouū. alia aduerbiū est. **Despumare:** cōcoquere: sumptū a uino quod per multā spumā coqui solet ad dulcedinē. **Lucanus.** **Indomitū.** meroe cogēs spumare falernū. / **Indomitū:** durum: difficile cōcoctu. **Falernū:** secūdam nobilitatē falerno uino dedit: **Augustus** cū setinū uinū cūctis prætulisset: dictum: ut tradit **Silius Italicus** a falerno agricola: qui primus eas uites coluisse dicit. ut at placet **Pli.** a falerno agro cāpaniæ undē **Mart.** **Scelus** est iugulare falernū: & dare cāpano toxica sæua mero. nā falernus ager a ponte cāpano leua petētibus urbanā coloniā **Syllanā** capuæ cōtributā incipit nigri coloris esse **Mart.** docet. **Candida** nigrescant uetulo cristalla. **falerno:** idē alibi. **Marmorea** fūdēns nigra falerna manu. **Quinta** dū lin. tan. um hinc indignat qđ ea hora stertat: qua in negociis hoies maxime exercebantur. **Mart.** In quintā uarios extēdit roma labores. **Umbra** quinta: horarū obseruatio auctore **Pli.** apud romanos uaria fuit. **Duodecim** enim tabullis ortus tamē & occasus nominabantur. **Post aliquot** annos adiectus est & **Meridies** accenso consulū id pronuntiante: sed hoc serenit tantum diebus. **Vsq;** ad primū punicum bellum. **M. Varro.** romanis solariū **Horologium** primum statutum in publico iēcondum **rostra** in columna tradit bello punico primo. **M. Valerio.** **Messalla** consule catina capta in Sicilia: deportatum inde anno urbis qđragesimo septimo: nec congruebāt ad horas eius lineæ. **Paruerūt** tamē eis anis undecētū. **Nubilo** tamē et incertæ fuer horæ usq; ad **Scipionē** **Nasicā:** qui primus aqua diuisit horas æque noctiū ac dierū. **Idq;** horologiū **clepsydra** appellatū ē: umbræ rationē: quā uocat **Gnomonicē** iuenit. **Anaximenes** milesius **Anaximadri** & **Thaletis** discipul': priusq; **Horologiū** qđ appellat **Sciotericon** **Lacedæmone** ostendit: **En** quid agis talia increpatio i desidem. **Siccas** **messes:** idest: ea hora ē diei: qua in agris segetes calore solis torrentur: & tu dormis? sicq; cum indignatione & repræhensione legendum est. **Insana canicula:** caniculæ ut scribit **Plinius** exortu: solis uapores incenduntur: feruent **Maria:** fluctant in cællis uina: mouentur stagna: & canes auctore **Plinio** toto eo spacio maxime irabiem agūtur: unde insanam dixit idest non salutiferam: cāiculæ syderi frugibus ut scribit **Varro:** inimico rufæ canes imolabātur: ut fruges flauescerent ad maturitatem perducerētur. **Inter solstitium & caniculā** eodem auctore plærīq; messem faciūt. **Coquit:** maturat. **Patula pecus** oē sub ulmo: circiter enim **Meridia** nos ætus pastores oues dum deferuescāt sub umbriferas rupes & arbores patulas subiiciūt: quo ad refrige

Empe hoc assidue iā clare mæ fenestram
Intrat: & angustas extēdit lumine rimas
Ser timus indomitū qđ despumare falernū
Sufficiat: quinta dum linea tangitur umbra
En quid agis? siccas insana canicula messes
Iādudū coquit. & patula pecus oē sub ulmo ē
Vnus ait comitum: uerumne? ocyus adsit
Huc aliquis: nemon? turgescit uitrea bilis

*Prud q̄q; libet
ad p. inu. nōq;
nigri d. uoq; q̄t*

*astabat ab
quibus nec ma
mona p̄lēs
falerna manu*

*quidam q̄to d
uostia d. p̄ abū*

Horolo
gium
clepsydra
Appella
tio

rato are uespertino: rursus pascant ad solis occasum: Vnus ait comitū: hoc cū superiobus coniūgit. ut sit sen
 sus. Vnus comitū dixit: quæ præcesserunt desidiōso. Verumne? uerba desidis. su baudi est: ut sit. Verumne ē
 ita diē esse? Ocyus ad sit huc ali. argute satisq; lepide desidis naturā expressit qui repentino impetu ad oia fe
 ri uidet cū eū statim laboris tedeat. Nemon: amulatio est Horatii. Nemon oleū feret ocysus? & ea uoce legē
 dum qua irati in clamant. Turgescit uitrea bilis: uerba poetæ irridentis tā subitū ad uirtutē apparatus quē ce
 lerrime scit defectur. Vitrea an inflata & tumida: ut uirū: qd ab artifice fistula inflatur: ut ideo uitrea dixit
 ri: quia turgescit præcesserit. An: quod magis placet: lucida & clara: quæ hoiem omnia effūdere & aperiri co
 git: unde Hora. dixit. Splendida bilis. Bili: unde Bilosus uomitus dicitur.

BAR. FON

Empe hoc assidue: idesides & icōtinētes iuehit quid fugiēdū sequendūq; sit ostēdens. Quēdam
 at adducit comitis iertia circa bonax artū studia reprehēdētē Ordo uero ē: Nepe tu hoc assidue
 facis ut ad multā lucē dormias. Indomitū faler. uel aqua nō dilutū: uel tā uehemēs q; uix aqua
 domari possit. Virg. Duor: bacchi idomitūq; falernū. Ager autē falernus in cāpania ē uino cele
 berrimus. Despumare i stomacho cōcoquere. q. ab olla i qua carnes elixant: translatur est. Quinta dū linea
 tangit umbra. antiqui p umbrā gnomonis orto sole horas i semicirculo spectabant i quo. xii. lineæ æquis
 diuisa spatiis. agnomone discubāt. priā uero linea ab occidēte sole orto i primis adūbrabat. deide cæteræ
 singulatim. Ver: cū ad sextā lineam umbra uenerat: meridies erat. Quinta igit lineā iā ppe diē mediū declia
 bat: quo tēpore canicularibus diebus pecudes umbras & frigora captant Horologiū autē primus Anaxime
 nes milensius & umbræ in horis diei cognoscendis rationē inuenit. En quid agis? cum superiori castiga
 tione correptus nondū surgeret grauius instat: atq; reprehēdit q; tū maxime stertat: cū magna pars lucis per
 acta sit. En uero demōstratis cū indignatione & castigatione ē. Iuue. Eu. hitum quo te leges ac iura ferētem.

Insana canicula: furens per æstū: quale apud Horatiū. Iam. pcynon furit. Idem. n. canicula & minor canis: &
 procynon sūt. Pli. lib. octauo supra decimū: Aegypto uero. pcynon matutio æstuosus: quod sydus apud Ro
 manos nō habet nomen: nisi caniculam hanc uelimus intelligi: hoc est minorem canem: Duo uero canes in
 cælo sūt: maior & minor. Sed canem dicendo maiorem intelligimus: Minor. n. canis canicula dī: quæ quia in
 tegrum diē in ortu atq; occasu canē præcedit: inde a græcis procynon appellat: pro enim aīte: Kyios uero ca
 nem significat. Ardētissimo autē æstatis tempore canicula oritur. xvii. iulii die: sole primam leonis partem in
 grediēte. Canis uero postridie: sole primam partem leonis ingresso. Verūne? Verba castigati adolescentis
 q; tā clare mane sit indignantis: & aliquē seruoq; ad se uocantis. Nemon: separatim cū stomacho acri sono uo
 cis legēdū ē. Indignatur. n. nō presto ex seruis aliquem accurrisse. Turgescit: uitrea bilis: uel admonētis: uel
 Persii uerba sūt: illū irasci demonstrantis. Bili. n. q; q; proprie corporis humor est: ex cuius abundantia mor
 bus nascitur: quia tamen animus quādoq; corporis inclinationem sequitur: ad mores: iracūdiāq; trāffertur
 Pli. lib. xi. Sed in felle nigro infania causa homini morsq; toto redito. Hinc & in mores crimen bilis nomi
 ne: adeo magnum est in hac parte uirtus: cum se fundi in animam.

Procyno

Finditur: arcadiæ pecuaria rudere credas
 Iam liber & positus bicolor mēbrana capillis
 Inque manus carthæ: nodosaq; uenit arundo
 Tunc queritur crassus calamo qd pēdeat huor
 Nigra quod infusa uanescat sepia lymphā
 Dilutas queritur geminet qd fistula guttas.
 O miser inque dies ultra miser huccine rerum
 Venimus: at cur nō potius teneroq; palūbo:
 Et similis regum pueris papare minutum
 Poscis: & iratus mammællare recusas?
 An tali studeā calamo. cui uerba quid istas
 Succinis ambages: ubi luditur: effluis amens.

IOAN. BRI. Findit: rūpif prænimia idiguatione
 nullū sibi adesse. Archadiæ: pecuaria: uerba poetæ
 irridentis. Archadiæ: pecuaria. i. asinos: quos egre
 gios progenerat Archadia. Pli. de iis ita scribit. Sed
 mulax maxie pro generariōe patria et spectat i his
 Arcadibus in Achaia: i Italia reatinis. De iisdem sic
 Strabo ubi loquit de Arcadia: Fertilia autē pecori
 pascua præserti equis atq; asinis equaq; suppositori
 bus: Varro itē sic scribit: Hoc. n. nomine asini Arca
 daci in græcia nobilitati. In Italia reatini: hinc est il
 lud Iuue. Nil salit arcadico iuueni. i. asinino. Rude
 re: Persius primā producit. Alii uero auctores corri
 piunt. Virg. Graui terq; rudētes. Et sera sub nocte
 rudentū. Oui. Ut rudita scabra turpis asella mola.
 Iam liber: chartam Alexandri magni uictoria rep
 tam fuisse auctor est Marco Varro cōdita in ægyp
 to alexādria: antea non fuisse carthæ usū. Palmae
 foliis primo scriptitatum: deinde quarundā arborē

Liby. m. h. ab. u. d. g.

rudere

charte usus

libris unde libri nomen accepere: Tūc qritur: ecce q cito uirtutem fastidiat desidiōsus. Nigra sepia: piscis
 est marinus: qui ubi sensit se apprehendi: effuso atramēto qd pro sanguine huic est: infuscata aqua abscondit
 De eo ita meminit Celsus. Mouent aluū balsamēta: ostrea: pelorides: echini: muscoli: & omnes teneri pisces
 sepiarū attramentum: Huius sanguis pro atramen to in usu erat. Vanescat: queritur atramētum ita aqua: di
 lutum esse: ut ex cartha statim abeat. Fistula: calamus quem supra dixit harundinem. Guttas: gutta aucto
 Palemone uincentino dicit cum stat. stilla cum cadit. O miser inque dies miser: satyrica exclamatio in de
 fidiosi excusationes. Huccine rerum uenimus: rātane & animi & corporis mollitie sumus. ut uirtutem nul
 lo labore partam uelimus? At cur non potius: insultat per irrisionem nimix molliciei. Similis regum pue
 ris: qui delicatui uictu asuntur. Papare uerbum tractū a uoce puerorū: qui cibum petentes ita dicere solēt.

sepia

Gutta Silla

papare

bua papa
māma thata

Cato de libris educādis. Cū cibū ac potionē: buas atq; papas docēt: & matrē māmā: & patrē tathā. Papare: hoc loco uerbum pronomine positū est: ut alibi. Et nostrum istud uiuere triste: ut sit: papare minutum. i. cibum minutū & contractum: qualē pueri poscūt: appellantes ut diximus cibum papas & potionē buas: Nec illis assentio qui minuta hoc loco pro minutum legunt. Nā is cibus infantibus haud quaquam conuenit. Iratus māmā: māmā pōt esse datiu casus: ut sit: iratus māmā: potest esse & genitiui: ut sic dicas: recusas lallare māmā. i. blandicias matris: quā mammam ut dictū est appellabant atiqui. Mart. Māmas atq; tathas habet afra: sed ipsa tathā: Dicit & mamma: maxima mamma potest. Lallare. i. blandimentū matris quæ flentibus liberis sic blandiri solet. An tali studeam calamo: uerba desidiosū se excusatis. Hora. Culpant frustra calami: Cui uerba: uerba poetæ irridētis. q. d. teipsū: nō me decepis. Sicq; subaudi das. ut sic cui uerba das: Succinis cōpositū a sub & cano Tibi lu. i. tuares agit sumptū est a ludo: i quo agit p eo qui pecuniā exposuit. Effluis amens: apte fictili non bene cocto desidiosum & mollem comparat.

calare

succino

membrana

BAR. FON: Findit arcadiæ pecuaria ruderū dicas: & si quædā exēplaria findor hēnt: qā tamē in uetustiori bus findit in tertia psona iuenit atiquā scripturā tāqua sēsui magis cohærentē secutus sū. Cū. n. uel poeta: uel monitor dixerit: turgescit uitrea bilis: statim findit: subiunxit: hoc est iracūdia. i. indignatiōe q; disrompitur: atq; ita in seruos ad se nō accurētes exclamat ut eius uociferatiōe audita arcadicos asinos rudere existimes Rudere autē asinorū propriū est abusiue. n. de leonibus: Sera sub nocte rudentum: & de hoie. Includumq; cauo saxo atq; insueto rudentem Dixit. Virg: In arcadia uero Boetiæ regione: & apud reatinos in Italia optimi asini nascebantur. Iā liber & positus bicolor mēbrana capillis: mēbrana a membris animalū dicta sūt: in quorū tergoribus primū latere ab uno scribi cōceptū deinde ab utroq; derasis pilis: Earū usus p gami: regnāte Eumene inchoauit: uerū q; in mēbranis describit: hic tamē pro inuolucro libri ponitur. Nā q; librū cōptū adornabant mēbrana colore aliquo ifecta: operiebāt: qd Tibullus ad Neerā librū suū mittens. significat Lutha sed niueū iuoluat mēbrana libellum. Inq; manus chartæ: cū librū mēbrana bicolori obuolutum sumphisset: ut ex eo aliqd trāscriberet chartā cōcepit. Cuius usus condita ab alexandro in ægypto urbe sui nois emanauit: antea. n. ut libro tertiodecimo scribit Pl. Palmæ foliis scriptabāt quādoq; & arborū libris: uide ēt libri sūt appellati. Interdum & in plumbeis uolumibus: & in linteis & i cereis scriptū est. Ex papiro autem earū confectio prima fuit q; in plauitibus locis egypti gignitur. Nigra q; infusa uanescat sēpia lymphæ: q; atramentū scriptorū: qd crassum antea calamo dependebat. nūc aq; dilutū nimis fluat: cōq;ritur. Apud ueteres at ex atro sēpiarū humore librariū atramentum fiebat. Sēpiæ uero: ut scribit Pl. in nro mari bimū cubitorū capiuntur: neq; his bimatu longior uita: hæ se apprehendi cum sentiūt effuso atramento q; p sanguineis ē infuscata aqua absconduntur. Pariunt at omnibus mensibus. Fistulas: calamum scriptorum intelligit. Omiser inque dies ultra miser. Summa arte exclamatione: conduplicatiōe q; utitur: Cum enim cerneret eum in dies deteriore in futurū: ex quo tam fatuam excusationē desidiæ suæ afferret: in hanc significationē doloris prorupit. Papare minutum: minutis ac blandi uisculis uerbis patrē appellare: ut quidam sentiūt. Quod si patrem uocare significat per unicum. p. scribendum est. Papas enim pater est: & cum. p. unico scribitur. Quod pater apud Homerū in Odyssæa: Nausicam enim Alcinoꝝ filiam inducit patrem suum uocantē. Pappaphile: id est pater care: luue. Timidus prægustet pocula papas: pro aliquo qui te filii loco amet: Quidam uero papare p geminū. p. scribentes pappū: hoc est auum uocare dicunt. Pappus. n. auus est: ut Festus scribit. qd & Aufonius ad nepotem suum ostendit. Pappos: auisq; trementes. Ante ferunt patribus seri: noua cura nepotes. Iratus mamma lallare racusas: morem infantium expressi: qui matri irati fugere mammam renuntunt: quod lallare dicitur: quidā tamen lallare blandi uisculis uocis loqui infantū more legūt. Mamma uero & uber & mater est. An tali studeam calamo. Excusat se adolescens tali calamo scribere nihil posse. Cui uerba non meipsū: sed te decipis: respondet ad monitor.

papaphile

Pappus

Lallare

mama

Fidelia

IOAN. BRI Contēnere: Hora: Cōtēnere miser: uitāda est iproba syren Desidia. Sonat uitiū pculsa: perstat in metaphora uasis: per quā ostēdit quē admodū fictilia male cocta emptori uitiū indicāt si pculsa fuerit: ita & desidiosos nullius uirtutis iuēri. Maligne respōdet deest &. Fidelia: uas fictile dicta q; fideliter recōdita seruet. Vdū & mol. lu. es a metaphora nō discedit. i. rudis & sine aliq; uirtutis cognitiōe: & ideo denuo reformādus: qle est lutū: quod nōdū alicuius uasis formā accepit: sed rudis tātū ē massa. Nūc nūc ppe. i. cū pperatiōe formandus. Sed rure pa. Est. ti. f. m. ironia est poetæ occurrentis excusatiōibus desidis. q. d. nō mirū est si liberalibus studiis & uirtutibus nō incūbis: cū maiorē diuitiis & auctoritate cōtētus esse possis. Sed rure paterno. i. ex agris paternis q; ad uictū sint satis colligis: ut iā nēssariū nō sit te uirtutē q̄rere. Farmo. hinc erūpit indignatio cū nec ualde locuples sit populum ro. farre tātū trecētis ānis usū fuisse tradidit uerius auctore Ph. Puerū & sine la. sa. q. d. per ironiē: iā maiorē tuorū gloria & auctoritate cōtētus esse debes: cum iam tibi salinum & patella maiorē tuorū quibus in sacris utebantur: tibi relicta sint: nā salino & patella utebantur ad

Contemnere: sonat uitiū pculsa maligno

Respondet uiridi percussa fidelia lima

Vdū & molle lutū es: nūc nūc pperādus: & a

Figēdus sine fime rota sed tūre paterno cri

Est tibi far modicū purū & sine labe salinum

Quid metuas: cultrix que foci secura patella

Hoc satis: an deceat pulmonē rūpere uentis.

Stemmāte qd thusco ramū millesime ducis

sacra unde. C. Fabritiū scribit Valerius patellā deorū & salinū habuisse. Aemiliū quoq; papū addit cū hāredi-
tatis noīe ea accepisset: religiōis cā a se abalienāda nō putasse. Pug. i. deficatū. nā salinū argēteū erat. hinc ir-
ridet hoīs elationē & superbā: Quid metuas? ironicos. i. nō tibi metuēdū est ēt relicta uirtute: cum & diues
& nobilis sis. Patella se. ironice. q. d. ad quā parādā nullā curā & laborē sustinuiſti: cū eā a maioribus tuis
partā accepis: Patella: aptiana: quā a patulo & dixerūt teste Var. Hoc satis? putasne ide pēdere nobilitatem
hoīs? p. qd. mōet nec i aliena gloria: nec i diuitiis: sed i propria ueraq; aī uirtute nobilitatē cōsistere. Pulmo-
nē rūpe. uē. i. in superbā aſſerri q. ortus sis ex splēdida & nobili familia. Sicq; docet: ut dictū ē nobilitatē hoī
parari: nō diuitiis: neq; maiorē gloria: sed sola & ppria aī uirtute iuxta illud Iuue. Nobilitas sola ē atq; unica
uirtus: Stemmata q. thusco. ra. mil. du. nā multi gradus: & ueluti rami sūt pprietas i affinitate & cognatio-
ne dispositi. Stemmata thusco: a nobilitate thusca. nā Thusci a thusco rege filio Herculis sūt dicti auctoī Festo
nobilissimi pp originē sūt habiti. nā & Lucumōes īges hēbāt: & maximā oli Italiae superauerāt partē hic Por-
sena rex: & Mecēnas Augusti tēporibus de quo Hora. Nō qā Mecēnas lydorum qcqd. etruscos Incoluit fi-
nes: nemo generosior ē te. & alibi Mecēnas attauis edite regibus. Stemmata: stemma: græce: latine corona

Stemata

Stemata: a stephanō quod est coronō: unde a latinis id uerbum usurpatum est pro statuis maiorū: que i Atriis
expressis: ut scribit Plinius cera uultibus disponebantur singulis armariis imagines excipientibus: ut essent
imagines quæ comitarentur gentilia funera: Semperq; defuncto aliquo totus aderat familiae eius: qui un-
quam fuerat: populus. Stemmata uero lineis discurrebant ad imagines pictas. De hoc ita meminit Suetoni⁹ i
Nerone. Cassio Longino iuriscōsulto ac luminibus orbatō: q. in uetere gentili stemmate: Gai Cassii percus-
soris Cæsaris imagines retinuisse. Idem in Galba Imperator ueto etiam Stemma in atrio proposuerit: quo
Paternam originem ad Iouem: maternam ad Pasiphaem Minois uxorem referret.
BAR. FON. Sonat uitiū: optima similitudinē uasis cōfecti a figulo usus ē: in qua diligentissime uerba similitu-
dini accommodata subiunxit. Nunc nunc properandus: dum tener & mollis es: & in quācunq; partem fa-
ciliter flecti potest. Sine fine: non quia exitus nullus futurus sit: sed iue intermissione temporis donec ad
finē pducaris. Sed rure pino: respōsioni quā facere aduersarius posset: occurrit sibi studiis uigilādū nō esse:
quoniā diuitiāq; satis hēret. Modicū far: ad mēsurā & modū: & quantū ad uiuēdū sufficiat: Salinū: hic pu-
sculo domestico salis ponit: ut apud Hora. Splēdet i mēsa tenui salinū: pprie at patella est: i qua primitiā diis
cū sale dabant. Quid metuis? multi. n. metu ne sibi necessaria desint: maioribus opibus sēper ihiant. Secura
patella: quæ te securę reddat. Est at diminutiū a patina: quo uase ad sacra ueteres utebant. Cice. de finibus:
Quosdā ita nō religiosos esse tradit: ut ēt de patellā edāt. Apud Liniū. quoq; legit: Pries sacrorū cā patellā reti-
nuisse. Hoc satis: ostēdit nō satis esse tātū fortunāq; habere: quātū ad degendā uitā sufficiat: cū recte uiuēdi
modus & sciētia quæreda sit An deceat pulmonē rūpere uentis? an te inflare supbireq; deceat q. generoso
sanguine clarus sis: Stemmata q. thusco ramū mille. du. stemma. a græce corona ē & a nris pro nobilitate ge-
neris ponit. Iuue. Stemmata quid faciūt: quid prodest pontice longo. Sanguine censiri. Apud Romanos au-
tē ut scribit Pli. Expressi cæra uultus singulis disponebāt armariis: ut essent imagines quæ comitarent gen-
tilia funera. Semperq; defuncto aliquo totus aderat familiae eius qui unquā fuerat populus. Stemmata uero
lineis discurrebant ad imagines pictas.

Censoreque tuū: uel quod trabeate salutas
Ad populū phaleras: ego te intus & incute noui
Non pudet ad morem discinti uiuere nactæ
Sed stupet hic uitio: & fibris increuit opimum
Pingue: caret culpa: nescit quid pdat & alto
Demersus summa rursus non bullit in unda

IOAN. BRI. Censoremq; tuum: censura auctore
Plutarcho maxime omnium magistratuū reuerē-
tiæ est: plurimāq; potestatis cum i aliis rebus: tum
maxime ad morum emēdationem: Nam e senatu
remouere potest: e quitibus auferre equos: notare
i famia. censum agere. unde nomen. Lustrum con-
dere. In quinquenniū ea retiebatur. Altero ex Cen-
soribus mortuo alterē magistratu se abdicare opor-
tebat. Trabeate. Nerone m notat: sed latenter. Nā
ei constat: ut scribit Tacitus & a nobis latius i Saty-

ra sequeti recitabitur: togam uirilem ante tempus decreto senatus maturatam: quo capeſſendā reipu. habi-
lis uideretur. decretum insuper: Claudio libenter adulationibus sanatus cedente: ut uicesimo ætatis āno cō-
sulatum Nero iniret: atq; interim designatus procōsulare imperium extra urbem haberet: ac principes iuue-
tutis appellaretur: additum nomine eius donatiuum militi: Congiariū plæbeis: & ludrico circēſium: quod
acquirendis uulgi studiis edebatur. Britannicus in pretexta: Nero triumphaliū ueste trasuecti sunt: ut spe-
ctaret populus hūc decore imperatorio: illum pueri habitu. Hinc ergo excandescit poeta: hinc fremit osten-
dens animi generositate: nō autem imperatoriis ornamentis nobilitatem hominis cēsiri: quibus rebus Ne-
ro populo se ostendebat. trabeate. Vocatiuum posuit pro nomiatiuo: ut sit Trabeatus salutas. (Trabeata
satyrica astutia appellat uestem triumphalem: ne in principem tam aperte inuehi uideatur. Trabeis acci-
pio inquit Pli. ufos fuisse reges: sed augurum fuisse interprete Seruio docet Virg. Ipse quirinali lituo parua
q; sedebat Succintus trabea: augures ex primoribus prestantioribusq; urbis eligi consueuerūt. unde. Ci. glo-
riatur in bruto se a. Qu. Hortensio uiro clarissimo in collegium augurum fuisse cooptatum. Quintum quo-
q; Mutium sæuolam augurem fuisse constat: quem in templo uestæ ara ipsam amplexantem Syllani inter-
fecerūt. augur licet maximorum criminum conuictus sacerdotio nunq; mulctatur: quia nō honoris nec ma-

gistratus: sed scientiæ atque artis cuiusdã potius nomen est augur: quæ non potest auferri: sicut nec medico medicina: nec musico cantãdi peritiã. Salutas: ad id non sine indignatione respexit: quod ludicro circensiu. Nero obuius Britannico uestem triumphalem indutus eũ nomine salutauit: cum & ipse a Britãnico nomine salutaret. Ad populum phaleras: Sensus ergo est. Hos tuos fastus & uestes tuas idest insignia imperatoria quibus te ostentas ad populum defer: q̄ ut ait Hora. Famæ seruit ineptus: Qui stupet in titulis imaginibus Ego enim te penitus noui. q̄. d. ex hac ambitione nobilitatem hominis non pendere. Phaleras nobilitatis ostentationem: sumptum ab equis: qui huiusmodi ornamentis gaudent. Iuue. Magnorũ artificum frãgebat pocula miles: Vt phaleris gauderet equus: nã phalera proprie ornamenta sũt equorũ. Virg. Primus equum phaleris insignem uictor habeto: Non pudet: mirus est ardor poetæ. Non putas tibi turpe esse more nactæ Isãni hominis uiuere idest nullam prorsus uirtutis curã habere: sed sola maiorũ tuorum gloria esse ferri? Nactæ: nomen est uilissimi hominis de quo Hora. Vngor oliuo: Non quo fraudatis immũdus nacta

Discint^o

lucernis. Discincti: dissoluti & intemperantis. Persi^o alibi. Cumbene discincto cantauerit ocyma uernæ. Sed stupet hic uitio: dum nactam excusat qui uitio naturæ peccat: ostendit eorum excusationem accipiendũ non esse: qui optima mentis ualitudine uirtutem negligũt. Stupet: attonitus est: attonitos enim appellat Cornelius Celsus quorũ & corpus & mens stupet. fit interdum ictu fulminis: interdum morbo. Vitio: subaudi naturæ: Fibris increuit opimũ pigue: nam minus solertes habentur quibus ut scribit Plinius uenter est obesus. Sũma rursus non bullit in unda: metaphora sumpta ab iis: qui semel aqua immerisi: non facile emergunt. per quod docet eos: q̄ uitio naturæ laborent non posse ad sanam mentem reuerti.

censores

BAR.FON. Censoremq̄ tuũ: uel q̄ trabeate salutas: uel q̄ trabeã insignem uestem indut^o censorem gentilitiũ tuũ salutas. Censores uero quoniam censum agerent: appellati in quinquenniũ creabantur: quod tempus lustrum cognominatur. Primi uero censores creati sũt. C. Papius & A. Sãpronius. M. geganio macerino. & T. quinto capitolino consulibus. Ad populum faleras: hanc tuam generis claritatem & externa ornamenta populo non mihi ostentes: ego enim te intrinsecus uitiatũ esse cognosco. Falera autem ornamenta equorũ sũt: discincti nactæ: discinctos antiqui negligentes & desides appellabant. Horati^o. Discinctus aut perdam nepos: contra accinctos & cinctutos solertes strenuosq̄ uocabant q̄ a te ipsa deductum est. Molles enim demissis discinctisq̄ uestibas uti solent. strenui uero atq̄ industrii: quo sint ad res exequendas promptiores succincti incedunt Nacta uero pro deside infamiq̄ ac uulgari uiro ponitur quod q̄dem ex Horatio sumptum est Vngor oliuo non quo fraudatis immũdus nacta lucernis. Sed stupet hic uitio: nactam ipsũ uitio: in gurgitemersum: neq̄ uirtutem a uitio discernentem: ut q̄ penitus intemperans factus sit: culpa p̄pe modũ carere asserit: quoniam quid perdat ignoret: per quod ostendit eũ castigatione acerrima dignum esse: qui quũ ingenio ualeat: incontinentisq̄ tantũmodo sit: atq̄ emendari facile possit opibus ac fama adhuc integris desidiã luxuiq̄ se dedat. Sed stupet hic uitio: stupidus & insanus in uitiiis fact^o est. Stupere enim quodammodo sensũ rerũ non habere significat. Et fibris increuit opimũ pingue: eius præcordia: in quib^o propter calorem scientiæ sedes locata est: quum pinguia esse dicat: mirum in modum insaniam eius exaggerat. Et alto demersus: & tanquam in profundam uoraginemmersus nunquam ad superiora reuertitur.

Ioannes Britannicus. Magne pater diuũ sæuos exclamatio est poetæ in eos q̄ nulla uirtutis uia incedũt. totus tamen fremitus in Neronem fertur: qui omni libidinis genere ætatem suam exercuit: ut auctore Tranq̄llo petulantia: libidiẽ: luxuria: auaritia: crudelitate flagraret. sed ne in principem inuehi uideatur: generaliter omniũ principum sæuiam infestatur. precatur igitur deos: ut uirtutũ contemptores nulla alia pœna afficiant: quam ut uirtutem contemptam cognoscant: & sic dolore neglectæ uirtutis angantur: quæ homines ex Stoicorum sententia beatos efficit. Libido: omnis immoderata cupiditas dicit. Cui ut Cicero in Thusculanis scribit subiecta sũt: ira: excandescencia: odium: inimicitia: discordia: indigencia: desyderium: & cætera huiusmodi. Mouerit ingenium: idest cum diu omnia libidinum genera exercuerit. Virtutem ut uideant. Subaudi q̄. An ne magis tacitæ q̄dẽ occurrit obiectioni: ostẽdẽs eos q̄ uirtute contẽpta turpiter uixerũt: grauiori quidem pœna affici conscientia uitæ turpiter actæ: q̄ quos Phalaris & Dionysius cruciarũt. An ne magis: idest non magis quidem. Ordo est: æra siculi iuueni gemuerũt magis: & ensis pendens laquearib^o auratis terruit magis purpureas ceruices: q̄ si sibi dicat im^o præcipites. Aera siculi iuueni. i. ii. q̄ p̄ æneũ tauũ. Phalaride agrigẽtinorũ tyrãno seuisime cruciabãtur: Huicicũ crudelitate & oĩ sæuitia flagraret perilli^o optim^o opifex scelesto cupiẽs Placere Aeneũ. Tauũ cõfluit: ut inclusus reus subiecto igne torqueretur & uox hominis grauiiter exclamantis mugitũ Bouis imitaretur. Cæterum Phalaris perillum tãti muneris artificẽ iclusũ ipso Tauro primũ graui supplicio mortis affecit: Eius sic meminit Ouidius: Vt munus munere penset: Da precor ingenio munera digna meo. Dixerat & Phalaris

Magne pater diuum sæuos punire tyrãnos
Haud alia ratione uelis: cum dira libido
Mouerit ingenium: feruenti tincta ueneno
Virtutẽ ut uideant: intabescantque relicta
An ne magis siculi gemuerunt æra iuueni?
Et magis auratis pendens laquearibus ensis
Purpureas subter ceruices terruit imus
Imus præcipites quam si sibi dicat: & intus
Palleat infelix: quod proxima nesciat uxor?

non sicut uirgilio

libido
libido

pena mirande repletor: Ipse tuū præsens imbue dixit opus. Pendens laquearibus ensis: Hic cruciatū tangit Demodis assentatoris Dionysii Siracusani: q̄ cū in sermone cōmemoraret copias eius: opes: maiestatem dominatus: rerū abūdantiā: magnificentiā ædiū regiæ: negaretq; unq̄ beatiorē quenquā fuisse: Visne igitur iquit tyrānus o Demode: quoniā te hęc uita delectat ipse eādē degustare: & fortunā experiri meā? Cū se ille cupere dixisset: collocari iussit hominē i aureo lecto: strato pulcherrimo: textili stragulo magnificis opibus picto. Abacosque q̄ plures ornavit argento: auroque celato: tum ad mensā eximia formā pueros delectos iussit cōsistere: eosque ad nutū illius intuentis diligenter ministrare aderant unguēta: coronæ: incēdebant odores: mensæ conquisitissimis epulis extruebant: fortunatus sibi Demodes uidebat: in hoc medio apparatu fulgentem gladiū e lacunari seta equina appensum demitti iussit ut impenderet illius beati cervicibus. Itaque nec pulchros illos administratores aspiciebat: nec plenū artis argentū: nec manū porrigebat imensā. Iam ipse deslebant coronæ: denique exorant tyrannū: ut abire liceret: q̄ iam beatus nollet esse. Cervices purpureas: idest Demodis cultu tegio ornati. Imus imus præcipites q̄ si sibi dicat nūc ostendit cruciatum animi quo affliguntur ex uirtute neglecta: ita enī dicere solent dolentes. Imus imus præcipites. i. omni pro fus spe salutis destituti ferimur. Sicque docet lōge grauiora esse mētis uulnera q̄ corporis. Vnde ē illd. Qui dii. Mens est quæ sētiat ictus. Quod proxima nesciat uxor: tanto dolore conficit: & pudore impeditur ob amissam uirtutem: ut iam cum uxore communicare non audeat: sed intus tantum rumpatur.

BAR.FON. Magne pater diuū deū rogat: ut nō alia pœna prauos afficiat: quā ut uirtutis fulgorē cernētes illa se carere sua culpa cognoscāt. An ne magis siculi gemuerūt æra iuueni: Cruciatu corporis minores esse tormentis animi per cōparationē ostendit. Perillus autē atheniēsis ærē taurū tāta arte fabrefecit: ut igne subito: qui eius i aluo includebatur: eiulans mugire putaret. Hunc cū in Sicilia ad Phalaridem agrigentino tyrannū detulisset: tali munere Phalaris ob insitam opinionē crudelitatis suæ turbatus est. Itaque ipsū artificem in taurū trudi iussit: ut primus artis suæ periculū faceret. Et magis auratis pendens laquearibus ensis: Damodes philosophus Dionysii syracusæ tyranni opes ac potentiā cū extolleret: beatq; eius uitam in tanta opulentia regē assereret: eum ad cenam Dionysius inuitauit: gladiūq; seta alligatū supra eius caput appendi iussit quo ille inter cenandū conspecto: præ nimio: iminentis periculi metu regalibus mensis absti nuit: quod aduertens Dionysius illi tyrannos identidem uiuere atq; iter magnificos apparatus iminētibus periculis cruciari affirmavit. Laquearibus aureis: laquearia parua quæ dā connexitates in cōtignationib⁹ testudinibusq; ædificiorū sunt quæ uariis colorib⁹ adornant. Vir. pendent lichni laquearibus aureis. Imus: imus præcipites: Ordo talis & sensus est: An magis affligit qui crudelissime a tyrannis torquet: q̄ qui conscientia scelex agitatus ad se ipsum intra se loquit: Imus imus præcipites nulla salutis spe? Et an magis a ty rannis tortus cruciat: q̄ ille qui infelix ac miser intus conscientia eorum scelerū palleat: quæ fidissime uxori narrare non audeat. Quibus uerbis ostendit animi tormenta omnis cruciatu corporis superare.

Laquearia

Sæpe oculos memini tingebar paruus oliuo
 Grandia si nollem morituri uerba catonis
 Discere: ab insano multum laudanda magistro
 Quæ pater adductis sudans audiret amicis.
 Iure etenim id summū quid dexter senio ferret
 Scire erat in uoto: damnosa canicula quantū
 Raderet: angustæ collo non fallier orca
 Heu quis callidior buxum torquere flagello
 Haud tibi iexptū ē curuos deprēdere mores

IOAN.BRI. Sæpe oculos: occurrit excusatiōe de sidiosi: pbans: illū p atate nō peccare: q̄ uirtutibus nō iuigilet: sed p desidiā potius & negligētiā: quod dicit sibi euenisse: dū puer esset. Sēsus ergo ē. Ne se ad rhetores cōferret sæpe cōsueuisse oculos oleo linere: ut uitio oculorū laborare uideret: Tingebar ungebā. Grādia si nollē. i. si rhetoricē discere nollē ex cuius præceptiōe discēbat declamare. Nā i scho lis rhetorū talis declamatio præponebat: Catoni lō ge melius fuisse mortē sibi cōsciscere: q̄ i manū Cæ saris puenire. Nā cū i Lybia duce Scipiōe ptes Pōr peianæ a Cæsare superatæ deletæque eēt Cato q̄ tūc uticæ cū parte exercit⁹ se cōtinebat: accepto cla dis nuncio: omnibus rebus diligētissime cōstitutis

liberis suis. L. Cæsari: qui tūc ei pro quæstore fuerat cōmendati & sine suspitione. uultu atque sermōe: quo superiore tēpore usus fuerat: cū dormitū isset: errū intro clā in cubiculū tulit: atque ita se traiecit. Quem postea uticenses sepulchro splendide mādauerūt: unde sibi post mortē uticēsis cognomē adinuēit: de hoc multa Plutarchus. Cæsar: siue alius pro eo in cōmentariis. Appianus. Lucanus. Grādia uerba: que erāt de nece Catonis uiri tam grauis & seueri q̄ aut hoc ad librū Platonis referas: quæ ante necē: ut scribit Appian⁹ legit non placet. Quid enī ad puēx exercitacionē ea cōferēbāt: sed ad declamationes: qbus igenia adolescentium exercebant. Catonis morituri: quæ suadebāt mori debere. Hęc enī erat ratio suasionis in declamatione. Discerere ab insano multū laudanda magistro. Ordo est. Si nollē discere uerba grandia morituri Catonis multū laudanda ab insano magistro. Laudanda magistri enī discipulorū declamatiōes laudabant: ut eorū ingenia excitarent. Insano: ualde docto: nā in particula modo actiua est. Quæ pater adductis: nā patres gaudio affecti amicos domū ducebant: ut filios declamantes audirent Iuuenalis. Quantū uis stipulare & p tinus accipe quod do: Vt totiens illū pater audiat. Sudans: præ læticia. Iure & enim id summū: idest id præ cipitū & potissimū erat in uoto & desiderio meo. Iure: quasi dicat legitima quidem ratione ludos sectabar pueriles cum puer essem: ut non sim accusandus cum ætati imbecillæ obsequerē.

Ludorum genera Dexter senio: apud antiquos ludus erat Tallorum & Theffararū. Tefara quattuor laterū erat. Talus sex i
tesera quibus pūta erant denominata: alia a diis: alia ab Heroibus: alia a claris hominibus: aut a meretricibus: nō
talus nulla uero a quibusdā nūc in laudem: nūc in uituperationem accidentibus nomen accipiebant: & ut pollux
stefichori scribit punctū fuit: quod octo significabat: idque stefichorum dicebatur: quoniam stefichori sepulchre: quod
euripidi erat i Hiemera urbe Sicilia: octo angulorū fuit: Erat & aliud punctum: quod Euripidum dixerunt: q̄ qua
puncta draginta significaret: quoniam uidetur Euripides unus fuisse quadraginta præfectorū post triginta tyran
nos athenis eiectos. Tefaras præterea cubos dici græce scribunt & Gellius ex Varronis sententia & Macro
bius: quod Festus quoq̄ affirmat. Astragalos uero: latine talos uocari. Julius tamē pollux diligentissim⁹ apd
græcos scriptor ostendit Astragalum Tefaram esse: cum ait duo latera deesse i Astragalo hoc est duo pūta
& quinq̄: quæ in hoc ut scribit nō sunt: ut in cubis. Tefaram autē talo inferiorē esse declarat Martialis. Nō
mea magnanimo depugnat tefara talo. Et alibi. Nō sū talorū numero par tefara. ut oīno Astragalus tefara
latine dici debeat: non talus. Dexter senio: propitius & utilis. Nā in talis senio & Venus lucrū afferebat. Ca
nis uero damnū & iacturā: unde Tranquillus in Augusto talis iactatis: ut q̄sq̄ canē aut senionē miserat i singu
los talos singulos denarios cōferebat i mediū: quos tollebat uniuersos qui Venerē iecerat. Horati⁹ Quē dā
nosa uenus: quē præceps alea nudat. Dānosa canicula: quæ iacturā afferebat. propertius. Sēper dānosi sub
siluere canes. Raderet: auferret. Angustæ orcæ: in quā humi defixā pueri nuces iaciebāt. Orca: genus ua
sis terrei. Buxū: hoc ē turbinē ex buxo: quo ludo pueri exercent. Tibullus. Nanque agor ut p̄ plana citus
sola uerbere turbo: Quē celer assueta uersat ab arte puer. Virg. Ceu quondā torto uolitas sub uerbere turbo
Turbo Quē pueri magno in gyro uacua atria circū. Intēti ludo exercēt. Est enī turbo i modū pilæ lignæ: qui ab an
gusto icipiens sursum uersus i latitudinem migrat: unde forma turbinata nominat. Dicit autē & hæc buxus: &
hoc buxū Virgilius. Tympana uos buxusque uocāt berecynthia matris Ideæ. Et alibi. Et torno. rasile buxum
Flagello: crebra enī scutica p̄cussione i gyrū uertit. Haud tibi inexpertū: indignat in desidē: dicens illum
excusari non posse: quando iam ea sit ætate: ut cognoscat quæ mala sint: & ea omnia quæ a philosophis di
sputentur. Inexpertū: incognitū. Deprehendere: cognoscere. Curuos mores: uitia per sius alibi. Apposi
ta in tortos extendit regula: mores contra rectos mores dicimus idest uirtutem.
BAR. FON. Sæpe oculos memini: si quoq̄ dū puer erat utilib⁹ salubribusq̄ contēptis uoluptuosa & dele
ctabilia: quæ sisse scribit. Verx tacite annuit: se tunc uenia dignū fuisse: utpote qui rex ignoratione uitio æta
tis deliquerit: Sed cū ipse tam sæpe admonitus sit ad eāq̄ rex cognitionē de uenerit: ut optime uitū possit a
uirtute discernere: eum uenia dignū non esse significat. Oliuo: Oleū oculis infusum quandā lippitudinem
representat: quā in filiis dū parentes metuūt eos a lectione auertūt. Grandia uerba morituri catonis: Cato q̄
uticensis cognomen q̄ se uticæ iterem: adeptus ē: præfligatis itex in lybia pōpeianis despatis p̄ibus mo
ri decreuit. Longa itaq̄ oratione de animorū immortalitate ad amicos habita: lectoq̄ de eodē platōis libro: gla
dio se transfodit. In eius postea laudē Cice. librū scripsit. Cæsar duos cōtra in calūniā eius cōposuit anticatio
nesq̄ appellauit: ut cū alii plures: tū Appianus secūdo bello ciuiliū libro scribit: In sano magistro ualde sano
ac docto: In .n. prepositio iterdū auget Virg. Turnus ut infractos aduerso Marte Latinos. Quæ pater addu
ctis sudans audiret amicis. Solebant parentes ut nomen filii cōpararent: ad eos cū aliqd recitaturi essent au
diendos amicos cōuocare. Sudans aut incertū est: an sermonis magnitudine sollicitus: an metuens ne filius
male recitet: an ob lætitiā appositæ recitantis: an forsitā ob laborē in amicis conuocandis. Iure etenim: Me
rito iure ait propter ætatē puerilem: quam ludicra magis quā graua uiriliaq̄ delectant. Dexter senio & dā
nosa canicula: In tali senio puncta lex. Canis uero unicū punctū cōtinet senioris aut iactus puerilis. Canis dā
nosus erat. propertius: Semper dānosi subsiluire canes Augustæ orcæ: orca uas est fictile lato aulo: angusto
ore ac fando longiori collo: in quā inter ludentes pueros qui nucē iniiecisset: uictor erat. Ab ea oracula dimi
nutiū deducit. Cato de re ru. Cymīnū: feniculū: rutā mentā i orculā condito: Ex ea quoq̄ nōnulli urceum
atq̄ inde p̄ diminitionē urceolū dici uolunt. Buxū torquere: Turbinē ex buxo in oui similitudinē torua
tā dicit: de quo tibullus: Nāq̄ agor ut p̄ plana citus sola uerbere turbo: quē celer assueta uersat ab arte puz
er. Haud tibi i expertū: Bonarū artiū ad uirtutē ducēriū non es ignarus: quibus uerbis ostendit: nisi desidiā
euitarit: maiorē repræhensionē mereri: q̄ si litterarū & doctrinæ ignarus esset. Curuos mores: prauos atq̄
distortos: quæ .n. recta sunt bona & utilia iudicant.

*senio uenustū
 lucrum afferetes
 canis uero damnū
 & iacturam*

Turbo

in

canis

orca

urceū

stocicū

Bracca

Quæq̄ docet sapiēs braccatis illita medis
 Porticus in somnis: quibus indetonfa iuuetus
 Inuigilat siliquis & grandī pasta polenta

IOAN. BRI. Quæq̄ docet sapiēs porticus. i. philo
 sphi stoici q̄ a stoa idest porticu sunt appellati: nā
 Athenis porticus erat: q̄ pylianactia uocabat: refer
 ta uaria & multæ scientiæ pictura polygnoti thasii
 In qua cū diuersis tēporibus iā mille q̄dringēti tri
 ginta ciues iterfecti fuissent. Voluit zeno locū illū stabilē atq̄ inuolabilē reddere: Quare cœpit in illa doce
 re: ad quem eo audiendum discipuli cōflūtes: qui antea zenoni dicebant: postea ab ipsa porticu stoici sūt
 uocati. Hæc Laertius. Brachatis: Braccas scribit Diodorus nestes esse: quas Galli ad terrorem intonsas &
 uarii coloris ferunt: easdem græci eodem auctore Anaxiridas uocant. Diodoro astipulat Cornelius Tacit⁹
 tus ita scribens. At cecina uelut relicta post alpes sæuitia ac licent a modesto agmine p̄ italiā incessit: Orna
 tum ipsius municipia & colonicæ in superbiam trahebant q̄ uersicolori sagulo: braccas barbarum tegmen
 indutus togatos alloqueretur. Braccas item uestes esse docet Suetom⁹ i Cæsare cum ait. Gallos Cæsar i tri

umphum ducit: idem in curia Galli braccas. deposuerunt: latum clauum sumpserunt. Illita: picta: nam in ea porticu picta erat pugna Atheniensium quam commiserat Duce Xerse cum Persis: dicente Plinio. Pinxit Polygnotus & Athenis porticum: quae poetile uocatur gratuito cum pater eius Mycon mercede pingeret: paneus quoque frater phidiae etiam praelium Atheniensium aduersus Persas apud Marathonem factum pinxit. Adeo iam color usus increbruerat: adeo ars perfecta erat: ut in eo praelio Iconicos duces pinxisse tradatur: Atheniensem Milciadem. Callimachum. Cynegyrum. Barbarorum. Darium. Thyssaphernem. Medis: medorum talis est situs: nam habent Parthos & Caspios ab Ortum: a Meridie Sithacenen & Susianen & Persida: ab occasu Adiabenen: a Septentrione Armeniam. Dicitur autem Medi a Medo filio Medae: qui ut scribit Diodorus ibi regnauit. Indetonas: id est non tota more Veterum. Virgilius. Ora puer prima signans intonsa iuuenta. Siliquis: Siliqua species est arboris: quae ut scribit Plinius nascitur in Syria: ioniaque: & circa Gnidum: atque in Rhodo semper comantibus foliis: flore candido: cum uehementia odoris: ea a ionibus ceraunia uocatur. Trunco fertilis: sed Pomo siliqua. Ob id quaedam aegyptia ficum dixerunt errore manifesto: cum in aegypto auctore Plinio non nascatur. Hic uero Poeta siliquas posuit pro leguminibus. Eae enim generaliter significant tegumenta & folliculos leguminum & caeterarum frugum. Vnde plinius Piperis siliquas appellat. Virgilius Geor. Grandior ut foetus siliquis fallacibus esset. Et quamuis igni exiguo properata maderent. Hoc autem dicit ex Pythagorae sententia: qui cum sentiret animos hominum post mortem migrare in noua corpora uel hominum uel brutorum: a carnibus abstinendum esse suaserit: ne scilicet edendo in animos humanos seuirent: sed hortensibus tantum uescendum dicebat unde Iuuenalis. Viue bidetis amans & culti uillicus orti. Vnde epulum possis ceterum dare pythagoreis: & idem alibi: Vel quo non fugeret: si nunc haec monstra uideret: pythagoras: cunctis animalibus abstinuit quae Tanquam hominibus: & uentri indulgit non omne legumenum. Grandi: abundantia. polenta: pluribus modis fieri polentam docet sic plinius: graeci perfusum aqua hordeum siccant nocte una: ac postero die frigunt: deinde molis frangunt. Sunt qui uehementius tostum rursus exigua aqua aspergant: siccantque prius quam molant. Alii uero uirentibus spicis decussum ordeum recens purgant: madidumque in pila tundunt: atque in cordibus eluunt: ac siccant sole rursus tendunt & purgant molunt. Quocumque autem genere praeparato uicenis ordeum libris: ternas saminis lini: & coriandri selibra: salisque acetabulo torentes ante omnia miscent in mola. Qui diutius uolunt seruare cum polline ac fursibus suis condunt nouis fistilibus: Italia sine perfusione tostum in subtilem formam molit iisdem additis etiam Milio. BAR. FON. Quaeque docet sapiens brachatis illita medis porticus: Et plane philosophiae: recteque uiuendi praecipua cognosci: qualia Stoici docent. Athenis uero porticus stoa fuit: a qua & Stoici: quoniam in ea conuenire disserereque solebant: sunt appellati. Haec quondam pesianactia dicebatur ex uaria & multae scientiae pictura polygnoti teste laertio in Zenone in hac porticu Darii Xerxisque praefata Medorumque regis in graeciam transitus: & salaminium illud nauale praelium: & turpis deinde fuga depicta erant Brachatis medis: brachas femoralia non esse Galleorum martius recte sentit. Hero. de psis li. quinto. Et genus pugnandi: eorum huiusmodi est. Breues arcus: ac breuia spicula: longas brachas: longaque in capitibus cristas: unde faciles capti sunt: gerentes in pugna cum. Dio. quoque ubi de galatis frigidis nationibus loquitur sexto uolumine: ita scribit: Vestes ad terrorem intonsas ac coloris uariis ferunt: quas illi uocant brachas: uerum ut de longitudine uestium illi assenserim: ita ex pellibus tantum fieri iure negauerim. Nam etsi in poticis locis mala frigora hirsutis brachis arceri scribit Ouidius: non tamen ex pellibus eas fieri dicit: Sed longioris uili uestes intelligit: ut paulo antea ex Diodori uerbis precepimus quae intonsas brachas ad terrorem galatas ferre scribit. praeterea in media India persia calidis regionibus: in quibus brachis utuntur: ex pellibus eas fieri non est credendum. Siliquis & grandi pasta polenta: Tenui facilique uictu contenta. pythagoricam autem uitam describit: quae cunctis animalibus abstinentis leguminibus & oleribus uescitur. polenta uero ut lib. octauo supra decimum scribit plinius. uicenis contursum ordeum libris: terraeque seminis lini & coriandri selibra: salisque acetabulo: millio interdum adito sit.

medorum situs

Siliqua

polenta

Et tibi quae famios diduxit littera ramos:
Surgente dextro monstrauit limite callem:
Stertis adhuc: laxumque caput copage soluta
Oscitat hesternum dissutis undique malis,

IOAN. BRI. Et tibi quae famios diduxit littera ramos: Pythagoras p. y. litteram quae in duas partes diuiditur significauit nobis duas esse oppositas uias: quae dextra ardua & angusta nos ad uirtutem uocaret. Sinistra uero lata & ampla uitiis pateret. Nam biuium. y. litterae ab angusto incipiens iuuentutis speciem praefert: quo tempore homines incerti sunt uitae. i. parte sinistra: an uirtute. i. parte dextra sequantur. De qua littera Vir-

gilius sic Littera pythagorae discrimine secta bicorni Humanam uitam speciem praeferte uidetur. Nam uia uirtutis dextra petit: ardua callem: Difficilemque aditum primum spectantibus offert. eam litteram aliqui philostrati auctoritate nixi palamedem inuenisse crediderunt: quae cum olim in contione Achiui: ut philostratus scribit forent. atque ex consueto grues uolarent: Vlyxes palamedem respiciens ait: Grues Achiui testibus inuentio- nem sibi litterae uindicant. Cui palamedes ego sane inquit litteras non inuenim: sed ab auibus inuentas fateor. Nam is (ut tradit Cornelius Tacitus) temporibus Troianis sexdecim litterarum formas inuenit. Ad quod Martialis respexit de Gruibus loquens. Turbabis uersus: nec litteta tota uolabit: Vna perdidit si palamedis auem: & Lucanus. Et turbata perit dispersis littera pennis. Sed. y. litteram palamedem a gruibus inuenisse nec philostratus nec Cornelius tradunt. Ego uero a Simonide medico. y. litteram inuentam credidero. nam ut plinius scribit quattuor litteras inuenit Simonides ipsilon. zeta. Capa. Omega. Ad quod tradit. Cor

nelius: præcipuū Simonidē post palamedē cæteras repperisse. Et tibi quæ samios diduxit littera ramos Ordo est. Et littera quæ diduxit samios ramos monstrauit tibi callē surgentē dextro limite. Samios. i. pythagoræ quæ auctore Trogo Põpeio Sami demarato locuplete negociatore patre natus est: uir oī doctrinæ genere excellentissimus: mortuus est Metapõti: quod oppidū est quo tertia italiæ regio finit: tanta oīum admiratiōe: ut ex domo eius tēplū facerent: eūque pro deo colerēt: obiit autē eo anno (ut scribit Eusebius) quo uolsci Coriolū pdiderūt. Stertis adhuc cū ætate tam grādi sis: nondū ad uirtutē excitaris? Laxūque caput: dissolutū. Cōpage soluta bene desidiosi hoīs mores expressit: dicimus cōpagem & cōpaginē a cōpingendo. Oscitat: quod heri bibit & comedit: cū animi securitate: ut negligens cōquoquit. Oscitatio enī ex animi ocio & securitate prouenit. Oscitantes igitur securi & nihil providentes. Terentius Amoto metu inter oscitantes opprimi.

pythagore uita

S

oscitantes

BAR.FON. Et tibi quæ samios diduxit littera ramos: Non te fugit etiā quæadmodū Pythagoras: uirtutis uirtutūque uia similitudine ipsilon litteræ demonstrauit. Ea quidē a græcis ita pingit: ut in duos ramos aliquo in dexterā longior descendat. Samios autē ramos propter Pythagorā samiuū dixit: non quod litteræ huius inuētor fuerit: sed quoniā hominis uitā in huius litteræ formā primus diuiserit. Hominis. n. primā ætatem incertam esse dicebat: quippe quæ nec uitiis nec uirtutibus penitus inhæreret. postea biuium ipsilon litteræ a prima adolescentia incipere: quo tēpore homines dextrā aut sinistrā uia cū quadā electione capefferent: Huius uero litteræ formā palamedes qui ad Troiā pugnauit egruū uolatu assūpsit: ut philostratus uolumine quarto refert: quod & Claudianus ostendit pendula ceu paruis moturæ bella colonis Thracia cū tepido pmutant strimona nilo. Ordinibus uariis p nubila textitur aliis littera: penarūque notis iscribit aer. Laxūque caput cōpage soluta: Apertū somno caput ppter caluariæ suturas dixit: quæ ut Celsus octauo scribit: duæ super aures tēpora a superiore capitis parte discernūt. Tertia ad aures p uerticē tendens occipitū a summo capite diducit. Quarta ab eodē uertice per mediū caput ad frontē procedit. Oscitat hesterū. Oscitando euaporat quod heri comedisti. Oscitare autē est os totū adaperire: quod interdū excitatis a somno euenit: interdū & desidiosa quæ sit: unde & oscitatio: & oscedo deducit. Agellius libro quarto: Sed cū ille deierasset iuitissimū sese & repugnante oscitatione uictū: teneri quæ eo uicio: quod oscedo appellat: tū notæ iā destinate exēptus est. Dissutis undique malis: Hoc oscitantibus propter suturas malas accidit. Male enim Cello auctore in summa parte singulas transversas suturas habent. A mediisque naribus aut superior dentium gingiuis p mediū palatū una procedit: aliaque transversa idem palatum seccant.

De uita
speculatio
talitudo
uirtute
uirtute
uirtute
uirtute
uirtute
uirtute

IOAN.BRI. Est aliqd quo tendis: p ironiā interroga an aliquē spectet finem quo uita sua sit directa. Nā cū i reb' hūanis plures sint fines: is oīum secūdū philosophos potissimus habet: ad quē reliq' tēdūt. Quicquid enī faciūt hoies: seu nauigēt: seu ædificēt: siue alia quæ nis gerāt ob id faciūt: ut ad ultimū finem pueniāt ad uitā scilicet beatā. Dicit ergo poeta. Est ne tibi finis quæquam ppositis? quæsi dicat ex nulla quæ dē ratioe uita tua pēdet. In quo dirigis arcū: id est mentē tuā: metaphora est sūpta a sagittariis. An passim sequis coruos: tanquā nihil puidēs: & nihil de futuro cogitās: sumptū a pueris quæ sine ulla præmeditatione aues plerunque ita stulte insequunt: ut in foveas ferant præcipites: quod ostēdit eos: quorū uita nulla ratione & cōsilio regit in magnas miseria. deuenire. Securus: quia nihil cōsyderet. Horatius. Si ueluti merulis itētus decidit anceps In puteū foveaque. Ex tēpore uiuis: id est ut sese dant tēpora: nihil omnino pensi habens quod futurū sit. Helebor: frustra: monet homines ætate iuuenili summo studio bonis artibus & disciplinis inuigilandū esse cauendūque ne uitia in nobis inueterascāt: quæ ut in corporibus inueteratio morbi: ægrius depellunt. Helebor: herba est: quæ uerātrū a latinis uocat: qua cerebrū & bilis purgant & (ut diximus) hominis insania emēdat. Cutis ægri tumebit. In hydrosim incidetis: quo morbo cutis inflat. Et quod opus cratero? craterus nobilis medicus: de quo Horatius. Nō est cardiacus crater: dixisse putato. Hic æger: eiusdē nominis fuit & magni Alexandri dux. Magnos montes. i. magnos thesauros: hoc de puerbio tractū est: sic Terentius: non modo auri mōtes pollicēs: hic sensus est. Si i adolescentia & annis florētibus nō didiceris: nō est ut speres multa pollicendo magistris & philosophis (qui discipulū medici dici possunt) erudiri posse supuenient senectute. Discite o miseri: satyrica est exclamatio miserationi plena p quam hortatur homines ad philosophiam & cætera bonæ artium studia: relinquunt aliis opes & diuitias: quando melius nihil sit quæ ingenii uirtutibus gloriā quærere. Causas cognoscite rerum hoc est philosophiam naturalē: quæ circa rerum cognitionem uersatur. Quid sumus: hoc pertinet ad philosophiā moralem. quod nos oēs disciplinas & studia sequi debere. Aliq' ita interpretat: quā fragiles sumus: ac si dicat cū uita ipsa quæ fruimur breuis sit debet nos iuxta illd Salustii: quā maxie

Est aliquid quo tendis & in quo dirigis arcum
An passim sequeris coruos: testa que: luto que
Securus quo pes ferat: atque ex tēpore uiuis
Heleborū frustra cū iam cutis ægra tumebit
Pescentes uideas uenienti occurririte morbo
Et quod opus cratero magnos pmittere moles
Discite que o miseri: & causas cognoscite rerū
Quid sumus: aut quid uicturi signetur: ordo
Quis datus: aut metæ quā mollis flexus & uide
Quis modus argēto: quod fas optare: quod asper
Vtile nūmus habet: patriæ carisque ppi quis
Quantū largiri deceat: quem te deus esse
Iussit & humana qua parte locatus es in re.
Disce: neque inuideas quod multa fidelia putet

habet si uita
potest in uita
uirtute

ad uita
ad uita

o miseri

o miseri

quæ
quæ
quæ
quæ
quæ
quæ
quæ
quæ

longam efficere uirtutis splendore quæ cū omnia breui elabant ipsa clara æternaq; habet: Virg. Breue & irreparabile tēpus. Omnib' est uitæ: sed famā extēdere factis: Hoc uirtutis opus: alius est sensus & melior: nos reminisci debēt nos natos esse homines rationis capaces & a Brutis ratioē discerni quā sequi nos decet. Ergo discite quid sumus. i. scite nobis a natura datā esse rationē: ex qua uita nostra pendeat: & ita cū superiorib' coniūgat: ut intelligamus ideo desidiosos uirtutis curā nō habere qā eorū uita ratione non gubernet. Aut quidnā uicturi gignimur: ut honesta & recta sequamur nati sumus. Ordo q; datus: quo ordie excolēda sit uita nostra: qui quidē talis nobis præscribit: ut nemini iniuriā fatiamus. Vnicuiq; quod suū ē reddam'. De omnibus bene mereamur. Hic ordo ē & regula qua nobis uiuendū est. Aut metæ quā mollis flexus: quā cito & molliter. i. sine strepitu hæc ætas nostra decidat: quæ ex floescente i senectutē quā mox declinat: unde Iuue. Obrepit nō itellecta senectus: & ita monet quando (ut diximus) uita nostra breuis sit: nos quā maxie uirtute longā efficere debere. Sūpta est trāslatio ab equis qui circa metas in circo currebant. Metæ. i. finis & termini uitæ. Vir. Metasquæ dati puenit ad æui. Et unde: subaudit' icipit: ut sit sensus: scite nostrā originē duci a mortalibus: & ideo nos esse mortales ut omnino nobis recte uiuendū sit. Quis modus argēto: ac si dicat auaritiā fugiendā esse: & ea tantū quæ satis sint ad uictū cōparanda. quæ omnia ex philosophia morali habent. Quid fas optare: quid optadū sit: ut intelligamus nihil a diis peti debere nisi (ut aiebat Socrates) tribuat bona: unde emergit illud Iuue. Nil ergo optabūt homies. si cōsiliū uis: Permittes ipsis expēdere numinibus quid conueniat nobis rebusq; sit utile nostris: Hoc ideo dicit poeta qā stulti contraria optāt: & pauci sunt qui quid optandum sit cognoscant: unde Iuuenalis: Quid enim ratione timemus Aut cupimus? qd tam dextro pede concupis: ut te Conatus nō pœniteat uoti; peracti? Quid asper Vtile nūmus habet? pecunia ob id inuenta est: ut non iam in terram defodiat: sed ut egentibus subueniamus: ad eam igit utilitatē parari debet: ut partim nobis partim aliis prodesse possimus. Asper: propter sculpturā: quod Pli. ostendit loquens de poculis: ea erant excisa in asperitate Virg. Cymbiaq; argento pfecta atq; aspera signis. patriæ carisq; propinquis. patriæ enim caritati nihil denegandum est: & propinqui eadem ratione adiuuādi. Quē te deus esse: fac inquit memineras deū uelle te bonū esse & iustū. Humana qua parte locatus es in re. q. d. eū in rebus humanis uaria sint animalū genera: te hominē esse scito: cui soli rerū administranda; ratio concessa est: & ideo non feritatem: sed humanitatem exercendam esse. Nec inuideas q; multa fidelia putet: hic docet auaris diuitias esse relinquendas: & præ uirtute omnia paruifacienda esse: Hæc est quæ: præcipit' philosophia moralis. Fidelia: genus uasis in quo optime feruantur salsamenta.

Meta

no 9 e p...

BAR. FON. Est aliquid quo tendis/propoluisti ne aliquē finem ad quem pergastan uero uagus: & fluctuans erras? Et in quo dirigit arcū. A sagittario tractū est: signū quo sagittam dirigit inspectanti. An passim sequeris cornos: testaque lutoque. An more coruorum nullo creto mearum uolantiū per cenosam stratā que uiam duceres. Coruos autem pro prauis: & a uirtute deuantibus: sine ullo respectu ponit: Iuuenalis. Dat ueniam coruis: uexat censura colūbas. Nonnulli quod luto a lapidibus coruos insectet legunt. Hel-leborum frustra cum iam cutis ægra tumebit. Optima similitudine utitur. Sicut enim morbo antequam uires adaugeat occurrēdū est: quoniā illi ingrauescit frustra remediū adhibet: sic uitiis antequam illis occu-pemur: repugnandū est. Nam ubi in animis nostris penitus infederint: difficillime dimouent. Et quid op-cratero: nihil opus est desperata ualitudine. Cratero magna premia polliceri. Craterus quidem isignis medicus augusti tempestate floruit: de quo Horatius in sermonibus Non est cardiacus craterū dixisse putato. Magnos montes: Antiquū dictū: in eos qui nimis magna temere pollicent'. Aut metæ quam mollis flexus per metæ similitudinē admonet: ne a uirtute ad uitia dilabamur. Meta uero a metiendo dicit: terminusque est ac signū: quo cursus intendit: ac circa quod circulū aurigæ uertunt. Moris. n. erat septies metam lustrare. Propertius aut prius insecto deposcit premia cursu. Septima quam metam triuerit ante rota. Hanc cōsuetudinem postea domitianus inuertit & a septena lustratione ad quinam redegit. Suetonius i eius uita. In his circensium die quo facilius centum missis peragerent singulos a septenis spatiis ad quina corripuit. As-per nummus: Nummi signo impressi contractando digitis asperi sunt. Contra non signati leuigati & per-politi sunt. Nummus uero: ut Aristoteles in ethicis. refert non a natura: sed a lege mons dicitur: est i ductus: & ueluti subsidiū. commutandarum rerum compositus. Et humana qua parte locatus es in re. Quo in gradu rerum humanarum locatus sis: & quam facultatem rerum optineas: ne plus minus ue facias q̄ conditio tua ferat. Nec inuideas: quod multa fidelia nec liuore afficiaris: quod aliquem ditioem te cernas: & qui penarium multis rebus refertum: habebat quas umbri marisque clientes sibi donarint. Putet: tam diu serua-ta sit ut putorem grauemque odorem redoleat.

no 8 e p...

In locuplète penu defensis p̄guibus umbris
Et piper & pernae marsi monumenta glientis
Menaque quod prima nodū defecerit orca.
Hic aliquis de gente hircola centurionum
Dicat: quod satis est sapio mihi: non ego curo

IOAN. BRI. penu: appellatione penus intelligi-mus auctore Gelio omnia esculenta & proculenta in usum totius anni. Terentius cum in cellu-lam patris omne penum congregabam. Horatius. portet frumenta penusque: hic autem posuit penum pro reconditorio rerum. Locuplète: locu-plete. Aius. Gelius dici putat quasi loca pleraq; tenentem. Umbris umbrorum gens: antiquissi-ma italia existimat: ut quos umbrios a grecis pu-

no 8 e p...
locuplète uide
umbr

tent dictos quod inundatione terrarū imbribus superfuissent. Tercenta eorū oppida thusci debellasse repe-
 riuntur. Pinguis: ob generosum oleæ liquorem. Nam auctore Plinio: hoc certamē humanæ uoluptatis te-
 nuere. Piper: apud indos præcipuæq; in fronte caucasi solibus opposita gignit: arbor aut quæ piper gignit
 iuniperis nostris similis est: piper quod candidū dicit: in pretio ē: idq; cibarius addebat. Horatius Primus &
 inuenior piper album cū sale nigro. Pernæ: eam partē in sue acceperunt antiqui quæ cruribus cōiuncta esse
 Ita enim scribit Cato Cum pernas emeris ungulas eaq; præcido Pli. tamen pro cruribus accepit cū ait: Ca-
 strantur sceminæ suspensæ pernis prioribus. Marfi: populi apuliæ abellinares ante appalati. Clientis: cliē-
 tes dicuntur qui magnos uiros sequunt: quasi colentes. Nā Romulus auctore Festo cū plebem tutā esse uel-
 let: eam inter patres distribuit: ut eorū opibus defenderetur: unde nunc primū & patrocina & clientelæ isti-
 tutæ sunt. Monumenta: dicunt quæcunque reliquunt ad memoriā. Clientes ergo ut beneficii accepti me-
 mores esse uideant aliquid donant: quod sui sit memoriā conseruatur. Menaque: Piscis ē marinus: qui co-
 lorē ut scribit Plinius mutat: nam hyeme candidus: æstate fit nigrior. Hic aliquis de gente hircosa centurio-
 nū: mira urbanitate dum rationes aspernantis recitat: eos perentit: qui & uirtutes & uiros uirtuosos conten-
 nunt. Hic: pro tunc. Gente hircosa: hispida hirsuta: quæ tantū laboribus & militiæ sit apta: nā fruticantib;
 pilis sub halis hircosi dicunt ob fœtorem hircinū: iique ad militiam putabant idonei. Iuuenalis. Sed caput
 intactū buxo nareq; pilosas Adnotet: & grandes miret Lelius halas. Centurionū. i. militū. ut alibi: Dixeris
 hæc inter uaricosos centuriones. Centuriones dicti q; centuriis præsent: quarū cēturius est numerus. Quod
 sapio satis est mihi rationes contemnentis philosophiam.

piper
 Perna
 marfi
 patrocina
 clientelæ
 mena
 hircosus
 hic
 centuriones
 seduus pecuniosus
 penas
 Penariū
 Umbria
 perna
 monumentū

BAR.FON. In locuplete penus: in copioso atq; habūdanti penario. Locuples uero locorū plenus: quæ admo-
 dū pecuniosus a pecorū copia: assidu⁹ ab asse dādo cognominat. Penus aut omne esculētū: poculētūq; signifi-
 cat. Penariū uero locū itra domū i quo penus reponit. Est aut penus quarte declatiōis i genere masculino &
 fœminino: in neutro uero tertiæ: nā hoc penus penoris: ut pecus pecoris facit. Horat. primo li. epistolæ. An-
 nonæ. p̄sit: poterit frumēta penusq; Viri i masculino uel fœmenino posuit. Cura penū struere & flāmis adole-
 re penates. Umbria umbria regio ab pœnino ad adriaticū usq; sinū ptendit: dicta q; i undatiōe terrarū im-
 bribus supfuerit. Et pna a pede pna dicta ē: cū toto pede sahita. Cato de re rustica: & eo additō unguā d pna
 Marfi monumēta clientis: ob eā causam a cliētib; missa: ne e memoria patronorū excidāt. Monumentū. n. est
 quicqd de aliqua re nos monet. Marfi uero populi ultra picenū pelignis & marucinis uicini sunt. Menaq;
 mena piscis ē colorē mutans: candida enī hyeme Plinio teste sunt. Aestate uero nigriores. De gente hircosa
 an inculta & horrida militantiū more: an potius graue olēti & fetida eiusmodi hirci sunt: utpote quæ libidi-
 nibus luxurq; intēta a disciplina degenerarit.

IOAN.BRI. Arcesilas: pitaneus fuit academiæ ni-
 hil affirmantis clarissimus antistes Crantoris disci-
 pulus: qui cū in dicendo gratissimus esset: & in scri-
 bēdo satis exercitat⁹ poetica quoque operā dedit.
 Et ille ē qui: ut refert Plutarcus auctore Gelio: cū ui-
 disse quendā diuitē nimi delicatū: qui icorruptus
 tamen & castus dicebat: nihil inquit interest quib;
 mēbris cynedi sitis posterioribus an prioribus. Hic
 ab aliis Arcesilaus dictus ē. Obiit teste Hermippo
 cū uinum imodice bibisset. Erumnosiq; solones. i.
 septē sapientes græciæ: quorū unus fuit Solon Ex-
 cestiadæ filius: parria salaminis: qui regnate Tarq-
 nio prisco Romæ Athenis claruit. Is teste Aristote-
 le leges dedit atheniensibus tanto cū tēperamēto
 ut parem gratiā teste Iustino a senatu & plæbe contraheret: quanq; uā plæbs & senatus i sūma prius eēt dif-
 fensione. Quib; si atheniēses ppetuo uti uoluisset: sēpiternū ut ait Valerius. habituri fuisset iperū. Idē oracu-
 li iudicio sapiētissim⁹ habit⁹ ē. In cypro cū Pisistrati tyrānidē fugisset: mortuus ē: aō ætatis. lxxx. Erūnosiq;
 sēp i laborib; & miseriis uersant: nā erūna auctore Cicerōe ē egritudo laboriosa. Obstipo capite. i. obliquo
 Hor. Stes capite obstipo multū similis metuēt. Columella loquēs de suib; febricitatiū inqt hæc signa sūt: cū
 obstipæ sues transuersa capita ferāt. Trāqllus i Tiberio. Incedebat ceruice rigida & obstipa. Rabiosa silētia
 tractū a canib; q; i rabiē uersi nescio qd secū frendūt. Trutinant: p̄sirat q̄si i trutina. Aegroti ueteris me. so.
 appellat aspnator uirtutis q̄ philosophi disputāt & differūt: tāq; somnia ualliudinarii hoīs Meditātes: æmu-
 latio ē Horatii. Nescio qd meditās nugar: totus i illis. Gigni De nihilo nihil in nihilū nil posse reuerti.
 Hoc ē cur palles: cur quis nō prædeat hoc ē.
 His populus ridet: multūque torosa iuuentus
 Ingeminat tremulos naso crispante cachinos

Obstip⁹

Nec q abaco nūeros & secto puluere metas Scit risisse aufer multū gaudere paratus: Si cynico barbam petu-

[Handwritten notes and corrections at the bottom of the page]

ians: nōaria uellat. Torosa: carnosā & pulposa: quo uocabulo utimur et in rebus inanimatis: ut saepe ē apud Pliniū. Cachinos: risus imoderatos. Inspice nescio quid trepidat mihi pectus: insurgit poeta in eos: q̄ tanta sūt intēperantia: Vt quāuis ualitudinari sint cupiditatum tamen uitia superare non possint: sed iis ita inseruiant: ut grauiori contracto morbo moriantur: Hos igitur poeta ridendo percutit: ostendens q̄ turpe quēq̄ miserum sit hominem cupiditati & corporis uoluptatibus succumbere.

BAR.FON. Archesylos: Scythi hic fili⁹ patria pitaneus: clarusq̄ philosophus fuit: & ætatis anno quinto & septuagesimo obiit. Erūnosiq̄ solenes. laboriosiq̄ studio. n. sapientiæ dedit: ceteris rebus omissis multos labores perferunt: ob quod erūnosi cognominant. Solō uero patria Salaminus exereptidix filius athenis maxime claruit: sed pisiistrati tyrannidem fugiens in cypro: tandem octoagesimo āno ætatis moritur. Obstipō capite tristi: seuero ad terram inclinato obstipi dicūtur: quibus colla rigens & in humerum capita inclinata sunt. Exporrecto labello. Labra interdum contrahimus interdum exporrigimus: atq̄ extendimus. Qui autem interloquendum uerba præponderant labra quodāmodo extendere uident. Gigni de nihilo nihil: & Democritus abderites & Dioge. A poloniatēs: & Epicur⁹ & philosophi fere omnes nihil esse qd̄ sui originem non habeat: Neq̄ quicq̄ ex nihilo gigni posse: aut in nihilum id qd̄ aliquid est conuerti posse. scripserunt. Omnia. n. ex aliqua re fieri necesse esse dixerūt: quoniā si quod defluit interiret in id quod non est.

Omnia iam dudū interruissent: quū ea non essent in qua dissoluerent. Torosa iuuentus: ualens & robusta. Tori enim partes membroꝝ ueruose calosæq̄ & ī se propemodū collectæ sūt. Valerius Flaccus: protulit horrendosq̄ toris informibus artus: qd̄ & de uenis quoq̄: quū uarium in morem quibusdam ī locis turgescūt: dicit. Celsus in: vii. Ac per ipsos uenas toros inæquale est. In herbis quoq̄ eodem Pli. uerbo utitur: nam de inula scribēt ait. Breuior his est sed torosor amariorq̄ in nulla. Item de brassica: alii in orbem porrecti. alii in latitudinem torosi: Itē de asperagis qui caulem educens tēpore ipso quo fatigatus est in toros stringitur:

Inspice nescio qd̄ trepidat mihi pectus & ægris
Faucibus exuberat graui halitus: inspicie sodes
Qui dicit medico iussus req̄lescere: postquā
Tertia compositas uidit nos currere uenas.
De maiore domo modice sitiente lagena
Lenia loturo sibi surrentina rogarit.
Heus bone tu palles: nihil ē: uideas tamē istud
Quicquid id ē surgit tacite tibi lutea pellis
At tu detereor pales: ne sit mihi tutor:
Iam pridē hūc sepeli: tu restas perge tacebo
Turgidus hic epulis: atq̄ albo uētre lauatur.
Guttore sulphureas lēte exhalāte mephites.
Sed tremor iter uina: subit: calidūq̄ trientē
Excutit ē manibus: dentes crepuere relecti
Vnctā cadunt laxis hinc pulmentaria labris
Hinc tuba: candelē tandemq̄ beatulus alto
Cōpositis lecto: crassisque lutatus amomis

IOAN. BRI. Inspice: uerba sūt in agrotantis. Trepidat: palpitat. Grauis halitus: difficilis & olens. Faucibus: phisycū est laborantē stomachi cruditate graue olentiā emittere. Fauces auctore Pli. uocatur sūmum gulæ: æque nūero tātū plurali. Qui dicit medico. Ordo ē: qui dicit medico quæ supra dicta sunt iussus requiescere rogauit sibi loturo surrentina lenia de maiore domo postq̄ tertia nox uidit uenas compositas currere. Venas cōpositas: pulsū arteriæ quietum. De maiore domo. i. diuitiis. Lagena: genus uasis. Modice sitiente: parū capaci. Surrentina: auctore Plinio cōualescētibus maxime probata erāt propter tenuitatē salubritatemq̄. Tiberius tamen cæsar dicebat confēsisse medicos ut nobilitatē surrentino darēt alioquin esse generosū acetum. C. Cæsar qui successit illi nobilē uappā: Surrentina dicta sunt a surrentinis montib⁹ cāpaniæ. Lenia: tenuia. Tria enim sūt uini genera. austerū: dulce: & lene. Sibi loturo. i. qui balnea ingressurus ē: Heus bone tu palles: uerba medici reuissent is agrum. Nihil est: uerba ægroti aspnantis monitiones medici. Uideas tamē istud: uerba medici bene cōsulētis. Surgit tacite tibi lutea pellis: subaudi nam. Lutea: coloris crocei: qd̄ ī infirmo pessimum est signū. At tu detereor pales: tantum

ab est ut capiat consiliū medici: ut ultro ēt irrideat. Ne sis mihi tutor: curator: qualis pupillis adhiberi solet Hora. Siue ego prauē: seu recte Hoc uolui: ne sis patruus mihi. Iam pridem hūc sepeli: quasi dicat eū a quo regēdus erat: non se ipsū bene exisse: quando quidēate se mortuus sit: quare isert tu restas quē ante sepeliā q̄ moriar. Aemulatio est Horatii. Omnes cōposui felices: nūc ego resto. Confice: Perge tacebo: medici sunt: uerba irati & discedētis. Atq̄ albo uētre lauatur: nā ante cœnam romani auctore Celsō exercebant: post eā exercitationem balnea ingrediebantur: quod Appianus alexādrinus indicat loquens de Catone uticensi. Circa uespetam a balneo ad cœnam transit. Idque etiam ab antiquis obseruatum ostendit Virgilius cum ait Littore aena locant alii flammæque ministrant. Tum uictu reuocant uires: nam auctore Seruio grāmatico aena parata erant a troianis ut se ante lauarent q̄ cœnarent. cum heroicis temporib⁹ carne elixa non uescerentur. Albo uentre: Pallido Horati⁹: Vides ut pallid⁹ omnis Cœna defurgat dubia: Mephites sulphureas halitus graues & olentes. Mephitis autem odor est nascens ex terris sulphuratis. Virgilius. Seuamque exhalat opaca mephitim. Sed tremor inter uina subit: ex nimia repletōe & cruditate stomachi in conuiuuis obrepunt tremores & repente moriuntur. Iuuenalir. Hinc subitæ mortes atque intestata senectus. hinc erūpit indignatio poetæ. Calidumque trientem: genus est uasis Potorii. Martialis. Cum potes amethistinos

Omnia nōaria uellat

Obstip⁹

Tori

Fauces

Surrentina

Tria uini

Austerū

Dulce

Lene

Mephitis

H

e

b

Tries, g. trientes: & nigro madeas opimiano. Item genus mummi. Iuuenalis. Quem porrigat ore trientem. Pulmē uasis po-
torii taria: pulmentarioꝝ appellatione omnia ciborum genera minutissima intelligimus a pulte denomiata ut scribit Plinius. Horatius. Tu pulmentaria quære sudado. Seruius quoq; in bucolicis dicit Testilem esse no-
nummi snē mulieris rustica: quæ messoribus æstu fatigatis diuersa genera herbarū cōtundens pulmentarium iis pa-
Pulmētū rat. Hinc tuba: cōsuetudo fuit maioris ætatis ut funera ad tubā efferētur. Virg. It. celo clamorq; uix: clāgor

Handwritten marginal notes in the left margin, including phrases like 'ad hoc', 'in lectis', 'ut Celsus', and 'ut scribit Plinius'.

q; tubarū: Mioris uero ad tibias. ut Stat. de Archemoro. Tibia cui tenoros solitū deducere manes. Id quo-
q; seruātū fuisse in funere eius corni q; Tiberiū: deīde Germanicū & Drusū cæsares nomiātim salutabat: Pli-
ostēdit cū ait. Cōstratū lectū sup æthiopū duorū humeros præcedēte tibicene: & coronis oīum generū ad ro-
gum usq;. Beatus: qui beatus existimabat & diues. Alto lecto: nobili & diuite. inuidiose hoc dicit: nam
in lectis funera deferebātur. Suetonius loquēs de funere cæsaris. Lectū pro rostris i forꝝ magistratus & ho-
noribus functi detulerunt. Lutatus: Perfusus. a luto deriuatū. Crassis amomis: i iudiā tempore suoꝝ hoc di-
cit: quibus corpora mortuorū aromatibus perūcta sepeliebant: Persius alibi. Vernæ ossa inodora dabit Pli-
nius loquens de unguentibus sic ait. Honosq; iis ad defunctos pertinere cœpit. Amomis: unguentis ex
amomo. nā iter unguenta acutiora fiunt costo: amomo: quæ maxime nares seriant: crassiora mira iuauioraq;
Medicinæ autē utiliora croco: acerrima per se amomo. Hoc & capitis dolores facit. Amomū genus fruticis
Palmi altitudine: cuius uua in usu est indica. Laudatur q; maxime punici mali foliis simile nec rugosis? colo-
re rufo: nascitur in armenia parte: que uocatur Ocene & in Media: & in Ponto.

BAR:FON. Inspice in cōtinentiā desidis delicatūq; uiri carpit: qui cū paucorū dieꝝ abstinentia sanari possit
contra medici præcepta balneo ac uino utens in grauiorē morbū recedit. unde mors tandē consequit. Inspi-
ce autē ab ægrotante ad medicū dī: Nescio quid uel ægroti parꝝ quid morbi esse dicentis uel medici potius
uerba sūt ignorare se quid inspiciat asserentis. Trepidat mihi pectus: notæ aduersæ ualitudinis future sūt:
ut Celsus ē lib. ii. refert: si dolor præcordiorū ē: aut totius pectoris: aut si spiritus grauior est. Postq; tertia cō-
positas uidit uox currere uenas: Medicinæ Persius nō ingnarus ea pfecto ponit q; ueteres medici obserua-
ueret: Celso. n. auctore lib. tertio: ubi corp' ægrotare incipit quis unā fibris accissionē secuta integritas est: ta-
mē qa tertia timeri potest expectandus est dies tertius: & ubi accessionis tēpus præteriit cibus dandus est
sed exiguus: quia quartana quoq; timeri potest: Hic autē die tertia cum uideret febris non reuertisse: tāquam
omni periculo liberatus ad pristinū uictū & incontinentiam rediit: Modice sitiente. Cui ad sūmum librum
parꝝ desit. Lenia surrentina Tiberius cæsar. ut scribit. xiiii. lib. Pli. cōsensisse dicebat medicos ut nobilitatem
surrentino uino darent. Surrentini at mōtes & cāpania uicini massicis gauranisq; collibus sūt. Heus bōe tu
palles. Medici uerba sunt ne se lauet: ne ue largius uino utatur: quoniā pelleat. Nihil est. ualitudinem æger
dissimulat: quo possit solitæ incontinentiæ indulgere. Videas tamē. Admonet medicus quamuis a morbo
liberatus sibi ipsi uideatur: caueat tamen quoniam cutis eius tacite itumescat. At tu deterius palles: medico
cōuiciatur præmonens ne sibi tanquam custos & tutor sit. Perge tacebo. Nullum se ulterius uerbū facturū
promittit medicus. Turgidus hic. Ex persona sua poeta loquitur: ostendens hūc tandem ob incontinentiā
interiisse. Gutturē sulphureas lēte exhalate mephites. Ructus & exhalatio crudi stomachi signa sūt. Mephi-
tis autem cum terræ putor sit exaquis maxime sulphuratis atq; etiā corruptis proueniens: per translationē
ad grauem ructationis odorem rettulit. Calidumq; trientem. Et si triens est tertia assis pars: pro calice ta-
men hoc loco ponitur: qui tertiam sextarii partem continet. Callidū uero dixit uel quia tandiu calicem
manibus potando ante tremorem aduentantis febris tenuerit: ut eum calefecerit. In quo summa arte lon-
gam eius potationem incontinentiamq; repræhendit: Vel ad calidā potionē rettulit. Iuue. Quādo uocatus
adest calidæ gelidæq; minister. Hinc tuba funera ad tubam efferēbant. Virg. de Pallāte. It celo clamor que
uirū clangorq; tubarū. Beatus alto compositus lecto crassiq; lutatus amomis Beatus ut scribit Pli. ho-
minem etiā in monte luxuria fecit adhibens urendis defōctis pretiosa aromata: quæ deorū sacris conuenie-
bant. Lutatū autem pro oblito & unguentario ponit. Cadauera enim uariis aromatib' condiebant: amomo
præsertim: cuius uua in uite per simili labruca in india nascit: frutice uenenofo: palmi altitudine. Oritur &
in armenia & in siria & in media & in ponto.

Quirites

IOAN. BRI. In portā rigidos calces extēdit: fune-
ra. n. pedibus præcedentibus efferunt. Hesterni
quirites. i. liberti q; pridie mortē domini libertatē
accepere. Quirites: romāi. Cures enim urbs quō-
dam fuit sabinorū isignis nūc aut: ut scribit Strabo
uiculus: ex qua acciti. T. Tatius & Numa pompili'
Romæ quādoq; regnantes. Hinc quirites appel-
lare solent Romanos: q; orationem habēt ad popu-
lū. Capite induto: accepto pileo: quod raso capi-
te iduebant cū liberi fierēt: nā serui cū manu mitte-
bant in tēplo. Feroniæ: quæ libertorū dea perhibe-
bat: raso capite pileum accipiebant: cuius rei Plau-
tus in amphitriōe mentionē facit. Quod utinā ille
faxit iuppiter: & ego odie raso capite caluus capia

Feronia

In portam rigidos calces extendit: at illū
Hesterni capite induto subiere quirites
Tāge miser uenas: & pone in pectore dextrā
Nil calet: hic sūmosque pedes attinge: māusq;
Non frigent: uisa est si forte pecunia: siue
Candida uicini subrisit molle puella:
Cor tibi rite salit positū est argente catino
Durum olus: & populi cribro decussa farina
Tenemus fauces tenero latet ulcus in ore
Putre quod haud deceat plæbeia radere beta

Handwritten marginal notes at the bottom of the page, including phrases like 'ad hoc', 'in lectis', and 'ut Celsus'.

Alges cū excussit mēbris timor albus aristas
Nunc face suppositas feruescit sanguis: & ira
Scintillant oculi: dicisque facisque quod ipse
Non sani esse hominis: nō sāus iuret hōrestes
Satyra quarta.

Alges q. se p. frigid.

pileū. Pli. loquēs de Cornelio cina: pileū libtatis eē
signū idicauit cū ait. Vocatisq; ad pileū seruis aduer
sarios uicit. Tange miser uenas: inuehit i eos qui
ocio & desidia cōsulētes languorē præ se ferunt:
& tamē supantib⁹ aī cupiditatibus ratioē cōtineri
nō possūt quin ita ferāt: ut iis uihil i sanis habea
tur. Tales igit poeta deridet: docens nihil hoi mise
ri us q̄ aī uirilī laborā: itaq; iducit hōiem agrotū

qui medicū de ualitudine cōsulat. Miser nominatiu⁹ est. i. ipse æger miser: subaudi ait. Nil calet hic p̄nuntia
tue legēdū est uerba sūt medici negātis eū calere. Nō friget: uerba medici ostēdētis nullum profus esse si
gnū ægritudinis. Vifa pecūia: hic ostēdit hōis auaritiā. i. si aliqua spes ostētata fuerit puellæ: uel pecuniæ ha
bendæ tibi q̄ infirmitatē fateris: statim in eā prorūpes lætitiā: ut nō æger sed sanus agnoscere. Subrisit molle
pro molliter: tāqua tibi obsecutura. Puella tūcini: hic ardorē libidinis demōstrat: hæc dicūt ex persona poe
tæ sublanantis. Cor tibi rite salit. s. pre nimia lætitia. uerba poetæ irridētis. Positū ē argente catino: deest
si: ut sit sēsus: si huic q̄ iā morbo liberat⁹ uidet cibos populares apposueris: rursus morbo teneri se dicet. Per
qd ostendit q̄ turpe sit hōiem esse tantæ uecordiæ: ut ratiois iperū fugiat: & appetitui obtēperet. Duore
olus olera dicūt quæ in orto nascunt: ab alēdo. inter olera Celsus cōnumerat et rapas. Catino: uas ē escatiū:
Cribro: instrumentū est quo farina decutit & purgat: ex setis equinis fieri cōsueuit: id ēt apud natiōes orien
tales ex serico conficit. Populi. q. d. quo utunt plæbei & pauperes. Tētemus fauces: subaudi si medicus di
cet. Tenero latet ulcus in ore: uerba ægroti: possūt et esse poetæ irridētis eius amentia q̄ ira aī affectibus obtē
perat: ut modo sanitatē mō ualitudinē corporis præ se ferat. Radere: tāgere. Plæbea: qua pauperes uescūt.

Alges: legendū est i se cūda p̄sona nō in tertia: qd indicat sequētia Dicisq; facisq;. *Alges*: febricitas quidē:
ut sit sēsus: morbo quidē acri uexaberis: sed ratiois oblitus ita i irā oblata leni occasiōe effuderis: ut delirus es
se uideare. Tremor albus: febris. ab eo qd præcedit id qd sequitur. nā febrē sequit tremor. Albus: pallid⁹ ut
supra Atq; albo uētre lauat. Aristas: metaphoricos pilos. nā aristæ pprie sunt Aculei spicæ: dicte qd cito
rescāt. Face supposita: materia iracōdiæ. Scintillant oculi: expressio irati. Dicisq; facisq; qd ipse non sani e.
h. n. i. o. ordo est. dicis & facis qd ipse Orestes: nō sanus iuret esse hōis nō sani. Ipse: emphasis. i. qui ratione
profus caret. Orestes: Agamemnonis mycenæ regis filius fuit & Clytemnestra: qui cū patrē a bello ilia
co reuersus ab Aegisto adultero & Clytēnestra itēfectū cognouisset: seq; ab eisde in mortē uocari: capta op
portuitate Aegisthū & matrē necant: Cuius partidii Areopagitæ: iudiciū subire coactus uariatatis ut scribit
Cicero in oratiōe pro Milone sentētiis absolutus fuit Ceteræ cōscientia gestorū exagitatus in insaniā & furias
uersus uidere sibi uidebat matrē se ardētibus facibus & serpētib⁹ atris insequentē. Vnde Virg. / Armata faci
bus matrē & serpentibus atris. Cū fugit: ultricesq; sedēt in limie diræ: Pacuuius orestē inducit mōitu Pylar
dis ut furias uitatet Apollinis templum ingressum: & cum iudæ exire uellet ei furias occurrisse: ad quod re
spexit Virg. Ultricesq; sedent in limine diræ. nota est historia.

BARTOLOMEVS FONCTIVS. In portam rigidos calces extendit: cadauera anterioribus pedibus
efferuntur ut interitus ortui contrarius demonstratur. Hesterni quirites: hesternā die morte domini libe
ratis: & quiritum ius adepti. Capite induto pileato: nam libertatis iditium pilei gestamen erat. Tāge miser
uenas: ab infirmitate corporis unde propter ægroti incontinentiam mors tādem hominis secuta est ad æ
gritudinem animi transit: qua animus demersus in uitiis moritur: medicum uero inducit adolescentis aua
ritiam: libidinem: gulositatem: iracūdiām: obque uitia insaniat reprehendētē. Nil calet hic: nullum in te fe
bricitantis calorem sentio. Non frigent: nullum aduentantis febris indicium uideo. solet enim frigus febrī
præcedere: ac tunc extremæ partes prius & frigere incipiunt. Vifa est si forte pecunia: tuū iquid morbum co
gnoui. Ipso enim sano corpore es: mente uero non bene uales: nam & auaritia & libidine æstuas. Positum
est argente catino durum olus: hec perinde accipienda sūt ac si adolescens uiles dapes repudiasset: seque ap
petitum non habere dixisset quod ex eo medicus dicit accidere: quoniam cibos uiles fastidiret. Algēte ca
tino: uel quia ferculum i catino refrigeratum esset: uel quod melius est ad saporem rettulit. Catino enim qd
non lauti ferculi erat attribuit. Et populi cribro de cussa farina. Plebei ac tenues non ex molli siligiē Facto
sed pane secundario utebantur: qui enim pauperes sunt: rarioribus cribris utūtur: quo plus panis & fursuris
minus conficiat. Cribrorum autem genera plura sunt galliæ enim auctore Pli. setis equorum inuenere.

Hispania lino excussoria & polinaria: ægyptus e papyro atq; iūco: farinam uero a farī denominatam no
mine ipso apparet. Tenero latet ulcus in ore: gulositatem eius ostendit: quæ nō nisi lautis cibus expleri pos
sit: uulcus uero causa est & testā intra cutem malignitas: *Alges* cum metu pecuniarum uel libidinis affice
ris tūc frigescis. Timor alb⁹: pallidus ab effectu. timor enim pallorem introducit cū ab exterioribus partib⁹
ad præcordia sanguis recurrat. Aristas: pilos qui in humano corpore uelut aristæ in grano sunt arista enim
ut acus tenuis longa eminet e gluma: atq; ut Varro. i. de re risti. li. placet: dicta est: quod arescit prima granū
gerēdo: Excussit uero quasi excutiendo erexit: ut steterūtq; comæ & uox faucibus hæsit apud Vir. Nunc fa
ce supposita feruescit sanguis: adolescentem irritatum. atq; ira commotū significat. Dicisq; facisq; eū quoq;
ob superiora uitia insanire ostendit.

Olera
Catinus cribro
appellatur dicitur
nam quod dicitur
appellatur dicitur
nam quod dicitur
appellatur dicitur
nam quod dicitur
appellatur dicitur
nam quod dicitur

Cribro. farina uide
g. plura

Rem populi tractas: reprehensus hac Satyra eos: qui aliena uitia sollerti diligetia perspiciunt & no-
 tat Domitii Nerōis pditissimis offēs morib: eū i primis acerbitate satyrica infectat q̄ uixdū pue
 ritia egressus decrepto p Agrippiæ matris Scelus Britanico post mortē Claudii iperiu occupauit
 cū p atate & reg iperitiā qd agēdū qd ue dicēdū eēt ignoraret: sed oia sibi alterius cōsilio admini-
 strāda eēt. Nā ut scribit Corneli°. Illud i urbe iactabat quēadmodū princeps uix decē & septē ānos egressus
 suscipere eā molē aut ppulsare posset: qd subsidiū i

Satyra quarta

eo q a scēmia regetet (Nā matri summa oium regē
 auctore Trāglo publicæ priuatarumq̄ pmisit (nū
 prālia quoq̄ & oppugnationes urbiū: & cetera per
 belli magistros administrari posset alii inquirebat
 hinc igit exclamat. hinc excā descendit: Et ne i principē
 cuius tēporibus floruit poeta: ferri uideat: Socrate
 inducit: qui Alcibiadē Atheniēsū discipulū suū re-
 prehēdat. Hoc ego excogitauit: qd qdem uero ue-
 rius est. Alii uero astutiā poetæ & tēpora qbus flo-
 ruit: nō considerantes hunc locū generaliter erro-
 manifesto accipiunt. Rē populi tractas: iperiu ro-
 manū suscipis regēdū: cū interrogatiōe & inrepa-
 tione legēda sunt: Barbatū hoc crede magistrum:

Em populi tractas: barbatū hoc crede ma-
 Dicere: sorbitio tollit quē dīra citutæ (gistrū
 Quo fretus: dic hoc magni pupille pericli.
 Scilicet ingeniū. & rerum prudentia uelox
 Ante pilos uenit: dicenda tacendaque calles
 Ergo ubi commota feruet plæbecula bile
 Fert animus calidæ fecisse silentia turbæ
 Maiestate manus: qd deide loquere: quirites
 Hoc puta nō iustū ē: illud male rectius istud

hac statim poeta subiecit. ne suspectus esset Neroni tanq̄ eū notaret: Sensus est igit. Alcibiade q̄ dicunt i cor-
 rectionē mox tuor̄ a Socrate dici credito. Barbatū magistrū: Socrate: quo magistro usus est Alcibiades a/
 quo etiā dilectus: sed ita tamē: ut Plato scribat in symposito suo Alcibiadē cōmemorātē se pernoctasse cū So-
 crate: nec aliter ab eo surrexisse ac filius a parētē debuerit. hic priā atate ab Atheniensibus dux electus cū Ni-
 tia & Lamaco aduersus Siculos bellū gessit: sed ad reatū uocat⁹ q̄ sacra Cereris nullo magis q̄ silētio solēnia
 enunciasset: siue cōsciētā siue indignationē rei nō ferens tacitus in exiliū æolidē pfectus est: De hoc Aemi-
 lius: Plutarchus & Trogus. Cicuta: cicuta uenenū ē publica Atheniēsū pœna iussa. Semē habet noxiū: ei
 & foliis refrigeratoria uis est: quæ si enecat: incipiūt algere ab extremitatibus corporis. Remediū est prius q̄
 perueniat ad uitalia uini natura excalearia: sed in uio pota irremediabilis existimat. Tollit perimit. So-
 crates Atheniēs philosopher clarissimus filius Sophronisci marmorarij: & Phanaretæ obstetricis: primus
 fuit qui philosophiā moralē: ut ait Cicero euocauit e celo: coegitq̄ de uita: & morib⁹ rebusq̄ bonis & malis
 q̄rere cū ante illū philosophi oēs reb⁹ physicis pscrutadis operā tantūmodo ipēderēt. Sed cū hic nonnunquā
 Anytum Atheniēsē uix locupletē. & factiosū rideret ob eius iēptias: Aristophanes comicus doctus quidē:
 sed hō pax pbus accepta grādi pecunia ab Anyto: cōtra Socrate cōmēdiā scripsit: cuius titulus ē. Nephile. i.
 nebulæ: que quidē iter cæteras criminationes illud cōfinxit: ab eo nebulas coli: & Atheniēsū religiōes detra-
 ctari & præter hæc iuuenū mētes sicibuere: ut parētibus manus inferre pie & officiose posset: q̄ res: accusanti-
 bus Anito Licōe & Melito: ut Plato i Apologia p socrate scribit cū uniuersū populū in Socrate cōcitasset: fu-
 rore quodā & ira morte dānatus ē. de hoc Diuus Augustinus: Valerius: Solinus: Laertius: Diogenes: Hora-
 Pythagorā: anytiq̄ reū doctūq̄ Platona. Quo fretus: qua re: qua uirtute cōfusus. Illud respexit: quia Agrip-
 pinæ matris: Senecæ & Buri consiliis oia primis iperij diebus administrasset. Dic hoc magni pupille periclis
 interrogatio est contumeliæ & reprehensionis plena: Pupille pericli: Alcibiades atheniēs Clinia filius fu-
 it: quo ut Probus Aemeli⁹ ē auctor nihil excellentius fuit: uel in uitiis uel in uirtutibus. Imperator fuit sū-
 mus & mari & terra: Disertus: ut Nemo ei dicēdo resistere posset: Eius post iteritū patris: Periclē & Arip-
 hōne tutores fuisse relictos scribit Plutarchus: uiros ea tēpestate præclaros: & magna cū Clinia ppinquitate cō-
 iūctos: Periclē at Alcibiadis patrū fuisse scribit Trogus Pom. Aemilius uero uiticū. Magni picli: nouies
 enī hostes supauit. Inter cætera egregia opa nono mēse. Sāios Ionū primos & potētissimos deuicit: urbis me-
 nia deiecit. Hinc ortus ē Pythagoras: nō at ex Samo q̄ Zazyntho & Dulychio pxiā ē. Pupille: alludit ad histo-
 ria. Nā Neronē. Poppea: ut scribit Tacitus cū sibi matrimoniū & diffidiū Octauia Incolumi Agrippia haud
 speraret: crebris criminationibus aliquando p facetias icusabat principē: & pupillū uocabat: q̄ iussis alienis ob-
 noxius nō mō iperij: sed libertatis et idigeret. Hoc me iuenisse glorior: ut multa alia i toto ope. Scilicet inge-
 niū: hæc decē carmina seqntia cū ironia legēda sūt. Scilicet: cū ironia dī. ut alibi: Scilicet hæc populo. Teren-
 Id populus curat scilicet: Velos: qa ante legitimū tēpus iperiu occupauit. Ante pilos: ante pubertatē. nam
 ut recitauimus ex sententia Taciti Vix septemdecim natus annos Nero imperium accepit: Ergo ubi cōmo-
 ta: Sensus est: Ergo cum ea prudentia sis: non mirū est si plæbem in seditionē concitatam grauitate manus
 coercere sis: quasi dicat principi non satis esse posse imperari: nisi eum comitetur sapiētia. Feruet: æstuat se-
 ditionibus. Fert animus: id est dat. Maiestate: grauitate. Nam manu sublata sæpe silentium inducit a su-
 perioribus. Quid deinde loquere? Illud docet denique necessarium esse principem esse sapiētē & regē peri-
 tum. Vnde Plato solebat appellare eas respublicas felices. quibus contigisset habere principes sapientes. Re-
 spexit autem poeta ad id quod in urbe a senioribus dicebatur. Neronem primū ex iis qui regē potiri essent
 alienæ facundiæ eguisse. Nam ei Seneca orationes componebat: cum alii imperatores ante Neronem summa

Handwritten note: ut per legationem

Handwritten note: ut per legationem

Handwritten note: ut per legationem

Handwritten note: ut per legationem

Large handwritten note at the bottom of the page, likely a commentary or correction.

fuisse facundia & eloquentia. Quirites: hinc innuit poeta: quod nos iam diximus Neronem a se repræhendi cum iam satyrico more atheniēsis ommissis ad romāos cōuertat. Hoc iustū puto: non illud male: oratorie agit: ea pte generis deliberatiui utit: quæ suasio dicit. Rectius illud: magnæ prudētiæ est ex multis quæ iusta & recta esse videntur: quod optimū cognoscere.

BARTOLOMEVS FONCIVS.

Em populi tractas. Adolescentē ābitiosū repræhēdit: q̄ cū libidinosus & mollis eēt: introrsū turpis & pelle decorus. r. p. gubernare ante maturos annos studeret. Barbatū magistrū. barbati pro studio viris & philosophis capiūt. Iuue. Barbatos licet admoneas mille inde magiōs: Sorbitio tollit quē dira cicutæ. Socrates Atheniensis philosophus Sophoronisci & Phaneretæ filius accusante. Anyto capitis dānatus sorbitionē cicutæ hausit quæ: ut Pli. vi. & xx. lib. refert. uenenum est publica athenensium pœna inuisa qd' & Iuue. de athenis ostēdit. Nil præter gelidas ausæ cōferi cicutas. Est uero cicutā herba caule uiridi altiore sæpe binis cubitis in cacuminibusq; ramoso: foliis coriandri tenuioribus: graui odora

tu: semine aniso crassiore: radice concaua nullius usus: nā femini tantū & foliis refrigeratoria est uis: Magni pupille pericli: Alcibiades: ut Plu. afferit arcto gradu p̄pinqtatis pericli cōiūctus erat: sub cuius tutela mortuo Clinia patre fuit. Scilicet ingeniū: scilicet cū derisū p̄nunciandū est. Ostēdit. n. rex agenda: scientia āte āno: maturitatē non accedere: Velox: quæ profecto uelox esset si tibi inueni inesset Prudentia. n. longo tēpore interuallo plurimæ rex usu & experientia gignitur. Ergo ubi cōmota: quando populum cōmotū atq; iratum inspicias oratione tua sedare cupies: Maiestate māus: manu ānuimus cū populo significamus ut si leat atq; orare uolentes audiat. Quirites: & si quēdā ueluti Socratem Atheniēsem ad Alcibiadē loquentem induxit tamen cū de romanorū iuuenū ambitione libidine mollitiēq; loquat iure quirites pro Atheniēsiō noiauit. Hoc puta: Prisciano auctore xv. lib. puta legendū est qd' quidē aduerbiū esse uolūt: atq; ideo. a. Persi um corripuisse: cum ita & puta corripiantur.

IOANNES BRITANNICVS.

Scis etenim iustum gemina suspendere lance

Ancipitis libræ uerum discernis ubi inter

Curua subit: uel cum fallit pede regula uaro

Et potis es nigrū uitio præfigere thita

Quin tu igitur sūma nequicquā pelle decorus

Ante diem blando caudam iactare popello

Definis anticyras melior sorbere meracas

Quo tibi sūma boni est: uncta uixisse patella

Semper: & assiduo curata cuticula sole.

Scis etenim iustū. g. s. l. p̄seuerat i ironia. Sēsus. n. est Nō mix qd' ē si bonū a malo discerni noris cū ea quæ ambigui iudicii sūt ita p̄sitare & tecū cognoscere didiceris: ut nihil te decipere possit. Metaphora sūpta a libripēde: q̄ pōderosissima quæq; examine bilancis cognoscit. Ancipitis libræ: ambigua. ut nescias i quā partē magis decurrat: ex quo libripēdis sollertia depræhendit: cū ex re ambigua & incerta rectū iudiciū sumat. Rectū discernis tibi iter curua subit cognoscis inquit qd' rectū sit: & qd' contrariū perstat i metaphora. æmulatio. ē horatiana. Scilicet ut possē curuo dignoscere rectū: Curua opponunt rectis. Regula. i. hasta libræ. Pede uaro. i. lingua flexa & recurua: Lingua enim siue examen bilancis tāquā pes ē in libra: quo fit plærūq; ut cū lingua bilancis torta sit & eā sequamur in rex p̄satione decipiamur: per quod ostēdit Persius eū magni ingenii & prudētiæ esse: q̄ falsa admixta ueris nouis discernere. Et potis es. n. u. p. th. id est tāte prudētiæ es & cōsiliū: ut recto iudicio possis noxios p̄meritis dānāi.

Vitio: homini uitioso. Thita nigrū: hoc est mortiferum. nam mortis erat signū thita per quod significatur thanatos. i. mors. Cum enim iudices de alicuius capite sententiam laturi essent: uniuersi in cistam tabulas sive mul coniciebant suas: easque isculptas litteras habētes absolutionis: condemnationis: & ampliacionis: thita condemnationis signū erat: quod ostēdit Martialis. Nosti mortificerum prætoris castrice signū. Est operæ pretium discernere thita nouum. Absolutionis auctore A sconiō capa littera: per quam litterā aliqui interpretatur calō. i. bonū. Ampliacionis. n. l. quod significat non linquere. Quin tu igitur sūma. attende fremitū & indignationem poetæ. Sensus est cur igitur tu qui per atatem immaturam & rerum imperitiā ignoras quid agendū quidue dicendū sit: summam imperii romani non deponis? Quin: uox est increpantis: ut Virgilius tu aliquid saltem potius quorum indiget usus. coniungiturque semper cum indicatiuo. Summa pelle decorus speciosus ueste triumphali ad historiam respexit: nam ut Cornelius Tacitus scribit: decretū fuit Claudio Cæsare adulationibus senatus cedente: ut uicesimo atatis anno consulatū Nero iniret: atque interim de signatus proconsulare imperium extra urbem haberet: ac princeps iuuetutis appellaretur. Itaque ludicro circensium quod acquirendis uulgi studiis edebatur Britannicus i prætexta. Nero triumphali in ueste tras uesti sunt: ut spectaret populus hunc decore imperatorio: illum pueri habitu. Occupato igit imperio apud senatum hoc celebratum est in assentationem Nerouis: ut ei supplicationes decernerentur: & diebus supplicationū triumphali ueste indutus per urbem ueheretur. Ergo sūma pelle id est ueste triūphali & decoro imperatorio: æmulatio ē Horatii: Introrsum turpem: speciosum pelle decora. Nequicquam frustra. Virgilius: sed quid ego hæc autem nequicquam i grata reuoluo? alias autem non. ut alibi Persius. Nequicquam sūdo suspiret nummus in imo. Ante diem: ante tempus & atatem maturam. Iactare caudam: ostentatione decoris imperatorii fauorem & gratiam populi quærere: tractū est a canibus qui blandientes caudā mouent.

Anticyras: heleborum quo hominis insania & mali humores emendantur: & ad ingeniū acuendū ualet ut supra diximus. samebatur autem tutissime in anticyra: quo ut scribit Pli. Liuius Drusus nauigauit: cum

Thita nigrum,

Quin

Nequicquam

Anticyra

comitali morbo laborare: sumptoque heleboro liberatus est. Horatius: Nescio an antycira ratio illis destitit omnem. Antycira autem insula quae olim ciparissus dicebat: ut scribit Pausanias: sed mutato nomine antycira ab Anticyro Herculis socio appellata est. Meracas: simplices & puras: nullo temperamento admixtas a me ro quod antiqui solum dixerunt Imitatio est Horatii. Expulit heleboro morbum bilemque meraco. Quo tibi summa boni? Eum tantum abesse ostendit a uera uirtutum cognitione: & recta rerum publicarum administratione. ut interrogatus quod summum in humanis putet bonum: uoluptatem respondeat. Quo tibi summa boni: interrogatio contumeliae plena: quae quidem eo tendit: ut eum arguat uirtutem penitus ignorare.

Quo tibi summa boni: quod est summum bonum tibi in quo putas summum bonum consistere. quaestio subtilis & a philosophis multum disputata. Vincta uixisse patella: responsio eum indignum esse arguit quae publica negocia curet cum praetermissa. Virtutis mentione laute uiuere summum bonum appellet. Quae sententia Epicureis probatur. Vincta patella: cibis luxuriosis & delicatis: Semper: continuationem significat. Assiduo curata cuticula sole: suorum temporum mores notat: nam antiqui & praecipue imbecilles stomacho ante cibum exercebantur: eam exercitationem: ut Celsus scribit recte sequebatur modo unctio uel in sole uel ad ignem: modo balneum. Descendebant enim in solium: tum multo oleo ungebantur: leniterque perfricabantur. unde Horatius. Vngor oliuo. & Persius infra. At si unctus cesses & figas in cute solem. Iuuenalis. Vestra bibit uernum contracta cuticula solem. Curata: mollitiem muliebrem notat in uiris.

BAR. FON. Scis etenim iustum: A trutina translatio cum aliquid perpenditur: facta est. Rectum discernis nostri etiam rectum ab intorto dignoscere: quod a fabris & architectis assumptum est. Et potis es nigrum uitio praefigere theta: & tantum auctoritate ac eloquentia uales: ut possis populo ac iudicibus persuadere aliquem ut uitiosum interimant Nigrum theta Tau T & theta graecorum litterae sunt: sed Tau absolutionis signum & salutaris nota est: ut in ezechiele legitur. Et signa Tau super frontes uirorum gementium. Theta uero damnationis & mortis: Mart. Nosti mortiferum quatuor castrice signum. Est opere praecium discere theta nouum. Quin igitur: cuncta a me superius narrata sunt facere nequeas: & extrinsecus comptus atque decorus: intrinsecus uero turpis & malus sis: cur non re publica gubernare ante maturum tempus desistis? Caudam iactare. Blandiri & adulari quod a canibus tractum est. Blado popello. Vel populo quod semper ditioribus & potentioribus blanditur. uel cui ebladiendum sit in suffragiis & magistratibus demandandis. Anticyras melior sorbere meracas. Aptiores helebori puris: & simplicibus potionibus insaniam tuam purgare: quae per summam ambitionem ante tempus temeritati populi te subiicere: Antycira uero pro helleboro posuit quoniam in antycira maxime sumeret. Heleborum enim. ut Strabo uolumine ix. scribit: quis in multis nascatur locis: tamen circa urbem antyciram in phocide optime preparatur: quo frequentes olim aduenae purgationis causa nauigabant. Hora. nauiget antycira. Quae tibi summa boni? Interrogat qua in re summum suum bonum reponat. Vincta uixisse patella putat sine lauto paratu uiuere: corpusque bene curare summum hominis bonum esse. Atque haec perinde ac si adolescens ita dixisset: ponit.

IOANNES BRITANNICVS: Expectata: distinguere: ut sit sensus. certe si uolueris expectare & animi audire: inuenies eam non aliter interrogatam respondere: ex quo ostendit eum non minus insanum esse quam anum decrepitanum. anum enim est delirare. Haec anus: satis lepide fingit poeta anum transire. In nunc cum indignatione & irrisione pronuncianda. sensus est. gloriare nunc te uirum esse nobilem & prudentem: cum in uoluptatem summum bonum commiseras: sicque philosophice poeta declarat generis nobilitatem homini sapientiam non ingerere.

Dinomaches ego sum: callide poeta reprehensionem conuertit in Alcibiadem: ne in principem inuehi uideatur. nam ad historiam alludit. Alcibiades enim genus patrum ut scribit Plutarchus ab Aiace: matrem uero ab Almeonide quem ex Dinomacha genitum aiunt: originem traxisse ferunt. Ait igitur poeta: dic nunc te esse nobilem: quia inter maiores tuos Dinomacha connumeratur. Dinomachus autem interpretatur fortis in pugna. Dinos. n. graece: fortis latine. machi uero pugna. Sicque subsannat Neronem: eius amentiam arguens qui in maiorum nobilitate afferebatur: cum a Caesaribus genus suum duceret. Suffla. Gloriare: intumesce: afferre tua nobilitate. & animi prestantia. Sum Candidus. Sum pulcher. Hoc ad animum retulit. i. Sapiens sum animi. Hoc enim gloriatur. Esto. Concedo quidem te nobilem & prudentem esse: sed ita ut Baucis sapientia te non sit inferior: cum ita respondeas. Pannutia: proprium est anibus pannutias esse. Unde Terentius in andria. Suffarcinatam Cantaram. Baucis: ad eam alludit: de qua Ouidius in metamorphosi. Cum bene discincto cantauerit ocyma uernae Vetulae Paupes Inopia coactae ad res uiles uendendas se commiserunt: ut eo questu uiuant: Baucis ergo inducit pro omni uetula uedente herbas odoratas in foro olitorio. Cum bene cantauerit. Idest elata uoce uendiderit. nam cantare est alta uoce loqui: Vt alibi. Me moueat quippe & cantet si nanfragus. Ocyma. Ocymum: herba est odorata hortensis: dicta ab ocys: quod est cito: nam celeriter crescit: id grauius Crypsippus increpuit inutile esse dicens stomacho: Urinae: oculorum quoque claritati. Praeterea insaniam facere: & Letargicos & iocinoris uitia: ideoque capras id aspernari: quidam adiciunt tritum si operiatur lapide: scorpionem gignere. Commanducatum & in sole positum: uermes afferre. Alii uero: si eo die feriat

Expectata haud aliud respondeat hec an. i. nunc
Dinomaches ego sum: suffla: dum candidus: esto
Dum ne deterius sapiat pannutia baucis:
Cum bene discincto cantauerit ocyma uernae.
Ut nemo in sese tentet descendere nemo
Sed praecedenti spectatur mantica tergo

quod nescit se quod nescit
vixisse laborare per
und in hunc finem
bonitatem uolens
si uixisse laborare

prope
nunc nunc quod quod
in sum prope
und in uixisse et
und in prope
prope prope prope
prope prope prope
prope prope prope
prope prope prope

dinomaches

Ocymum

Antycira

quispiam a scorpione: qui ederet ocymum: sanari nō posse. Ocymum etiam genus pabuli similiter a græco
uerbo ocys quod ualet cito: Hoc amplius (ut scribit Varro) dictum ocymum quod citat aluū bubus: & ideo
iis datur ut purgentur. Vernæ. Appellarunt Antiqui uernas ex ancillis Romanorum cuiū uere natos: qđ Vernæ
tempus anni maxime naturalis focturæ est. Discincto: intemperanti: dissoluto: Alibi Persius. Nō pudet ad
morem discincti uiuere nactæ. Martialis: uernaculorum dicta. Horati: uernasque procaces posco libatis da
pibus. Ut nemo in se se tentet descendere nemo. Haftenus in neronem inuectus ē: Nunc uero eos satyrica
indignatione infectatur: qui in alios dicere & aliena uitia cognoscere gaudent: cum de seipſiis nihil quærāt
In eos ita insurgit Horatius. Cum tua peruideas oculis mala lippus i uictis. Cur in amicorum uitis tā cer
nis acutū. Quam Aquilia aut Serpens epidaurius? Ut nemo. Eclipsis Subaudis dignumne putas: Vel un
de est: aut aliquid tale non interrogantis est: sed irascentis & admittantis. In se se tenet descendere. Ad uitia
sua pnoscendā. Sed præcedenti aspectatur mantica tergo. Hoc aut sumptū ē: Auctore Acron ex Aesopo
Fabulatore qui unumquenque scribit duos sacculos plenos uitis secum ferre: & in eo qui ante pectus pē
det aliena uitia esse: in eo uero qui a tergo nostra Ex quo euenit: ut nostra non uideamus: sed q sequat con
spiciat: Vnde Horatius. Dixerit insanum qui me totidem audiet: atque Respicere ignoto discet pendentia
tergo: Hinc igitur indignatur Poetæ: neminem esse qui uitia sua cognoscat: sed aliena semper culpet. Mantica
ca: sacculus scorteus ad sarcinulas ferendas accommodatus: Lucilius. Mantica canterii costas grauitate preme
bat. Horatius. Mantica cui lumbos onere ulceret: atque eques armos.

BAR. FON. Expecta. Indignatū discedentēq; iuuenem remoratur. I. nūc: Postq̄ eum admonuit: pretereun
tem aniculā nō aliter respōsurā fuisse: ei potestātē eundi facit. Dinomaches ego sum: subiratus Alcibiades:
quod eū socrates illi aniculæ comparit: se a Dinomache clarissima scemina multū ab anu illa dissimili gen
ducere: ac p̄pterea se nobilē eē magna cū indignatione p̄nunciat. A Dinomache uero maternū gen^o Alcibia
di. Plu. auctore fuit. Suffla separatim legendū ē: qđ a uentosoq; hominū cōsuetudine sūptū ē: qui buccas in
flare spiritūq; emittere supbientes solēt. Sū candidus: se quoq; a pulchritudinē cōmēdat. Esto cōcedat te ge
nerosū formosūq; esse dūmodo baucis iterrogata qua i re sēmū bonū eē existimet: deterius te nō respōdeat
q̄ illud i bonis tantū fortunæ ac corporis posuisti. Nō desunt q̄ aliter ordinēt I nūc. o alcibiades & extolle
ac iacta te: qđ & a Dinomache genus trahas & formosus sis. Baucis: Inopis atq; ignobilis sceminae nomen
est: quā pannutiā uilibus pānis idutā uocat. Discincto uernæ desidi ac luxurioso. Vernæ autē ex ancilla do
mi nostræ geniti serui sunt a uere denominati: quoniā id anni tēpus focturæ: ut ait Festus: maxime cōuenit

Gantauerit: uel alta & clara uoce: ut moris ē ollera p urbē uedētiū exclamarit: uel ut bene uēdat laudauerit
Horatius laudat uenales qui uult extrudere merces. Ocyma: Ocymū herba hortensis est quod cito nascat
dictū ut Varro scribit Ocys enim græce: cito latine significat. Discinctorum autem & mollium uirorum est:
eiusmodi bene olentes herbas manu gestare. Ut nemo in sese tentat descendere: nemo cum admiratione le
gendū est: meminē sua nitia reputare: cū aliena diligentius perscrutetur. In dictione autem nemo: cōdupli
catione utitur: ad maiorem admirationem affectusque sui expressionem in legentium animis imprimendam
Sed præcedenti spectatur mantica tergo. Sed aliorum semper uitia cernimus. Ab aesopo scribitur duas mā
ticas homines habere: unamque præ se: alteram post se ferre. Aliorum uitia in anteriorem immittimus: At
que ideo aliena facilius. cernimus. Nostra uero in posteriore mantica reponentes: ea inspicere negligimus.
Catullus: sed nō uidemus mantica quod i tergo est. Itē Horatius i sermonibus. Respicere ignoto discet pē
dentia tergo. Est autē mantica nummorum receptaculum: ut Aconius uerrinā refert: quæ tamen pro pera in
terdum Prophirione auctore ponitur.

Quæsieris nostin uestidi prædia: cuius
Diues arat curibus: q̄tū non miluus oberret
Hunc ais: hūc: diis iratis: genioque sinistro
Qui quadoque iugū ptula ad copita figit
Seniolarē ueteris metuens deradere limum
Ingemit hoc bene sit tūscatū cū sale mordens
Cepe: & faratam pueris paludentibus ollam
Pannosam fecem morientis sorbet aceti
At si unctus cesses: & figas in cute solem
Est prope te ignotus cubito qui tāgat & acre
Despuat i mores: penēque: arcanaque lumbi
Runcantē: populo marcentes pādere uuluas.

IOAN. BRI Quæsieris: nostin uestidi prædia.
Malitiā hominū exprimit: quibus sūma semper est
uoluptas alienos mores notare. Quæsieris. Sectū
dā personā pro tertia posuit. i. aliquis quæsierit for
te. Nostin? pro nosti ne. Vestidi, prædia. Vestidi
um posuit pro uiro diuite. Cuius: Interrogatio i
terrogati. Diues arat Curibus. Subaudi illius quī
uerba sunt iterrogatis. Curib^o. Cures urbs quōdā
Sabinorū i signis nunc aut uiculus. Hinc quirites ut
dixius appellant. Oberret. Volādo circueat. Ob.
n. alias ponit pro circū: ut cū dicimus urbem obſi
deri obullari obſignare: alias inuicē præpositiōis q̄
ē pp ut ob merita: ob supatos hostes: uide obſides
pro obſides: q̄ ob patriæ præſtādā fidē dant: alias p
ad ut Ennius: ob romā noctu legiōes ducere cepit
hoc imitatus est luuenalis. Tot miluos itra tua pa
scua lassos. Hunc ais? interrogatio interrogati.

Hunc uerbum interrogantis: qui more malignitatis humanæ ad aliena uitia noranda fertur. Diis iratis:
aduersis: quia auare & perparce uiuat. Genioque sinistro: is sinistro genio uiuere dicitur: qui naturam su
am duriter uiuendo defraudat: unde contra: is dicitur genio indulgere qui uoluptat operā dat: ut alibi: In

Vernæ
Mantica
Cures
ob
Cures
ob
Cures
ob

indulgere
genio

copitalia

Seria

dulge genio. Virgilius: Et genialis hyemps. i. uoluptuosa. Qui qdoq; iugū ptusa ad cōpita figit: Sēsus ē: hic qdē cū festa compital ū: uenerint quibus maxime rustici lautiorib⁹ cib is uti solēt: nō audet uinū qd iam diu seruauit attingere: sed acētū tantū bibit: & cepas comedit: ordo est. Hūc dico q diis iratis & genio sinistro ingemit metuēs deradere limū ueteris feriolarē qdo figit iugū ad cōpita ptusa. Quādoq; q uacat: ut sit quotiēs figit. Ad cōpita: rustici finitis sationibus icōpitis: ibi aratris suspēis sacrificia celebrabāt magna animoꝝ relaxatione: eos ludos magistri uicoꝝ: ut scribit A sconius facere cōsueuerūt: is autē dies annalis nō statut⁹ erat: attribut⁹: ut Varro tradit laribus: quotānis is dies cōcipiebat: cōpita autē dicta q ubi uia cōpetunt tunc ī cōpitis sacrificatur. Pertusa: trita & conculcata. Figit: suspēdet. Seriolā: diminutiū est a feria: genus est uas terrei. Terētius. Serias omnes releui. Deradere limū: aut picē: aut gypsum: quo uasa uinaria obturabantur. Ingemit: ob auaritiā. Hoc bene sit: prouerbiū apud antiquos: sicut & dii bene uertant: sic enī dicūt qui ueluti rem magnā & inusitatā aggressuri sunt: ergo & auarus ueluti rem magni sumptus cenaturus hoc dicit. Et farratā ollā: id est pulcem ex farre: primus enim auctore Plinio fuit antiquis latio cibus: nā pulce & non pane longo tempore romanos uixisse manifestū est: quoniam inde & pulmentaria hodie quoque dicuntur: & Ennius antiquissimus uates obsidionis famem describens: offam eripuisse plorantibus liberis patres commemorat: & sacra prisca atque natalium pulce fritilla conficiuntur. Pueris: aut filiis aut seruis: Plaudentibus: hinc hominis auaritiā ostendit: cum farre tantum & cepis & aceto contenti sint pueris: ex quo apparet alias auarius uiuere: morientis aceti: languidi non mordacis. At si unctus cesses: pseuerat exprimere iniquitatem hominū uitia aliena culpantium: Sensus est. Si inquit aliq̄s oleo ungat stans ad solē non deest: qui statim illum subsannans cubito te tangat. Si cesses: ociosus fueris: pro si quis cesset ut supra: quāsieris pro quāsierit. Et figas in cute solem: antiqui ut diximus ante cibum exercebantur: eam exercitationem auctore Celso recte sequebatur modo unctio uel in sole uel ad ignem modo balneum: descendebāt enim ī solium: tum multo oleo ungebantur: leniterque perfricabantur. Est prope te ignotus cubito qui tāgat: hinc apparet homines ad aliena uitia cognoscenda ualde promptos esse: æmulatio est Horatiana. Non ne uides aliquis cubito stantem prope tangens inquier. Tangat cubito: modus est latenter ostendētis quē probet peccare. Et acre despuat in mores: tanquā in contemptū rei turpis: tractum ab iis qui ex olfactu rei putidæ expuunt: Tibullus. Hunc puer hunc iuuenis turba circūterit arcta: Despuat in molles & sibi quisque sinus. Penemque: satyrica urbanitate dum eos repræhendit: qui aliena uitia subsannant: suorum temporum mores notat: illos percutiens qui obscene turpissimeq; uiuunt. In mores: in uitia. Penemq;: hæc cum superioribus coniunguntur ut sit sensus: si tibi ex inguinibus euulseris pilos aderit qui te contēnat: repetit igitur est qui despuat: ut sit ordo: est qui despuat in runcantem penem & arcana lumbi. Runcantem: metaphora sumpta ab agris qui runcari dicuntur: hoc etiam Martialis uitium notat: Cum depilatos creste coleos portes: & uulturino mentulam parem colo: Et prostitutis leuius caput culis: Iuuenalis. Si tenerū attritus catinensi pumice lumbum: squalentes traducit auos. Penem: penis a pendendo dicitur: nam penē auctore. Festo caudam uocabant: unde offam porcina cum cauda offam penitam dicebant. Arcanaq; lumbi: id est pudibundas corporis partes. Populo marcentes pandere uuluas: cinædos & molles describit: q muliebria patiuntur. pandere: aut uerbum pro participio est id est pandentem: aut sic intellige: Runcantem pandere uuluas id est runcantem & depillantem podicem: ut eum pandat & præbeat multitudini: & hæc melior ē expositio. Vuluas marcentes: id est podicem in quo ea fiunt quæ in uuluis. Vuluas: uulua a poetis crebro p genitali parte muliebri usurpat: Cum proprie uulua illud sit in utero mulieris quo infantes gestantur. Cornelii Celsi uerba subscribere placuit. Si infans in uulua decessit: quo facilius eiiciat. Cui ita astipulatur. plinius. Boues grauidas negant præterquam dextero uulua sinu ferræ: etiam cum geminos ferant: uulua etiā pro ea parte accipitur a Martiale: quæ circa ubera porcæ est: quæ est optimi saporis: Te fortasse magis capi et de uirgine porca: Me materna graui de sue uulua capit: ea ut scribit plinius enecto partu melior est q̄ edito. Eiecticia uocatur illa: hæc porcaria: primiparæ suis optima: eadem etiam sumē appellatur.

BAR.FON. Quæsieris Exemplo probat neminem uitia sua inspicere: cum aliena linceis oculis plane cernat. Dicit enī si quæsieris ab aliquo an Vectidiū norit: statim ut ille se eum cognoscere dixerit: eū auaritiæ argues. Cuius Eius qui interrogatur an Vectidium nouerit responsum est: quærentis quē Vectidium dicat. plures enim eodem nomine uocabantur. Diues arat: respondet interrogator eum se uectidium dicere qui multa prædia curribus arat. Quantum non miluus oberrat qui tot agri iugera in sabinis arat: quot miluus non circumuolet. Iuuenalis: Tot miluos itra tua pascua lassos. Hunc ais: Interrogati respōsio. Ais ne hunc Vectidium quasi ostendat se eū probe cognoscere: hunc dis iratis: qui primū de uectidio quærerere cœperat: hæc omnia quæ sequuntur de eo enumerat. Hunc Eclipsis figura est. Dico enim uerbum extrisecus est. Qui quandoque iugum pertusa ad compita figit: qui ita auarus est: ut arando etiam in compitis aratrum figat atq; aliquam partem attritæ uia aratione comminuat. Sunt qui ad cōpitalia referentes dicant: eū ita auarū esse: ut cū cōpitalia sacra fierent: cæteris feriatis ipse antequam ad sacra pergeret: terram araret: atque subinde cum bobus & aratro ad sacrificium post orationem accederet. Pertusa cōpita. Frequentia hominum pedibus attrita sunt enim compita loca: in quæ multæ uia competant. Seriolæ ueterem metuēs deradere limum: summa hominis auaritiā maximo artificio uerborū expressit. Ostendit enim eum non aude re ne paruum quidem uini cadum replere: quod multos aunos ob auaritiā in cellario seruauit. Veterem limum: uasa: uel argilla: quam nunc limum appellat uel pice uel rasina uel gypso obturabantur.

Ad uisus diuolus

TUNCO
penis

Vulua

eiecticia porcaria

compita

Hoc bene fit. Verba hæc tanquã a uestiduo dicta ponunt. Nã cū ueteris uini eadū regypsa nō auderet: aliud deterius uinū potans: q̄si p̄ auaritiã ingemiscēs si melius uinū assumeret: deterrimo uino sūpto hoc bene satique dicebat. Tunicatū cepe: q̄d tunicas multas circū se hēt. Ollã farratã. Ollã farre plenã: quo cibo pueri nimis parco uictui assueti: tanquã lauto & opiparo lætabãt. Moriētis aceti: deficientis: acrimonia q̄ carētis: q̄to enim acrius tanto melius acetū est. At si utctus cesses: quemadmodū iquit tu uestidii auaritiã repræhēdisti sic aliquis si mollis desesq̄ fueris te repræhendet. Et figas incute solē fricando enim corpus atque unguentādo ad solem cutis penetratur. Ignotus: quem ipse non uideas cum a tergo prope te sit. Cubito qui tangat aliquem cui uitia tua palam faciat. Et acre despuat in mores: acriter inuehatur in mores tuos. Penemq̄ arcanaq̄ lumbi runcantem. i. uellicantem ac depilantem uirile membrum: & obscenos locos quo glabes & sine pilis circa inguina sis. Runcare aut̄ a rusticis transfuit: cū herbas frugib⁹ noxias auellere atq̄ sarrire significet. Marcentes pandere uuluas. ut pandas ac prebeas uulua uero mulieris tantū est: sed p̄pter coitum satyrica mordacitate cinædi podicem uulua munerã peragentem: uuluam appellauit.

Tu cum maxillis balanatum gausape pectas
Inguinibus: quare dentosus curgوليو extat:
Quique palæstritæ licet hæc plātaria uellant
Elisafque nates labefactent forcipe adunca:
Non tamen ista filis ullo mansuescit aratro.
Cædimus: ique uicē præbemus crura sagittis.

IOAN. BRI. Tu cū maxillis balanatū gausape pectas: hæc uerba sunt eorū qui aliena uitia notantes ita dicūt: q̄ ratioe femora & partes pudēdas tonderi iubes: cū barbã proslyxã & ungueto delibutã gestes & nutrias. Sicq̄ poeta obscenos sui tēporis mores carpit. Gausape: pro barba posuit. Imitatio ē. Virgilii qui uestem barbã dixit. Aurea cæsaries ollis atq̄ aurea uestis: unde contra iuestes imberbes dicimus: Virgilius: Tū mihi prima genas uestiebat flore iuuentus. Gausape: genus esse stramenti uil

Iosi idicat Plinius quo in castris utebant. Sic enī scribit: antiquis torus e stramento erat: qualiter nunc etiã i castris gausape: & mox subdit. nã tunica laticlaui in modū gausape texti nūc primū incipit: Ouidius i arte amandi uestē crassiorē ostēdit esse: cū ait: Gausapa si sūpsit gausapa sūpta proba: de iis autem sic scribit Strabo: Loci aut̄ mutinenses: & scutannæ adiacētis fluuio mollia: & longe aliis omnib⁹ præstātiora ferūt uellera: ligures aut̄: & insubres aspera: e quibus magna Italiæ pars domesticis indumenta cōficit: mediocria uero Parauinis e quibus pretiosi tapetes & gausapa texunt: & hoc stragulae uestis genus utrinque uilos eminentes habētis uel una tantū e superficie: bene igitur barbã rem uilosam comparuit. Balanatum: unguento balanino perunctum: nam ut scribit Plinius myrobalanus arbor est unguentis aptam ferens glandem: Idque Troglodytis & Thebaidi & Arabiæ que Iudeam ab Aegypto determinat: commune est: nascens ungueto ut ipso nomine apparet. Nam myros significat unguentum: uala nos glandem: quæ in arabia nascitur i syriaca appellatur: & est candida. Quæ in Thebaide nigra: præfertur illa bonitate olei quod exprimitur. Sed copia Thebaica: inter hæc troglodytica uilissima est: unguentarii autem tantum cortices premunt: medici nucleos tundunt affusa ei⁹ paulatim calida aqua: unguentorum expeditissimum fuit primumque e brio & Balanino oleo Horatius: Et pressa tuis balanus capillis. Curgوليو: pro pene posuit: sumpta translatione a curgulione qui in gulam crescit & inflatur auctore Seruio est autem bestiola frumentis inimica. Dentosus: idest ualde tonsus nam de modo auget. Quinque palæstritæ: irrissio amaritudinis plena perquam & dementiam & turpitudinem ostendit eorum qui partes obscenas corporis glabras tentant reddere cum a natura datum sit: ut euulsi pili renascantur. Palæstritæ: in palestra exercitatis: quasi qui fortiori sint corpore assidua exercitatione. Nam palestra dici potest latine luctatio a palaiō: idest luctor. Plutarchus loquens de Alcibiade qualis esset ludus declarat his uerbis: cum aliquando in palestra cum puero quodam luctaretur: iamque aduersarius eum ad terram deprimeret: uolens Alcibiades ignominiam uitare manum illius dentibus apprehēdit. Virgilius. Pars in gramineis exercent membra palestris: Et alibi. Corporaque agresti nudant prædura palestra. Capitur etiam pro loco ubi exercebantur. sic enim scribit Varro. Nec putant se habere uillam si nō multis uocabulis retineant græcis: quin uocent particulatim loca: Prococonam: palæstram: Apodyterion: Perystilon: Ornytona: peristoreum: Oporothecen. plantaria: pillos & bene. Nam plantaria ea dicuntur: quæ ex saminibus nata cum radicibus & terra propria transferuntur. Virgilius. Viua sua plantaria terræ plantæ uero sunt raptæ ex arboribus. Virgilius. Hic plantas tenero abscindens de corpore matrum. Labefactent: metaphora ab arbore: quæ multis succisa ictibus tandem ad terram propellitur. Forcipe: dicuntur forcipes: q̄ his forma: idest calida capiuntur: nam formum calidum ueteres dixerunt: unde Cato ait: de quodam edificio: æstate frigido: hyeme formo. Ista: cum contemptu dictum est. Filix: pulchra uariatio: nam cum pilos plantaria appellauerit: nunc uero filices nominat: filix autem herba est agris maxime inimica. Cædimus inque uicem præbemus crura sagittis: commune uitium hominum esse ostendit: ut alter alterum notet. Cædimus: ferimus: percutimus: ab eo & præteritum cæcidi: & supinum cæsum. Inque uicem præbemus crura sagittis. Horatius. At tibi contra Euenit inquirant uitia ut tua rursus & illi: sumpta est translatio a sagittariis.

BAR. FON. Tu cum maxillis: turpitudinem eius carpens interrogat cum barbã nutriat: cur inguina uel licet & abradat. moris aut̄ uetere fuit barbã nutrire: cū ante superioris africani tēpora tonsores i urbe non fuerint. Balanatum gausape: Barba unguentata. Balanus enim inter pretiosa unguenta ponit. Horatius: Pressa

farrine
Balanus
uestis p̄ barba
Gausape
curgوليو
dentosus
Palæstra
plantaria plate
Forcipes
filix
Inquit

Handwritten marginal note at the top of the page, partially illegible.

tuis balanus capillis. Gausape uero militare stramentū ē: quod pro lecto i castris sternebat Plinius octauo Antiquis enim torus e stramento erat: qualis nūc etiā i castris gausape: hoc cū uilosū esset: a uilloꝝ pilorūque similitudinē gausape pro barba posuit. Detonsus curgوليو: uia patens i gutture: per quā spiritus attrahit atq; emittit: curgوليو est: A cuius similitudine in obscenis eā partē appellat: quā a pene ad anū ē: p quā a lūbis semen humanū ut p curgوليو spiritus fluit: quidā pro pene i curgوليو uermis formā uel se cōtrahētē uel extendētē accipiūt. Nōnulli anum ab aspectus obscenitate intelligūt. Quinque palestritā: quāuis quotidie te expiles: nō tamen circa i guina glaber eris: quē admodū nec filix ab agro penitus a ratione diuellit. Plantaria: quoniam palāstritā uiri robusti sunt a palāstra & luctatione cognominati: propterea ne ualētibꝰ uiris paulū qd uellendū daret: plātaria p trāslationē p pilis dixit: sunt aut plātaria ipsā plantā nō i arboribus: sed in terra natā quā cū radicibus & terta propria transferunt. Elifas: depilatas & ppolitas: ueni pili euelunt. Quidā elifas legunt: quasi aquā callida madefactas: ut pili facilius uellicent. Forcipe adūca: qua pili ipsi auellunt. Forcipes enī quasi foruicapes dictā sunt q̄si forua: hoc est calida capiunt. Virgiliꝰ octauo. Versant quā tenaci forcipe massa. Forcifes uero sunt quibus incidimus. Gādimus inque uicē prābemus crura sagittis. Et ipsi alios reprehendimus: & nos quoq; inuicem accusationi alioꝝ subiicimur. Inq; uicē: Themis figura est: quā fit quotiens uerbum aliquod simplex uel compositū diuidentes unam uel plures dictiones interponimus: ut septem subiecta trioni.

IOAN. BRI. Viuitur hoc pacto: ut per superiora ostensum ē: id est ut notemus & notemur: & cū indignatione pronunciandū. Sic nouimus: id est ita uerere didicimꝰ. Ilia subter Cæcū uulnus habes: haftenus i aliena uitia cernentes iuectus ē: nunc uero stultitiā gloriosi hominis irridet: qui tam petulantia ostentatione fertur: ut sibi attribui gaudeat quā sua nō sunt: eum monet fugere debet hominū blādas assentationes. Ilia subter Cæcū uulnus habes sed lato baltheus auro protegit: metaphora sūpta a gladiatore qui acceptū uulnus plerunq; dissimulat: & spectatores fallit tamen seipsū decipere nō potest: cū uulneris sentiant dolorē: hoc ergo dicit Poeta nos quoque nostra uitia aliquo dignitatis aut potētiae uelamento celare: ita ut aliis minime nota sint sed nobis tñ nō latere: cū eorū oīno cōscii sumꝰ.

Cæcū uulnus habes. i. occultū: nō oībus notū. Sed lato baltheus auro Protegit: ratio ē uitii latentis: q̄ uidelicet id potētia & nobilitate tegat: nā p baltheū dignitatē militārē designat: Est enī baltheus sigulū militārē. Iuuenalis. Ast illis quos arma tegunt: & baltheus ambit. Sicque poeta ut dictū est eos deridet: q̄ prātextū potentiae cōfidunt malitiā suā posse latere. & gaudēt dissimulata prauitate haberi. uiri boni. Lato auro: pro lati auri. Virgilius. Bina manu lato crispans hastilia ferto. Lato auro: Magnitudinē hoīs exprssit. Ut mauiis da uerba & decipe neruos Si potes: qui uulnus dissimulat alioꝝ aspectus decipere potest: sed uiribus suis dare uerba nō pōt: ū uitii sui cōscius sit: hoc ergo dicit: alios deciperi facile potes occultādo uitii tuū: sed cōscientiā tuā fallere nō licet. Egregiū cū me. u. i. d. n. c. uerba gloriosi hoīs: nō debeo iquit credere & putare me uirū bonū & frugalē: cū populus ita me existimet: q̄si dicat etiā si nō sim. Ex quo stultitiā hoīs oñdit. Tales iprāhendit sic Horat. Sed uereor ne cui de te plusquā tibi credas. Ne u si te populus sanū recteque ualētē. Dicitur occultā febrē sub tēpus edēdi. Dissimules donec manibꝰ tremor incidat unctis: & alibi. Siquis bella tibi terra pugnata mariq; Dicat & his uerbis uacuas pmulceat aures. Te ne magis saluū populus uelit: aut populū tu Seruet i ambiguo cōsulit & tibi & urbi Iuppiter: augusti laudes cognoscere possis. Egregiū dicimus q̄ egregie electus sit. Nō credā: cū interrogatiōe & eo uultu punciāda quo solemus iurato admonitori respōdere. Viso si palles iprobe nūmo: si auaritia laboras: si cinædus es: si grauis scēnator es debitoribꝰ: cur gaudes te uirū bonū & egregiū appellari: hoc ita imitat Iuuenalis. Cur allobrogicis & magna gaudeat ara. Natus i herculeo fabius lare: si cupidus: si Vanus: & euganea quantūuis mollior agna: Si teneꝝ attritus carmē si pumice lumbū: Squallētes traducit auos. Si facis in penē quicqd tibi uenit amare. i. si te cinædū & pati cū prābes. Nam q̄ facit quicquid sibi uendit in penē: is sine dubio prostituere dicit. Venit: uenditur. ab eo quod est ueneo. Amare: quia sēp numero coitū sequitur pœnitentia. Vnde illud fertur dictum. Demostenis de Laide nobilissimo scorto. Tanti non emo pœnitere. Si puteal multa cautus uibice flagellas: si debitoribus grauis es scēnator. Puteal: locus ut scribit Acron Romæ: ad quem conueniebant scēnatores. Porphyrio uero dicit sedem fuisse prātoris prope arcum fabianum: quod Libonis dicebatur: q̄ a Libone illud primum tribunal & subsellia collocata sunt. Vnde Horatius in epistolis. Forū putealque libonis Mandabo ficcis. Idem alibi. Roscius orabat sibi adesses ad puteal cras Ouidius. Si puteal ianūque times celeresq; calendas. Flagellas: grauis es & molestus debitoribꝰ: dum usuras exigis. Ita enim flagellari dicunt operati Vnde Martialis. Et libertinas arca flagellat opes. Puteal: id est debitoribus: nam locum pro persona posuit. Multa uibice: multa & graui usura: in metaphora permansit: ut uibice dixerit quia flagellis prāmiserit. Vi

Handwritten marginal note on the left side, top section.

Handwritten marginal note on the left side, middle section.

Handwritten marginal note on the left side, lower middle section.

Handwritten marginal note on the left side, bottom section.

balticus

Puteal

Handwritten marginal note on the right side, top section.

Handwritten marginal note on the right side, middle section.

Handwritten marginal note on the right side, lower middle section.

Handwritten marginal note on the right side, bottom section.

pex signū est quod relinquit scutica: dicta quod ui fiat. Nequicquam populo bibulas donaueris aures: sensus est: frustra cū turpiter uiuas aliorū laudibus delectaberis. Nequicquā: frustra. Donaueris: accomoda ueris. Bibulas: quæ assentionibus ualde delectant. Respue: quod non es: reprehensio est cū indignatione & acri uultu pronuncianda. Monet unicuique fugiendam esse ostentationem: nec assentionibus credendum

Tollat sua munera cerdo: auferat inquit adulator & uulnus laudes ad adulationes suas: cerdo dicitur qui cunque quærit lucrum ex aliqua uili arte: cerdos enim græce lucrū latine: cerdonem posuit pro turba plæbea: quæ nulla ratione ad aliquem laudandum dicitur. Tecū habita: noli cōmitere ut alienæ laudes te auferant: sed tu te ipsum cognosce: & conscientia tuā interroga bonusne sis an malus. Ut noris quod sit tibi curta supellex: id est multa tibi deesse: ut sis uir egregius: sumptum est a rei familiaris tenuitate. BAR.FON. Viuitur hoc pacto: ut alter alterius errores carpat. Sed lato balteus auro protegit: sed hoc tuū scelus ab opibus & diuitiis tegit: quia uero ilia dixit: propterea balteo tegi subiunxit nam balteus ciguli genus cū latū sit: ilia ipsa operit: quæ sub lateribus supra coxēdices sita sunt. Ut mauius da uerba & decipe neruos. Hac tuæ nobilitatis uetositate: decoroq; habitu decipe populū: & qui te intus nō nouerit quantū uelis. Neruos. n. & grauios uiros & qui te intrinsecus noscūt nunquā decipies. Quidnā neruos ueritatē ipsam intelligunt: quæ plurimū habet uiriū & neruorū. Da uerba: dare uerba decipere est: Terentius. Cui uerba dare difficile ē. Egregiū cū me uicinia dicat nō credā. Hac cū asseueratione pronuncianda sunt. Respondet. n. adolescens. Nonne populi iudicio de me credā: si me egregiū esse dicat: Viso si palles: respondētis admonitio ē frustra se quēpiam egregiū esse putare: licet ita iudicetur a uulgo: nisi ab auaritia & libidine peccat. Amarum penē: hoc ideo dictū est quoniam amaritudini semper uenus cōmixta est. Vnde & acidalia cognomē propter curas: solitudinesq; ac amara tedia meruit. Si puteal multa cautus uibice flagelas. Sensus est si grauibus usuris debitores affligis. Dicit. n. si in exigendis pecuniis cautus tam iugitur ad tribunal pretoris accedis debitores accusans eosq; ad solutionē cogens: ut puteal ipsum frequētia & acerbitate tua cedere uidearis: frustra credes populo te egregiū predicanti: nam puteal pretoris tribunal subselliūq; ē. Hora. forū putealq; Libonis mandabo siccis: Respice quod nō es. Omissa ambitione atq; aura populari: uirtutē sequere: teq; ipsum cognosce. Tollat sua munera cerdo suas uulgus auferat laudes: nā cerdones uiles homines sūt lucrū sectantes. Cerdos. n. lucrum significat.

IOANNES BRITANNICVS.

Satira quinta.

Atib⁹ hic mos ē centū sibi poscere uoces
Cētū ora & linguas optare i carmine centū
Fabula seu mœsto ponat hiāda tragedo
Vulnera seu parthi ducētis ab igne ferrum
Quorsū hæc: aut q̄ras robusti carminis offas
Ingeris: ut par sit centeno gutture niti:
Grāde locuturi nebulas helicone legunto
Si quibus aut p̄gnes: aut si quib⁹ olla thyestæ
Feruebit sæpe infulso cœnanda glyconi.

Atibus hic mos ē: Ex stoicorū sententia ostēsurus poeta homines aliquo uitio laborātes isanos eē: nec sui potestātē habere: ita satyrā ordit: ut Cornutū quo ad philosophiā discendā usus est magistro: alloquatur optatq; sibi dari eas uires in carmine: quibus amorē suū in Cornutum: quem sibi respondentē introducit: enarrare ualeat. Centū uoces Virgilius. Nō mihi si linguæ centum sint oraque cētum. Fabula seu mœsto. Sensus est poetæ siue carmen tragicū siue heroicū scripturi sint: centum ora & centū uoces sibi dari postulant. Ponatur: scribatur: ut alibi. Nec ponere lucos Artificem. Hiāda: magno spicitiu pronuncianda. Illud respexit: quia tragediæ

aliloquo constat stilo. Mœsto: Tragediarum materiam expressit: iis enim res mœstæ scribuntur. Tragedo: tragedi actores dicuntur tragediarum: tragici uero scriptores. Vulnera seu parthi. i. carmen heroicū quo bella maxime decantari solēt. Vulnera parthi: aut quæ ipse accepit: ut sit æmulatio Horatiana: Aut labentis equo describit uulnera parthi: aut quæ aliis intulit. Ducentis. i. extrahētis ab inguine percusso: aut expressio ē percutientis. Quorsū hæc: subaudi dicis: uerba Cornuti introducti admirantis cur poeta cum satyrā poema quidem humile scribat: optet sibi dari tot linguas. Quantas offas: quantum globū: & carminū coaceruationem: nam offa appellatur omnis res: quæ in tumorem crescit a potu ophelin. i. a tumescendo. Vnde & frustra carnis offas dicimus. Festus pompeius offam porcinam cum cauda: offam penitam dicebant. Iuuenalis. Et patruī similes effunderet offas. plinius item res in unū conuolutas & in modum pilæ collectas offas appellat: ut est illud. Amygdalinum oleum quod aliqui uocant neptū arefactis: & in offam contusis exprimitur. Ingeris: paras: aggregas. Ut par sit: conueniens & æquum sit. Niti: adiuuari. Grande locuturi nebulas helicone le. ab iis inquit finito musas inuocari: qui tragedias & res magnas scripturi sunt. Grande: ut tragedias: quæ res grandes continent. Ouidius in tristinus. Et dedimus tragicis scriptum regale cothurnis. Quæq; grauis debet uerba cothurnus habet. Nebulas: hoc uerbo latenter eos poetas irridet qui musarum inuocatione putant in carmine scribendo adiuuari: ostendens (ut diximus illic. Nec fonte labra) uirtutem homini parari labore & industria: non autem haustu fontium. & musarum inuocatione: cum huiusmodi omnia sint prorsus uana: Per nebulas igitur musas intelligit: quasi rem inanem: & quæ parum proffit. Helicone: mons est boetiæ musis (ut diximus) consecratus a Thracibus. Legunt: colligant: quærent. Olla prognes: tragedia prognes quæ in ultionem Philomelæ sororis suæ

uiber

Cerdo

Dare uerba

Amara penē
Vnde & acidalia
propter curas
solitudinesq;
ac amara tedia
meruit.

Cerdo

Am p̄q; ad
uirtutē q̄ p̄
uirtutē

Respondet
n. adolescens
Nonne populi
iudicio de me
credā: si me
egregiū esse
dicat: Viso si
palles: responde
ntis admonitio
ē frustra se
quēpiam egregiū
esse putare: licet
ita iudicetur a
uulgo: nisi ab
auaritia & libidine
peccat.

Uu h̄m p̄m p̄m

a Teteo marito stuprare Itym filiū comedendū apposuit. Eundē stylum appellat Catullus. Qualia sub dēis ramorum cecinit umbris Dauias: absumpti fata gemens ityli: nota est fabula. Olla thyestæ: tragœdia: cui nomen est Thyestæ: eam auctore Fabio Varius magna laude scripsit: cui Cornelius astipulando ita scribit. Nec ullus Assinii: aut Nessalæ liber tam illustris est q̄ Medea Ouidii aut Varii Thyestes: eadem tragœdiam scripserūt Seneca: & Cassius ætruscus parmensis: cuius meminit Horat. Atrusci q̄le fuit cassi rapido feruentior anni Ingeniū. Cuius argumentū tale est: Atreus & Thyestes Pelopis & Hippodamiæ filii eo inter se impietatis Venere: ut Thyestes cū Europa fratris uxore concūberet: In cuius sceleris ultionem Atreus Tantaluū eius filiū apposuit epulandū: quod dolens Thyestes consulto oraculo de uindicta accepit posse alio scelere eius facinoris ultorem nasci: si cū Pelopea filia sua concūberet: quod cū fecisset: natus est Aegistus: a quo & Atreus: & Agamemnon e bello Troiano reuersus interempti fuerunt. Olla thyestæ: q̄ ei apposita fuit ab Atreo. Feruebit: scribetur: respexit hoc uerbo feruebit ad fabulam. Nam appositi sūt filii parentibus in cœnis. Cœnanda: agenda: recitanda in scenis. Glyconi: nomen est tragœdi: ut gladiatoris apud Horatium. Et quia desperes inuicti membra glyconis. Bartolomeus Fontius.

MA tibus hic mos est. Diuersa hominū studia eē demōstrās Cornutū preceptorē suū philosophia delectari scribit: cui nō nisi q̄ liber sit possit incūbere. Libertatē uero i aīo esse probat. Hiāda moesto tragœdo cū hiatu p̄nunciāda. Mœsto aut̄ dicens ad naturā allusit tragœdie: cui cū luctuosus exitus sit: tragœdus quoq; mestus ac tristis p̄ cōditiōe p̄sone iducit. Ab inguine p̄thi sagittis i p̄lio maxie ualent: quas fugientes iterdū i hostes iaciūt: quoniā uero pharetra ab humeris pendens: coxis lateriq; illudit: Ob id ait ab inguine sagittas educere. Quorsum hæc: interrogat cur centū sibi tota poetæ iuocent: cū ut ait Horatius nisi locus exigat fieri non doceat. Quantas offas: hoc in uitupetationem scribentis dicitur qui nimium & infletur & turgeat. Grande locuturi nebulas helicone legunto: res grandes scripturi nebulas hoc est inflata & inania uerba ex helicone sumentes musas inuocent. Si quibus aut prognes: aut si quibus olla thyeste feruebit. si qui tragœdias de progne atreque describent qui parentibus filios in olla decoctos in cibum apposuerunt. Progne enim Pandionis athenarum regis filia. Thereis thracum regis uxor philomenæ soror fuit: quam cum a Tereō marito suo per uim stupratam cōperisset Itim filium ei comedendum apposuit Atreus uero pelopis filius grauius ferens thyestem fratrem cum Europa uxore sua concubuisse: eius liberos interfecit: decoctosq; epulandos patenti dedit. I sulso cœnanda glyconi: quoniā ollam feruere dixerat in translatione uerborum per stans cœnandam pro recitanda subiunxit. Glico uero tragœdus tempestate Neronis fuit.

IOAN. BRI. Tu neq; anhelati coquit dum massa camino. Folle premis uetos: Cornuti uerba sūt Tu Persi multa cogitando inflatū & turgidum carmen non meditaris: imitatio est Horatii. At tu conclusas hircinis follibus auras Vsq; laborantes dum ferrum molliat ignis. Ut mauius imitare. Premis: concipis: cogitas. Ventos: carmen inflatum & superbum. Folle: idest animo. Coquitur dum massa: dum ferrum igni molliatur idest dum tecū multa reuoluis: & consideras. Camino: fornace idest pectore tuo. Nec clauso murmure raucus. morem altiora meditantium expressit: ut alibi. Murmura cum secum & rabiosa silentia rodunt: Atq; exporrecto trutinantur uerba labello. Cornicaris: tractum a cornicibus quæ ueluti strangulatam uocem emittunt ut secum garrere uideantur. Inepte: aduerbiū est: nam si uocatiuus esset: contumelia afficeret quem sequentibus uersibus laudat. Intendis: proponis: tractū a sagittariis: qui arcum intendere dicuntur. Scloppo: fictū uerbum a sono & stridore uocis. Buccas: bucca pars est ea oris quæ inflari solet. Horatius. Quin iupiter ambas iratus buccas inflet: ab eo fit buccula quæ pars est galeæ quæ tegit pars anterior oris Iuuenalis. Et buccula pendens Et curtū temone iugum. Verba togæ sequeris: idest non bella scribis: ut tibi opus sit centum linguas exposcere: sed materiā quidem humilem: qualis est satyra. Verba toge: idest paci conuenientia. Nam toga armis opponitur Martialis. Clarum militiæ fronto togæque decus. Cicero Cedant arma togæ. Ascōnius eam cōmunem habitum marium & fœminarum fuisse scribit. Callidus: acutus. Iunctura acri: cōpositione uersum apta & uenusta: Teris: scribis: sumptū est a fabris qui lima terunt metalla. Ore modico nō superbo & turgido. Illuc deniq; spectat: Persium non materiam tam superbam tractare: ut conueniat tot uoces sibi optare. Pallentes radere mores Doctus: & ingenuo culpam defigere: ludo: hinc argumentum satyre ostenditur: quæ ab hominū uitia carpenda emerfit. Hic ergo sensus est: Didicisti quidem Persi uitia hominum insectari. Radere: tangere: & morderere: tractū a medicis qui cultro radere & refecare uulnera solent Persius alibi. Sed quid opus teneras mordaci radere uero Auriculas? Mores: uitia. pallentes: quod homines conscientia uitiorum expalleant. Defigere: notare. Ingenuo ludo: i. liberali carmine & satyra quadam digna libero homine: non petulanti. Ingenuus dicitur q̄ statim ut natus est: liber est: siue ex duob' igneuis matrimonio constante edit' est: siue ex libertinis duobus: siue ex altero libertino: & altero ingenuo: de hoc

Tu neque anhelati: coquitur dū massa camino
Folle pr̄eis uetos: nec clauso murmure raucus
Nescio quid tecū graue cornicaris inepte
Nec scloppo tumidas intendis rūpere buccas
Verba togæ sequeris iunctura callidus acri
Ore teris modico: pallentes radere mores
Doctus & ingenuo culpam defigere ludo
Hic trahe quæ dica: mensamq; relique mycēis
Cū capite & pedibus: plæbeaq; prandia noris

*quod hinc est
de progno nō est
no q̄? Cō
sp̄s
sua
a q̄*

prognes
Thereus

Bucca

Radere

ingenuus

lege Iustinianū. Culpā: crimē uitii. Hic trahē q̄ dicis: ex ludo scilicet. i. liberali satyra: ut sit sēsus: Si Scriptu
rus aliqd es: satyrā rē qdē humilē: & nō tragœdiā opus supbū scribe. Mensā: tragœdiā itellige: q̄ filios parēti
bus appositos scri. Mycenis: ciuitas ē laconia: Agamēnonis p̄ias: ibi Atreus Thyrestæ fratri filiū apposuit
epulādū. Plæbeaq; prādia noris. i. materias hūiles: & nō aliloquas & regales: q̄les i tragœdiis scribuntur: ut
Qui. docet. Et dedūs tragicis scriptū regale cothurnis. Prādia: iō q̄ i tragœdiis appōi filios epulādos i prā
diis cōstat. BAR.FON. Tu neq; anhelāti: cornutū laudat: q̄ apulositate uitat: i. mediocritatē sūmo tū
artificio p̄seqtur. qd̄ ex Hora. trāstulit: At tu conclusas hircinis follib' auras: ut mauiis imitare. Scloppo. i. fla
tis spiritu buccis sonusq; ide emittit: scloppus dicit' Bucca uero ea pars i facie supra nētū ad' oculos ē q̄ spū i
flāt. Hor. p̄rio sermonū: qd̄ causā ē merito q̄ illis iuppiter ābas iratus buccas iſlet: Ore teris modico Ore mo
desto limas & corrigis Modicū. n. modestū a mō significat. Pallentes mores. Malos uitia. n. pallorē generat

Hor. in epistolis. Nil cōscire ibi nulla palleſceſ culpa. Radere. Signatis uerbis facilitatē. Cornuti exprimit q̄
nō grauius cædeſ sed leniter corripet deliq̄ntes. Ingenio culpā defigeſ ludo. Lenitatē p̄facili & liberali ac sua
ui oratiōe repræhendere. Hic trahē quæ dicas: hæc ad se ipsam poeta loquitur. ut qui tragœdii: turgiditati
busq; neglectis hæc Cornuti modestiā i satyra describēda ſectari uelit. IOANNES BRITANICVS

Nō equidē hoc studeo: bullatis ut mihi nugis
Pagina turgelcat dare pondus idonea fumo
Secreti loquimur: tibi nunc hortante camœna.
Excutienda damus præcordia: quātaq; nostræ
Pars tibi sit cornutæ animæ tibi dulcis amicæ.
Ostendisse iuuat pulla dignoscere cautus.
Quid solidum crepet: & pictæ tectoria linguæ
Hinc ego centenas ausim deposcere uoces:
Ut quantum mihi te sinuoso in pectore fixi
Voce traham pura: totūq; hoc uerba resignent
Quod latet arcana non enarrabile fibra

Nō equidē hoc stu. bul. ut mi. nu. Pagiatur. Cor
nuto itroducto r̄idet Persius: docens tot uoces tot
q̄ liguas optat: nō ut materiā alilo q̄ scribat: sed ut
amōrē: quo ipm p̄seqtur: oñdat: Bullatis: i. flatis &
turgidis ductū a bulla q̄ i modū pilæ i aqs tumescit
Qui. Intūit: sicut fuluo p̄ lucida cælo. Surgere bul
la solet. Varro i re ru. Hō. bulla ē. Mart. Crassior of
fēsæ bulla tumescit aquæ. Bulla itē: ut dicit' iſra: or
namētū ē pueri igēui. Nugis: extēuat poeta uires
suas ut Mart. Mercari n̄as si te piget urbice nugas
Et alibi. Tu ne potes dulces iſrate reliq̄re nugas:
Pagina: pagina dicte: qd̄ in libris suā quæq; obtie
ant regionē: ut pagi: uel a pagēdo: qd̄ in illis uersis
pagūt. i. singūt. Dare pōdus ido. fu. hoc dicit. Ego
res quidē tumidas nō scribo: ut alii quorū scripta in
cēdio digna adiudicant: cū supbia & loq̄citatē plēa
sint. unde Mar. Matera ē mihi crede tuis aptissima

carthis Deucalion: uel sinō placet: hic Phaeton. Idonea: cōiuge tū pagina. Pōdus: fomētū & materiā: sic. n.
fumus ap̄rior fit & pōderosior uel ideo pōdus fumo: q̄ cartha cōbusta a fumo extolli solet: ex quo addit' pō
dus fumo. Secreti loqm̄ur: separati loqm̄ur. q. d. res nostræ digne nō sūt q̄ i theatrū p̄ferat' recitādæ: nec i p
patulo sed seorsū potius hñdæ sūt. sicq; a modestia sua bēiuolētia sibi cōciliat: cū scripta domi contineat: nec
laudis cupiditate ostētet. / Camœna: musa. nā camœnæ a carmibus sūt dictæ: uel qd̄ canāt antiquorū laudes:
uel qd̄ sint castæ mētis præsidēs. auctor ē Festus. Excutiēda: explicāda examināda. Sūpta ē metaphora a ue
stib' ex qbus puluis excuti solet. Præcordia uocamus: auctore Pli. uno noie exta i hoie cui Cato i re ru. asti
pulat' loq̄ns de brassica. Et si lienes turgēt: & cor dolet: & si iecora ut pulmōes: aut præcordia uno uerbo: oia
sana facit. Ex quo appet: præcordia hæc dici p̄prie. Cornute: Philosophus fuit: ut dixius ſectæ stoicæ magi
ster Persii: quē Nero auctore Eusebio i exiliū misit āno q̄rto post mortē Persii. Pars aiæ nostræ: amicus di
midiū ē aiæ nostræ. Hora. Et serues aiæ dimidiū meæ: Pulla. i. explora: & q̄re. Metaphora ē ab iis sūpta q̄ pul
sādo fictilia explorāt: quorū sōus surdus ē si rimosa sūt: Si uero solida. acut'. Solidū: res solida. i. itegra. Quid
crepet: quē sonū faciat. tectoria & nō plectoria legēdū ē trāslatio sūpta a parietib': qui & si ueteres sunt tecto
rio i ducto noui tñ uidēt. Tectoriū. n. ē icrustatio: q̄ calce parietib' fieri solet Pli. Nulla i Apellis tectoriis pictu
ra erat: nōdū libebat parietes totos pigere. Nomē accepit a tegēdo. Vnde ita scri. Var. Parietes & solū opere
tectorio marmorato loricādi sūt. i. armādi: & tegēdi: Ergo tectoria. i. tegumēta cū hoies aliud corde tegāt: ali
ud lingua ostēdāt. Liguae picte adulatricis Hic ego cētenas. Sēsus est. ad hoc mihi cētū uoces optaui: ut q̄ta
te bēiuolētia cōplectar oñdere tibi possim. Trahā. sūptū a nētibus. Voce pura sincera: & fideli: nō mēdaci: nō
adulatoria. Verba resignēt: apiāt: Inde dicius litteras resignatas. i. aptas: q̄ significatiōe Pli. us' ē cū ait. Fabi'
pictor i analib' suis scripsit: matronā: qd̄ loculos i qbus erat clauēs uinariæ cellæ: resignauisset: a suis inedia
mori coactā. Totūq; hoc uerba. Ordo ē Verba resignēt hoc totū qd̄ lateat arcana fibra nō ē narrabile. Arca
na fibra: pectore intimo. Arcanū scribit Festus trahi siue ab arce q̄ tutissima pars ē uerbis: siue a genere sacrifi
cii quod i arce fit ab augurib': adeo remotū a notitia uulgari ut ne litteris qdē mādēt: sed p̄ memoriā succes
sorū celebret. siue ab arca i qua q̄ clausa sūt tuta manēt: cuius ipsius origo ab arcēdo depēdet. Nō enarrabile
magnitudinē amoris exprimit. BARTOLOMEVS FONTIVS.

Non equidē hoc studeo. tragœdis ludicris quæ omiſſis: se satyrā scripturū ostēdit: quam ei diligētius emē
dandam committit. Pullatis nugis. Quoniam in tragœdiis flebiles illustrium personarum exitus contine
bantur histriones quoque aliqui cum pulla ueste inducebantur Pullū autē nigrum significat Virgilius: uel
maculis iſuscet uellera pullis. Dare pondus idonea fumo: uel res leues iapta stilli magnitudinē illustrare: uel
f

12

Bulla

Bulla

Pagina

Camœ
ne

Præcor
dia

Cornu
tus

Tectoriū

resignat
Arcanū

Camena digne q̄ incēdio consumat̄. Hortante camena. ut hanc meā satyrā tibi excutiēdā atq; emendādā prābe-
rē antiquam ederem. Camenæ uero musæ sunt quasi canenæ a canendo cognominate. Quantaq; nra
pars tua fit cornute animæ hoc non solū ad amorem sed ad doctrinam etiam refert: cū omnē scientiā suam
ab eo emanasse profiteat̄. Pulsa dignoscere cautus. Doctus amicū fictū a uero: & peritū ab iperito: pbe dis-
cernere. Quod translātū ab emptoribus uasorū est: an solida sint pulsatione dinoscentibus. Pictæ tectoria lin-
guæ. Fucata & dolosā orationē per eandem translationē intelligit. Tectoria enim sūt cū calce: aut gypso parie-
tes & eiusmodi cetera oblinūtur & læuigant̄ ad maiorē spectātū gratiā & decorē. Hic ego centenas. Ad sin-
gularem amorem suum erga cornutum significandum: centum ora sibi audere deprecere scribit. Quod su-
perius in poetis inania scribentibus increpauit: Sinuoso pectore. Amoris gratiæq; capaci. Sinus enī quod
cūq; inflexus curuitatesq; continet appellatur. Res. g. nent. Aperiānt & denudent. Nam signare signū appo-
nere & ocludere. Resignare autem aperire significat.

Sinus Quum primū pauido custos mihi purpura cessit:
describit tēpus quo se instituendū Cornuto tradi-
dit. Sēsus est. ubi ex pueritia: quæ ætas bulla & præ-
texta utebat̄: excessiua te erudiri uolui: Ordo ē. Sup-
posui me tibi cū primū purpura custos cessit mihi.

Purpura Purpura: hoc est prætexta: cui prætexebat̄: ut scri-
bit Macrobius Purpura uestis erat qua pueri ante
xiiii: annū utebantur. unde Martialis puerilē amici-
tiam prætextatam dixit. Tu mihi simplicibus Mā-
ni dilectus ab ānis. Et prætextata cultus amicitia. Eam etiam magistratū fuisse ostendit Tranquillus sic scri-
bēs de Cæsare Dimissis lectoribus abiecta prætexta domū clam refugit. Custos: ideo dixit quia pueri sub
custodia sūt aut præceptoris aut pedagogi. Mihi cessit: a me deposita est. Bulla: aurea erat insigne erat pue-
rorum prætextatorum quæ depēdebat ī pectore: ut significaretur eam ætatem alterius regendam consilio.
Dicta est autem Bulla a bulli quod est consilium: aut quia eam partem corporis bulla contingat. i. pectus. i.
quo naturale manet consilium: aut ut scribit Pedianus: quasi bullientis sinus communiens pectusq; puerile
Eius usum: ut ætas puerilis usurparet: primus omnīū Priscus, Tarquinius instituisse traditur. Qui filium cū
in prætextæ annis occidisset hostem: bulla aurea donauit. Vnde mos bullæ durauit: ut eorū qui equo me-
ruissent filii: id insigne haberent: ceteri eorum. Cū prætexta magistratum: bulla uero gestamen esset trium-
phantum in speciem cordis: ut scribit Macrobius remediis quibusdam inclusis aduersus inuidiam. Do-
nata pependit: generosi enim pueri pueritiæ annos egressi apud lares familiares bullā suspendebant: quem
admodum puellæ uirginitati renuntiantes ueneri puppas donabant: ut Persius Nempe hoc qd ueneri do-
nata a uirginæ puppæ. Ad quod respexit Horatius cum irridendo ait. Donasset iam ne catenam ex uoto
laribus: Laribus: laribus quos proprie Auctore Plutarcho præfides uocant: canis assistit: & ipsi caninis pelli-
bus uestiuntur. Cuius rei duplex redditur ratio. Nam cum præfides sint qui præfunt: hos domus custodes
esse oportet: & alienis formidolosos: sicut canes uidemus. Mites uero ac lenes mansuetosq; domesticis. Vel
qd dæmonia quædam mala: ut sensit Chrysippus & romani credidere: circumerrent: quibus diis quasi carnifi-
cibus & scelerum ultoribus aduersus iniustos & impios utunt̄. sic lares furiales qdam eximati sunt & pœ-
narū: & exactores uitæ: & operationū speculatores. Quare fit ut caninis pellibus induant̄: quibus & canis ideo
affidet: quod ad inuestiganda scelera & ulciscendos improbos sagaces sint. Compitalibus igit̄ (Nam is dies
laribus attributus erat) suspendebant̄ incompitis: ut scribit Festus pilæ & effigies uiriles & muliebres ex lana
quod esse deorū inferiorum: quos uocant lares: putarent: quibus tot pilæ quod capita seruorū: tot effigies
quot essent liberi ponebant̄: ut uiuis parcerent: & essent iis pilis & simulacris contenti. Succinctis laribus
ga pellibus caninis induti colerentur. Cū blādi comites: pedagogi & serui: qui cū antea dominū coercerēt:
nunc blandirent̄. Tota suburra: ablatius est casus: Suburra regio urbis celebratissima: uix sacræ proxia:
quam putauit Iunius auctore Varrone ab eo dictam. qd fuerit sub antiqua urbe: cui testimonio pōt esse quod
subest & loco: qui terreus murus uocatur. Vela pago potius succusano dicta ut mutatione litteræ suburra p
succusa dicta sit: qd succurrit carinis. In ea meretrices habitant. Mart. Ergo suburrana tyronem trade magi-
stræ: illa uix faciet: non bene uirgo docet. Virg. in Priapea. Nota subarranas inter theletusa puellas: Quæ pu-
to de quæstu libera facta suo. Impune: sine supplicio. i. omni amoto metu: nam antea sub custodia erat pe-
dagogi. A p̄is: a quo phibeat̄ libere uiuere. Cādidus umbo. i. toga uirilis quæ post quartū decimū annum:
quo tempore pueritia desinit: sumebat̄. Eam metaphorice umbonem appellauit quia ut scuto armati aduer-
sus hostem audacius insurgimus: & oia pericula subimus. Ita pueritiam egressi: sumptaq; toga uirili licenti-
us liberiusq; omnia facimus. unde Teren. Postq̄ excessit ex ephebis uiuendi liberior fuit potestas. Candi-
dus: antiquorū consuetudinem respexit: apud quos uiuorū fortiū picta erant scuta: ut Virg. Et picti scuta la-
bici. Contra inertū & tyronū pura erant: ut idem alibi: Primaq; inglorius alba. per candidū igitur umbonem
se ueluti nouū militem & tyronem ostendit: quippe q̄ nuper ingressus sit adolescentiam. Cumque iter am-
biguū est: nam ineunti adolescentiæ nihil difficilius est: quam quos & quales esse uelimus deliberare: quod
imb. cilitate cōsiliū accidere Cicero docet: Vitæ nescius error: Ordo est: Error nescius uitæ: ut intelligamus
adolescentiam errare. Quia ueræ uitæ cognitionem non habeat.

Bulla Quū pmū pauido custos mihi purpura cessit:
Bullaque succinctis laribus donata pepēdit
Cum blandi comites: totaque ipune suburra
Permisit sparsisse oculos iā candidus umbo:
Cūque iter ambiguū ē: & uitæ nescius error

Lares Quū pmū pauido custos mihi purpura cessit:
Bullaque succinctis laribus donata pepēdit
Cum blandi comites: totaque ipune suburra
Permisit sparsisse oculos iā candidus umbo:
Cūque iter ambiguū ē: & uitæ nescius error

Suburra Quū pmū pauido custos mihi purpura cessit:
Bullaque succinctis laribus donata pepēdit
Cum blandi comites: totaque ipune suburra
Permisit sparsisse oculos iā candidus umbo:
Cūque iter ambiguū ē: & uitæ nescius error

BAR.FON. Quū primū custos: postquā ex ephebis discessi me tibi coniunxi tuāq; institutionē securus sū panido mihi. pædagogū magistrūq; timēti. Custos purpura prætextā intelligit: quæ simul cū bulla in usū nobiliū puerorū usurpata ē. Dependebat aut bulla hoc ē monille antiquū ornamēti genus qd collo gestabatur a pectore: ut puerilē ætatē alterius consilio regendā esse ostenderet: Eius forma in bullæ morē rotunda erat. A cuius rei specie Plutarcho auctore in probleumatibus dicta est. Est uero bulla tumor qdā exerescens. Unde & diminutiū bullula deriuat. Celsus secūdo de urina scribens. Aut si quasdā q̄si maculas representat aut si bullulas excitat. quin de bullo uerbo idē post paulo utit. Aut si bullat: ausi molle olet: Larib⁹ donata: genero si adolescentes pueritiæ ānos egressi aureā bullā laribus suspēdebāt. Hora. i sermo. Donasset iā ne catenā ex uoto laribus quærebat laribus uero Seruius Tullius primus oīum cōpitalia & ludos instituit qd in regia cubati puero caput arfisse uisū: creditūq; laris familiaris filiū. Ab Augusto postea idē ludi renouati laresq; incompitis positi: & libertini sacerdotes dati sūt: quos augustales appellauit. Lares aut dii domestici Manæ deæ filii sūt & caninis pelib⁹ Plutar. auctore iduūt: q̄s ideo succingūt: ut expeditiores prōptioresq; sint: nā diligētes exactores uniuscuiusq; uitæ sūt: & humanæ actionū speculatores scelerūq; ultores: q̄ pp & canes iuxta eos assident: quoniā ad inuestigādū sagaces sūt. Suburra tota: Suburra regio Romæ ē dicta: Ut uarro scribit: uel qd sub tereo carinæ muro esset: uel qd fuerit sub atiqua urbe. Vel potius a pago succufano: sic dicto qd succurrit carinis. Hæc iuxta carinas celio mōti coniūcta erat Suburrā aut pro uiris suburrānis: cōtinēs pro cōtento ponit. Iā candidus umbo. Cū iam id ætatis esse ut i militiā scribi possē: Umbo. n. curuatura scuti est: quā tamē pro scuto ponūt. Tyrones uero albis scutis utebant ad eorū nouitatem tirocinii demonstrādā. Virgilius. Parmaq; inglorius alba. Contra ueterani & strenui milites picta scuta gestabant. ut apud eundem poetam. Et picti scuta labici.

IOANNES BRITANNICVS.

Deducit trepidas ramosa in compita mentes:
Me tibi supposui: teneros tu suspicis annos
Socratico cornute sinu: tunc fallere sollers
Apposita in tortos ostendit regula mores
Et premitur ratione aius: uincique laborat
Artificemque tuo ducit sub pollice uultum.
Tecū eteni longos memini cōsumere soles:
Et tecum primas epulis decerpere noctes:
Vnum opus & requiē pariter disponimus ābo:
Atque uerecunda laxamus serua mensa
Nō equidem hoc dubites āborū fœdere certo
Consentire dies: & ab uno sydere duci.
Nostra uel æquali suspendit tempora libra
Parca tenax ueri: seu nata fidelibus hora
Diuidit in geminos concordia fata duorum:
Saturnūq; grauem nostro ioue frāgimus una:
Nescio qd certe est qd me tibi tempat astrū:

Ramosa in cōpita: in uarias deliberatiōes. Alludit ad liam. y. p. quā Pythagoras: ut diximus uitā humanā diuisit: ita ut ab angusto icipiēs: biuiū liæ iuuetutis speciē præferat: quæ sepe incerta ē utriā uia sequatur. Vitiane. i. partē sinistra: an uirtutē. i. partē dextrā. Cōpita: quadriuiā appellat: ab eo qd multæ uia in unū cōfluant a cōpetendo: ut scribit Var. Mētes: mens dicta a metiēdo qd ea cūcta metimur & pēlitamus. Me tibi supposui: hoc uerbo supposui sūmam erga magistrū uenerationē ostēdit. Teneros ānos. Ineūtem adolescentiā. Socratico sinu: id est philosophia morali: quā Socrates prius oīum iuenit. Nā cū antea Philosophi: ut diximus. circa regē cognitionē uersarent: Is: ut Cicero est auctor: e celo philosophiā morālē euocauit. Tū scilicet cū me suscepisti. Regula: Moderatio & doctrina: a regādo dicta: Metaphora sūpta est a fibris: q̄ regula hoc est linea recta utunt ad ligna recta secāda & polien da: quæ alio noīe appellat amuffis. Extendit: Euo luit explicat: & emēdat. Mores itortos. i. prauitate uitæ meæ. In: modo particula est actiua: permāsit in Metaphora intortos. n. dixit quia extendit præcedit: Fallei sollers: Sollertis & periti magistri more expressit. quē oportet (ut scribit Fabius) pueros blanditijs plærūq; ad litteras allicere. ut Hor. Olim

dant crustula blandi Doctores: elemēta uelint ut discere primis. Fallere igit dicit: qd eū ueluti qbusdam fraudibus ad uirtutem induxerit: ita ut plærūq; eius cupiditatib⁹ assētire uideret. Sollers: In omni re prudēs De ductū a Sollon osce: qd nos totū uocamus auctor est Festus. Et primit. Regit. i. animus meus patiebat & gaudebat ratione gubernari: qd in oībus laudabile est: ut ratiōi pareat appetitus: quæ oīa ex philosophia morali colligūtur. Vinciq; laborat: Hinc ostendit non sine labore a cupiditatib⁹ auocatū esse. Artificem. Antiprosis est: pro artifice. Ducit sub pollice uultum. Metaphora sumpta ab iis qui imagines Cereas formant: Iuuenalls. ut mores teneros Ceu pollice dicat ut si quis cera uultum facit. Ducit. Sumit. Soles: Dies: Virgilius: Tris adeo incertos cæca caligine soles: Primas noctes: id est primas partes noctis. Laxamus: Dicimus: aperimus. Serua: res graues. Et per hoc ostendit poeta nihil impudicū in mensa tractandum esse.

Non equidem hoc dubites amborum fœdere certo. Consentire dies: & ab uno sydere duci. Tantam inter se concordiam: & morum similitudinem esse dicit: ut credibile sit amborum uitam ab eodem Sydere pēdere: Et hoc ex disciplina ægyptia: in qua plurimū Petosiris & Necepsos elaborauere: Nam persuasum est: ex astroꝝ motu futura cognosci: & nascentibus hoībus malitiam uel bonitatem: felicitatem uel infelicitatē portendi: unde illud est Iuuenalis. Distat enim quæ sydera te excipiant modo primos incipientem edere uagit⁹

Amborū fœdere certo consentire dies: Ordo est: dies amborum. Consentire conuenire: Fœdere: Le

Comitatus auctor hinc et infirmatus p...
malis modis et sunt bonis modis

At te nocturnis iuuat impalescere carthis:
Cultor enim iuuenū purgatas inferis aures

alibi nūm istud uiuere triste. Nec uoto uiuit uno
Vno desiderio & pari uolūtate. Mercib' hic italis
Horatiana est Aemulatio hic mutat merces surgē
te a sole ad eum quo Vespertina repet regio. Mu/

tat: Antiquorum consuetudinem respexit. Nam omne mercimoniū i pmutatione cōstabat. Vir. Milesia ma
gno uellera mutantur. Sole recenti. i. oriente. Rugosum Piper. Apud Indss præcipueq; in fronte Cauca
si solibus opposita pip gignit: Arbor autem quæ piper gignit iuniperis nostris similis ē. Rugosum qa Pipe
ris siliquæ priusquā dehiscant decerpte tostæq; sole faciūt: quod uocatur Piper longū: paulatim uero de hisē
tes per maturitatem ostendū candidū piper: quod deinde tostum solibus calore rugisque mutatur. Cym
ni pallentis: Cyminiū auctore Plinio tritū & cū pane sumptum uel potum ex aqua uinoque tot mina intesti
norum dolores discutit, uerum tamen omnem pallorē bibentibus gignit. Horatius. Quod si pallerent casu
biberent ex angue cyminiū. Hic. i. alius. Turgescere. Desidia languescere & pinguescere: Naturale enim ē
eos pingues fieri qui cibo uacent & somno. Irriguo: Nam somno corpora saturata pinguescunt. tractum ab
agris qui cum irrigantur fiunt pingues & iprobe locutus est. Nam irriguum appellamus quod irrigatur: nō
autem quod irrigat. Hor: Irriguo nihil est elutius horto. Et idem alibi: Irriguūq; mero sub noctē corpus ha
bento. Varro i re rustica. Si prat irrigua habebis. Hic campo indulget: An Agræcultura & rei rusticæ: an cā
po martio dignitates & honores quærens. Hunc alea decoquit: Confcit: angit: dū nimia lucrādi cupiditate
tenetur. Sic enim homines coqui dicuntur. Vnde est illud Ennianū quod a Cicerone est repetitū O Tite si
quid ego adiuto curam ue leuaffo: Quæ non te quoquit. i. cruciat & angit. Ille in uenerem est putris. i. ita rei
Venereæ intentus: ut eneruetur & assidua libidine resoluat. Putris. Resolubilis: Horatius. Omnes i Da
masim putres deponent oculos. Sed cū lapidosa chiragra. Ho. Postq; illi iusta chiragra contudit articulos.
Sensus est: cū ad senectutem peruentū est: eos qui uitam inhoneste egerūt tūc demū ingemiscere: uitæ an
te actæ conscios. Lapidosa. Quod membra contrahantur. nam morbus ē quo manus corripunt achir qd ē
manus: & agra dolor: siue asperitas. Ramalia. Pedes & brachia: que metaphoricos rami dicunt corporis. Ve
teris fagi: Perstat i trāslatiōe. i. ueteris & multorū ānorū corporis. Crassos dies. Per itēperatiā. i. Vitā palustrē.
Vitā cenosā & ueluti nubilo inuolutā: cū sine aliquo uirtutū cōmercio uixerūt. Iā seri. Hoc dictū est cū irrisiōe
ne qsi q ostendat pax prodesse serā uitiorū emendationē. Vitā ingemuere relicta. i. qd super est uitæ defleue
rūt: qa tales a senectute excipiantur. At te nocturnis: Cornutū dissimilis a superioribus studii ostēdit. Ina
palescere. Incubere: nimio. n. studio pallor contrahit: ut alibi. En pallor seniūq; Iuue. Tūc utile multi pallere
& toto uinū nescire decēbri. Inferis: Reple: imbuis tractū ab arboribus quæ inferuntur. Aures purga
tas. Vitii. s. exhaustas.

Cyminiū

[Handwritten notes in cursive script, likely commentary on the text.]

BARTOLOMEVS FONCIVS.
Mille hominū species. Diuersa hominū studia esse monstrans: cornutū philosophia teneri dicit: cui nō ni
si qui libero animo sit studere possit. Pallentis cumini. Cuminum & fatium & siluestre ē qternis aut quis
foliis ueluti seratis multis ægritudinibus magno usui: sed pallorē bibētibus gignit. Hora. primo epistolarū
Quod si pallerent casu biberent ex angue cuminiū. Irriguo mauult turgescere lōno. Bene saturati plenio res
sono tumescentibus uenis sūt. Virg. in buccolicis de Sileno inflatum hesterno uenas ut semper iacho: Irri
guū autem somnū dixit: quod mēbra in riuimorem campos præter labētis irrigat: ut fessos sopor irgat artus
apud eundem poetam. Hic campo indulget. Martiū cāpum intelligit in quem honoris & dignitatis cupidi
magistratus petitori descendebāt. Hūc alea decoquit. decoquere est solutione creditorib' impedita fidem cō
cidere: Quod persæpe euenit aleæ lusū sectantibus. In uenerem putris. Nimia uenus corpus debilitat: & re
soluit. Lapidosa chyragra. podagra pedū: chyragra manuum dolor est quā lapidosam propter excrecentes
tumores dicit: Fregerit. Ita enim qndoq; podagra distorti sūt: ut in fracti esse uideant. Tūc crassos tunc q
runtur in rerū ignoracione tanquam in tenebris se uixisse.

Chiragra

[Handwritten notes in cursive script, likely commentary on the text.]

Fruge cleathea: petite hinc iuuenesq; senesq;
Finem aio certū: miserisque uatica canis:
Cras hoc fiet idē cras fiet: quid? quasi magnū
Nempe diem donas: sed cum lux altera uenit
Iā cras hesternū cōsūpsimus ecce aliud cras
Egerit hos ānos & sēper paulū erit ultra.
Nā quāuis prope te: quāuis temōe sub uno
Vertentem sese frustra sectabere cantum:
Cū rota posterior curras: & in axe secundo
Libertate opus est: nō hac qua ut quisq; uelina
dū ponendū esse. Hora. Certū uoto pete finē. i. modū & terminū quē haud prætergrediare. Certū. Fixū: sta

IOAN. BRI.
Fruge Cleantea. i. philosophia Cleantis. Hic enī
philosophus fuit Assius stoicus Phanii filius: q ze
nonis Citiēsis scholæ successit: quam postea aucto
re Strabone Chrylippo solensi reliquit. Memoria
proditū est ipsū laborio sissimū fuisse adeo ut iopia
cogēte noctu ex puteis ad irrigādos hortos athēie
siū aquā hauriret: qua mercede iterdiu studiis libe
ralibus operā daret: ut & phreantles. i. hauriēs pute
os appellaret. Nā phrear græce. puteū significat lati
ne: & antlao. i. haurio: De hoc Iuuen: Et iubet at
chetypos. Puteū seruari cleantes. Petite: Suadet uir
tutibus & studiis liberalibus icubēdū esse. q. d. Imi
tamini cornuti proposita: q Philosophiæ dditus ē:
ut eo modo rectā uitā discatis: quæ tota pendet ex
Philosophia. Hic: Ex philosophia. Finē aio certe
Monet ex philosophia disci cupiditatibus nrs mo
dū ponendū esse. Hora. Certū uoto pete finē. i. modū & terminū quē haud prætergrediare. Certū. Fixū: sta

bilis: Vnde contra incertū instabilē dicimus. Vir. Scindit incertū studia in cōtraria uulgus: Viatica. i. uirtutē
 Ipsā qua nullū ē firmiter senectuti præsidiū Hoc at̄ sup̄tū ē ex dicto Biantis q̄ filio i aegiptū p̄fiscētī rogātīq̄
 p̄fem: q̄dnā agēdo maxie sibi gratū faceret: si uaticū iquit ad senectutē cōparaueris: Virtutē nimix̄ itelligēs.
 Nā (ut auctor ē Cicero) Aptissima sunt arma senectutis artes exercitatiōesq̄ uirtutū: q̄ i oī atate culta cū diu
 multūq̄ uixeris mirificos afferunt fructus: non solū q̄a nunq̄ deserūt ne extremo q̄dē tpe atatis: ueq̄ etiā q̄a
 consciētia bene acta uitae multorumq̄ benefactorū recordatio iucundissima ē: Viaticū enī proprie appellatū
 q̄quid i itinere gratia uictus cōportat. Et bene uatica: ut significaret hāc uitā esse tanquā quandā peregrina
 tionem. Cras hoc fiet: Verba desidis. Illud uide quam occulte quamq̄ pulchre doceat: ideo homines uir
 tutem non amplecti. quia in potestate sua non sint: quippe qui uitiis: ut Auaritia: Libidini: Ambitioni: & id
 genus malis obnoxii sint: Vnde sequitur Libertate opus est. Idem cras fiet. Persius. i. idem certe dices cū cra
 stinus dies uenerit: Sicq̄ inertis hominis mores ostēdit risu quodam satyrico subsannans. Quid quasi ma
 gnum. N. d. d. Verba inertis. Sed cum lux altera. u. Persius monet tacite tempora dilabi: & ideo intermissio
 nem studiorum habendam non esse cum tempus irreparabile sit: Est ergo sensus: cū ille dies preterierit ocio
 sus quem petisti. scito te iam unum diem amisisse: cum in eo nihil egeris. Cras hesternū: Sciendum ē: ut su
 pradiximus: nomen & aduerbium plerūq̄ in se transire. Nomen in aduerbium. ut Toruūq̄ repēte clamat. i.
 torue. Item aduerbium in nomen. ut persius. Jam clarū mane fenestras intat. Ecce aliud. c. Ostendit desidē
 nullo die omnino ad uirtutes erigi: sed ita de futuro multa pollicentem atterere tempus. Egerit: Emittit.
 ab egero uenit non ab ago: Et semper paulum. e. u. Sensus est: Illud cras quod amisimus: q̄d̄ praecessit: nū
 quam recuperari poterit: quia semper erit paulum ultra. i. paulum atē: nec unquam assequi poterimus q̄d̄ p
 carrum ostenditur: ut sequentia indicant: in quo rotæ posteriores nunquā anteriores assequūt: licet pari uo
 lubilitate agantur. Nam quamuis prope te: Ordo est: Nam sectabere frustra cantum uertentem sese: quis p
 pe te: quis temone sub uno. Temon. n. dictus est a tenendo. is enim continet iugum & plaustrum. Cantū.
 Cantus fere est auctore Fabio quo rotæ uinciunt. Libertate. o. est. Hinc postea ostendit ideo homines quos
 ad uirtutem hortatus ē: sapientiā assequi non posse q̄d̄ liberi nō sint: cū uitiis sint obuoluti: Sicq̄ ex stoicorū
 sentētia docet: solum libere sapientem. Libertate opus ē. n. h. Sēsus est. Nō ea ē opus libertate quū: ut q̄sq̄
 per manumissionē accepit ciuis Romanus fit: & accepto publici prenoie i tribus distributus frumētū publice
 datū accipit: sed ea quae nos a uitiis uideat. i. animi libertate: Qua ut q̄sq̄. u. P. e. Hāc particula: Ut oīno uer
 sui iserēda est: aliter sensus non procederet: Est enī ordo & sensus: Non opus ē ea libertate qua. i. per quā q̄sq̄
 Publius possidet far tessara: ut emeruit. i. simulac seruitutē exiit: & destitit eē seruus & prænomen Publii est
 affecutus quo ciuis Romanus ostendebatur: Nam emeriti dicunt q̄ honesta causa a munere militiae remittū
 tur. Vnde In. Emerita quae cessat acu. i. quae iā officio suo & munere functa ē & Tranquillus sic scribit i Caligu
 la Cæterorum increpita cupiditate: cōmoda emerita militiae ad sexcentos milium summā rescidit Papinius
 i Syluis Cæsar ab emerito iubeat discedere bello. Velina. s. tribu. Nā serui: ut dictū est: accepta libertate i tri
 bus distribuebant. Velina enī tribus dicta est a uelia colle urbis (ut Varroni: placet) q̄d̄ ibi pastores palatini
 ex ouibus ante tonsuram iuentam uellere sanam soliti ex quo uellera dicunt. In ea cū. P. Valerius Publicola
 aedes aedificasset: ne suspectus haberet regni affectati diruisse tradit: nō modo (ut Linius scribit) plano aedes
 sed colli subiciens. Publius: Prænomena erāt: Publius. Quintus. Caius. Gneus. Lucius. Marcus: & huiusmo
 di. Hora. Quinte puta aut Publi gaudent prænominie molles Auriculæ. Moris enī erat: ut cū aliquis ciuis Ro
 manus ostendendus esset: significaretur aut prænominie suo. aut a nomine: aut a cognomine: aut a tribu i q̄
 censeretur: aut a curia: aut a censura: Auctor est pedianus.
 BAR. FON: Fruge cleantea. philosophica disciplina. Cleantes enim alius philosophus phanii filius pluri
 mos libros in stoica secta composuit. Miserisque uatica canis. Senectuti: quae canitie capillorum significat.
 Est uero permolesta miseraque rudibus & indoctis uiris senectus: nisi philosophiae uatico tutissimoq̄ prae
 sidio subleuetur. Cras hoc fiet: ostendit multos mortales diem ex die p̄trahendo: nunquam ad doctrinam
 uirtutis alumnā incumbere. Quid quasi magnū nempe diem donas. Interrogatiue cum quadam com
 miseratione per parentem legendum est dicit. enim Cur hunc diem incipiendi certum finem cognoscere:
 quasi magnū quid sit tantum difers. Nempe uero confirmatiuum aduerbium est. ut nempe hoc assidue. Jam
 cras hesternum. Cras respectu diei exacti dicit: est enim ex aduerbio nomen factū. Nam quamuis prope te
 optima similitudo a curru translata. Quamuis enim iquit te cras inchoaturum semper dicas: nunquam ta
 men inspicies: quemadmodū euenit in quadrigis: in quibus secūdi axis rota licet priori semper instet: eam
 tamen nunquam conseq̄ uitur. Vertentem cantum: Ferrum quo rotæ extremitates uinciuntur cantus aucto
 re Quintiliano in primo dicitur. In axe secūdo: Quadrigae dua rotæ ordines cum habeant: duplici quoq̄
 axe uertuntur: Axis uero stipes teres est: circa quem rota uersatur. Libertate opus est ad certū finē animi cō
 sequendum: recteque philosophandum libertate animi opus esse demonstrat. Vellina tessera. an quia
 ius suffragiorum in tribus habentes munera a diuisorib⁹ capiebant: an potius ad caesarum mortem respexit
 qui frumentū quandoq̄ populo diuidebant. Velia uero regio in urbe est palatino mōti cōiuncta in qua Vale
 rii publicolae domus & uictoriae: deorūque penatum aedes erat. Dicta autē uelia est: quod ibi pastores pa
 latini: uellere lanam sint soliti: Prisci enim ante tonsurā usum lanam uellant: unde & uellaria nominan
 tur. Publius uero hoc prænominie liberū acquirere esse ostendit. Verum non hanc corporis libertatem

Viaticū

temon uel

Emeriti

Cantus

Velia

Vellaria

ad sapientiū satis eē declarat. Tesserula: a tessera mēsuræ genere diminutiū tesserula fit: quæ interdū & sim Tesserula
bolū bellicū ē: quod in aciē prodeuntibus dabat: ne qua confusio inter milites oriretur. Virgilius septimo
classica iamque sonant: it bello tessera signum: est præterea quattuor laterum talus: quo alea ludebant.
Martialis tertio decimo. Non mea magnanimo depugnat tessera talo.

Publius emeruit scabiosum tesserula far
Possidet. heu steriles ueri: quibus una quiritē
Vertigo facit. hic dama: est nō tressis agaso:
Vappa & lippus & in tenui farragie mendax
Verterit hūc dominus momento temporis exit
Marcus dama: pape marco spodete recusas
Credere tu nūmos: marco sub iudice palles:
Marcus dixit: ita est: assigna marce tabellas
Hæc mera libertas: hanc nobis pilea donant
An quisquā est alius liber: nisi ducere uitam
Cui licet ut uoluit: licet ut uolo uiuere: nō sum
Liberior bruto: mendose colligis inquit
Stoicus hic aurem mordaci lotus aceto:
Hæc reliqua accipio licet ut uolo uiuere tolle

IOAN. BRI Scabiosum far. Ciuibus Romāis fru
mētū publice p tesseras gratis dabat i singulos mo
dios. P. Clodii beneficio: cū antea: ut scribit Pidia
nus senis aris in singulos modios dare. Far: Far
ris ideo meminit quia (ut scribit Verius) uixerant
Romani tercentū ānis. Scabiosū: asper: ob glumā
eius q̄ granū semp comitat. Tesserula. Signo quo
frumentū accipiebāt. Eius tessera sæpe cōmeminit
Tranquillus: ut i domitiano. Et q̄ pars maior rex in
tra populatia deciderat: quinq̄genas tesseras i sin
gulos cuneos Equestres ac Senatorii ordinis p̄nu
ciauit. Heu steriles uerbi signari ueritatis. Qui puta
tis statim p̄ manumissionē factos liberos: q̄si alii dñi
nō præsent & Imperent uobis. Vertigo: a uertēdo
Sertius enī dū manumittebat a domino: iposita ei
capiti manu uertebat: q̄d significare uidetur eum
ita libere eē: ut i quacūq̄ partē migrare liceat. Hic
dama est nō tressis agaso: Cū interrogatiōe hoc est
putabis ne eū qui manumissus sit statim liberū esse
& nō seruū nequissimū: ut ostendat māumissionē
eam non esse quæ libertatē donet sed eā animi ma

gnitudine censerī. Per damā: itelligit seruū nequissimū & hominē foedū alludens ad illū Horatianū Damā:
quem abiectissimum ostendit in Satyris suis. Tu cum proiectis insignibus annulo Equestri: Romanoq̄ habi
tu prodis ex iudice. Dama turpis odoratū caput obscurate lucerna: Non es q̄d simulas? Est ergo sensus. Hic
dama: hic seruus foedus & turpis qualis fuit dama erit ne statim liber & ciuis romanus quia manumissus
fit: & nō agaso: quasi dicat erit quidem agaso. i. uilissimus seruus: Neq̄ erit Marcus. i. ciuis romanus qui per
prænomen ut diximus ostendebat. Momento temporis exit Marcus dama: putas tu tam breui temporis
articulo damam hoc est seruū factum esse Marcū. i. ciuem romanum qui per prænomen a seruis distin
guebat. Nam seruis prænomine uti non licebat. Tressis: triū assium. Agaso. Ille dicitur: qui non solum ali
norum: sed omnium iumentorum alendorum curam agit. pli. Et in una tabella qua maxime iclaruit agaso:
nem cum equo pinxit. Seruius quoq̄ ubi illud in. xii. Aeneidos interpretat: Circumstant properi aurigæ:
manibusq̄ laceffunt pectora plausa cauis: declarat aurigas positos esse pro agasonibus: Loquit enī de Eqs
non de asinis. Acron item Agaso proprie dicitur seruus qui iumenta curat. Mendax: Qui mendaciis utit
sui iuris non est. Tenui farragine: idest in minima re ob paruam utilitatē. Farragine: inter pabularia cōnu
merant farrago: ocymum: uitia. scenū: farrago ex recrementis farris: ut scribit pli. prædensa serit admixta ali
quando in africa fit ex ordeo: ea a farre denomiata est: ipsū autē far: ut testatur Varro: aut q̄d ferro sit cæsū:
aut quod i farratia segete seri sit ceptū. Verterit hūc dominus: permissio ē: idest Est ut a domino Dama
manumittat: statim ne liber erit: & ciuis romanus? Pape: interiectio est admirantis p̄ Ironiā. Credere: aliis
scilicet. Hæc mera libertas: hanc inquit censes uerā esse & purā libertatē: quæ p̄ manumissionē parat? qua
si dicat eam non esse. Pilea: serui cum manumittebantur in tēplo Feroniæ: quæ libertorū dea perhibebatur
raso capite Pileū accipiebant cuius rei Plautus i Amphitriōne mētionē facit. Quod utinā ille faxit Iuppiter
ut ego hodie raso capite caluus capiā pileū. pli. loquēs de Cornelio Cina ita ait. Vocatisq̄ ad pileū seruis ad
uerlarios, nicit: de hoc & persius supra meminit: at illū Hesterni capite induto subire qrites. Legit & i annali
bus uetere: Quintū Terentiū culeonem Africani superioris curæ triumphantis: q̄a captus a Carthaginēsis
ab eo fuerat recuperatus Pileū capite gerentē secutū esse ut auctori libertatis suæ tāquā patrono accepti be
neficii confessionē redderet. An q̄s alius liber: Omnes syllogismi partes cōplexus est q̄ cōstat ex ppositio
ne Assumptione & cōclusionē. Hæc ergo est ppositio: quā sequit assumptionē cū ait: licet ut uolo uiuere. Hinc
apte ostendit hoies etsi sibi liberi esse uident: tamen seruos esse cum eorū animus prauis cupiditatibus ob
sideatur. Liberior bruto: cōclusio est. Nam si licet uiuere ut uult: restat igitur ut liber sit. Brutus adeo liber
tatis studiosus fuit: ut expulso Tarq̄nio supbo ppter Lucretiæ stuprū filios suos: q̄d cū Aquiliis & Viteliis
cōiurassent de reducendo rege: uirgis cæfos securi percussit. Mendose colligis inquit Stoicus. Bene stoicus. is
enī ē qui dicit: neminē præter sapientem libere esse. Mendose. c. false argumētariis Hic. n. falsū pbatur ubi di
cit licet ut uolo uiuere: neq̄ illi licet uiuere ut uult qui uitii subiectus ē. Aurem mordaci lotus aceto. Sine
doche est idest aurem habens lotam. Vir. Nodōq̄ sinus collecta fluentis. Hic. i. hoc argumento. Mordaci
aceto. idest acri & urgenti dicto: ut sic intelligas. Stoici aures hoc q̄dē argumento & dicto offensas esse. Ho
ratiū. At græcus postquā est italo perfusus aceto. Licet illud & ut uolo tolle: hic probat eum liberum non

Tessera
Tesserula

trissis de f...
affid

Rem p...
liber...
de...
und...

simile q̄d...
i...
supp...

Tressis
agaso

Ea rrago farude

Pape

lystoria...
dualis
duna
q̄...
village

fap...
pb...
ll'...

esse quia ei non liceat facere quæ uult. Ordo est. Tolle illud licet & ut uolo: id est concedo quid em illum li-
berum esse cui licet uiuere ut uult. At tibi non licet uiuere ut uis: ergo seruus es.

BAR.FON. Scabiosum far: an ut rē magis iminuat scabiosum: q̄si corruptū frumentū dicit: an uero ad glu-
mā: aristamque grani respexit: quorū inuolucris tanquā corpus scabie granū operit. Possidet heu steriles ue-
ri: nō manu emissos: sed a cupiditatib⁹ solutos libertos esse significat. Ordo autem talis est. Heu steriles ueri
hoc est: ignari ueritatis: quibus una uertigo. i. p̄ pratorē facta liberatio facit aliquē antea seruū: libere ac quie-
tū uideri possidet ne uerā libertatem: qui sic corporis seruitutem exuerit. vna uertigo dominus seruū libe-
ratur⁹ eū ad pretorem ducens dextra apprehendebat atq; ad se cōuertebat: aut Appia: q̄rto de bellis ciuilib⁹
lib. scribit: libertate se eū donare dicēs. Tūc p̄tor uidiētā eū tāgens seruitio liberabat. Ille postea raso capite in
tēplo Feroniæ libertorum deæ pilleū assumebat: cui⁹ rei i aphitriōe Plau. meminit. Quod utinā ille faxit iup-
piter: ut raso capite portē pilleū. Hic dama est: hic uilis: seru⁹ & neq; est: & eum q̄ dñs liberarit existias libere
factū esse. Dama at serui nomē est: quo & Hora. utit: Tu ne syri damæ aut dionysii filius audes deiice e saxo
ciues: Nō tressis: nō triū assium p̄cii. Agaso: serui nomen hoc loco claruit apud Hora. quoq; ponit: si patinā
pede lapsus frāgat agaso: alibi actorem equorū significat. Pli. quito & trigesimo de Athimōe pictore pixit: &
iuna tabula quaq; maxia iclaruit: agasonem cū equo. Vappa: uinū qd itex spōte deferbuit: saporēq; amisit
uappæ nomen accepit q̄ Pli. teste q̄rtodecimo li. p̄brosū quoq; hoibus est cū eorū animus denegauerit. uappa
itaq; p uili & ignauo & nugatore accipit. Hora. iiii. sermo. Nō ego auarū. Cū uero te fieri uappā iubeo aut ne-
bulonem. Et i tenui farragiē mendax sub specie libertatis p̄ q̄ tesserulā suā farris obtinuit: mendax tamen
ē. q̄a cū liber appareat: uitiis & turpitudini seruit: Farrago uero idem dicit q̄: far ferro cesū: aut q̄ primū ifar
racia segete seri ceptū. Exit marcus dama q̄ paulo atea cū seruus esset dama uocabat: mox a domio ma-
numissus momēto tēporis marcus dicit. Quod uiri romani p̄nomen est p̄prio. n. nōi prisciāo auctore preno-
men p̄ferbat: Vel differentie causa: ut alter ab altero nosceret: uel qd cū sabinos i urbem receperūt ad cō-
firmādā cōiunctionem illorū nomia suis nomibus preposuerūt & iuicem sabini romanorum atq; ex eo tpe
seruatū est ut nemo romanus prenomie careret: quo qdem a seruis distinguebant: Nā prenomia seruis in-
dere nō licebat. Prænomina: uero sunt: ut Publius Marcus: gaius Gneus: eiusmōi cetera. Itaq; persius pub-
liū marcūq; dicēdo q̄ritē factū esse demonstrat: pape marco spōdente recusas credere tu nūmos. Respōdentis
loquit uerbis libertū esse: quoniā & pro alio spōdere & tablas subscribere possit qd seruis negatū est. pape
uero admirātis aduerbiū est. Terēt. i. eunu. pape supat ipsam. Thaidē: Hæc mera libertas. Respōdet poe-
ta i manu missiōe merā libertatē nō cōsistere: sed decora p̄nunciatiōe hic uersus legendus est. Hæc nobis pil-
lea donat: pilleū capite assumebat q̄ manu a domino mittebat. Libertatis. n. id signū erat. Appianus de bel-
lis ciuilibus Romanorū lib. ii. Ex his qdā pilleū in hasta preferebat libertatis signū: uniuersosq; ad ciuitatē
patriā uocabat. An quisq; est alius liber. Tripartita ratiocinatiōe se libere esse colligit. primo. n. p̄ponit liber-
tatem esse uiuere ut uelit. Deinde assumit licere sibi ut uelit uiuere. postremo cōcludit: cum id sibi liceat: libe-
riorem se bruto esse. Aures mordaci lotas aceto. Habens aures aceto lotas beneq; purgatas: & eruditas &
quæ nullis argumentatiōibus decipiāt. Nā cū acris & uehemens aceti natura sit: eoq; pulsus & naturas & tē-
pora & aures excitent qd sensū erat ad igeniū scientiā trāstulit: Licet illud & ut uolo tolle. Assūptionē nō
p̄bat: qua ille assererat licere sibi ut uellet uiuere: ostēdit aut neminē uiuere ut uult p̄pter eū qui testā seq̄
cui uiuendi uia cōsiderata: atq; prouisa sit. Vindicta postq̄ me⁹ a pretore recessi. postq̄ me liberū pretor fecit
cur negas non licere mihi quodcūq; libuerit facere: his exceptis quæ legibus prohibemur.

IOAN. BRI. Vindicta postq̄ meus a prætorē re-
cessi. Laborat rursus ostēdere se quādo quidem li-
bertate donatus sit a prætorē: oīa libere facere pos-
se q̄ libeat: & ideo se liberū esse. Cur mihi nō liceat
Subaudi facere. Recessi meus. i. mei iuris & liber-
q̄ aliis nō seruiā. Vindicta: uirga qua serui i manu
missiōe a prætorē tangebant: idq; manauit a uidi-
ctio: q̄ post detectā cōiurationē filiorū bruti de redu-
cēdo Tarq̄nio Supbo primū uidiētā liberatus est a
quo nomē uindictæ tractū Auctore Liuiō qdā pu-
tāt. Nā post illū obseruatū ē: ut q̄ ita liberati essent i
ciuitatē accepti uiderent. Masuri: Masurus sabinus eques Roman⁹: tēporib⁹ Tiberii Cæsaris iuriscōsult⁹
fuit qui primus publice sceipit: eius freq̄nter meminit Gelius i noctibus atticis. Rubrica: titulus legis. Nā
legū capita minio notant. Iuuenalis. Perlege rubras maiorē leges: Ouidius. Nec titulus minio nec cedro car-
tha notet. De rubrica dictū est supius i prima satyra. Disce sed ira cadat naso. Ostēsurus poeta eū male sen-
tire: q̄a prætorē manumissus se libere putat: monet ne dū id doceat idigne. Ira cadat naso. Ironicos: tractū a
canib⁹ q̄ naribus i rugā cōtractis irā demonstrāt. Sana distortio ē oris q̄ fieri solet i derisū alicuius rei. Vt alibi.
posticæ occurrite sanæ. Inde fit subsanate. i. irridere. Veteres auias: hoc ē deliramēta q̄ diu fouisti: dū credis
eū liberū eē q̄ sub ipio alicui⁹ nō sit. Auias: ideo auias: qd uetulæ desipere soleāt. Nō prætoris erat. Hinc p̄-
bat illū liberū nō eē: q̄ fit māumissus sit a prætorē. Sēsus. n. ē. prætor qdē liberate quēlibet donat pōt: ac eidē
sapiētia: q̄ uera ē libertas igerere nō pōt. Ex quo appet: etsi ab uno sit manumissus i seruitutē tñ alteri⁹ tra-

Vappa

Vindicta

Sana

Vindicta postquam meus a prætorē recessi
Cur mihi nō liceat: iussit qd cūque uoluntas
Excepto siquid masuri rubrica uetauit;
Disce: sed ira cadat naso: rugosaque sanna
Dū ueteres auias tibi de pulmone reuello
Nō prætoris erat stultis dare tenuia rerum
Officia: atque usum rapidæ pmittere uitæ

hi posse. Tenuia officia i. reru subtiliu administratiões. Vsum rapidae permittere uita. i. dare ut uita quae celeris est suo utant arbitratu: quia uitiis ita inserviant: ut liberam uitam agere possint.

BAR.FON. Vindicta uero uirga e: q serui a pretore i libertate afferbant. Dicta aut a uiditio seruo e: q co iuratos uolentes i urbe recipe tarqnos pdidit. Liui. secudo ab urbe codita. Praemium indici pecunia ex arario: libertas & ciuitas data. Ille pmiu dicit uindicta liberat. Quidam uidicie quoq nome tractu ab illo putat: uindicio ipsi nome fuit. A pretore. ueteres omne magistratu cui pareret exercit: pretore appellauerunt unde & pretoriu tabernaculu eius dicit: & i castris porta praetoria: & prefectus praetorio nuncupat: sed pres quo tempore.

L. Sestius prius ex plebe consul creatus e: Fusiū camillū Marci filiū primū praetore urbanū q i urbe ius diceret creauerunt. Mox unico praetore nō sufficere: qd multi pegrini i ciuitate ueniret: aliis creatus e: pegrinus: qd peregrinis ius diceret appellatus: pcedete deide tempore alii praetores creati sut q & i puicias mittebant dicit uero praetor e: ut Varrōi placet q iure preiret. Eius magistratus insignia trabea uestis sella currulis: litoresq sex cū fascib extitere. Massuri rubrica: Minimū & rubrica eiusde ferme coloris sunt: qb qm clariores litteras fecerunt: i scriptura uoluminū utebant: sed qd capita legū librog: tituli rubrica iscribeabant rubricā pro lege denoiarit. Naffurius at Sabin iure cōsultus clarus e habitus. Sed ita cadat naso: noli irasci. Irati. n. qd qd nars cōtrahūt. Rngosaq sana. Irrisio q p defanationē fit: ut postica occurrite sannae. Veteres aulas in epas cōfabulationes: quas puer ex auia didicisti. Tibullus. Hae tibi febellas referat. Nō praetoris erat incipit ratione ostendere: praetorem non posse inuia & acuta sapientiae pracepta ignorantibus, uiris dare & propterea ne libertatem quidem: quae non nisi in sapientem cadit: posse concedere.

prator quid e uide

8
rubrica
q d nars cōtrahūt
mes

Sambucam citius caloni aptaueris alto
Stat contra ratio: & secretā gannit in aurem
Ne liceat facere id quod quis uitabit agēdo:
Publica lex hominū: naturaq cōtinet hoc fas:
Vt teneat uetitos inscitia debilis actus
Diluis heleborū certo compescere puncto
Nescius examen: uetat hoc natura medendi
Nauim si poscat sibi peronatus arator
Luciferi rudis: clamet melicerta perisse
Frohem de eebus: tibi recto uiuere talo
Ars dedit: & ueri speciem dignoscere calles
Nequa suberato mendosum tinniat auro
Quæque sequēda forēt & q uitāda uicissim
Illā prius creta mox hae carbone notasti
Es modicus uoti pressio late. dulcis amicis

IOAN. BRI. Sambucā citi caloni aptaueris alto. Citius iqt fieri poterit: ut uir rusticus & rudis istru mēta musica pulsa discat. quā ut ptor stultū hominē possit ad uirtutes formare: eūq absterre quo min uitiis obnoxius sit. Sābucā: organi genus a quo Sābucistriae dicūt. Machina quoq q urbes expugnāt: similiter uocat. Nā ut i orgao chorda: sic i machia intēdunt funes. Hae festus. Barbax e uocabulū Sābucā: Nambias: Barbitosq: & Magades. Auctor e strabo. Caloi: Calones serui dicebant: q dominos i praliū seqntes uallū ferebāt. Nā auctoi Ser uio moris fuit: ut Miles arma ipse sibi portaret & seru uallū Vallū. n. dicebāt cala: Vt Lucilius Scinde cala: ut caleas. i. o puer frāge fustes: & focū fac. inde aut caloes & classē dictā uolūt: uel qd (ut Porphirio auctor e) frequēter admisteriū aduocet a doio dī calo a calo grāce: qd e uoco latie: uel ut nonnulli putāt a Calendis: qd ea die cibaria accipiāt. Calonē igit posuit p quocūq rudi: & i perito hoie. Stat cōtra ratio. i. parata e tibi tanq aduersaria ratio: q tibi clā ostēdit: tibi nō licere id facere qd dum sit uitiat. Vult ostēdere unūquēq q se libere dicit: tamē se facile posse cognoscei seruū: qd dū puer se aliqd facit: ratiois flagello sēp castigat: qd eū semp cōsciētia sollicitat ut quis i turpi ope pseueret: sentiat se errare: & cupiditatib i seruire: Vñ seruus e: ut sit sensus. Ipsa ratio monet te seruū eē: cū ait te i uetita haud quaq facere debere. Gānit: legit & Gānit & Garrit. Agēdo. Dum agit astiue. n. e significatiōis. Nā gerundijs moīs i actiua & passiua significatiōe licēter uti possumus. Vt Vir. i actiua Cātādo tu illū? In passiuua uero. Frigidus i patris cātādo rumpit anguis. Publica lex hominū naturaq. c. h. f. Hoc qdē natura dat qd & leges publicae pmittūt ut q stultē sit stulte agat. Cōtinet hoc fas. i. hoc licitū eē patit. In cicia debilis. Quæ rōne nō regit. Actus ueritos. i. phibita: Diluis. h. Probat p exēpla eū q stultus sit oia stulte agere: nec e stulto sapientē fieri posse. Pronunciatiue legēda sunt. Diluis: Distēperas. Nescius cōpescere. i. coercere: tēperare in reb pēsādis. puncto: Vncias. f. Natura medēdi. i. ars & ratio mediciae. Na uim si poscat. f. p. a. Aliud exēplū pfert quo ostendat oportere stultū oia stulte administrare. Si uelit inqt uir rusticus nauē gubernare: q uec sūde: rationē nec maria cognoscit: exclamet. Melicerta nullū eē in reb hūanis pudorē. Peronatus. Pero genus e calciamēti ex crudo corio: quo & i bello utebant. Vir. Crudus tegit altera pero. Inue. Nil uetitū fecisse uollet quē nō pudet alto p glatiē perone regi. Rudis: cōiuge cū arator: nō cū Luciferi: Vt sit arator rudis. Melicerta: deus Marinus. Hic filius fuit Athamātis & Inonis. q patris iras fugiens: quo p ifaniā Learcus alter filius occisus fuerat se cū matre in mare praecipitauit. Qui neptuni beneficio: cū seruati i deos recepti sunt Marinos. Ino. uero Leucotoe appellata est. Melicertā Palemonē Grāce Latine portūnū appellauere: a nautis inocabat. Vir. Votaq seruati soluēt i littoī nautae Glaucoq & Panope & Inoo Melicertae Ino uero matuta appellata e. Frontē. i. pudorē cuius sedes e i frōte. Vnde illud extat dictū apud antiquos. Perfricuit frontē. i. deposuit pudorē. Quin. perfrica frontem & dic te digniorem qui praetor fieres Iuuenalis: Eiectū semel attrita de fronte ruborē. Tibi recto niuere talo ars dedit. Irrisio est in eum quē do

Sābucā sābucistriae

Calones. barbarorū
Vocabula

40 modus non e ill.
et nota st modus

gerundij modus

pero
peronat

et & sapientia & libertate carere. Vñ. n. pēdet ex alio. Nā in quo sapiētia nō est is ex Stoici sentētia seruus ē
 Sensus ē igit. Cū alii stulte uiuāt: quod oīno ē serui: ipsa ratio tibi recte uiuēdi uia demōstrauit: sicq; p ironi
 am pñunciant. Recto talo. i. nō claudo: sed recto itinere & uia: Sūptū ab iis q obtortis talis pedū nō recte in
 cedūt. Ars: ratio. Calles: Nosti: & tūc duplici scribit l. Specie. Apparentiā: deriuatū est a specio: qd in sim
 plicitate nō inuenit. Ne qua subarato. m. t. a. i. ea es prudentia: ut aēs auro coopertū: etiā sonitu dignoscas:
 ut solēt mēfarii. Alegoricos hoc dicit: eū uitia uelamēto quodā uirtutis obuoluta cognoscere: hocq; sapiētis
 est: q uera libertate fruit. Ne qua: subaudi species. Tiniat. i. tinitu suo ostēdat. Tinitus enī ē ppiū metallo
 rū. Mēdosū: falsū. Auro subarato. i. auro sub se aēs habēte. Sequēda. i. passiuā significatiōe dixit. Sic Qui
 dius Phili sequēdus eram. Illa prius. c. m. h. c. n. prisci fuit moris q bona & cōmendatiōe digna erāt creta al
 ba notare: q uero mala signare carbone. Vnde Hora. i. satyris suis. Sani creta an carbōe notādi. Illa. s. quae
 sequenda & bona sunt. Mox hāc: scilicet q uitāda sunt. Es modicus. u. Modici desiderii: qd sapiētis & li
 beri ē hominis. presso lare. Humili domo: & nō in luxum magnifice extructa.

Species
 Suberatu
 Tnio
 Tnitus

BAR. FON. Sambucā citius caloni aptaueris alto. Nō me fugit cū sābuca musici istrumēti genus sit: hunc
 uersū fere ab oīb' legi qd citius caloni alto musicæ rationē tribueris: quā pretor uitiosis libertatē cōcesserit.
 Veg. cū calones militū serui sunt. Sābuca quoq; machinæ bellicæ genus sit: ut cū i similitudine atq; transla
 tiōe uerboꝝ prester: potior sensus erit Citius caloni seruo militari alto ac ppterea rudi atq; inepto sābucā
 tendendā aptaueris: hoc ē rei militaris peritiā dederis: quā pretor uitiosus libertate donauerit. Est uero sāb
 uca: ut Festus ait machina bellica q i urbiū expugnatiōib' itendebāt: dictaq; uoces in sābuca atque organo
 sic fines in ea machina intendunt. Calones aut militū serui sūt castra sequētes: uel a calis. i. a lignis & fustibus
 quos gestabāt: uel a calādo cognominati: hoc ē q ad ministeriū uocarent: apozoy Kallamy. calere. n. uocari
 ē: unde & calende: a qbus nōnulli dictos quoque calones putāt: qd calēda die cibaria caperēt: Quod q; ui
 tiauit agēdo: q si agat: uitiosum sit: nihil uero preter rectū fieri licet. Publica lex hominū natura q; cōtinet
 hoc fas. Leges oēs: aut diuinæ: aut hūanæ moribus diuina natura cōstant: Fas lex diuina ē hūana. Ait ergo
 & hūana & diuina lege hoc cōstare: ut uitia fugiamus: neque p ignoratiā excusemur. Ut teneat uetitos in
 scitia debilis actus ut etiā inscii ac rudes: a qbus debeāt abstinere: cognoscat. Inscitia debilis: ignoratiā. n. mor
 tales ibecilles: ac debiles cōtra cupiditates reddit. Diluis helebor: similitudinē pbat isipiēti nō licere: ut ue
 lit uiuere: neque ei libertatē cōcedere quēquā posse: quēadmodū medicæ ac nauigatiōis expti: neque phar
 machoꝝ cōfectio: neque nauis gubernatio pmitteret. Hellobori aut genera duo sunt. Nigrū: qd purgat p ise
 riora. Candidū: quod uomitiōe causas morboꝝ extrahit. Peronatus arator: perone calcitatus ē enī pero cal
 ciamētū rusticū ex corio cōtra ibres: niuesque ac frigora paratū. Iuue. lib. quinto. Quē nō pudet alto p glatiē
 perone regi. Virgi. lib. vii. priscos latinos perone ibellis usos ostēdit. Vestigia nuda sinistri instutuere pedis
 crudus regit altera pero. Luciferi rudis: nauigatiōis ignarus: quū uel eā stellā quae cunctis inotescat: ignoret
 Lucifer sane idē q hesperus ē: Sed cū plurimū distet a sole: facta uicina occidētalibus plagis exacta p memo
 dū nocte apparens Lucifer: quia tūc maxie luceat: appellat. Hesperii uero nomē accēpit: q i eo is uesper post
 occasū solis appeat. Exclamet melicerta pisse frōtem de rebus. pudorē oēm: & uerecundiā quae maxie i frō
 te dignoscit: iteriisse: Melicerta nauitæ deus clami tās cōquerat. Melicerta uero Inōis & atamātis regis thes
 baræ filius patrē cū matre fugiens se una precipitauit i pelagus ambo uero i deos marinos miseratiōe deoꝝ
 cōuersi sunt. Ino i matrē matutā: quae & leucothoe uero melicerta iportunū: qui & palemō etiā dicit: hic a ro
 manis: ut scribit Festus inter deos colebat. Nauitæ quoq; eum uenerabant. Vir. in geor. Votaq; seruati sol
 uent in littore nauitæ: Glaucoꝝ & panopeæ: & Inoo melicertæ. Recto talo: recta uia & rōne: q a talo calcis
 osse translatus est. Talis. n. & cruribus nō obtortis recte icedirent. Sub arato auro: cum aurum extra ap
 pareat: aēs intus existens. Creta: colore albo & benigno: Carbone: nigro colore: ac subide noxio. presso la
 re: Lar domesticus deus est qui pro ipsa domo iterdum ponit. Hora. Qui patrium mimæ donat fundumq;

heleborū

larem q; paruam igit: & modestā domū intelligit.
 IOAN. BRI. Iam nūc. a. i. n. g. l. Idest nosti qdo par
 simonia: & qdo munificētia & liberalitate utēdū sit
 Ironia ē ut dixi. Iā nūc. i. modo. Granaria: loca
 pprie dicūt: ubi frumēta reponūt: ut pomaria ubi
 poma: carnaria ubi carnes. Inq; luto fixū. p. t. n. Hic
 ostēdit animi liberi eē auaritia nō laborare. Imita
 tio est Horatii. Quo melior seruo: quo liberior sit
 Auarus i triniis fixū cū se demittit ob assē. Fixū a
 pueris. s. q trāseūtes risus captādi: gra dēpiūt aere hu
 mi defixo. Nec gluto sorbere. s. m. Tractū ē ab iis q
 uis delicatis cibus saluā glutiūt. Gluto: a glutien
 do. Mercuriale: Mer. lucri deo putat: & a mercibus
 denominat: ut alibi rē struxere exoptas caeso boue
 Mercuriūq; Accersis fibra: Da fortūare pēates. Hor.
 Mercarier unus cū lucro norā: unde frēqntia Mercuriale iposuerē mihi cognomē cōpita. Hāc mea sūt. t. e. u.
 di. Cū huius moderatiōis & sapiæ fueris: qle descripsi tūc te libere & sapiētē eē dixero. Quae. n. dicta sunt quā

Iam nunc astringas iam nunc granaria laxes
 Inque luto fixum possis trāscēdere mummū
 Nec gluto sorbere saluam mercurialem;
 Hāc mea sunt teneo: cum uere dixeris: esto
 Liberque ac sapiēs pratoribus ac ioue dextro
 Si tu cum fueris nostræ paulo ante farinae
 Pelliculam ueterem retines: & fronte politus
 Astutam uapido seruas sub pectore uulpem
 Quae dederam supra repeto: funemque reduco

O qd dicitur
 Granari
 pomaria
 carnaria

dam animi sapientiam & libertatem arguunt. Ordo est. Esto liber & sapiens cū dixeris hæc mea sunt: teneo
Hæc sunt mea. Quæ dicta sunt & quæ sapiens sequi debet. Teneo: subaudi &: ut sic intelligas hæc sūt mea
& teneo. i. possideo. Prætoribus ac. i. d. Tunc inquit & animi & corporis seruitute solutus eris. Nā cum ait
prætoribus: ad eam libertatem respicit: quæ seruitutis conditione uacat: Ioue uero ad libertatē animi. i. sa-
pientiam. Sin tu. c. f. Sensus est. Si autem uitiis & cupiditatibus ex quibus pendet hominis seruitus: detineris
de quibus Paulo ante diximus: te nullo modo liberum nec sapientem dixerō. Ordo ē: repeto quæ supra
dederāq; funēq; reduco si retines ueterū pelliculā: & politus fronte seruas astutam Vulpem sub uapido pe-
ctore cum fueris farina Paulo ante nostrā. / Nostrā farina. i. uitæ uitiis inuolutæ. Apte farinā uitiis compa-
rauit: ita enim uitiis hominū uita: ut farina reliqua conspergi dicunt. Pelliculā. u. a. f. p. Multi cum intus ui-
tiis laborent summā tamen præ se ferunt bonitatem: ac ideo liberi putari uolūt & sapientes: cum omnino ui-
tiorū serui sint & stulti. Pelliculam: ueterem. Antiquum uitiū quod exteriore parte occultas: Sumptum ab
iis qui corporis uitia uestiū pulchro regunt uelamento. Fronte: per ea quæ extrinsecus cōspiciunt. Astu-
tam uulpem. Fraudem & fallacias: quales uulpi attribuunt. Pectore. u. Vapidam appellamus multi uapo-
ris. Vapido igitur pectore. i. ueterum uitiōrū pleno: & fraudibus redolente. Quæ dederā. s. r. Hoc ad illud
refertur: Esto liberq; ac sapiens prætoribus ac Ioue dextro. Sensus ergo est: cū omnino uitiis labores: repeto
a te libertatem quam tibi concesseram ac per hoc te seruū dico. Funemq; reduco. i. habenis iterū te coerceo:
quem antea amiseram. Sumptum est ab equis: qui remissis habenis liberius uagantur. Nil tibi. c. r. Hoc il-
lud spectat quod dictum est superius Stat contra ratio. Sensus est enim. Homines ita insanos esse: ut ratioe
nihil omnino faciant ne minimum quidem. Ergo serui: qui stulti sunt.

BAR. FON. Iam nunc astringas: iam nūc granaria laxes. Quantū debes & potes: quibus decet impartire.
Granaria autē loca in horreis sunt seruandis: seminum granis parata. Inq; luto fixum possis transcendere nū-
mū: uel de puerorū consuetudine tractū est: qui numum filo aligantes: in lutumq; iacentes: si quis eū collige-
re uoluisset p filum occultatum ad se trahebant: illius auaritiæ illudentes. uel potius turpe lucrū ex sordido
quæstu partum intelligis. Nec gluto sorbere saliuā mercurialem. Nec cū magna anxietate lucro inhiare. A
gulosis uero translātū est. Nam a gula gluto gulosus dicit: & sorbere ad nimiam gulositatem refertur. Ipsa
quoq; saliuā in ore est: quam pro lucri cupiditate per trāslationē posuit. Cui quia mercurius præest. mercu-
rialem cognominauit. Prætoribus ac Ioue dextro humano diuinoq; iure concedentibus. Fronte politus: Fe-
rens præ te speciem boni uiri intrinsecus plenus dolorum sis. Vapido sub pectore. Astuto a uapore. / Qui
n. calidiore sanguine sunt: ingenio & astutia magis ualēt. Vulpi uero astutia tribuit. Funēq; reuoluo lte-
rum te in seruitutem redigo: cum paulo antea: si careres his uitiis libertatem concesserim.

Nil tibi cōcessit ratio: dignū exere: peccas
Et quid tam paruū est: sed nullo ture litabis
Hæreat in stultis breuis ut semūtia recti
Hæc miscere nefas. nec cum sis cætera fossor
Tris tamē ad nūeros satyri moueare batylli:
Liber ego ūde datū hoc suis tot subdite rebus
An dominū ignoras: nisi quē uidicta relaxat

IOAN. BRI Nil tibi concessit ratio. i. nihil sui tibi
sapientia permisit habere. Dignū exere. i. extēdet
ostēde quasi. d. nullā rem tā paruā ab eo fieri posse
quin peccet: unde sequit in stultis ne semūciam
quidem rationis habitare: cōpositū ē autē exere: ab
ex & sero a quo frequētatinū exerto. Et quid tam
paruū est: cū interrogatione p̄nuncia. i. nō ne parua
res est etiam digiti exertatione peccare? Sed nullo
ture litabis. Hæ. in stuli. nullo unq; sacrificii genere
a diis ipetrari poterit: ut qui stultus sit: aliquid re-
cte & sapienter gerat. Qui ergo sapiēter & cum ra-
tione res nō gerit seruus est. Breuis se re. hoc signi-
ficat: ne semūciā quidem rationis apud stultos esse: ut sit sensus: nihil prorsus esse. Breuis: nomiatiū erit
ut sit breuis semūcia: dicit aut qd dimidia ps uncia sic ualet dimidiū: ut i selibra & semodio. Recti: rōnis ea
enī recte fieri dicunt: q; cū rōne sūt. Hæc miscere ne licitū qdē nō ē hoī stulto cū rōne & sapiētia quicq; gerere
Ut sit sensus fieri nō posse: nec quodāmodo fas esse: ut sapiētia stultitiæ cōmiscat: & simul habitet: qd sequi-
tib; cōfirmat: sūma indignatiōe exēplū afferēs: cū dicit. Nec cū sis cætera fossor Tris tamē ad numeros satyri
moueare batylli: hæc. n. p indignationē iſerunt: & ita cōcitate legēda sunt: ut poeta oīno uideat uelle p̄bare
hominē stultū p̄itus rōne carere: nec quicq; sapiēter admistrare posse: ergo seruus ē q; sapiēs nō est. Nec cū
sis cætera fossor Tris tamē ad nūeros: cōcludit deniq; stulto nō cōcedi: ut sapiētiā sequat. Sensus est. n. Nūq;
efficiēs: ut cū sis rudis & agrestis discas saltare ad sonos & cātus batylli p̄atomimi. Cætera fossor: aut cætera
uacat: aut deest p̄: ut sit: cū sis fossor p̄ cætera. i. p̄ reliquas res rudis & iperitus. Terē. in ecyra. Cōiicito cætera
idest p̄ cætera. Fossor is dicit: qui agros fodit: hic aut ponitur pro homine rudis: imperito: & stulto. Ad nū-
meros. t. i. ad rithmos carminum. Satyri batylli: pantomimus & mollis saltator fuit. Iuuenalis. Chirono/
mon ledam molli saltante batyllo. batyllus item puer fuit ab Anacreonte poeta dilectus: ut scribit Apuleius
Horat. Non aliter famio dicunt arfisse batyllo Anacreonta teium: batylli item populi septētrionales auctore
Ptolomæo. Batyllus item instrumentum ferreū quo utimur ad usum ignis. Horat. Prætxta & latū clauum: batylli
prunæq; batyllum. Satyri. i. saltatoris: nā ut diximus in p̄cipio operis: Satyri dii syluestres lasciui & saltato-
res itroducebantur in antiqua comœdia: ad quorum lasciuiæ imitationem mimi appellantur satyri. Vnde
Virg. Saltantes satyros imitabitur alphesibeus. Liber ego: uerba probantis se liberum. Vnde datum hoc

De uulpe

Vapido

Qui

calidiore

q; stultis

ne semūciam

quidem rationis

habitare

cōpositū ē autē exere: ab

ex & sero a quo frequētatinū exerto.

Et quid tam

paruū est: cū interrogatione p̄nuncia. i. nō ne parua

res est etiam digiti exertatione peccare? Sed nullo

ture litabis. Hæ. in stuli. nullo unq; sacrificii genere

a diis ipetrari poterit: ut qui stultus sit: aliquid re-

cte & sapienter gerat. Qui ergo sapiēter & cum ra-

tione res nō gerit seruus est. Breuis se re. hoc signi-

ficat: ne semūciā quidem rationis apud stultos esse: ut sit sensus: nihil prorsus esse.

Breuis: nomiatiū erit

ut sit breuis semūcia: dicit aut qd dimidia ps uncia sic ualet dimidiū: ut i selibra & semodio.

Recti: rōnis ea

enī recte fieri dicunt: q; cū rōne sūt. Hæc miscere ne licitū qdē nō ē hoī stulto cū rōne & sapiētia quicq; gerere

Ut sit sensus fieri nō posse: nec quodāmodo fas esse: ut sapiētia stultitiæ cōmiscat: & simul habitet: qd sequi-

tib; cōfirmat: sūma indignatiōe exēplū afferēs: cū dicit. Nec cū sis cætera fossor Tris tamē ad numeros satyri

moueare batylli: hæc. n. p indignationē iſerunt: & ita cōcitate legēda sunt: ut poeta oīno uideat uelle p̄bare

hominē stultū p̄itus rōne carere: nec quicq; sapiēter admistrare posse: ergo seruus ē q; sapiēs nō est. Nec cū

sis cætera fossor Tris tamē ad nūeros: cōcludit deniq; stulto nō cōcedi: ut sapiētiā sequat. Sensus est. n. Nūq;

efficiēs: ut cū sis rudis & agrestis discas saltare ad sonos & cātus batylli p̄atomimi. Cætera fossor: aut cætera

uacat: aut deest p̄: ut sit: cū sis fossor p̄ cætera. i. p̄ reliquas res rudis & iperitus. Terē. in ecyra. Cōiicito cætera

idest p̄ cætera. Fossor is dicit: qui agros fodit: hic aut ponitur pro homine rudis: imperito: & stulto. Ad nū-

sumis tot subdite rebus uerba Persii id est unde habes: unde colligis te liberum esse. sumis enim uerbum est. Tot rebus: tot uitiis & cupiditatibus. An dominum ignoras: putas ne alium dominum non esse nisi eum qui seruum manumittit. Sicque docet hominem pluribus modis seruum esse: cum uitiis subiectus sit. Vindicta relaxat segregat a te.

BAR. FON. Nil tibi concesserim ratio. Nunquam tibi ratio dederit ut tutus seruiens liber sis. Digitum exere aperte proficere: quod a pugnantibus tractum est pollicis erectione se uictos fatentibus. Ecquid tam paruum est. Ecquid separatim per interrogationem legendum est. Respondentis enim uerba sunt admirantis simul & sciscitantis: cur ob tam parua uitia libertate carere putandus sit: Sed nullo thure litabis: Nullis donis a superis impetrabis ut in quibus uitiositas est uirtutis pars aliqua. ac propterea ne libertas quidem esse possit. Semuncia uero media uncia est: a semis quidem quod medium significat deriuata. Nec cum sis cetera fossor. Quoadmodum fossores ieiuni & agrestes homines imitari nulla minus in parte sciunt: sic uitiis dediti nequeunt exercere uirtutes. Batillus autem Neronis auro ioculator ac saltator eximius fuit. Iuue. Molli saltante batillo tuscia uesica non imperat. Satyri uero dii siluestres petulantes ac saltatores in antiquis comediis inducunt: quorum personas in theatro mimi plerumque assumebant. Liber ego: Aseueranter aduersarius liberum se esse affirmat. Unde datum hoc sentis: Respondet poeta cum tot uitiis subditus sis unde tibi libertatem audeas assumere. An dominum ignoras: nisi quem uindicta relaxat. An non credis alium dominum tibi esse praeter eum a quo te praetor liberauit: quibus uerbis ostendit non eum qui uindicta praetoria liberet: sed qui uitiis non seruiat liberum esse.

IOAN. BRI. I puer & strigiles crispini ad balnea defer: probaturus homines omnino seruos esse. nec sui iuris: pulchra utitur argumentatione. Sensus enim: Si illud acre seruitium esse cesses: cum a domino acerbe & contumeliose increparis: ut aliquid facias: quod tantum est corporis: quanto grauior illa seruitus existimanda est qua animus obsidetur. Sicque ostendit eos magis seruos esse qui uitiis obnoxii sunt quam qui sub imperio sunt hominis. Ordo est: seruitium acre nihil te impellit: si increpuit. I puer & defer strigiles: ad balnea crispini cessas nugator. Strigiles stringere est radere: ut ait Marcellus: unde strigilis instrumentum est ferreum: quo sudantes radebantur in balneis ad detergendum sudorem. Plinius iunior in epistolis de balneis loquens scribit sic de auiculo. Dum difringitur tergiturque audiebat aliquid aut dictabat. Tranquillus tradit Augustum lassisse cutem nimio strigilis usu. Strigiles graeci stlegites dixerunt & quae e corpe radunt strigmata: pgamus ex asia haemisit Mar. pgamus has curuo difringere ferro. Increpuit: subaudi dominus. Crispini balnea: temporibus neronis duos inuenio fuisse crispinos: quorum alter eques Romanus dignitate senatoria: & quondam Claudio imperante praefectus praetorii & consularibus insignibus donatus: neroni inuisus: quod poppeam quondam matrimonio tenuerat: ab eo crimine coniurationis in Sardiniam exactus est qui accepto iussu mortis nuncio semet interfecit. De hoc poeta intelligere uidetur. Alter uero neronis pruitignus poppea natus: quem impuberem adhuc: quia ferebatur: ut scribit Tranquillus: Ducat & imperia ludere: mergendum mari dum piscaret seruis ipsius demadavit. Cessas nugator: cessat desidiosus. ique scit defessus. Seruitium acre te nihil impellit: cum interrogatione legendum: quae affirmationis uim habet. Impellit: urget: angit. Ne quicquam extrinsecus intrat. Quod neruos agitet: sensus est: imperium domini: quod extrinsecus est: etiam animis seruorum sollicitudinem infligere: & interrogatione cum pronunciat

Ne quicquam: aliquando pro non ponitur: ut hoc loco: aliquando pro frustra. Vergilius: Arma diu lenior desueta trementibus auro Circundat: ne quicquam humeris. Sed si intus & in iccore agro nascuntur domini: qui tu impunitior exis: Conclusio est eos non minori seruitio urgeri: qui uitiis subiecti sunt quam imperio domini. Iecore agro: uitiis corrupto. Nascuntur domini: dominos intellige animi uitia: ut auaritiam: libidinem: ambitionem: & huiusmodi. Qui: pro quomodo. Terentius: Qui scis. Impunitior: non affectus pari seruitio: quasi dicat etiam maiori. Atque pro quam. Scutica: flagellum. scytos enim graece: pellis latine unde & scuta. quia non sine pellibus sunt. Mane piger stertis: ostendit & eos qui auaritia laborant seruos esse. En quid agam. uerba auari. Rogitas: admirantis non rogantis. Seperdam: genus pessimi piscis: ut tradit Festus.

BAR. FON. I puer & strigiles. Seruitutem corporis non tam arctam: quam animi esse ostendit. Dicit enim. Si quid ab Hero facere iussus sis. haec seruitus corporea nihil animum tuum perturbat. At si intrinsecus uitiis seruis uehementius ageris: quam qui metu uerberum hero paret. Strigiles uero ad fricandum & poliendum corpus paratae sunt: stringendo: hoc est tergendo & radendo cognoscuntur. Puer autem pro seruo ponitur. Horatius in sermone. An hic peccat sub noctem: qui puer unam furtiua mutat strigili. Quid tu impunitior exis: atque hic. Exhortatio sumpsit: quid tu impunitior: illa quae paruo sumi nequeunt obsonio captas. quidam pro cur & quare legunt. ut qui sit mæcenas. atque uero pro quam comparatis ad uerbo ponitur. Idem primo sermone. Non se peius cruciauerit atque hic. Scutica: scytos graece: pellis latine dicitur. Unde scutica genitio uerberis eloris facti deducitur. Mane piger stertis. Altercatione inter se auaritiae ac luxuriae ponit. quarum utriusque qui obtemperat nullo pacto liber esse queat. Eya. Hortantis aduerbium est. Horatius primo sermone.

Ne quicquam: aliquando pro non ponitur: ut hoc loco: aliquando pro frustra. Vergilius: Arma diu lenior desueta trementibus auro Circundat: ne quicquam humeris. Sed si intus & in iccore agro nascuntur domini: qui tu impunitior exis: Conclusio est eos non minori seruitio urgeri: qui uitiis subiecti sunt quam imperio domini. Iecore agro: uitiis corrupto. Nascuntur domini: dominos intellige animi uitia: ut auaritiam: libidinem: ambitionem: & huiusmodi. Qui: pro quomodo. Terentius: Qui scis. Impunitior: non affectus pari seruitio: quasi dicat etiam maiori. Atque pro quam. Scutica: flagellum. scytos enim graece: pellis latine unde & scuta. quia non sine pellibus sunt. Mane piger stertis: ostendit & eos qui auaritia laborant seruos esse. En quid agam. uerba auari. Rogitas: admirantis non rogantis. Seperdam: genus pessimi piscis: ut tradit Festus.

BAR. FON. I puer & strigiles. Seruitutem corporis non tam arctam: quam animi esse ostendit. Dicit enim. Si quid ab Hero facere iussus sis. haec seruitus corporea nihil animum tuum perturbat. At si intrinsecus uitiis seruis uehementius ageris: quam qui metu uerberum hero paret. Strigiles uero ad fricandum & poliendum corpus paratae sunt: stringendo: hoc est tergendo & radendo cognoscuntur. Puer autem pro seruo ponitur. Horatius in sermone. An hic peccat sub noctem: qui puer unam furtiua mutat strigili. Quid tu impunitior exis: atque hic. Exhortatio sumpsit: quid tu impunitior: illa quae paruo sumi nequeunt obsonio captas. quidam pro cur & quare legunt. ut qui sit mæcenas. atque uero pro quam comparatis ad uerbo ponitur. Idem primo sermone. Non se peius cruciauerit atque hic. Scutica: scytos graece: pellis latine dicitur. Unde scutica genitio uerberis eloris facti deducitur. Mane piger stertis. Altercatione inter se auaritiae ac luxuriae ponit. quarum utriusque qui obtemperat nullo pacto liber esse queat. Eya. Hortantis aduerbium est. Horatius primo sermone.

BAR. FON. I puer & strigiles. Seruitutem corporis non tam arctam: quam animi esse ostendit. Dicit enim. Si quid ab Hero facere iussus sis. haec seruitus corporea nihil animum tuum perturbat. At si intrinsecus uitiis seruis uehementius ageris: quam qui metu uerberum hero paret. Strigiles uero ad fricandum & poliendum corpus paratae sunt: stringendo: hoc est tergendo & radendo cognoscuntur. Puer autem pro seruo ponitur. Horatius in sermone. An hic peccat sub noctem: qui puer unam furtiua mutat strigili. Quid tu impunitior exis: atque hic. Exhortatio sumpsit: quid tu impunitior: illa quae paruo sumi nequeunt obsonio captas. quidam pro cur & quare legunt. ut qui sit mæcenas. atque uero pro quam comparatis ad uerbo ponitur. Idem primo sermone. Non se peius cruciauerit atque hic. Scutica: scytos graece: pellis latine dicitur. Unde scutica genitio uerberis eloris facti deducitur. Mane piger stertis. Altercatione inter se auaritiae ac luxuriae ponit. quarum utriusque qui obtemperat nullo pacto liber esse queat. Eya. Hortantis aduerbium est. Horatius primo sermone.

sumis tot subdite rebus uerba Persii id est unde habes: unde colligis te liberum esse. sumis enim uerbum est. Tot rebus: tot uitiis & cupiditatibus.

semuncia

Stringere

Stringere

Crispini duo

Stringere

Crispini duo

Scuta

Sapda

Eya quid stas: En qd agā: desidis dubitatio quid si surgat agendū sit. Rogitas auaritiæ uerba eū quid facer
debeat admonentis. En sapradam aduehe: en & ecce ostendentis aduerbia sūt: & seperati a reliquis hoc in
loco: en debet pronuntiarī. Saprada uero ut Festus ait pissimi piscis genus est. / IOAN. BRI.

En qd agā: desidis dubitatio quid si surgat agendū sit. Rogitas auaritiæ uerba eū quid facer
debeat admonentis. En sapradam aduehe: en & ecce ostendentis aduerbia sūt: & seperati a reliquis hoc in
loco: en debet pronuntiarī. Saprada uero ut Festus ait pissimi piscis genus est. / IOAN. BRI.

Castoreū: stuppas: hebenū: tus. lubrica coa:
Tolle recens primum pipere sitiente camelo
Verte aliqd: iura sed iuppiter audiet: heu heu
Vare regustatum digito cerebrare salinum
Conteptus perages si uiuere cū ioue tendis
Iā pueris pelle succietus! & œnophoræ aptas
Ocyus ad nauē: nihil obstat quī trabe uasta
Aegæum rapias: nisi follers luxuriā ante
Seductū moneat: quo deinde isane ruis. quo
Quid tibi uis: calido sub pectore mascula bilis
Intumuit: quā nō extixerit urna cicutæ
Tūn mare transilias tibi torta canabe fulto
Cœna sit in transtro: ueientanumque rubellū

Castoreū: fiber auctore Plinio animal est ponti
cū: qui morsu testiculos sibi aputat periculo urgente
ob hoc se peti gnarus: unde ē illud Iuue. Imitat⁹ ca
stora: qui se Eunucū ipse facit: cupiēs euadere dam
no Testiculi. Castoreū id uocat medici: alias anial
horredi morsus. Arbores iuxta flumia: ut ferro ca
dit. hoīs pte cōpræhensa: nō anteq̄ fracta cōcrepue
rint ossa morsu resoluit: cauda piscis ei: cætera spe
cies lutræ: animal aquaticū. d Castoreo sic Vir. Vi
rosaq; pōtus Castorea. Hebenū: arbor ē quā Vir.
pecularius celebrans nusquā alibi nasci: q̄ in idia p
fessus est: ut Diuisæ arboribus patriæ: solai ndia ni
grū Fert hebenū. Herodotus: eā æthiopiæ itelligē
maluit: tributi uice regibus perfidis e materiæ eius
centenas phalangas tertio quoque año penlitasse
æthiops cū auro & ebore pdendo. romæ auctore
Pli. eā magnus Pompeius i triūpho Mithridatico
ostendit. Accendi eā Fabianus negat: uritur tamē
odōre iucūdo: Duo genera eius rapē id qd melius
arborescens trūco enodi: materiæ nigri splendoris: ac

Castoreū

Hebenū

uel sine arte protinus incūdi. Alter fruticosū cytisi modo: & tota idia dispersū est. Lubrica coa: cos isula ē in
caria denoiata teste Iginio a Coo filia Meropis cuiusdā quæ tibi regnauit: tota fertilis est: & quē admodum
Chius & Lesbos optimo uino abūdans auctor est Strabo. Vinū coū Cato apud nos quoq; ex italico faciē
di rationem demonstrauit super cætera in sole triduo maturādū precipiēs. Vinū albū ostendit esse. Horati⁹.
Si durabit alius: Mitulus & uiles pellent obstantia conchæ: Et lapathi breuis herba: sed albo non sine coo.
Lubrica: q̄ ut sensit Horatius: Ventrem molliant. Tolle piper recens: ex india: ut diximus mittit piper.
Sitiente camelo: camelos inter armenta pascit oriens: quorū duo genera Bactriæ & Arabie differūt: qd illi
bia habent tubera in dorso: hi singula: & in pectore alterū cui incumbūt. auctor ē Plinius. Sitiēte: sitim. n.
quatrduo: eo auctore: tollerant: implentur cū bibendi occasio & in præteritū & in futurū: de turbata concul
catione prius aqua: aliter potu non gaudent. Verte: uolue: negociare. Iura: hinc expressit nimia auaritia
hoies ad omne scelus induci. Virg. Quid nō mortalia pectora cogis: Auri sacra fames? Sed iuppiter audiet
illud respexit hoies metu deorū: non honestatis rōne plerūq; non peccare. Heu heu: risu. & capitis concuf
sione legenda sūt: quasi dicat si es deorū pceptis uiuere uolueris inopia & rerū egestate premeris. Pera
ges: deest uitā. Varre: aliqui uaro legūt. i. recuruo: sed uersus non stat: uocatiuus est: ut sit O stulte qui non
recte rem pcipis: sumptū ab iis q̄ cruribus uaris oblique incedūt. Mart. Vara nec iniecto ceromata brachia tē
dis. Cū ioue: ex deorū præceptis. Iam pueris. p. iam auaritiæ seruus est cū lucri studio nauigationem pa
ret: Pueris: seruis: sic enim serui appellabantur. Teren. Etiā puerū inde abiens conueni chremis: Succin
tus. i. iam expeditus. Oenophoræ: uas uinariū. œnos enim græce: uinū latine. & phero porto. Iuuenalis. Tā
dem illa uenit rubicūdula: totū Oenophorū sitiens. Nil obstat. i. iam omnia parata sūt ad nauigationem.
Trabe uasta. i. nauē. Aegēū: dictū ab insulis: ut Varroni placet: quod in eo mari scopuli uocantur a similitu
dine capræ æges. Nisi follers. i. a. hinc ostendit homines uario seruitutis genere teneri: cū & auaritiæ &
luxuriæ seruiant Luxuria: luxa mēbra e suis locis mota & soluta dicūtur: a quo luxuriosus in re familiari so
lutus auctor est Festus luxuria igit̄ ē oīs morū solutio. Seductū: seorsū ductū alias deceptū: ut alibi. Que ni
si seductis nequeas committere diuis: Teren. Etiam nūc me seducere his dictus postulas? Quo deide in sa
ne ruis: repræhendit eū luxuria q̄ ob auaritiā nauigaturus sit. Calido sub pe. ma. bi. In nimia auaritiæ &
luxuriæ solcitate fatigatus & incertus utri pareat: more serui indignat̄ & itumescit. Mascula: magna: & q̄
lis masculo sexui conuenit: Bilis colera: ut dictū est: q̄ in irato itumescit. Calido: nimia indignatione accen
so. Extinserit urna cicutæ: cicutæ: ut diximus tāta est uis refrigeratoria: ut pota statim hoiem extiguat. Tun
pro tu ne. Fulto: ornato: & strato. Torta canabe. i. tela & mantilli crassiore. Nam canabis est ferulacei gene
ris: utilissima funibus optima alabandica plagarū præcipuæ usibus: Transtro: transtra scamna sūt nautarū
remigantiū. Virg. Cōsedite transtris. Veientanūq; rubellū: dictū auctore Plinio a genere uitiū: quas rubel
las rubente materia appellauerūt. Vinū fuisse uilissimū ostendit Horatius scribens in auarū: Qui ueientanū
festis potare diebus Campana solitus trula. Mart. Et ueientani bibit̄ sex crassa rubelli. Veis nascebatur. q̄
pidū est latii: non longe ab urbe.

cos

camelj

oeno
phoro

oenopho
rum

luxuria
Seduco

Cicuta
Canbis

Rubellū

BAR. FON.

Castoreū. Castor & fiber ponticū animal idem est testiculos sibi aputans urgente periculo ob eos se peti.
gnarus: i usu. n. medicis sūt. Horēdi qdē animal morsus est: nā si hoiem cōpræhenderit nō ante morsū resol
uit: q̄ ossa infracta cōcrepuisse sēserit. Caudā uero pisciū similē cæterā speciē lutræ habet. Habenum hebe

ni arboris idicæ genera duo sūt: unū fruticosū citisi mō: alteræ rax e nodi trūco: materia eius nigri ac iucundi splendoris ē: quā accēdi negāt. Eā Pōpeius magnus mithridatico triūpho primus exhibuit: Lubrica coa: uina coa: uel aluū soluētia: uel q̄ sine palati asperitate potēt ob eorū sanitatē. Tolle primus ait: q̄a minus lucrāt q̄ in mercibus emēdis postremi sūt. Sitiēte camelo: Præproperā negotiatoris festiatiōē ostēdit. In q̄triduū. n. sitim hoc aīal tolerat: uerū cū bibēdi facultas dat: tātū implet. quātū & præteritā siti expleat: & i futuꝛe diu proficit.

Iura: uel quo citius ac melius uēdas: uel q̄a ut Hora. iquit Laudat uenales qui uult extrudere merces: Sed iuppiter audiet: adoleſcētis uerba: si ita iurauerit audituꝛ. Heu heu auaritia eū admonet: si metu deorū teneat: pauperē sēper futurū. Varre: o stulte ac nō recte sentiens: a uarris translātū: q̄ itorsū crura itorta gerūt: nā q̄ in exteriorē ptē optorta habēt uacii appellāt: Var. de re ru. li. ii. de casibus scribēs. Cruribus rectis ac potius uarris q̄ uacii. Iā pueris pellē: hęc est poetæ p̄sona dicūt ostēdētis illū iā auaritiæ parere uelle. Dicit: n. iā te paras ad nauigādū. Oenophorū: uas est uinariū. Iu. Totū oenophorū sitiēs: Ocyus: ad okis græco uerbo q̄ cito significat: ocyus & ocyssime aduerbia & ocyor & ocyssimus noīa deriuāt. Sollers luxuria: ingeniosā cōtra auaritiæ adhornationes. alias. n. defes & lauta ē nā luxuria nimia reꝛ p̄fluxio ac supra pudorē ē: uide luxuriosos i re familiari p̄ digos & solutos dicimus. Quo deīde isane ruis: quo luxuriæ uerba adhortantis ne auaritiæ diditus p̄petuis cruciatibꝛ torqueat: sed domi ociosæ degēs genio suo indulgeat calido sub pectore masculabilis itumuit q̄ nō extiterit urna cicutæ: hoc p̄ parētesim legit & poetæ attribuit: ait. n. pp. luxuriæ repræhensionē cōtra auaritiæ tuæ cupiditatē: q̄ iubet ut nauigādi sniā mutes: ita irasceris: ut nō solū obolo aut dragma cyathos: ne aut acetabulo: sed ne urna q̄dē cicutæ ab ira eiusmōi purgari possis: cicutæ uero licet hoī ut in q̄t Lucre: ac re uenenū sed: ad multos tamē usus. ac præserti ad ifrigerādū stomachū ualet. Itaq; cū bilis ardo itumuisse poeta dixerit: ut medicæ artis pitus: cicutā i remedio posuit. Veiētāq; rubellū ueiētānū uinū p̄fimi saporis ueiētano atrutia agro nascit: Hora. q̄ ueiētānū festis potare diebus cāpana solitus trulla: Rubellū at a rubro colōi diminutiū ē: quoniā ueiētānū uinū rubeat: nā a rubro rubellū deriuari Pli. xiiii. auctor ē: proxia dignitas nomētānis rubente materia Qua pp̄ q̄dam rubellas appellauere uineas.

IOAN. BR. I. Exhalet: effūdat: Vapida læsū pice musta in priō feruore qui nouē diebus cōplurimū peragit aspersu picis condiebant: ut odor uio contingeret: & saporis quidā acumina: uehemētius id fieri arbitrabant crudo flore resinæ: exercitariq; lēitātē: e diuerso crapulā cōpesci: & feritatē nimia: frāgiq; uirus: aut ubi pigra lēitas torperet uirus addi Pice uapida: q̄ odorē & uaporē indat uino. Obba: genus poculi lignei lati & depressi auctor ē Nonius. Sessilis: quia latū: oīa enim q̄ i latitudinē diffūdūt sessilia appellant: unde & lactucæ sessiles dicunt quæ p̄ terrā late diffūdūt. Quid petis ut nūmi. uic ut luxuria hoīem in seruitutē suā trahat. Sēsus ē. Merilus quidē esset hic secus: cū paruo lucro uiuere q̄ ob magnū quæstū periculis maris expōi. Ut nūmi peragant sudare: reddere: sumptū ab iis q̄ nimio æstu sudorē emittūt. Nutrieras negociando. s. Quincunce: as libra erat: cuius partes erāt uncia ab uno: sextans ab eo quod sexta pars assis: si cut quadrās quod quarta: & triens tertia pars: Qui

Exhalet uapida læsum pice sessilis obba
Quid petis: ut nūmi quos hic quicuce modesto
Nutrieras: peragant auidos sudare deuces:
Indulge genio: carpamus dulcia: nostrū est
Quod uiuis: cinis & manes & fabula fies
Viue mēor læti. fugit hora: hoc q̄ loquor idē
En qd agis: duplici in diuersu scideris hamo (C
Hūccie an hūc segris subeas alternus oportet:
Accipiti obsequio dūos alternis oberres
Nec tu cū obstiteris semel instantiq; negaris
Parere imperio: rūpi iam uincula dicas
Nā luctata canis nodū arripit: ast tamen illi
Cū fugit a collo trahitur pars lōga cathenæ

Vncia
Sextans
Quadrās
Triens
Quincūx
Semis
Septrix
Deinx
Dextrās
Dodrans

cunx a numero unciarum semis quod semis. i. dimidium assis: septūx a septem & uncia conclusum. Reliqua obscuriora sunt: quod a diminutione & ea quæ diminuuntur ita sunt: ut extremas syllabas habeant ut a de cem una dempta uncia deunx. Dextrans dempto sextante. Dodrans dempto quadrante. Bex ut olides dempto triente: tum as q̄ duodecim partes continebat: unde apud Suetoniū legit: ex asse reliquit hæredē: id est ex summa census. Et sic ex deunce hæredem relictum dicimus. qui extra unam unciam totam hereditatē addit: Iuuenalis. Vnciolam proculus habet sed gilo deuncem. Quincunce modesto: quincūs enim minor ē numerus: nam quintam partem assis significat: cum deunx totum assem: ut dictū est dempta duntaxat una uncia. Indulge genio: genitalia ut diximꝛ curare dicit: qui lautius uiuit Iuuenalis. Genialis agatur ista dies. unde & genialis lectus dicit qui nuptiis sternitur in honorem genii quem deum appellabant. qui uim optineret auctore Festo rerū gignendarum. Aufustius inquit genius ē deorum filius & parens hominū ex quo homines gignunt. Et propterea Genius meus nominatur. quia me genuit. Alii genium esse putauerūt uiscuiusq; loci deum. Ergo q̄ indulgent genio suo: memores sunt uitam humanam non esse diuturnam: & ideo non defraudandam: unde Teren. Suum defraudans genium. Nostrum est quod uiuis: prudēter ostēdit auaritiā & sordidam uitam fugiendam esse. Quod uiuis: uiuere dicunt qui otio mētis & animi relaxandi operam dāt. Martialis. Viue uult raptō: fugitiuaq; gaudia carpe: Perdidit nullū uita reuersa diē. Cinis: corpora enim mortuorum cremabantur: & cineres collecti condebantur urnis. Horatius. Ibi tu calētem debita sparges lachryma fauillā Vatis a mici. Manes & fabula fies. Horatius. Iam te premet nox: fabu

Bes
genius

laeq; manes. Viue memor loeti: arguta suasio: quis. n. memor mortis nō uacet otio & uoluptati: amulatio ē
Horatii. Quo bene circa Dū licet in rebus iucūdis uiue beatus: Viue memorq; sis æui breuis. Loeti: mortis
ab obliuione dictum: quā græci lithin uocant. Alii uero a leo deductū putāt: unde cōpositum ē deleo: qd' oia
mors delet. Fugit hora: Columella: Tacito nā tēpora gressu Diffugiūt: nullog; sono cōuertit' ānus. Atq;
hoc qd'. i. e. tā cito quidē tēpora diffugiunt: ut etiā hoc ipsū tēpus quo tecum loquor iā fugiat. Hora. dum lo
quimur fugit iuidia ætas Carpe diē q̄ nimīū credula postero. Hoc. i. tēpus inde est. i. ex fuga pendet & celeri
lapsu. En qd' agis? hac interrogatiōe ostēdit eum & auaritiæ & luxuriæ seruum esse. Duplici hamo gemia
seruitute: trāslatio est a piscibus qui hamo capiunt. Hucinne? cum interrogatione legendū est. Subeas al
ternus oportet: Sēsus est: oportet te alternis uicibus modo auaritiæ: modo luxuriæ seruire. Ancipiti obse
quio: ablatiuus est casus. Ancipiti: dubio cū dubitet utri magis pareat. Nec tu cum o. s. sensus est. Nolito
te libeꝝ putare: & te omni seruitutis. uinculo exutū: quia aliquando dominatum luxuriæ & auaritiæ fugie
ris. Rupi: præteritū est actiui. Ordo est. Nec tudicas rupi iam uincula. Nam luctata canis: bene hominem
seruum comparauit cani: quæ licet ruptis uinculis aufugiat: magnā tamē cathenæ partem secū trahit. Tra
hitur pars: prudenter ostendit non statim penitus seruitutem amitti. BAR. FON.

Loetum

Rupi

Vapida pice: ad uasa uino cōdēdo atiqui pice utebant. Sed si ea fumidū uirus: aut adustionē: acorēq; serit:
uina nō par: lædebantur. Sessilis obba: poculi lignei genus: Marcello auctore obba ē: q̄ cū fūdo latiore sit. se
des uideat. Quincūce modesto modestiore ac tēperatiōi lucro. Quicunx uero qnq; auaritiæ sūt. Auidos fūdo
re deunces: Qui maiori lucro inhiāt: maiores quoq; labores piculaq; suscipiūt pp qd' sudare q̄si cū maiore sū
dore discrimineq; parare auidos deunces dixit. Atq; auidos dicēdo id nūmis qd' auari hoi erat: Dedit deunx
uero undeci uncias cōtinet q̄si una uncia ex asse dēpta. Nūm est q̄ uiuis. In uoluptate corporis bonū ponit: cū
ex nobis post obitū nihil restet. Hoc qd' loquor idem est. Hæc ē. t. q̄ nūc loquor elapsa sūt. Nā ut ait Hora. Dū
loquimur fugit iuida ætas. En qd' agis: Suscitaf poeta cū ita ab auaritiæ: & luxuria pessimis ac diuersis inter se
malis abhorret. utrā sequat: cū alter utrā sectari oporteat. Nā luctata canis nodum arripit. Quēadmodū nec
canis si cathenæ nodū luctando abruperit quis fugiat: libera est q̄a magnā partem cathenæ a collo trahit: q̄
iterū post paulo capiat: Sic tu si semel atq; iteꝝ uitis obstiteris nō propterea te ab iis libeꝝ esse putes cū ab il
lis non multo postea iteꝝ illigeris: IOAN. BRI.

Sessilis
obba

Daue cito hoc credas iubeo finire dolores
Præteritos: meditor crudū chærestatus unguē
A brodens ait hæctan siccis dedicus hostē
Cognatis: an rem patriam rumore sinistro
Limē ad obscenū frangam: dum chrysidis udas
Ebrius ante fores extincta cum face canto
Euge puer sapias diis depellentibus agnam
Percute sed censen plorabit dare relicta:
Nugaris solea puer obiurgabere rubra.

Daue cito hoc. c. proponit nunc exemplū: q̄ non
sua potestatis sit q̄ amat: hoc totū cōicū est. Ordo ē
chærestatus abrodēs crudū unguē ait hæc. Daue
iubeo cito credas hoc. iubeo: uolo. Virg. Infandū
regia iubes renouat dolorē. Finire dolores: amu
latio est horatiana. An prius mediter fini dolores.
Præteritos: quos antehac perpeffus fuerat. Che
restatus: nomē fictū. Siccis cognatis: sobriis. Ho:
Fog; putealq; libonis Mādabo siccis. Limē ad ob
scenū: i domo meretricia. Ad: ad & apud accusati
tiuæ sūt præpositiones. Sed apud seper i loco signi
ficat: ad & i loco: ut sū ad ignem & ad locū: ut ad ur
bem propero. Obscenū: deductū est ut Varrōi pla
cet a scena: qd' ibi oia turpia fierent & dicerent: ut

liberatus q̄
mille
f. p. p. p.

Ad

Obscenū

Popei uero scribit: ab oscia qbus frēqntissimus fuit usus libidinū spurcag; unde & uerba i prudentia appel
lāt obscena: q̄ dictio. b. tamē recepit euphoniæ causa. Limē: dī qd' ingredientib; & exeūtibus trāuersū: sit nā
limis obli quū & trāuersū significat. Frangā: absumā: dilapidē. Chrysidis: nomē meretricis. Vdas: meretri
ciis sordibus. s. Extincta cū face: Hora. Ebrius & magnū qd' dedicus ambulet ate noctem cū facib;. Extincta
face. sine aliquo lumine: ne a trāseūtibus cognoscat. Euge. interiectio est ostendentis lætitiā: lætaf. n. domi
nū suū consiliū capere de meretrice relinquenda. Puer: obseruandū est seruos ab antiqs pueros esse appella
tos. Est igit' sensus: Lætaf puer. i. q̄ modo seruus eras. Sapias: sapiens qdem eris & ideo liber: nā ut Stoicor
est sententia nemo præter sapientem liber est. Sed censen: morem amatiū expressit: q̄ qd' modo dānarūt: idē
rursus laudāt. ex quo inuit amātem seruitute nō carere. Nugaris: nūc dño seruus est sapientior: q̄a nō amat
Nugaris ideo dixit. q̄a eū a pposito declinare uidet. Solea puer obiurgabere: amulatio est Terentiana: Elu
det ubi te uictū esse senserit: sic Inue. Et solea pulsare nates. Obiurgabere: pulsabere. sed pprie obiurgari est
post facta turpe castigari: moneri uero est ante cōmissū. auctor est Festus. Solea: hoc loco ea dī quæ pedib;
subiicitur: genus est etiam piscis. Item materia robustea super quā paries craticius extruitur.

limen uic

moneo obiur
Solea go

BAR. FON. Daue cito hoc credas iubeo. Exemplo probat non liberos amatores esse Chærestatum autē
amicam chrysidem relinquere meditantem orta inter eos diffensione cū dauo seruo loquentem iducit: qd'
ex Menandri poetæ fabula sumptū est. Siccis cognatis sobrii ipse. n. se mox ebrium appellauit. Cognati
uero e matris: Agnati e latere patris sūt. Vdas fores propter unguenta quæ spargebāt amicæ postibus ama
tores. Extincta cum face: Longiorem: moram significat: cum tantum ad amicæ limina pnoctarit: ut ēt fax to
ta consūpta sit. Euge puer: Dau uerba sūt heri cōsiliū approbātis atq; ut diis hūc morbū deppellentib; agnā
feriat adhortātis. Sed cēsē plorabit daue relicta. Chærestatus moī amatiū: q̄ ab idignatōe ad cōmiserationē

Handwritten notes at the top of the page, partially illegible.

Handwritten notes in the left margin, including 'Si quis dicit' and 'si quis dicit'.

Handwritten notes in the left margin, including 'si quis dicit'.

Handwritten notes in the left margin, including 'si quis dicit'.

Handwritten notes in the left margin, including 'palpo'.

Handwritten notes in the left margin, including 'Ambitio'.

Handwritten notes in the left margin, including 'Ambitus'.

Handwritten notes in the left margin, including 'Trepidat'.

Handwritten notes in the left margin, including 'Casses'.

Handwritten notes in the left margin, including 'Cassum'.

Handwritten notes in the left margin, including 'ineptus'.

Handwritten notes in the left margin, including 'palpari'.

Handwritten notes in the left margin, including 'Creta'.

Handwritten notes in the left margin, including 'Creta'.

Handwritten notes in the left margin, including 'Creta'.

Handwritten notes in the left margin, including 'Creta'.

Handwritten notes in the left margin, including 'Creta'.

Handwritten notes in the left margin, including 'Creta'.

Handwritten notes in the left margin, including 'Creta'.

momento tps iuertit: dauu itertogat: an chrysis a se relicta desertu amore sit dessetura. Nugaris: Dauu: uel poeta poti: sub dauu psona uerba sut: fore eu sub ipio chrysidis ostendētis. Solea rubra: hoc ex re ipsa dda tu est. Domia. n. qdoq amatores suos pcutiut: cu illos sibi deuictos itelligit. lu. Et solea pulsate nates.

IOAN. BRI. Ne trepidat uelis: irridet seruus: eu: q tata ai alacritate pollicet se relicto: meretricē: cu amor res sit q roe regi no pot. Ne trepidare uelis: noli tata ai cocussione moueri i amittendo scorto. Trepidare. festinare. Vir: Du trepidat halae: Arctos casses: latis apte amore retib coparauit. Suptu est a feris q irretitae detibus casses rodut. Quidna igit facia: hoc totu comicu e suptumq ex Eunuco Teren. Imitatio e Horatii i satyris. Igit: p deide expressio. n. est amantis: q secū multa disputat: Ne nunc: aliqui legunt nūc nunc cum interrogatione: ut uideat dubitare an redeat: Aliq uero ne nūc: qd sit ita accipias sermo erit affirmatiu. & ne p no itelliges: ut sit imitatio Horatii. Nec nūc cu me uocet ultra acceda. Si rotus & iteger illic Exieris. i. si te ex amore penitus sub traxeris: tuc te sapientē liberuq fatebor. No at eu q mauuissioe libertate accipit a dno: Querimus: ideo dixit qa a stoicis diu qsiu est quem suae potestatis possēt dicei. No i festuca. i. hic qdē liber e q huiusmoi cupiditates fugis. No at is q festuca. i. uidieta liberat a praetor: cu praetoris no sit: ut dictu e ai libertatem hoib dare. Lictor ieptus epitheton est lictore. Lactat ostendit populo i mauuissioe tactu uirga: ita iubente praetore. Ius het ille suiseos et q honore cupiditate agunt: seruos esse ostendit. Vnde exit illud Horatii. Hae est uita soluto: misera abitoie grauiq. Cu iterratiōe legendu est: ut sit: ille qdem potestatem sui no het. Ecotra rio ab iterratiōe qdaicipiunt: q nimis irascunt: ut e illud Teretianu. Hoccine e humanu factu: & ite illud Hoccine e credibile aut memorabile: na Persi i uitia mira fert excadescetia & idignatiōe. Ille palpo: empha sim het: cu cotēptu dictu. Na q dignitates & iperiu qrut. honoris cupiditate populo bladiunt: palpones igit dicunt aduatores: a palpado. i. bladiēdo. Lucili. Hic ubi me uidet: subbladit: palpat caput scabit. Horat. Cui male si palpare: recalcitrat undiq tutus. Ducit. trahit. Hiātē: honoris cupidū: anxiū & sollicitū. ut facile seru um dicas. Ambitio: i aio e: abito i actu. Na q praeter modū cupit aut honores: aut laudem: abitoie peccat. Qui uero dilargit pecuniā suā: aut populo muneribus ludisq bladi: aut caeteris artibus q legitimae no sut ad pu blicos honores tedit abitu cumittit. Ambitio ab abicio uenit: siue is q no suae uirtuti condit no recte graditur: sed p circuitu: siue qd romai q honores peterēt: singulos circuibat: praehesates rogatesq ut sei suffragiis ad iuarēt: siue qd q p adipiscēdis honorib solliciti sut: cu rogat exordio quoda logiore: q uerbo: circuitu utut haec omnia quae ambitus facit: ambitio facere copellita q ambitiosi dicunt no ab abitu. **BAR. FON.**

Trepidat Ne trepidare uelis ne uelis festinare huc amore icassu abscidere cu seruo illius sis. Trepidare at iterdū festia re significat. Vir. iiii. aenei. Du trepidat: saltusq idagie cingut. Atq arcto rodere casses. Sumpta traslatio e a fer ris: q plagis coprahesae rodere illas festinat ut effugere ide possint. Casses uero retia sut. Vnde & cassum per jani & uao: & icassum aduerbium. idē frustra: qsi abiq cassibus: sine qbus ueatio e ianis: deducit. Haud mo ra: absq ulla mora & tarditate. Quidna igit facia: Phedria in eunucho apud Terē. uerba sunt cum pmenone seruo dicētis: exclusu se a thaide ad illa et si se obsecret no reuersur. Si totus & iteger: si te totu ab huiusmodi seruitute ai liberaris: tunc te uere libere iudicabo no at eu: q uidieta praetoria: q festuca cognoiat libere: iept no aptus & ipotes a seruitute animu liberai. Ius het ille sui palpo. Ambitiosos quoq ostēdit sui potestatem no heres: & honore cupiditatib i seruii: palpari uero bladii e: unde palpo p aduato: atq ebladiore deducit.

IOAN. BRI. Cretata: cadida: luue. Duci capitolia magnum creatumq boue. i. cadidum. Mart. Creta ta praetor cum uellet mittere mappā. Dignitatum .n. petitores i Campu martium comitiis cadidati d scēdebāt: Quare at cadidati i ueste hoc facerēt sine toga: sic tradit rōnem Cato: An forte ne ciues lar giēdo corrupat: argentu sinu ferentes. An illud ma gis qd ipio dignos no gener: no diuitiis: no gloria sed uulnerib ac cicatricib iudicabat: q qdem: ut ab his quos abiēdo praehesabat cōspicerent: sine toga ad petendū dscēdebāt: an queadmodum i accipiē do: rogādo: se oib submittendo: sic corp nudādo ac seipos abiiciendo: populū captabāt. Vigilia uer ba abitoiosi rogātis amicos: uti p sei adipiscēda digi tate uigilent: ex quo ostendit: q abitoiosus: sit: seruu esse. Cicer igere large: emulatio e horatiana. In ci cere atq faba bona tu perdas atq Lupinis: Latus ut in circo spacieris: & aeneus ut stes: Nudus agris: na in lu dis floralibus misso siebat leguminum i ipm populū ab iis q honores preterent: ad plabis fauorem prome

Ne trepidare uelis atq arctos rodore casses
 Nūc fer & uiolēs: at si uocet: haud mora dicās
 Quidnā igit faciā: ne nūc cū acerfor: & ultro
 Supplicet accedam: si totus & integer illinc
 Exieris: nūc: nūc: hic: hic: quē querimus hic ē
 Non in festuca lictor quem iactat in eptus
 Ius habet ille sui palpo quem ducit hiantem

Cretata abito: uigila: & cicer igere large
 Rixanti populo: nostra ut floralia possint
 Aprici meminisse senes. qd pulchrius: at cū
 Hærodis uenere dies: unctaque fenestra
 Dispositæ pingue nebulā uomuere lucernæ
 Portantes uiolas: rubrūque amplexa catinū
 Cauda natat thynnī: tumet alba fidelia uino
 Labra mouet tacitus: recucitaq: sabata palles
 Tunc nigri lemures ouoque pericula rupto.
 Tunc grādes galli: & cū listro lusca sacerdos

rendum: hæc aut fieri uidebantur in memoriam deæ flore: cuius nomine legumina & cæteræ fruges floresce-
 rent: unde Suetonius in Domitiano. Oe genus regæ missilia sparsit: & quia pars maior itra popularia decide-
 rat quinquagenas tessaras in singulos cuneos equestris ac senatorii ordinis pronũciauit. Rixanti: studio col-
 ligendogæ missilium. Nostra ut floralia possint: attẽde q̄ seruus sit: qui gloriæ cupiditate mouet. Horat. Sci-
 licet ut plausus quos fert Agrippa feras tu eadẽ dicũtur popularia sacra e Martiale. Et populare sacrum bis mi-
 lia dena tulisset. Sacrum aut populare ideo appellatũ esse putat qd' populus per eos dies maiori licentia lasci-
 uiret. Nã floræes cũ opes imẽsas arte meretricia cõparasset: populum ro. moriẽs hæredem reliquit cum ma-
 gna pecunia: ex cuius aũno fœnore suus natalis dies celebraret editiõne ludogæ quos appellat: auctore Lactã-
 tio: Floralia: sed cũ senatui flagitiosũ uideret ab ipso noĩe argumẽtũ sumi placuit ut pudẽdæ rei quãdam di-
 gnitas adderet. Deãq; finxerũt esse q̄ florib' præsit eãq; oportere placari ut fruges cũ arborib' aut uitibus be-
 ne prospereq; florescerẽt. Eum colorẽ secutus i fastis Oui. nõ ignobilẽ nymphã fuisse narrauit: q̄ sit Coloris
 uocitata: eãq; zephyro nuptã q̄si dotis loco id accepisse muneris a marito: ut habeit omniũ floreg potestãtẽ. Ce-
 lebrabãt ergo illi ludi cum omni lasciuiã cõuenientes memoriã meretricis: nam præter uerboꝝ licentiã: q̄
 bus obscenitas oĩs effundit: exuunt et uestibus populo flagitate meretricis. Aprici senes. i. locis apricis gau-
 dentes: sane apricus & locus dicitur sole calens: quod est opaco & obdito contrariũ. Virg. Duceret apricis in
 collibus una colorem. Et apricos dicimus locis apricis gaudentes: apricum aut a græco. i. phrici sine horroĩ u-
 delicet frigoris: unde etiam putat aphrica appellari idem est apricos & apricatio. Quid pulchrius tirõia est:
 q. d. quid turpius quam ita per ambitionem in seruitutem trahi? At cum hærodis uenẽ dies iudeos capitis
 hierosolymis p̄fagos assidue romæ tumultuãtes nouã religiõis cultu impulsor Chresto urbe expulit: Clau-
 dius. Nero etiam suppliciis affecit: ab iis etiam Domitianus tributum acerbe exegit. Multi tamen erant qui
 eorum ritus sequerent & ut tradit Tranquillus ueluti professi iudaica intra urbem uiuerent uitam: hos ille
 statatur poeta docens eogẽ uitam liberam non esse: cum superstitionibus teneantur iudeorum. At cum hæro-
 dis uenere dies. i. cum sabbata & alia iudeorum festa celebrant. Hærodis: eius ideo meminit: q̄a ut scribit
 Strabo eum Pompeius sacerdotio iudeorum præfecit q̄ postea tãtum superiores omnes & ciuilitatem & ro-
 manorum cõsuetudine præstitit: ut. res fuerit cõstitutus Antonio primum: postea Cæsare augusto potesta-
 tem ei concedente: Antipatris aut Ascalonitã filius fuit & matris Cyprides arabicã: cuius filii post eum regna-
 uerunt usq; ad nouissimã hierosolymorum captiuitatem. Is autem: ut Eusebius tradit: Hyrcanum q̄ olim
 iudeorum sacerdos fuerat: de captiuitate parthica regressum: & filiũ eius q̄ sacerdotio patris successerat: iter-
 fecit. Sororem quoq; eius uxorem suam cum duobus propriis filiis iã adolescentib': & matrem uxoris occi-
 sã socrum suam crudelissime necauit: ad quod scelus etiam hoc addidit: uirum sororis suã Solome interre-
 mit Et cum eã alii tradidisset uxore. etiã hunc necauit. Scribas quoq; & interpretes diuinã legis simili scelerẽ
 & cum Christi natiuitatem magorum inditio cognouisset uniuersos Betlehem paruulos iussit iterfici: mor-
 bo deinde intercutis: & scatentibus toto corpe uermibus miserabiliter sed digne morit. Pingues lucernã
 quibus in sacris utunt. Vnã fenestra: irridet eorũ ritũ in sacris. Portantes uiolas: quibus ornabantur:
 Cauda natat thynni: sensus est: ubi sabbata uenere (qui dies ieiunio a Mose i oẽ æuum ut scribit Trogus li-
 xxxvii. sancitus est) & appositũ est prandiũ: statim adhuc ieiunus preces ad deos effũdis. Cauda na. thyn.
 hoc dicit in cõtẽptũ dapũ eogẽ: nã cauda thynni ut scribit Pli. Velissima est q̄ caret pigui. Thynni partus cor-
 dilla appellatur: q̄ fœtas redeũtes in mare autumno comitatur: cũ e mari uerno tpe potũ intrent. Limosã ue-
 ro aut e luto pelamides icipiũt uocari. Et cũ annuũ excessere tps: thynni. Cibiũ uero cõcessã pelamis uocat.
 Labra moues: preces emittis. Recutita: recutiti dicunt: quibus noua cutis restituta est. Martialis. Nec ru-
 ptã recutita: colla multã recutiti itaq; apellantur iudei q̄ circuncisi sũt. Martialis. Nec recutitorũ fugis iguina
 iudeogẽ. nam ex ueteri sacerdotum ut Strabo scripsit superstitione circũcisiones institutã sũt: unde lu. Mox
 & præpucia ponunt. Eos Hora. Appellas uocauit: quasi sine pelle: ut Credat iudeus appella. Sabbata: lin-
 gua iudeogẽ sabbatum requiem significat: nã Moses damascena patria anti qua repita montem Sinai occu-
 pauit: quo septẽ dieꝝ ieiunio per deserta Arabiã cũ populo suo fatigatus cũ tandem uenisset: septimũ diem
 more gentis sabbatũ idest diem quietis appellatum in oẽ æuũ ieiunio seruauit: quoniam illa dies famẽ eis
 errorẽq; finierat. De eo ieiunio ita scribit Tranquillus: Et rursus ne iudeus qdem mi tiberi tam diligenter sab-
 batis ieiuniũ seruat: q̄ ego hodie seruauit? Tũc nigri lemures. alio superstitiõis genere quosdã ita uexari offẽ-
 dit ut suã potestatis esse non possint. Hæc autem cũ superioribus non coniungũtur: est enim sensus. Te tũc
 dæmonibus & aliis nominibus ifestari putabis: ubi ex sacerdotum præcepto te ipsum alio gustato mane
 non lustraueris: sicque docet supersticiosos suã potestatis non esse cum semper timoris sint serui. Et or-
 do est. Tunc nigri lemures & pericula rupto ouo. Et tunc grandes galli incussere deos inflantes corpora:
 Tũc: scilicet ubi præterieris per contumaciam quod a sacerdotibus fuerit prædictum. persuadebant enim
 alii degustatione morbos & alia mala inhiberi. Lemures: scribit Apuleius in libro de dæmonio Socratis:
 manes animas dici melioris meriti: quæ in corpore nostro genii dicuntur. Corpori renũtiantes lemures: Cũ
 domos in cursionibus infestarent laruas apellari: contra si bonã fuerint lares familiares. Quoq; pericula
 rupto credidit: stulta antiquitas ouum igni impositum si rupto putamine effluxisse: periculũ portendere ei
 pro quo ea obseruatio factã fuisset a sacerdotibus. Adhibita aut fuisse oua in expiationibus docet Ouidi' i
 arte. Et ueniat quæ lustrat anus lectũq; locumq; Præferat & tremula sulphur & oua manu. Apuleis item scri-
 bit in ultimo metamorphoseos sacerdotes Isis i lustrationibus teda: ouis & sulphure uti solitos: unde Lu

Populare
Sacrum
Floralium

Apricus
Aprice
Apricatio

Thinus
Gordila
Pelami
des
Cyblum
recutitus

Sabbatum

Lemures
Genii

Larue
Lares sa-
mili

Lustralia eianus in dialogo qui scribit Tyrānus oua appellauit lustralia. Iuue. Metuiq; iubet septēbris & austri Aduē-
tum: nisi se cētū lustrauerit ouis. Tūc grādes galli: sacerdotes matris deū scribūt Pli. & Festus appellatos ei-
se gallos a Gallo fluuio Phrygiæ quē accolūt: ii at molles sunt & castrati: ut diximus supius: nā ut Pli. est au-
stor samia testa uiriliter sibi amputant: de iis ita scribit. L. M. Fuluius cōsul Sāgariū annē trāgressus ponte p-
fecto prāter ripā eūtibus Galli matris magnæ a Pesinūte occurrere cū insignib⁹ suis: uaticinantes phanatico
Curetes carmie: deā romanis uia belli & uictoriā dare: iperūq; ei⁹ regiōis. Eosdē scribit Scepsius esse Curetes & Co-
Coryban rybantes: q; in matris deorū sacrificiis armati saltātes: casti & pueri sūt assūpti. Ideo at Corybātes appellari. q; a
tes intersaltandū capita iactēt: qd' coryptin dī: quos Betarmonas uocat Homerus. Euge age pheacū Betarmo-
nes egregii adsūt. Hinc q; capita saltādo iactāt: & numine aspirant & futiis agitant. Corybātiare dicimus Sūt
q; dicāt ideos dactilos eos appellari: primos sub idā radices habitatores. De iis multi multa fabulant: dubia
dubius accumulātes: uariis ac differentibus noībus utentes In hoc tamē uniuersi tradūt quosdā spiritib⁹ af-
flatos & Bacchicos: inq; armorū agitatiōe tumultuosa & cū strepitu ac fragore cymbalisq; ac tympanis & ar-
mis itē: et tibiis uociferatiōibus intersacrificādū stupefacientes: inq; ministrorū habitu publica modo quodā
sacra factitantes. Grādes: primi & ceteris sacerdotib⁹ honoratioris: nam ut auctor est Strabo ceteros sacer-
dotes ob deā reuerentiam prācedebāt. Iuuenalis. Et ingens semiuir obsceno facies reuerenda minori: Mol-
lia q; rapta secuit genitalia testa. Et cū sistro lusca sacerdos: sacerdotem isidis intelligit cuius sacra ex ægypto
trāsata romæ colebant. Lusca: solent enī mulieres deformes: & aliqua corporis parte mīcæ: ad deorū mini-
steria se cōferre. Cū sistro. Sistrū isis dicit manu dextra gestare: cuius motus Nili accessus recessusq; signifi-
cat. Situla uero quā sinistra retinet: affluentiā ostēdit lachrymarū oīum: auctor est Seruius: id aut erat neq; tuba
neq; qd' spiritu sonū ederet: sed iactatione concussū resonabat multis crepitaculis dependentib⁹ unde Ouidius
Tinnula sinistra appellauit. Papinius in syluis Ecce multifono puppem mareotida sistro. Et irata dicitur
sistro ferire peierantes: & in primis oculos lædere unde Iuuenalis. Decernat quodcūq; uolet de corpore
nostro isis: & irato feriat de lumine sistro: Dummodo uel teneam cæcus quos abnego nummos. Eius sacer-
dotes sistrum gerebant. ueste linea amicti: & raso capite: unde Ouidius: Nūc dea linigera colitur celeberrima
turba. Linigeri fugiūt calui. sistrataq; turba. De sacris at Isidis & sacerdotib⁹ scribūt Diodorus: Apuleius. La-
ctātius: & Herodotus.

BARTOLOMEVS FONCIVS.

Cretata ambitio: candidata: nā sūmos honores petitori i campū martiū cādidiati ciues descēdebāt. Et cicer
ingere large. Vetustiores ædiles legumina populo floralibus ludis dabāt. Hora. in sermonibus. In ciceri adq;
faba bona tu pdaq; lupinis: latus ut in circospatiere. Floralia: ut Varro de re. ru. i. refert. Robigū & florā deos
agricolæ ueteres maxime coluerunt: qbus adiutoribus frumēta atq; arbores rubigie nō cōsumerent: & tē-
pestine florerēt. Itaq; robigini feriæ robigalia: & flore floralia. ludi maio mense sūt instituti. Aprici senes: apri-
ci dicunt senes: q; locis apricis gaudēt apricatiōeq; delectant: Aprica quoq; dicunt loca a sole apta & frigoris
horrore carentia. Virg. Duceret apricis in collibus una colorem: Quid pulchri⁹ uel ironice a poeta. platū est
quasi turpe sit p sūmam ambitionē honores q̄rere: uel ambitiosi uerba sūt nihil pulcri⁹ esse q; populo placere
dicētis. At cū herodis uenere dies supstitiosi: cū uano sēper metu deterreant: non liberos esse dicit. Herodis
dies: sabbata q; a iudeis concelebrant: quorū rex Herodes fuit. Vnctaq; fenestra eorū ritū in sacris enumerat.
Nā iudei accenso candelabro utebant: qd' uiolis adornatū: ad fenestrāq; positū dicit: inūctā oleo candelabri
lucernæ. Recutitaq; sabbata q; a iudeis circuncisis concelebrant. Recutiti. n. iudei a circūcisa penis cute sunt
appellati. Vnde & appellæ q̄si sine pelle cognominant. Hora: in sermo. Credas iude⁹ appella. Nigri lemures.
umbræ uagātes hoīum antæ diē mortuorū lemures q̄si lemures dicte sūt a remo: cui⁹ occisiūbras nō romul⁹
fī placare uellet: parentalia q̄dam instituit remula appellata q; mense maio p tridū celebrabant: De lemuri-
b⁹ Hora. in epistolis meminit nocturnos lemures portentaq; thessala rides: Quoq; picula rupto ouīū i supsti-
tione haberi & Iuue. testat: metuiq; iubet septēbris & austri aduētū nisi se centū lustrauerit ouis. A deo at sup-
stitiosi erāt. ut in eiusmōi expiatiōib⁹ ouū ad arā positū frāgeret: putaret nō sine piculo Id futurū. Tū gran-
des galli: mīris deū sacerdotes galli uocant a gallo phrygiæ flumie: cui⁹ aq; potātes i furorē uerū testa samia si-
bi uiriliter āputabāt: grādes uero ait: q; ut Stra. mēnit: prāpotētes quodā erāt: ac pp deā reuerentiā i ceteros
sacerdotes prābāt: ipsa qdē & didimēa: & cibile: & pessinūcia dicta ē. Et cū sistro lusca sacerdos: lo Inachi filia:
ut flaccus argonauticō: iiii. refert: cū post longos errores i ægyptū tadē uenisset: louis cōmiseratiōe e uaca i deā
cōuersa: atq; i cælū recepta: Isis postea dicta ē: hæc maxio i honore diuersis i ptib⁹ orbis fuit: rōaq; tēplū iuxta
ouilia meruit sistrū uero cornu icuruū ē: qd' ipsa dea gestabat aspide cicta cōas & oua i psona sistro apud eūdē
Flaccū: sacerdotē at Isidis uel coporis: uel animi uitiā luscā duxit.

IOAN. BRI.

Incuſſere deos: miro horrore pſualere deos esse.

Inflātes corpora: hydropisim imitētes hominib⁹.

Gustaueris alli: Diocles alliū hydropicis cum cēt.

urea aut in fico duplici: ad euacuādā alium dan.

dū censuit. Dixeris hæc inter uaricosos centurio-

nes: ostēsum est eos q; aliquo uitio laborant: ex sto-

corum sentētia seruos esse: quod quia imperitis &

rudibus incredibile uidetur & prāter communem

uulgi opinionē: iō: ait si hec dixeris iter ruds stulto

Incuſſere deos inflantes corpora. si non

Prædictam ter mane caput gustaueris alli

Dixeris hæc inter uaricosos centuriones

Continuo crastinū ridet uulphernius ingens

Et centum graecos curto centusse licetur:

Satyra sexta.

*vidimena
pesinūte*

*bonum f. o. and
gustauit caput alli*

centuriones

centuriones

centuriones

manuscript header

milites: ilico tanquam falsa & ridicula ducetes risu concutient: contententque philosophos stoicos q hanc sentiunt. Varicosos: In homine uenae tumescetes in uarices conuertunt: nec in cruribus solum: ut quidam nostri temporis putauerunt: sed in toto corpore conspiciunt. Vnde ita scribit Celsus. Praeter hoc euenit: in quorundam uentribus uarices: sunt: quare quia nulla alla curatio est quam quae in cruribus esse consueuit. Et idem alibi. Cum quid inatū est: ut in uesica calculus: cum quid icrenit: ut uena quae tumescens in uaricem conuertit: nimio labore id euenire putat: scribit Plinius nonnunquam in illis quae diu steterunt. Vnde illud est uatinii in Cicerone uaricosum cum gloriaretur humeris Italiae se reportatum esse ab exilio. Vnde ergo inquit tibi uarices? Quocirca persuasit sibi Plinius auctore Fabio Cicerone toga demissa ad calceos usque solitum uti ueladore uaricum gratia. Quod Fabius non probat: cum hoc amictus genus in statutis eorum quoque post Ciceronem fuerunt appareat. Centuriones. Milites absolute appellauit. Sic & alibi. Hic aliquis de gente hircosa Centurionum. Centuriae: ut dictum est supra dicuntur quae sub uno Centurione sunt: quorum centenarius iustus est numerus. Crassum: nomen per aduerbio. i. crasse. stulte ridentis morem expressit. Vulfernius: nomen fictum a poeta. Centum graecos. Philosophos stoicos. Curto centusse. i. uix centum assibus integris quasi dicat ne singulis quidem assibus singulos Philosophos aestimat. Hunc ego locum animaduerti simpliciter accipiendum non esse: Nam hoc significat. Pluribus inquit faciunt unum bouem quae centum Philosophos. Nam (ut scribunt Festus & Gellius) Bos aestimabatur centum assibus uero decussibus Sicque Poeta ostendit ab imperitis uirtutem flocipendi. Curto: non penitus integro. Centusse: multa plini. & Varrone auctoribus pecuniae signata sunt uocabula eris & argenti haec uidelicet. As ab aere. Dipodius a duobus poderibus. Assipodius ab uno podere dicebatur: id ideo quod as erat libra: podus deinde ab numero reliquum dictum usque ad centum assibus: ut as singulari numero. Ab tribus assibus Trepassis & sic proportio est usque ad nonum assibus. In denario numero hoc mutat quod primum est ab decem assibus decussibus. Secundum a duobus decussibus bicesibus quod dicitur solum a duobus bicesibus: reliquum conueniunt quod est ut tricesibus proportione usque ad centum assibus quo maius aeris uocabulum non est. Licet aestimat: tanti facit. Inueniuntur liceor & licitor: quorum utriusque uerbi significatio est pretium deferre in auctione facienda: hoc est in uenditione quae publice fit. Vnde est apud Ciceronem in officio libro tertio. Non licitator uenditor. nec contra se quae liceat emptor apponet. Hic unum compositum fit polliceor: non multum a primitiua significatione diffidens. Est. n. polliceri aliquid ultro promittere. Ita quae licent aut licitari: ultro prore emenda pretium alius alio maius pollicetur: ut sibi potius quam alteri uel amia addicatur. Nam tali modo uedere addicere est. Inde & addicti apud ueteres dicebantur: quae praetoris pronuntiatione ac iussu cum soluendo non esset creditoribus uidebantur. BAR. FON Incussere deos inflantes corpora. Metum deorum corpora uariis morbis inflantium incussit Dixeris haec: Si haec quae ad ueram libertatem pertinet iter militares uiros dixeris: statim rideberis. Varicosos: Laboriosos & duros. Uarices: n. eminentiores uenae in cruribus sunt: quae interdum statim: nimiumque laborantibus oriuntur. Crassum ridet: uehementer ac multum ridet Nomen. n. per aduerbio posuit. Curto centusse licet: Centum philosophos praeuasiat. Centum uero ac centum assibus dicitur: quae curtum dicendo pro exiguo pretio ponit. Liceri autem & licitari est pretium ultro in auctione deferre: cum in rebus emendis alius alio maius pretium pollicetur.

uarices uaricosi

liceor licitor

Varicos

Centum

IOAN. BRI.

Satyra Sexta.

Admouit iam bruma foco te basse sabino
Iamne lira & tetrico uiuunt tibi peccata corde
Mire opifex numeris ueterum primordia uocu
Atque mare strepitum fidis intendisse latinae.
Mox iuuenes agitare iocos: & pollice honesto
Egregios lulisse senes: mihi nunc ligus ora
Intepet: hybernatque meum mare: quae latus igens
Dant scopuli & multa litus se ualle receptat

Admouit iam bruma foco te basse sabino
Quattuor bassos eodem fere tempore fuisse conperio: quorum unus fuit Saleius Bassus quingentis sextertis a Vespasiano Donatus. De quo ita meminit tacitus. Quis Saleium nomen egregium poeta: uel si hoc honorificetum est: praclarissimum uate deducit: aut salutat: aut prosequitur? Et paulo inferius. Laudamus nunc inquit & miramur & eximiam Vespasiani liberalitatem: Quod quingenta sextertia Basso donasset. Eiusdem meminit. Qui. Vehemens inquit & poeticum ingenium & Salei Bassi fuit: nec ipsum senectus maturauit. De hoc intellexit Iuue. Et sarrano tenuique Saleio Gloria quae libet. Alter Bassus tragediarum scriptor temporibus Domitiani: quem ut malum poetam irridet Mar. Colchida quod scribis: quod scribis amice thyesten? Quid tibi uel Niobe Basse uel Andromache? Materia est mihi crede tuis aptissima chartis Deucaliom: uel si non placet hic Phaetom. Tertius fuit Julius Bassus: qui sub Vespasiano accusatus: tandem absolutus iudicatusque est: a Domitiano deinde relegatus: a Nerua reuocatus est. Bithyniamque sortitus rediit reus: Nam fuerat in puincia eadem quae stator: quidam a puincialibus: ut amicus acceperat. Haec accusatores furta & rapinas: ipse mueram uocabat: tandem absolutus fuit: Quartus Caesius Bassus poeta lyricus de quo ita scribit sabinus. At lyricorum idem Hor. fere solus legi dignus: nam & insurgit aliquid. & plenus est iucunditatis & gratiae & uariis uerbis & figuris foelicissime audias. Siquae adiceis uelis is Caesii bassus erit: quem nunc uidius. De hoc intelligere poetam illud declarat quod sequitur. Iamne lira & tetrico uiuunt tibi peccata cordae? Hinc inquit ut amicum & in Sabinis hyemate alloquitur poeta: interrogas nunc in Sabinis hyemet: & aliquid ad lyram modulet & scribat: docetque se portum lune petiisse: ut propter quae musis opera daret: mox omnium auaritia notat & eorum amentiam: quae ut multa haeredibus suis relinquunt: parce ac duriter uiuunt: inedia prope modum se concipientes. Admouit iam bruma: cum interrogatione legenda sunt: rogat. n. eum num in Sabino iam uenerit: & iam aliquid scribat. Bruma: mensis decembris adsignatur in quo dies sunt breuiores: enim breuis interpretatur & dies. Foco Sabino: Poetae ut propter quae possent scribere solitudines petebatur: quod Cornelius ostendit Adiucit inquit quod poetis si modo dignum aliqui de elaborare & efficere uelint: relinquenda conuersatio amicorum:

Handwritten marginal notes on the right side of the page.

bruma

Extensive handwritten notes at the bottom of the page, including a large signature.

Sabinus

Virg. unde

& iucunditas urbis deferenda: cetera officia utque ipsi dicunt in nemora & lucos. i. i. solitudinem recedendum est
 Hora. scriptor chor' ois amat nemus & fugit urbem: Sabino: Sabini populi sunt inter Latinos & ubros gens qui
 de antiquissima. Ager eorum egregie oliuetis & uiuetis praeditus est: auctor est Strabo. Iam Lyra & tetrico uiuunt
 tibi pestine chordae: Lyra instrumentum est musicum: quod teste Eratosthene poeta graeco Mercurius primus ex te-
 studie fecit: quam postea Orpheo fertur tradidisse: de quo apud Higiniu[m] multa leguntur. A Lyra lyrici dicti sunt
 poetae: quod uersus ad Lyram decantandos componerent: unde (auctore Strabone) poetica ad demonstrationes usa est can-
 tib' hoc n. erat oda: sermo scilicet modulatus: Unde & Rapsodia: & Tragediam: & Comedia ueteres dicti
 tarunt. Lyricorum duo tantum apud Latinos auctore Fabio ut diximus: claruere: Horatius & Caesius Bassus:
 Apud graecos uero noui: Sterficorus: Bacchilides: Hibicus: Anacreon: Pindarus: Simonides: Alchman: Al-
 ceus: Sapho: Addunt quodam decimo loco Corynna[m] mulierem de qua Papinius in syluis scribens epicedion
 parte suam sic ait. Tu pandere doctus carmina Bacchilide: latebrasque Lycophronis attri: Sophronaque impli-
 citu[m]: tenuisque archana Corynne: sensus est igitur. Ad Lyram ne carmina scribis? Tetrico: graui: & seuro: siue po-
 tius sabino a mote tetrico sabinorum. Mire opifex numeris: Ordo est. Mire opifex intendisse numeris. Nu-
 meris: rithmis uersibus: ut alibi. scribimus inclusi numeros ille hic pede liber. Et erit datius casus. Intendisse: i-
 tentio[n]e netuorum seruasse. Vir. in nono. Cui carmina sepe Et cythara[m] cordi: numerosque intendere neruis. Vete-
 ru[m] primordia uocum. i. carmina: quae ante orationem soluta fuisse & Latini & Graeci testantur: unde Strabo geogra-
 phus sic refert. Primum ante o[mn]ia apparatus ipsa poetica processit in medium: & approbata complacuit. Dehinc illa imi-
 tati cum metrum soluisent reliqua poetica seruatis partibus rescriptis commendarunt Cadmus uidelicet: & Phereci-
 des: & Hecateus. Nam Cadmus auctor Plinio primus praefata orationem condere instituit Cornelius quoque Tacitus
 declaris Oratoribus hoc ita confirmat. Haec igitur eloquentiae primordia: haec penetralia haec primum habitu cultuque
 comoda mortalibus in illa casta & nullis contacta uitii pectora influxit. sic oracula loquebantur. Veterum uocum:
 Quibus primum apud mortales carmina: ut dictum est: cantabantur. Unde Cornelius Tacitus. ceterum felix illud & (ut
 more nostro loquar) Aureum saeculum & Oratorum & criminum impositum: Poetis & uatibus abundat: quod bene facta car-
 nerent: non quod male admissa defenderent. Atque: Expositiue positum est atque: pro. i. Marem strepitum: expressit
 sit materia lyricorum: a quibus & pugiles: & certamina quorum cantari solent. Vir. Cui carmina semper & Cytha-
 ra[m] cordi: numerosque intendere neruis. Semper equos atque arma uirum pugnasque canebat. horatius Mu-
 sa dedit fidibus diuos: puerosque deorum. Et pugile[m] uictorem & equum certamine primum: & iuuenum curas
 & libera uina referre. Marem igitur strepitum id est sonum masculinum & non muliebrem: quo certamina & pugi-
 lum & equorum canis. Maiori enim strepitu haec a Poetis cantantur. Fidis: eius nominatiuus est Fides non
 Fidis (ut credit Priscianus) hac re deceptus quod si Fides faceret in nominatiuo. fidicula non deceretur sed
 fidecula: non intelligens rationem Analogiae fidicula dicendum esse a fides: sicut aedacula ab aedes: sedicula
 a sedes: caedacula a caedes: non caedecula: sedecula aedecula. Ergo fides dicendum est cuius diminutiuum est fidi-
 cula: uel parua Cythara: uel cordula nam fides (auctore Festo) genus est Cytharae: dicta: quod tantum inter se
 cordae eius quatuor inter homines fides concordet. In plurali uero tortorum instrumentum ex duobus: ut nonnulli puta-
 uere: obliquatis lignis compactum: uel ab extorquenda fide ac ueritate: uel a neruis funibus: uinculisque: quibus
 homines torquendi alligabantur. Mox: pro deinde ponitur: quam mox uero quam cito significat. Latinae: bene la-
 tinae: ne graecus putaretur. Nam a graecis carmen lyricum supersit in initium: & (ut diximus) in eo plures claruere graeci. Iu-
 uenes agitare iocos. i. iuuenum amores scribere: quod proprium est lyricorum: ut supra. Et iuuenum curas & libera uina
 referre. Agitare: amantiu[m] sollicitudinem expressit. Egregios iulisse senes id est facta senum egregia. Iulisse:
 scripsisse. Vir. Ludere quae uellem calamo permisit agresti. Mihi nunc ligus ora intepet Locum describit quo ut
 per quietem aliquid scriberet: secesserat: eumque dicit esse portum lunae. Ora ligus: ligures populi sunt inter amnes
 Vage & Macra: Hetruscis inhaerentes: ab iis Macra separati. Intepet hybernatque meum mare. Hoc dicit se ab
 urbe per hyemem secessisse: inter confines Liguria & Hetruria: quae parte est Luna oppidum Hetruriae. Intepet id est
 hiemali tempore temperatum aerem mihi praebet. Ouidius. Cum tamen aura tepet: medio defendimur histro. Hi-
 bernetque meum mare. Duo significat: tempus esse hyemale: & ibi omnia temperata esse aeris Clementia. Meum mare
 id est. Hetruscum. Nam in Hetruria patria sua: ut diximus: habuit Volaterras. Qua latus ingens Dant scopuli. Lu-
 na primum est oppidum Hetruriae: uenienti ex Liguria: cum portu nobili eiusdem nominis Graeci enim & portum &
 urbem Selenes id est lunae appellant. Urbs quidem haud sane magna: maximus uero & pulcherrimus por-
 tus est: multos intra se portus amplectens magnae profunditatis uniuersos: usque adeo ut omnium qui ma-
 ris teneant Imperium facile fieret receptaculum. Celsis uero montibus portus ipse circumcluditur qui prospectum
 longe pelagi praebent. Nam & Sardiniae: & magna utriusque littoris pars cernitur: auctor est Strabo. Latus in-
 gens: quia ut dictum est: multos intra se portus complectitur. Dant scopuli: id est montes celsi: quibus por-
 tus circumcluditur. Multa ualle: propter portus Magnitudinem Receptat: recuruatur.

Virg. unde

Virg. unde

Virg. unde

Virg. unde

Virg. unde

Virg. unde

Virg. unde

Virg. unde

Virg. unde

Virg. unde

Virg. unde

Virg. unde

Virg. unde

Virg. unde

Virg. unde

Virg. unde

Virg. unde

Virg. unde

Virg. unde

Virg. unde

Virg. unde

BARTOLOMEVS FONTIVS.

Ad mouit iam bruma foco. Mediocritatem seruaturus in eos inuehitur: qui ut graue patrimonium
 heredibus suis relinquunt auaritia[m] intanti sordide uiuunt. Bruma: Bruma a breuitate dierum
 dicta: quito & uigesimo decembris die inchoat quo sit in capricorno hyemale solsticiu[m]. A qua bruma
 les dies quae sunt circa brumam cognominantur. Bassus: Caesius Bassus poeta lyricus Neronis tempore floruit: quem
 se uidisse. Quilianus testatur eum inter lyricos numerans: horatioque adiutens. Tetrico pectine: Seuro & graui
 stilo. Alludit autem ad motum tetricum: dans id carinni quod est motus: Est. n. tetricus in sabinis aspinus. Unde tetrico

Virg. unde

Virg. unde

Virg. unde

Virg. unde

Virg. unde

cos hoies: tristes seuerosq; dicitur Vir. vii. Qui tetrica horretis ruppes: moteq; seuerq;. Casperiaq; colunt. Sabir
uox at ges atiq;ssima italiae habita angusta ad modum regionem icolit a tiberi momentu usq; Mare strepitum Mas
culu & uirilē sonū: fides latia: Chorda cithare fides ē: dicta qd̄ tātū eius iter se chorde: q̄tū iter hoies fides cō
corder. Mox iuuenes agitare iocos Lyrici poetae & iuuenū curas & libera uia: ut scribit Hor. referūt. Pollice
honesto: deceti & ornato stilo pp fides: q̄ pollice agitant. Mihi nūc ligus ora itepet. Ad dextrā italiae sub alpi
bus ad macrā usq; liguria ē. Hibernatq; meū mare: Eusebius tpū li. p̄siū uolateranū esse scribit. Ipse uero cū
se Iuuenē i potu degere: ligusticūq; pelagū suū esse: ut q̄ ide traxerit genus dicat suā p̄fecto patriā liguriā eē
significat. A uicitate se appellat ligurē dicit q̄ sp̄ia. an uero credendū ē cū lūe portus a uollaterris distet: stadia
circiter septingenta se ligurē p̄ tusco appellauisse. Mare. n. q̄ uada uolaterana abluit: nō ligusticū sed tuscū d̄r
An igit̄ errat Eusebiū putas. Nullus tpū scriptor ē: i tā lōga p̄ferti serie q̄ nō labi q̄doq; possit. Quū ip̄e idē Enn
iū tarētīnū appellat. Qui rudis ortū esse Sil. italicus li. xii. auctor ē: ut Rudia gēuere uetusta: Nūc rudia solo
mēorabile nomē alūno. Quod & Pōponi^o melas scribit. Post bariū & gnatia & ennio ciue nobiles rudia. Hi
bernat: Hibernare d̄r pelagus: cū nauigari p̄ hyemē neq; qm̄ tunc naues i portus: ut milites i hiberna sece
dunt. Qua latus igens dat scopuli. Lunā quōdā: spedia nūc portus natura loci munitissim^o insulā uel scopu
lū potius e regiōe puo admodū iteruallo disiunctū hēt: abit^o stadiorū. xxx. q̄ pte latus igens scopulos dare
scribit. Nā a ueneris p̄piquo oppidulo p̄ hoc agustū latus iportū spedia nauigat. Et littus multa se ualle īcep
tat: Lūa portus ab utroq; latere altis mōtib^o cictus: i arcusq; intēti formā curuatus multa se ualle infiuat.

Castro. p. i. p. p. p.
fuit q. p. p. p.
dicitur h. p. p. p.

islu A
autuol

hibnar

Lunai portum est operæ cognoscere ciues
Cor iubet hoc enni: postquā destertuit esse
Mæonides quintus pauone ex pythagoreo
Hic ego securus uulgi: & quid præparet auster
Infelix pecori: securus & angulus ille
Vicini nostro quia pinguior: etsi adeo omnes
Ditescant orti peioribus usque reculem
Curuus ob id miui seio: aut cenare sine uncto
Et signū in uapida naso tetigisse lagena.

IOAN. BRI. Lunai portū ē opæ cognoscei ciues.
Hic uersus Ennian^o ē: ut ille apud Virgiliū. Vnus q̄
nobis cunctādo restituit rē. Sēsus ē. Iucundū qd̄ ē
o ciues portū lunā īspicere. Declarauit poeta portū
lunā Ennii testionio pulcherrimū esse: Est opæ: de
est p̄tiū: sumptū est a mercēariis: q̄b^o post laborē sua
ue ē capere mercedē suā. Cor iubet hoc. Enni: illd̄
n. carmen i analib^o suis scripsit Enni^o de portu Lūa
Ennii: Quint^o Ennius poeta natus est Tarenti: ut
tradit Eusebi^o: ut uero scribit Mella: Rudis qd̄ op
pidū appuliae est. Sic. n. scribit. Ennio ciue nobiles
Rudia. Qui a Catōe q̄store Romā trāslatus habitā
uit i mōte Auentio: parco admodū sūptu cōtentus
& unius ācillæ ministerio: Septuagenario maior. ut

Sp. p. p. p. p.
m. p. p. p. p.
p. p. p. p. p.

scribit Cicero: articulari morbo periit: sepultusque i Scipiōis prioris monumento uia appia itra primū ab ur
be miliariū: cui^o statuā Scipio: ut scribit Pli. & Solin^o ipōi sepulchro suo iussit. Postq̄ destertuit esse Meoni
des. Scribit Enni^o i p̄cipio annaliū suorū: ut auctor est Porphyrio: sōniō se admonitū: qd̄ secundū pythagoræ
dogma aīa Hōeri in suū corpus uenisset: ad qd̄ respexit per sius illic. Nec i bicipiti sominasse parnaso Memi
ni. Quitus pauōe ex pithagoreo: uarias opiniōes sequunt^o poetae: Alii. n. scribunt pythagorā se pauonē fuis
se: deide ex pauōe animā suā in Euphorbū trāssisse: tū in Homerū: eadēque ab Hōero fert̄ in ipsū trāslatā: tū
demū in Enniū puenisse: ut sic accipias Enniū quintum fuisse a pauōe in cuius corpore habitauit aīa pytha
goræ. heraclides uero pōticus: auctōr plutarcho: refert hunc de se dicere solitū qd̄ fuisset aliq̄do Aetalides:
Mercuriique filius putatus esset: Mercuriūque monuisse illum: ut peteret præter immortalitatē qd̄ uellet:
petiisse igit̄ ut uiuens & uita functus oīum q̄ cōtingerent memoriā haberet. Itaque in uita meminisse oīum
eadēque memoriā & post mortē reseruasse: lōgoque post tpe in Euphorbū uenisse: atque a Menalo fuisse
nulneratū. Vñ Ouidius. p̄atholides Euphorb^o erā: cui pectori quōdā Hæsit i aduerso grauis hasta mioris a
tridæ. Euphorb^o at dixit se Ethalidē fuisse: atque a Mercurio p̄ munere hoc accepisse: ut aīa illius iugi circui
tiōe uagaret^o: & iqs uellet arbores uel animātes cōmigraret. postea uero q̄ Euphorb^o diē obiit: ingressā i her
motimū ipsius animā: q̄ ipse cū fidē uellet facei: brāchidas petiit ingressus appolinis phanū oñdit clipeum
quē illic Menela^o affixerat. Ait. n. illum cum ex troia remeasset Appolini sacrasse: scutum iā putrefactum solā
quæ pdurā eburneā faciē. Vbi at & hermotim^o uita functus est rursus in pyræ delium piscatorē migrasse: il
lumque oīa memorasse ut scilicet primū Aethalides fuerit: postea Euphorb^o: deide hermotim^o: ac postmo
dū pyr^o effectus sit: ac deinceps post pyræ factum esse pythagorā: oīumque meminisse q̄ prædixius. postq̄
destertit esse Mæonides. i. postquā excitatus e sōno cœpit eē hōer^o. hæc. n. particula de incōpositiōe plarum
que cōtrarium significat: ut dedisco: desuesco: cōtraria. n. sunt is uocib^o disco & assuesco. Destertere igit̄ ē cel
fare a sōno. Mæonides. i. hōerus patronimicum est a Mæone patre: nō at (ut multi putauere) a Mæōia re
giōe. Nā Aristoteles in Tertio De poetica libro dicit. In io insula quo tpe heleus codri filius Colonia i Ioniā
deduxit puellā qd̄ā idigenā adeo q̄ musarū cōsuetudie utebāt: fuisse cōpressā q̄ cum grauida facta esset: infā
miā uerita in locū abiit q̄ Aegina dicebat: ibi a latronib^o capta: ac Smyrnā q̄ tunc Lidorrū tenebat ipio: abdu
cta mæoni Lydorum regi: aico ab iis dono data est: Ille uero puellæ uēustate captus: eā duxit uxore q̄ cū po
stea iuxta Meletē sorte spaciaret: ptus subitis occupata dolorib^o: hōerum apud flumē enixa est. Quē suscipi
ens Mæō p̄ suo educauit: mīe statim post ptū mortua. Vel a Mæ. q̄ au. Euphoro Criteida filiā apellis fris gra
nidā fecit: ex q̄ nat^o ē Hōe. ut lati^o a nobis dictū ē i cōmētariis Statii. Mæōidē igit̄ itelliges dictū siue a mīe

osb A

De. i. cōpositiōe

inuiso

to: siue a patre. Hic ego securus uulgi. Satyrico more iam flectit ad auaritia suorum tepore carpenda. Sensus est Ego inquit huc concedens: & uulgi strepitum fugi: & austrum inimicum pecori non timeo nec inuidia moueor felicitate uicini: ut sic ostendat ab omni animi affectu se remotum esse. Securus uulgi: subaudi su. i. a. strepitu uulgi: re motus. i. non anxius: non sollicitus de iudicio uulgi & ideo securus. Et quid praeparat. a. Remotum se esse ostendit ab omni animi sollicitudine: quae inimica solet esse scribentibus. Vnde Sapho. Vacuae carmina mentis opus. Auster: uetus est Meridionalis: qui alio nomine Nothus dicitur: eo flante decidunt ibres pecori maxime noxii. Virg. Arboribus: satisque nothus: pecori que sinister. Hora. Pluibeum austrum appellauit. Nec mala me ambitio perdit. nec pluibeus auster. Infelix: inimicus & non propicius: Vnde contra felix propitium. Virgilius. Sis felix nostrumque leues quicunque labore. Securus & angulus ille uicini nostro quia pigrior. Ordo est. Et si securus quia ille angulus uicini sit pigrior nostro. Inuidia se non moueri felicitate aliena ostendit: quod est Auari & improbissimi hominis. Iuue. Maior que uidetur. Et melior uicia seges. Et si adeo omnes ditescant orti. p. u. r. c. o. i. m. s. Nunquam inquit dolore senescat: quod humili loco nati praecedant me opibus. Adeo: ualde: Terentius. Adolescentem adeo nobilem. Ditescant: locupletent. Orti. p. i. humilioribus nati. Usque: particula haec absolute posita continuationem significat. i. semper. Recusum: recus. recusa uero. Coenare. s. u. i. sine deliciis: nisi adsint cibaria lauta & opipara. Magnam. n. est Inuidiae signum: ita Felicitatem alienam aegre ferre: ut lautioribus cibis abstineas. Ut sit sensus. Ego tanto dolore alienae felicitatis non concipiam: ut nolim mihi parari lauta obsonia. i. non ita ruper ut genium meum defraudem. Et signum in uapida naso tetigisse lagena. i. recusabo inquit bibere: nisi pocula adsint capacissima: ut non facile uno hauustu sicces: Nam tetigisse signum in poculo dum bibis: signum est uas paruum esse: ut facile totum bibas idque est auaritiae inditium. Signum: sudum poculi designauit: ubi imagines sculpi solent. Vapida: nimii uaporis. Ut alibi. Exhale uapida laesum pice sessillis obba.

Auster
Nothus

infelix

adeo
usq

Quae sunt
portus
Lunae
portus
ab utroque
latere
altis montibus
cinctus: in arcibus
quasi intenti
formam curuatus
multa se ualle
insinuat.

BAR. FON Lunae portum est ope cognoscere ciues. Ope pretium est hunc ut portum quaeritis gratia cognoscatis. Huc enim cum plurimi negotiatores. lucrum cum nauigarent: nimiam romanorum cupiditatem reprehendens: hironice hunc portum cognoscendum demonstrat: est uero poetae enni uersus quem ideo suis inseruit ut eius auctoritate atque antiquitate solui patrium: Nam a ueneris propinquo oppidulo: per hoc angustum latus in portum spediae nauigat. Et litus multa se ualle recepat. Lunae portus ab utroque latere altis montibus cinctus: in arcibus quasi intenti formam curuatus multa se ualle insinuat. Lunae portum est ope cognoscere ciues: ope pretium est hunc ut portum quaeritis gratia cognoscatis. Huc enim cum plurimi negotiatores lucrum cum nauigarent: nimiam romanorum cupiditatem reprehendens: hironice hunc portum cognoscendum demonstrat: est uero poetae enni uersus: quem ideo suis inseruit: ut eius auctoritate: atque antiquitate solui patrium commendaret. Lunae autem portus in v. Stra. his uerbis mentitur: hoc lunae quod est ciuitas & portus est Graeciae: autem portum & urbem se lenes. i. lunae appellat. Verum ne quis ductus similitudine nominum eodem in loco portum & urbem esse putaret: Lunae portus ab urbe alto more se iungit. Urbs enim in haetruria ad macre fluminis hostia sita est. Portus autem in liguria positus ab ea distat circiter stadia. Lxxx. Cor enni: eniana prudentia. Cordati. n. sapientes dicunt. Postquam destertuit esse meoides quatus pauone ex pythagoreo. Refert Heraclides ponticus: ut Laer. scribit. Pythagoram dicebat solitum se aliquando Aethalidem Mercurii filium fuisse: quod logo post tempore in Euphorbum: deinde in Hermodimum: postea in Pyrrhum nouissime in pythagoram commigravit. Ad hunc igitur alludens Per. Euniu. y. ab Homero esse significat. Menoides. n. Homerus dicitur: uel a Meoe pite: quae nepte Criteide uitiata Homerus genuit: ut Ephorus ciueus in li. de patriis rebus scribit. Vel a meone lydorum rege: qui infantem Homerus suscepit: ac liberaliter educauit: ut Ari. li. de poetica mentitur: Securum uulgi negligens & contempitor. Vir. i. aenei. Securum amoris germanae. Auster infelix pecori: ostendit se auaritiae non intentum. Auster uero quod & notus dicitur: a meridie autumali tempore spirans uarios morbos excitat. Securum & angulus ille uicini nominis: quia pigrior: nec inuidia laboro: quod uicinus medior sit. Angulum uero uel per predio: totum apte ponit: uel uicini caput intelligit. Et si adeo omnes ditescunt orti peioribus: Quam omnes peioribus orti parentibus & ipsi quoque deterrimi: ditiores idies fiunt. Adeo autem multum & ualde significat. Usque refusem. Curuus ob id minui senio ditioribus inuidendo nec sibi mortem acceleraturum: nec genium suum defraudaturum permittit. Sic uncto: Nimis parce ac sordide

cordati

Adeo

Quae sunt
portus
Lunae
portus
ab utroque
latere
altis montibus
cinctus: in arcibus
quasi intenti
formam curuatus
multa se ualle
insinuat.

Et signum in uapida naso tetigisse lagena. De sordidorum atque auarorum consuetudine tractum est: quod uel usque ad fecem uini: nequid in cado supsit optat. Cuius in fundo signum aliquod sculptum est. IOAN. BRI. Discrepet his alius: Satis lepide descendit ad reprehendendos auaros. Discrepet: per discrepabit. His: deest ab: ut sit ab his quae dixi quasi dicat alius contra felicitate aliena mixtum in modum auget. Geminos horoscope uaro Producis genio. Mirandum ostendit non esse si in tanta hominum multitudie sint diuersae uoluntates & studia cum saepe gemini dissimillimi studi generent. Horoscope: astrologiae dediti id tempore motum quo quisque nascitur: horoscopum appellauere: quasi horae notationem & inspectionem: ea enim hora a mathematicis consideratur: ab hora & scopos quod est consideratio: siue notatio & inspectio. Hoc autem Persius dicit contra Possidonium stoicum multum astrologiae deditum qui putauit eadem constitutione astrorum natos eademque conceptos omnibus in rebus. similes esse quod a diuo Augustino multis rationibus & facile confutatur. Varo genio: uaria & dissimili natura. Genium naturam appellat quia nobis nascentibus putauit Antiquitas deum dari ad nostram custodiam quod genuis nomina ut. Solis natalibus est qui tingat olus siccum, Sui temporis Auaritiam notat. Aemulatio est horatiana

Discrepet his alius: geminos horoscope uaro Producis genio solis natalibus est qui Tigat olus siccum muria uaser in calice empta: Iple sacrum irrorans patinae piper: hic bona dete Gradia magnanibus pagit puer utar ego utar Nec rombos ideo libertis ponere lautus Nec tenuem sollers turdorum nosse saluam

Genium

Natales alios ne dieꝝ Festus & albatuꝝ celebret: cornu ipse bilibri cāulibus instilet. Muria: tria erāt gene-
 ra liquaminis: quod ex piscibꝝ fiebat: sed illud in primis laudatissimū habebat: qđ ex Scōbris fiebat: garūque
 appellabat: eo clazomenæ laudant. Alterꝝ erat muria: quæ ex thynno cōficiēbat: Tertiū qđ alec dicebat: niti
 um gari habebat: nec aliud quā collata fex: Ait igitꝝ Persius auarꝝ nō gario sed muria cibaria cōdire: Garū at
 pretiosius fuisse muria docet Martialis. Antipolitani fateor sū filia Thynni Essē si Scōbri nō tibi missa forē.
 Et idē alibi. Expirātis adhuc Scōbri de sanguie primo Accipe factorū munera cara garū. Muriā tñ Cato do-
 cet fieri hoc mō: Amphorā defracto collo purā i pleto aquæ puræ: i sole ponito: ibi fiscellā cū sale populari sus-
 pedito & quassato suppletoque idētidē. Id aliquotiēs i die facito usque adeo donec sol desierit tabescere bi-
 duū id signi erit: menā aridā uel ouū demittito: si nabit ea muries erit: uel carnē uel caseos uel salsamenta
 quo cōdas: porro muriā i labella uel i patina i sole ponito usque adeo i sole habeto donec concreuerit: Inde
 flos salis fiet. Ipse: enphasim hēt. i. nō alius qđq. Irrorās: more roris ifundēs. Sacru piper. ironice dictū qđ
 dicat. Tali gestu piper ifundit: ut res sacras ptractare uideat. Hora. de Auaro iquit. Et sacris idormis ihians
 tanqꝝ rebus parcere sacris Cogaris. patinæ: uas est mensariū: a patulo nomē accepit: unde & patella p dimi-
 nutionē. Hic bona dente grādia magnanimus. p. p. Hoc ait quosdā cōtra eē (qui p prodigalitatē omnia pri-
 ma iuuentute bona cōsumāt. Hic. i. alius. puer. i. prima iuuetute: adhuc pueritiam non egressus. peragit:
 ab sumit. Laute uiuēdo. Vtar ego. u. Cū alii iquit auare: alii pdige uiuāt. Igo uero mediocritatem colam.
 Vtar ego utar: absolute dictū. i. nō abutar: sed moderate uiuā. Nec rūbos: tacitæ obiectiōi occurrit: quasi qs
 dixerit nūquid rūbos & turdos libertis tuis appones? Et ipse neget. Monetque ita uitandā esse Auaritiā: ut
 in pdigalitatē nō incurrat. Aemulatio ē horatiana. Nec sicut simplex Neuius unctā cōiuiuis præbebit aquā:
 Vitiū hoc quoque magnū. Nec ideo lautus: nec tamē ob eam rem. i. qđ Auarus noli esse: ero ita splendidus
 ut ponā rūbos libertis. Rūbos. pisces sunt peculiare maris plani: ut Solea & passerēs qđ a rūbis situ tantum
 corpore differunt. Dexter resupinatus ē illis: passeri leuius. Lautæ gule ostēdit esse Hora. nū esuriēs fastidis
 omnia: præter pauonē & rumbū. Tenuē saliuā: tenuē & optimū saporē: qđ i deglutiēda saliuā sentit. Nam Lu-
 xuriosæ gule & artis cognariæ habet: res saporē cognoscere. Vñ Ho. ex Catii sentētia. Nec cœnarꝝ qs ter-
 mere arroget artē: Ni prius exacta tēni rōne saporē. Turdorū: turdos primi saporis iter aues idicauit Mar.
 Inter aues turdus siqs me iudice certet: Inte qđrupedes gloria pria lepꝝ. Ho. cū sit obeso nil melis turdo.

garum
muria

Sacru

patina patella

Ruby passer

Lyca

BAR.FON. Discrepet his alius: Aliū a suis moribꝝ discrepantē sordideqꝝ uiuentē demōstrat. Geminos ho-
 roscope uaro pducis gēio: Diuersa cōtrariāqꝝ natura eadē hora ortos pducis Horoscopus uero genesis est i
 spector. Varo gēio: Geniꝝ p natura: cuius ē deus accipit. Vax aut itortū significat: ut Fallit pede regula uaro
 Solis natalibꝝ: Auari sordes etiā i natalibꝝ exprimit: i qbus largius & abūdantius uiuit. Muria: Salsugo ex
 liquore pisciū facta muria ē: ut prio & trigesimo libro Pli. scribit: Quā cū in calice paruo admodū poculo em-
 ptā dicat: hois auaritiā declarauit. Irrogans: leuiter tenuiterqꝝ inspgēs. Hic bona dēte grandia magnanimꝝ
 pagit puer. Cōtrariū supiori adducit bona sua prodigaliter consumētē. Vtar ego utar: se modū seruaturꝝ
 rū pollicet. Nec rombos: non rōbos libertis apponā: qđ prodigalitatē nimix nota est. Rombus enim apud
 maiores i precio fuit: prefert i rauēnæ captus: Nec tenuē solers turdorū nosse saliuam: nec se gulosum futu-
 rū dicit: ut tenuē saporē turdorū: & qđcūqꝝ suauiora palato sunt: discernere calleat. Saliuā. n. pp saporē ad gulo-
 sitatē trāssert. Turdus uero: ut Mar. affeuerat iter aues gloria pria ē. Hora. quoqꝝ obeso nil meliꝝ turdo ait.

Messe tenus propria uiue: & granaria: fas est:
 Emole. qđ metuis occa: en seges altera i herba ē
 Ast uocat officiū trabe rupta brutia laxa
 Præhēdit āicus lops: rēqꝝ oem: surdaqꝝ uota
 Condidit iōnio: iacet ipse in littore. & uina
 Ingētes de puppe dei. iamque obuia mergis
 Costa ratis laceræ. nunc & de celpite uiuo
 Frāge aliqd: largire lopi: ne pietus oberret

IOAN.BRI. Messe tenus ppria uiue: Satyrica re-
 præhensiōe isurgit in auarū: monēs ut pro qualita-
 te reꝝ suarū uiuat. Tenus: cū pluratiuo adiungit
 numero genitiuū requirit: ut crurū tenus: cū singula-
 ri ablatiuū: ut Crapulo tēus abdidit esse Sēpque cō-
 tra naturā præpositiōis postponit: significatio aut ē
 usque ad: ut mento tenus usque ad mētū Nilo te-
 nus usque ad Nilū. Aliquādo etiā pro non ultra: ut
 gessit consulatum titulo tenus. i. nō ultra qđ titulo.
 Messe tenus propria uiue. i. pro qualitate & condi-
 tiōe prouentus tui. Fas est: Licitū quidem est quæ
 terra producit consumere. Occa: frange. i. consu-
 me & utere. Sūpta metaphora ab agricolis: qui gle-

Lyca

Lyca

Lyca

bas frāgunt: & bene ab agricolis: Nam de re agresti loquitur cum ait. Messe tenus propria uiue. Occare &
 occator ab occidendo: ut tradit Varro: dicitur: quod grandes terræ cædat globos. En seges altera in herba
 est: Suadet auaro futura metui non debere: cum iā altera frumenta resurgant in agris. Ast uocat officium:
 non satis erat ostendisse auaritiā fugiendam esse inuidi: nisi & in alios conferendam esse liberalitatem
 subdidisset. Sensus igitur est. Inopi & egentis: siquidem uidetis: subuenito. Vocat officium: pietatis: huma-
 nitatis: liberalitatis exercendæ. Trabe rupta: idest nauis. Iuuenalis. Nocte cadet fractis trabibus. Brutia
 saxa: idest scopulos. Bruti contermini sunt Lucanorum infero mari appositi. Surdaqꝝ uota: diis non
 exaudita. Dicimus enim surdum qui non audit: & qui non auditur. Iuuenalis. Et surdo uerbere ce-
 dit: idest quod non auditur. Constat nanque in auctoribus multa inueniri per contrarium significantia.
 Vnde est illud Virgiliū. Memorem Iunonis ob iram: idest non quæ meminit: sed quæ est in memoria. Te-

Occare
occator

surdus

rentis. Exprobatio est in memoris beneficii. cuius nemo meminit. Sic dicimus hominem caecum qui non videt: & locum caecum in quo quod occultat. Virg. Includunt caeco lateri. **Ionis.** Ionis Graecorum Regio atque Colonia in extremitate Asiae minoris. Media: ut Plinius scribit: inter Icaria & Lydia: quam a Caria: ut ait Solinus: Menander fluvius dividit. Accepitque nomen (auctor Vitruvius) a duce Ionio: quem Athenienses cum ex Apollinis delphici oraculo in Asia tredecim Colonias uno tempore misissent: iis singulos duces constituerunt: quos summa Imperii haberi iusserunt. Hinc appellati sunt Iones populi: & inde mare Ionium: alii vero ab Ione Inachi filia denominatum voluit. **Alia est Ionis** scribit Solinus esse in extremis Italiae ab Ioue Naulochi filia: quam precaciter insiditum viis Hercules iterum mit Ingentes de puppe dei: Simulacra numinum: quae in nauibus gestari solent a nautis. Virg. Arma deosque parant comites. **Mergis:** Mergus Auis est aquatica: in arboribus nidificat incipiente vere. Nunc & de cespite uiuo frange. al. Satyrica indignatione monet pauperi subueniendum. Sic Horatius ad diuitem auarum. Cur eget indignus quisquis te diuites? quare Tepla ruunt antiqua deum? cur ipse probe carae Non aliquid patriae tanto emitteris aceruo? **Cespites:** cespes proprie est herba cum terra euulsa: sed hic metaphoricus pro censu domestico posuit. Ne pictus oberret cerulea in tabula. Solebat naufragi: ut dictum est: in tabella pendente a collo naufragium pictum ferre medicantes: Iuuenalis. Mersa rate naufragus affert. Dum rogat: & picta se tempestate tuetur.

ionia

Cespes

Tenus

brutium
littus

ionium
pelagus

Mergi

BAR. FON. Messis tenus propria uiae: Vitam ducas iuxta rerum tuarum facultatem & iopiam. **Tenus.** n. propositio est pinguitatis significans. Quae iter dum accusatio coniungit. Flaccus in argo autice: Et tamen tenus immenso descendit ab euro: Nonnumquam & genitiuo. Virg. in geor. Et crurum tenus a meto palearia pedet. **Quid metuis?** Adhortatur: ne honeste consumere id metuat: quod terra pariter benigne: post paulo sibi reddet. **Occa:** seges altera in herba est: Quae exupant tibi ipsi comminues pauperum diuiduas. Mox. n. eadem repabis: in translatione aut uerborum agresti similitudine praemittet. **Occare.** n. glebam occidere & comminueri est. Varro de re rusti. lib. i. Vineas nouellas fodere: Aut arare & postea occare: & deinde comminueri: ne sit gleba dura: quod ita occidunt: Occa debet hic quoque occator: quod glebas ita occidit auctore Festo cognominat. **Alit** uocat officium: Non his modo: quod ex pueribus superat: sed substantiis propriis amicos subleuandos affirmat. **Trabe rupta:** naufragium factum ostendit: trabem pro nauis: quod ex trabibus nectitur ponens. **Brutia saxa:** Brutium littus Italiae super Lucania est: & ad euripum usque siculum pertinet stadiorum: spatium mille trecentorum & quinquaginta. Fuit autem brutii lucanorum pastores: a quibus quoniam transfugerunt. Brutii sunt appellati. **Luc. n. brutios** fugitios atque rebelles uocat. **Surdaque uota:** quoniam a diis non exaudiuntur. **Coddidit ionio:** in ionio mari naufragium passus rem omnem amisit. **Ionium** autem pelagus duplex est: alterum ab ionia regione minoris Asiae appellatur: quod numero abitu littorum: flexum ab Aegeo: ad hadriaticum mare pertinet: alterum in Italiae finibus: quod a Ioue Naulochi filia ab hercule iterum praeterita ut solius autumat nomen traxit. **In geres de puppe dei:** iocose in deos maris dictum: quod simulacra praeterita eum iaceant: neque sibi: neque iopi illi profuerit. **Itaque obuia mergis costa ratis laeae:** iure costam ratis mergis obuiam factam dicit: **Clamore.** n. suo tempestatem denunciantes: e medioque mari ad litus euolantes obuia ratum fregmenta offendunt. **Virg. in geor.** Iam sibi tum curuis male tepat unda caris: Cum medio celeres reuoluat ex aequore mergi. **Clamoreque** fert ad littora: **Mergus** uero quod se in aquam cibum captas immergat cognominat. **De cespite uiuo frange** aliquid de patrimonio aliquid minuens amico inopi largiaris: **Ne peccus oberret cerulea in tabula.** Naufragi casum suum in tabula pictum circumferebat: quo stupere aliquid corrogaret. **Ceruleam autem** dicendo ad pelagi colorem respexit.

IOAN. BRI. Cerulea. Quod in ea manus sit pictum: quod coloris est cerulei. Sed cenam funeris haeres. Irrisio est poete excusantis auarum: quasi dicat ei ignoscendum esse quia ab haerede cenam: feralis non poneret: si piis officiis rem inuisset. Nam in mortuorum solatium diis manibus inserit cenam: quae silicernium appellatur: quod ea scilicet cernat umbram hoc est possideat. Auctor est Donatus. Iuue. Ponit exigua feralis coena patella. Eiusdem coene meminit Plinius cum ait de miluis. Notatum in iis rapacissima & famelicam semper aliter nihil esculenti rapere unquam ex funerum ferculis. **Festa autem diis manibus sacra** feralia a ferendis epulis: uel a feriendis pecudibus sunt appellata. **Curtaueris. Minueris.** **Ossa inodora** dabit. Hoc inuidiose & satyricum. Corpora. n. mortuorum ungebant. Iuue. Et matutino sudas Crispinus amomo: **Quantum uix redolent duo funera.** Plinius in huius moris inuidiam de unguentis haec scribit. **Beatum Arabia** fecit hominem etiam in morte luxuria: quae diis intellexerat genita adhibens utendis defunctis. Et paulo inferius hoc adiicit. **Aestimetur** postea toto orbe singulis annis tot funera: aceruari inque congesta honori cadauerum quae diis per singulas micis dantur. **Spirerit: frangent.** **Cinamomi.** unguenta ex cinamo facta: cinamum idemque nascitur in Aethiopia troglodytis connubio permixta: praedunt mercatores qui illud per maria uasta uehunt: uix quinto anno reuerti & multos interire. **Qua de causa in pretio maximo** habetur. **Surdus:** sensus est. Haeres offensus in minuta hereditate quam expectabat parum faciet unguenta bona ne sint an uitiata. **Cassia:** Cassia ut Cinamonum frutex est iuxta Cinami campos nascens. **Fabulosa tamen antiquitas princeps** uel Herodotus (auctore Plinio) narravit Cassia: ut supra diximus: circa paludes Arabiae colligi propugnate unguibus diro uespilionum genere: aligerisque Serpentes quibus commetis augentur rebus pretia. **Peccet Ceraso:** Adulteratae sint. **Multis. n. modis** (ut scribit Plinius) unguenta uitiabantur. **Tu ne bona incolumis minuas?** **Verba Haeredis.** **Sed bestius urget Doctores graios.** Haec

Cerulea in tabula: sed cenam funeris haeres **Negliget iratus:** quod rem curtaueris: **urnae** **Ossa inodora** dabit seu spirerit cinama surdum **Seu ceraso peccent cassiae** nescire paratus **Tu ne bona incolumis minuas?** sed bestius urget **Doctores graios:** ita sit: postquam sapere urbi **Cum pipe & palmis** uenit nostrum hoc maris exps **Foeniceae crasso uitiarunt unguine pulles.**

Cena feralis

silicernium

Silicernium

Sacra feralia

lia

Cinama

Cassia

res ut bestius: i Philosophos graecos culpa reicit: q̄si i probos q̄ hoies ad auaritiã fugiẽdã & liberalitatẽ exer
cẽdã iſtraãt. Nã tpib⁹ poetã diuſi erãt Philoſophi & i cõtẽptu: expellebantq̄ ſape ex urbe. Vnde ita ſcribit Se
neca ad Leſbiã matrẽ. Apicius nã mẽoria uixit i ea urbe: ex qua Philoſophi uelut corruptores iuuetutis abi
re iuſſi ſũt. Beſti⁹. imitatio ẽ Horatii. Diceret urẽdos cor̄reptus beſtius idẽ. Urget: accuſat: dãnãt. Docto
res graios. i. philoſophos. Ita ſit: ordo ẽ. Ita ſit fœniſecã uiciãrũt pultes crãſſo unguine: poſtq̄ hũc nũm ſape
expers maris cũ Pipe & palmis uẽit urbi. Ita ſit: cũ idignatiõẽ legũt & icõtẽptũ diſciplinã grãcorũ: q̄ ita libe
ralitatẽ hoibus exercẽdã pſuaſere: ut nõ tãtũ diues: ſed & uiliſſimus q̄ſq̄ laute & luxurioſe uiuat. Sicq̄ poeta
luxũ epulãrẽ ſui t̄pis notat. Sapere: ſapiẽtiã: uerbũ p̄ noie poſuit. Alibi: Noſtrũ iſtud uiuere triſte. Hoc no
ſtrũ: cũ cõtẽptũ Philoſophiã dictũ. q̄ſi q̄ male doceat nouoſque mores i urbẽ iſtã introduxerit. Exps maris: hoc i
inuidiã dicit Grãcorũ Philoſophorũ: oſtendit. n. mores urbis ita deliciis corruptos eſſe: ut ſpõte ſua romanis
nõ peragrata Grãcia: mores tamen Grãcorũ didicerit. Ergo expers maris. i. quĩs i Grãciã non nauigauimus
ad capeſſẽdã Philoſophorũ præcepta: tamẽ hic ex Philoſophorũ ſetẽtia uiuimus: q̄ nos docẽt fordidã uitã: fu
giẽdã. Vnde illud. Indulge genio: carparamus dulcia: noſtrũ ẽ. Quod uiuis: cinis & manes & fabula ſies. Vẽit
urbi. Pro i urbẽ. Cũ pipere & palmis: Hic locus nõ ſimpliciter accipiẽdus ẽ. Nã illos auctore Lactãtio notat
qui ſapiẽtiã a p̄ncipio fueſſe noluerũt: ſed nuper a Philoſophis iuentã. Ut Lucretius. Deniq̄ natura hæc rege
ratioq̄ repta ẽ. Nuper: & hæc primũ cũ primis ipſe reptus: Nũc ego ſũ i patriã q̄ poſſum uertere uoces. Et Se
neca. Nũdũ ſũt inquit mille anni ex quo initia ſapiẽtiã nata ſũt. Quod Perſius irridet tanq̄ ſapiẽtiã cũ ſapo
ris mercib⁹ iuentã Cũ Pipere & palmis: Hæc ad luxũ epularũ ptinet. Pipere cibaria cõdire Catium primũ in
ueniſſe ſcribit Hora. Prius & iuentor Piper albũ cũ ſale nigro Incretũ puris circũpoſuiſſe catillis. Palmis: du
plex ẽ palma: ut teſtat Strabo. Cariota & reliq̄ Thebaica durior: ſuauior guſtu. dicta cariota a cara qd̄ ſignifi
cat caput: Nã ex ea fiebãt uina iniqua capiti. Ea dono mittebat calẽdis. Iãuarii Mar. Aurea porrigit Iani cario
ta calẽdis. Oui. i. faſtis: Quid uult palma ſibi rugoſaq̄ carica dixi. Fenicece: exageratio ẽ ſatyrica. q. d. Lautio
ribus epulis ne pauper quidẽ abſtiet: ita Rõanorũ luxus icreuit. Vnde Iuue. ipſe foris breuib⁹ põebat oluſcu
la: quã nũc Squalidus i magna faſtidit cõpede foſſor: Qui meminit calidã ſapiãt qd̄ uulua popinã. Fœniſe
cã: cõpoſitũ a fœno & ſeco. Viciãrũt: cõdiuerũt. Pultes. i. cibaria. Pultẽ icõditum panẽ fuiſſe ſcribit Pli. qua

2

palma
Cariota

pulces

ROMAN. Sed cõna funeris hæres negliget: ſub auari p̄ſõã poeta loq̄t: ſi amicis ppria bõã diuiferis: ira
tus hæres funus & epulũ negliget: Seu ſpirẽt cinama ſurdũ: ſurde ſpirare ac redolei d̄i cui⁹ uix odor ſetif Ci
namũ uero auctore Pli. i. æthyopia naſcit Eius frutex duorũ cubitorũ altitudis: q̄tuorq̄ digitorũ crãſſitudis ẽ
quoq̄ magis nigreſcat: pl⁹ p̄bat. Seu ceraſo peccẽt caſiã: Caſiã quoq̄ i æthiopia naſcẽs ceraſo mixta odora
tũ unguẽtũ facit. Mortuorũ uero cadauera diuerſis unguẽtis cõdiebat: Ipſa qd̄ ceraſ⁹ a. L. Lucullo poſt uic
tõriã mithridaticã e p̄toſi italiã aduecta ẽ: Et beſti⁹ urget doctoĩs graios. Cũ poeta q̄ ſupra poſita ſũt tanq̄ ab
auaro plata dixerit: q̄ ſeq̄t ab eodẽ i philoſophos d̄i. Beſti⁹ uero a beſtia deriuat. Hora. diceret urẽdos cor
reptus beſti⁹ idẽ. Ita ſit poſtq̄ ſape urbi cũ pipe & palmis uẽit: rẽ auarus dicit i minui: poſtq̄ luxuria & grã
corũ philoſophica diſciplinã ad libertatẽ adhortãt i urbe uẽit: q̄ apd̄ maiorũ parco aſſuetos: agẽdiſq̄ reb⁹ mar
gis q̄ philoſophorũ ſcholis itẽtos nõ cõtĩgebat. qdã hæc n̄ ab auaro: ſed a Perſio dici uolũt: ut ſẽſus & ordo ſit
Ita ſit ut grãci philoſophi rideãt: poſtq̄ hoc nũm ſape maris expers atẽq̄ trãſmarina i gulã uſũ adueherẽt
urbẽ cũ pipe & palmis uẽit hoc ẽ poſtq̄ luxuries tãta icreuit: q̄ ſi ita legerim⁹: ſape a ſapoĩ d̄ducit cuiuſmõĩ
apd̄ Horatiũ. Fecũdi leporis ſapiẽs ſetãbit armos. Fœniſecã crãſſo uiciãrũt ungnie pultes: Poſtq̄ agreſtes
hoies cãperũt unctius uiuei. Vnguẽ. n. ab uncto uẽit ẽ uero ungtũ pigue i ſuis dorſo. Puls uero atiquus ſaria

bestius

Vinctũ

Hæc cinere ulterior metuas: at tu meus hæres
Quisquis eris paulũ a turba ſeductior audi
Obõẽ nũm ignoras: miſſa ẽ a cãſare laurus
Inſignem ob cladẽ germanã pubis: & aris

IOAN. BRI. Hæc cinẽrũ ulterior metuas? Reprã
hẽdit eũ: q̄ iõ iõpi largiri nõ audeat: q̄a uerẽt ne ea ſi
bi poſt mortẽ nõ fiãt ab hæredẽ: q̄ aliis mortuis fie
ri ſolẽt. Cinere ulterior. i. ultra & poſt mortẽ: qd̄
cõtrariũ ẽ circa mortẽ. i. uiuens. At tu meus hæres

circa mortẽ

lauris: ſenſus ẽ: O tu q̄ hæres me⁹ eris: Nũciãtũ qd̄ ẽ a Cãſare ſupatos eẽ germanos: quãobrẽ ſacrificiũ paro
ducẽtoꝝ bouũ i tãtã uictoriã gratulationẽ: nunq̄d hoc audeſ uetare? Miſſa laur⁹: rõani Impatores ſupatis
hoſtib⁹ Romã laurẽ ut uictoriã nunciã mittebant: i cui⁹ rei fidẽ ita ſcribit Pli. Laurus ẽ pacifera: ut q̄ præ
tendi ẽt iter armatos hoſtes quietis ſit indicium. Romanis præcipuã lætitiã uictoriã nũciã: addit litteris
& militũ lanceis pilisq̄ faſces Imperatoꝝ d̄corat. A Cãſare: dubitari poſſet de quo Cãſare diceret: niſi de
Cãſonia mentionẽ feciſſet: a Cãſare igit̄ itellige Caligula: qui: ut ſcribit trãquillus expẽditõis germanicã
ipetũ cõcepit: neq̄ diſtulit: ſed legiõib⁹ & auxiliis undiq̄ excitis delectib⁹ undiq̄ acerbiffime actis cõfecit tã fe
ſtinãter & rapide: ut prætorianã cohortes cõtra morẽ ſigna iumẽtis i ponere: & ita ſubſeq̄ cogere: Qua de
re ſcripſit p̄curatoribus triumphũ appararẽt quã minima ſumma: ſed q̄tus nunquã fuiſſet: qd̄o in omnium
hominum bona ius habent: quo tamen triumpho omiſſo uel dilato ouans urbẽ Natali ſuo igreſſus ẽ: de
ſenatu prius cõqueſtus iter cãtera fraudatũ ſe dicens iuſto triumpho: quum ipſe pauloante ne quid de ho

Laurus

notibus suis ageretur etiam sub mortis poena denunciasset.

BAR.FON.

Hæc cinere ulterior metuas? Ad avari obiecta respōdet Persius: se parcius uō uictur: quo magnificentius posthumet. Interrogat at nū tineat q̄ post mortē casura sūt: Ac tu meus hæres: canens auarē d̄ hærede sollicitum: ad eum se uertit: qui suus q̄doq; hæres futurus sit. O bōe num ignoras: ob caligulæ uictoriā de germanis: se paria dicit centū mactare uelle: i quo magna ipensa futura est. Missa est a cæsare laurus. C. Cæsar germanici & Agrippinæ filius: qui & Galigula dictus post Tyberium iperavit: unicā omio germanicā expeditionē suscepit: i qua nihil memoria dignū gessit. Verū tamen: magnificas lras Romā misit. præterq; barbaros transfugas & captiuos galliæ: procerissimum quemq; legit: quos i pompa catenatos adduceret. Ouans de inde urbem: natali suo ingressus est.

IOANNES BRITANNICVS

Aris frigidus excutit: remouet iquit cinis uetus ut sacrificia parent. Vir. Impositū cinerē & sopitos suscitāt ignes. Ac iā postib⁹ arma iā clamides regū iā lutea gausapa captis. Hæc cū distinctiōe legēda sūt ut arma: & clamides regū postibus adiungas gausapa uero capitis. Postib⁹. s. tēpli ubi hostiū spolia suspedi solēt. Vir. Captiuū pēdet currus curuæq; securēs. Lutea gausapa: genus stramēti uillofi dixim⁹ esse: quo i castris uterēt: uilē at fuisse uestē ostēdit et Oui. Gausapa si sumpsit: gausapa sūpta proba.

Lutea: crocea: sic. n. captiuū i pōpā triumphī ducebant. Captis: i bella uidelicet. i. captiuus: Effedag uehicula ex hostibus capta. q̄ i triūphi magnificentia uehebāt. Inde ē effedarius. i. auriga: i gentes rhēnos. Germanos: & Gallos: quos a rheno fluuio de noiauit: fluuius. n. ē: q̄ ortū habēs ex lepōtiis alpiū icolis: galliā diuidēs a germanis i oceanū Britanicū defluit. Ingētes: ex historia pēdet: nā Caligula cōuersus ad curā triūphi præter captiuos ac transfugas barba

ros: galliæ: quoq; pcerissimū: quēq; ac nōnullos ex p̄cipibus legit: ac se posuit ad pōpā: coegitq; nō tātū rutlare & sūmittere comā: sed & sermonē germanicū addiscere: & nomia barbarica ferre. Cæsonia: satyricæ cæsoniā dicit triūphi pōpā parare: tāq; taliū rex peritā: nā ut scribit Trāquillus. eā quis luxuriæ & lasciniæ pditæ ita ardentē & cōstater amauit Caligula: ut sæpe clamide peltaq; & galea ornata & iuxta ad equitatē militibus ostēderit. cæsonia: Cæsōes: & Cæsaries a cæso corpore m̄is sūt nomiati. Locat: dispōit: & parat. Diis igi genioq; ducis: sacrificiū ducētāq; uictimāq; p̄mittit i honorē deorū & p̄cipis adulationē: ob uictoriā reportatam ex hostibus: sic enim in principū grām multa fiebant. Genioq; ducis: hoc in iuidiam magis quam in principiis laudem dictū est. Is enim ut tradit Trāquillus: multos honesti ordinis deformatos prius stygmatum notis ad metalla & munitiones uiarū: aut ad bestias condemnauit: aut bestiarū more qua drupes cauea coercuit: aut medios serua dissecuit. Nec omnes grauib⁹ ex causis. uerum male de munere suo opinatos uel quod nunq̄ per genium suum peierassent. persius igi ueluti principis genium ueneraturus: in eius honorem sacrificiū se facturū dicit. Centum paria: duplicem hecatombem. Induco: ad sacrificandum. s.

Quis uetat? minæ persii ad hæredem nisi assenserit. Aude: superbe enūcia. i. audeto uetare: ne hæc faciam. Artocreas: genus cibi ex pane & carne: ut compositio docet: ab artos qd̄ ex panis & creos qd̄ ē caro. Nō audeo inquis: uerba hæredis quē secum inducit Persius loquentem: & hoc dicit: Non audeo te prohiberi quo minus ex sententia tua uiuas. Ut innuat se egræ ferre. Quo dicto Persi⁹ indignatus subiicit. exoffatus ager: quasi dicat cū iam te uideam nolle me me uiuere meo modo: & iam mihi ager sit optimus & p̄ximus urbi aliū mihi hæredem iueniam: cui ipse ager def. Exoffatus ager. i. lapidat⁹: nā lapides ossa terræ dicunt. Exoffare enim est ossa eximere: & purgare: unde Terentius de pisce ait. Cum rediero oxoffabitur. Iuxta ē: uicinus urbi. Age si mihi nulla lā reliqua ex amitis: ostēdit aut eos stulte facere: qui heredum metu timet arbitrio suo uiuere. cum liceat aliunde hæredes inuenire. Sāsus est igitur. Si mihi hæres meus obstiterit: quominus mihi liceat ex uoluntate mea uiuere: eo certe spero alium q̄ nullo generis uinculo: aut longinquo mihi coniunctus sit: rex mearum heredem iliquam. Ex amitis: amita patris mei soror: quia similiter tertia a me sit: atq; auia uideri potest: dicta ex eo quod ab antiquioribus auita sit uocitata siue amita dicta est: quia a patre amata est. Nam plus sorore: a fratribus q̄ fratres diligunt solent: uidelicet propter dissimilitudinem per sonarū: quæ ideo minus habent dissensionis quo minus æmulatio. patruelis nulla: patruelis filii dicuntur patru mei. Pronetis: filia nepotis: patru: genitiuis est casus: ut sit nulla patruelis & nulla pro neptis patruus dī quod fratris filiorum sit tanq̄ pater. Matertera: mater matura: mane: matrimonium: mater familia: matertera: matrices materiæ dictæ uidentur auctore Verrio quia sunt bona: qualia. s. sunt quæ sunt matura: uel potius a matre: quæ est originis græce: Est igitur matertera soror matris meæ: quasi mater altera. Accedo bouillas: bouillæ uicus inter urbem romam: & Ariciam in uia appia: Clodii cæde nobilitat⁹: Cæci & mutilato corpore illic mendicabant. Martialis: Debet aricino conuiuia recumbere cliuo. Iuuenalis. Dignus aricinos qui mendicaret at axes.

artocrea dicitur ubi fuit et adhibet uictimam

gausapa effedum effedarius

rhēnus

cæsones

oxoffare

patruelis patruelis matertera

Frigidus excutitur cinis: ac iā postibus arma iam clamides regū: iā lutea gausapa captis esse daque ingētesque locat cæsonia rhēnos Diis igitur genioq; ducis cetum paria ob res Egregie gestas induco: quis uetat? aude: Væ nisi conuiues oleum artocreasq; popello Largioran phibes? dic clare nō audeo iquis? Exoffatus ager iuxta est: age: si mihi nulla iam reliqua ex amitis: patruellis nulla p̄neptis Nulla manet: patru sterilis matertera uixit Deq; auia nihilū superest: accedo bouillas:

BARTOLOMEVS FONCIVS. Et aris frigidus excutitur cinis: Cum uictoribus supplicatiões decer-
nebatur: ad aras templaq; deum sacrificabant. Quod nūc feri ait litteris a Cæsare de germanica clade missis:
Iam clamydes regū: Vestis genus chlamis est: q̄ aliqui militarem existimant. Lutea gausapa: Gausape mi-
litare stramentum est. Lutus uero crocinus color a luteo pratensi flore: ac sine usu cognominatur. Perfimi-
lis autem colore ex floribus genistarū & croco. Vir. in geor. Belgica uel molli melius feret effeda collo. Propertius: Effeda: cælatis lista
britannia iugis. Ingentes rhenos: uel quia ut Suetonius ait ad triumpho pompam procerissimum quemq;
legit: ingentes accolat rheni dicit: uel quia etiam fluminum simulacra in triumphis præferabant. Rhenus
autem fluuius gallos a germanis determinat. Cesonia: Cesōiam luxuriæ ac lasciuia perditæ Caligula uxo-
rem duxit: ardetissimeq; amauit: Genioq; ducit: Natali enim suo urbem ouans intrauit. Veni si conuiues
Et nisi assenserit minuat. Conuiuere. n. est oculos claudere: q̄ sepe faciūt annuentes: Cicero in pisonē Ne
conuiuente quidem te: quod ipsum esset scelus: sed etiam hilarioribus oculis: q̄ solitus eras intuentē. Plini-
us decimo: Haliæ tantum in plumas etiam num pullos suos percutiens sub inde cogit aduersos intueri
solis radios: & si conuenientē flētēque animaduertit: præcipitat e nido uelut adulterinum & degenerem.
Artocreas: ex pane carneq; fiebant artocrea. Artos enim panem: creos carnem significat. Dic clare: uisus ē
hæres ægro animo id tulisse: ac propterea frontem aliquantulū cōtraxisse: ob quod eum clarius atque aper-
tius loqui iubet. Haud audeo inquis exossatus ager iuxta est. Prohibere inquis non audeo: ne saxi cedat:
quorū plenus ager propinquus est: Saxa enim terræ ossa existimantur: ut lapides in corpore terræ ossa reor
dici apud Ouidium. Age si mihi nulla iam reliqua ex amittis: Tacitæ obiectioni respondet. Nam dicere po-
tuisset. Si patrimoniū dissolues: propinquum hæredem non inuenies. Ait ergo qui suam hæreditatem ade-
ant non defuturos. Amita autem soror patris est: Patruelis filia patruī. Proneptis filia neptis. Patruus fra-
ter patris. Matertesa soror matris. Auia mater patris. Accedo bouillas: In appia uia bouillæ sūt: citra Artia
Romam uersus. A sconiū pro milone: Postera die occurrit ei circa hora nonam Clodius paulo ultra bouil-
las rediens ab Aritia.

Chlamis
Luteus

Coniuei

Artocre
as

IONNENS BRITANNICVS.

Cliuūq; ad uirbi præsto ē mihi manius hæres
Progenies terræ q̄re ex me quis mihi quartus
Sit pater haud prōpte dicā. tamē adde ēt unū:
Vnum etiam: terræ est iā filius: & mihi ritu
Manius hic generis ppe maior auunculus exit
Qui prior es: cur me i decursu lāpada poscis
Sū tibi mercurius: uenio deus hūc ego. ut ille
Pingitur: an reuuis: uim iu gaudere relictis

Cliuūq; ad uirbi: cliuū uirbius pximus ē in ur-
be ciprio uico ubi dianū fuit: illic ut linus ē auctor
cū Tullia interfecto Seruio p̄e Tarquiniū maritum
pria regē salutasset: domūq; se reciperet: uiso patris
corpore mulione euitatē sup ipsū corpus carpentū
agere præcepit. Illic mēdici sedebāt. præsto ē. m.
M. h. sēsus ē manius q̄ quidē p̄genies terræ dī ame-
nt maior auunculus hæres meus scribet. Satis lepi-
de ostēdit poeta iure origis oēs hoies cognatos es-
se. Manius: allusio ē ad illū maniū: quē germāi ut
scribit Tacitus antiq; carmibus celebrant (q̄d unū
apud illos memoriæ & annaliū genus ē) filiū fuisse
Tuistonis dei terra editi: eūq; originē gētis & cōdit

ad p̄sentē s̄t p̄sentē
p̄sentē s̄t p̄sentē

torē: alterius Manii equitis romāi mēinit Varro: quē duorū tātū cubitorū fuisse tradit: Manius at prænomen
dictū ē ab eo q̄d mane q̄s natū sit: ut Lucius q̄ luce. præsto ē. i. adest. nā præsto sum id est q̄d ad sū: nec alteri fe-
re uerbo coheret: cicero p̄ Murena. ius ciuile didicit: multū uigilauit laborauit: præsto multis fuit. Quare ex
me q̄s mihi q̄rtus sit p̄ tacitæ obiectioni respōdet poeta: posset. n. dicei hæres p̄ legē fieri nō posse: autē æquū
non esse ut aliū quam iure cōsanguinitatis cōiunctū hæredem reliquas: ait igif̄ persi: & maniū iā iure cōsan-
guinitatis & originis hæredē tuū scribi posse: q̄do & sui maiores originē habeāt a terra quē admodū & Ma-
nius. Quare ex me quis mihi q̄rtus sit p̄ haud prōpte dicā: ostēdit persi: mira urbaitate sexto generis gra-
du se quoq; a terra originem ducere: & ideo se Manii iure generis & originis cognatū esse. Est enim sensus. Si
uoles inquit quare ex me quis sit mihi proauus: nō facile tibi dicam: neq; enim nomina maiorum meo-
rum possum recordare: illud tamen certo scio: si ad proauū duos etiam addideris eum originem a terra du-
cere: ut itelligas Persiū sexto gradu genus suum ducere a terra: nā uult illos duos priores a terra natos & ab
iis quartū patrem genitum. i. proauum suū. Haud prōpte dicam: quasi difficile sit longo temporis interual-
lo genus suum reminisci. Tamen adde etiam unum unū ēt. i. si duos addideris. Ita hæc intulit ut quamuis
non teneat nomina maiorū suorū: tamen certo sciat originem suam sexto gradu duci a terra. Terræ est iam
filius: subaudi pater quartus. Exit: bene exit quasi ex terra. i. oritur. Et mihi ritu Manius hic generis ppe
maior auunculus exit. Ordo est. Et hic Manius exit mihi prope maior auunculus ritu generis. Hic manius:
quē dixi progeniē terræ. Prope maior auunculus exit: ē mihi habita ratiōe generis ueluti maior auunculus:
nā auctore Festo maior auunculus dī aui & auia auunculus. Qui priores cur me i decursu lāpada poscis: insul-
tat auaro hæredi: quem cursorib; palæstræ comparat: nā i palæstra exhibebāt q̄ ad extremā usq; lassationem
currerent cum facib; ardentibus: qui primus fuisset: ut defatigatus cursor integro facem dabat. hoc sic cice-
ro i rhetoricis nouis scripsit. Nō. n. quē admodū i palæstra q̄ tēdias ardētes accipit: celerior ē i cursu continuo
q̄ ille q̄ tradit: ita melior ip̄erator nouus q̄ accipite exercitū: q̄ ille q̄ decedit: p̄pterea q̄d defatigatus cursor dat
itegro facē. Sēsus ē igif̄. Cū tu auare & ætate & diuitiis me atcedas cur ē q̄d a me hæreditatē expectes: cum

presto

h ii

æquius sit me a te hæreditatē accipe: ut minus etate grauatū. quēadmodū cursor iteger. i. nō fatigatus i cursu a prior facē accipit: ut lassio. Sū tibi mercurius: satyrice dictū i pñdā hoīum auaritiā: q ad rē adeo anxii sūt: ut hæreditatis q̄ expectat: nihil minui oīno uelit: cū cōtēti eē deberēt q̄tacunq; pte s̄licta. Sū tibi mercurius. i. oīno moriēs tibi lucrū q̄tacunq; fuerit affero: nā Mercuriū: ut diximus supra: luci deū fabulata ē antiquitas: huic idib⁹ maiis sacrificabāt mercatores ut scribit Macrobius nā eo die natus dī: Mar. Maiæ mercenriū crea- stis. idus Vt ille pingit: nā & luci mercatorū deus pingebat. De hoc lege Diodorū & Macrobiū.

BAR.FON. Cluūq; ad uirbi: Aritiā Diana. n. iuocatū ab iferis Hippolytū i aritia nīphe egeriæ cōmēdauit: ubi uirbius uerso noīe: q̄si bis uir ē appellatus. Progenies terræ: eius. n. p̄cipio generis nō repto e terra ort⁹ appet. Quare ex me: Ex me si q̄ras q̄s abauus mihi sit haud tibi facile dixerī. Quod si atauū tritauūq; addi- deris ad unū tandē deuenies: cuius pens ignoret atq; ob id terræ filius iudicetur. Maior auunculus: auiaē fī

Qui prior es cur me i decursu lāpada poscis: cū grādiōr natus sis cur meā taptas hereditatē: cū tuā expectai potius debeā? Hoc at uel decursoꝝ graioꝝ cōsuetudie tractū ē: q̄ ut Herodo. viii. mēinit: Valcano facē puices ferre cōsueuerūt: uel de te dīferis cereris: q̄ cū facib⁹ ad extremā lassationē currebant: uel potius de palēstrita rū moī trāslatū ē. Cicero ad Herēniū. lib. iiii. Nō. n. quēadmodū i palēstra: q̄ te das ardētes arripit celerior ē in cursu cōtinuo: q̄ q̄ tradit ita melior ipator nouus q̄ accipit exercitū q̄ ille q̄ decedit p̄pterea q̄ defatigatus cur su integro facē: hic peritus iperatoꝝ iperito exercitū tradit: Vi tu gaudere relictis: Vis ne libenter assumere quicquid reliq̄ri: qui pro mercurio tibi sum diuitiæ: lucrūq; deo. IOAN. BRI.

Deest aliqd sūmæ: cōq̄stio ē hæredis q̄ iminuita sit hæreditas. Minui mihi: uerba Persii. Vbi sit fuge q̄rere qd̄ mihi quōdā Legarat stadius: imode rata hæredis libidinē habēdi iprahēdit: q̄ ē de alie nis legatis & hæreditatib⁹ rōnem sibi reddi postulat. Neu dicta repōe p̄na: noli iquit. more p̄no a me rei admistratæ rōnem posce: nā reponē cū in uarias accipiat significatiōes: hic p̄ reparat & ueluti renouat ponit: ut sit noli i me iisdē uerbis uti: q̄b⁹ solet p̄ i filiū: cū ad mīstrate pecuniæ rōnem exigit sic. n. reparat uerba p̄na: unde ē illud Mar. q̄ amīfū sōnum i urbe i puincia reparabat: Ingētī fruor iproboq; sōno Et totū mihi nūc repono: q̄cquid Terdenos uigilaueŕā p̄ ānos Surgētē focus excepit. Fœnoris accedat merces uerba hæredis: q̄ rōnē sibi postulat reddi fœnoris. Merces fœnoris fœnus p̄prie auctore Festo appellat naturalis terræ fœnus: ob q̄ causā & nūmorū fœtus fœnus ē uocatū: & de ea re leges fœnebres. Quid reliquū ē? cū it̄rogatiōe legēdū & supbe: Reliquū: nō it̄rogātis: sed idignātis & irascētis: naturale. n. ē: ut cū irascimur: ultia aduersarii uerba repetamus. Nūc nūc ipēsius unge: idignatus & offēsus auiditate hæredis cōputātis qd̄ reliquū eēt: exclamat minās se lautius & sūptuosi⁹ uictur. Per qd̄ monet poeta neminē dū studet posteros hæreditate iuuare: sordide uiuere debere. Unge puer caules: amulatio ē Horatii. Unge si caules oleo meliore: caputq; cœpis ipexa fœdum prurigie. Mihi festa luce coquat Vrtica: Sēsus at̄ ē. Ego iqt p̄ce & sordide uiuā: ut multa reliquā filio tuo ne q̄ssimo: q̄a omnia ad oē libidinē p̄fūdāt cū idignatiōe legēda sūt. Vrtica: urticā posuit p̄ uilissima quaq; herba. Sinciput: pars ē capitis Iuue. Comedā iquit flebile nati Siciput elixi Sicipita at̄ uertina lautæ gulæ scribit Pli. fuisse. Fumosiū: ad summum seruātū. Fixa aure: qua suspēsū. fuit IOAN. BRI.

Deest aliqd sūmæ heredis uerba uel p̄rimoniū iminutū cōq̄rētis: uel nūqd e sūma desit it̄rogātis. Minui mihi. Respōdet sibi ipsi qd̄cūq; dēst iminuisse. Verū si ei qd̄ supest relinqt: dīsttat: q̄rei qd̄ oli sibi a statio lega tū sit fœnoris. Accedat merces hic exime sūptus: dicta parētū ad filios: cū ad monēt ne p̄rimoniū minuāt: sed i tegra sēper sorte ex mercede fœnoris sūptus faciāt. Reliquū cū hæres it̄rogasset qd̄ reliq̄ foret ille indignans famulū lautiorē copiosiorēq; uictū parare iubet. Statuit. n. geniū suū nō defraudare: quo luxuriosi⁹ hæres ui uat. Fixa fumosū sinciput aure ad fumariū appēsū sinciput qd̄ ē anterior capitis pars aures t̄pacq; cōplectens: Neq; uero i porco solū: sed i hoīe dī: Appollinaris ad Valeriū maioranū partēq; cerebri. Hic galeæ cum par te rapit: fortiq; lacerto Disiicit ancipiti miserabile sinciput ense. IOAN. BRI.

Vt tuus iste nepos. i. filius tuus nequissimus: nā nepotes luxuriosæ homines uitæ appellant: quod nō magis iis rei suæ familiaris cura est: q̄ iis q̄b⁹ pa ter auusq; uiuūt: amulatio est Horatiana. Filius aut ēt hæc libertus: ut ebebat hæres Diis inimice senex custodis? Anseris extis. i. aserino iecore: qd̄ iter de licatas dapes habebat: unde ita scribit Pli. Nostri sa piētiores q̄ anseres iecoris bonitate nouei: fartilib⁹ in magnā amplitudinē crescit: exemptū quoq; lacte mulso augetur. Nec sine causa i quæstioe est: quis primus tantum donum inuenerit Scipio an Metellus uir cōsularis: an. M. Seseius eadem etate eques roma nus. Cum morosa: cum modo aduerbiū ē temporis nō aut p̄positio. Singultiet: rē prudēdā expressit

hanc ipse p̄tinet
hanc ipse p̄tinet
hanc ipse p̄tinet
hanc ipse p̄tinet
hanc ipse p̄tinet

Genus

Siciput

cu

singultiente sumptū est q dū singultit toto corpore mouet. Patricia imeiat uulua. Hora. Ne ditior aut for-
ma melioris meiat eodē. Mihi trama figurā Sit reliq lepida trāslatio sūpta a tela: cuius filū qd itra stamen
currit trama appellat a tranādo. Teren. subtegmen dixit. A nus subtegmen nebat: erit igit sēsus. Ego ei^o ma-
cilētiā fuero: ut costā & reliq ossa q corpis tātū texturā prābēt: mihi reliquant: & is obesissimo sit uētre. Fi-
gure: formā: & speciei corpis. Ass illi tremat omēto popa uēter: popa a persio accipit p pigui: a quo deducti
sunt popinones. i. ii. quos nūc dicimus tabernarios uel luxuriosos: q se popinis dedūt. Nā popinā dicunt ta-
bernā: ubi publica parant obsonia. Trāqllus i Nerōe. Interdictū ne qd i popinis costi prāter legumina aut
olera ueniret: cū antea nullū nō obsonii genus pponeret. Hora. Quin oīa malit Quacūq i mundis feruent
allata popinis. Omēto: de omēto dixius supius i secūda satyra. Vnde animā lucro: nimie & imoderata he-
redis concupiscentia offensus: utpote quē uideat auaritiā suā finem nullum facere: exclamat: exandescit:
irascit. Mundi quem cosmon grāci nomine ornamenti appellauere cum & nos a perfecta absolutaq ele-
gantia mundum. Ne sit prāstantior alter. Horatius. Ne sit te ditior alter.

BAR. FON. Ut tuus iste nepos: ad se ipsū i secūda psona: cū indignatiōe maior loq. Nepos aut ppterea lu-
xuriosus & pdigus dī: q sub auo educati solutiore delicatiorēq uitā degūt. Hor. Discit^o aut pdā nepos. Sa-
tur āseris extis: sapiētioris: ut Pli. x. li. refert. Iecur anseris pbaueit fertilibusq i magnā āplitudinē crescit. Ex-
emptū quoq lacte mulso auget: de eo Hor. Piguib^o & ficcis pastū iecur āseris albi. Inguine uago: ab ingui-
nis uicinitate iguē p mēbro uirili ponit: Vagū at dicēdo rē turpē hōesto uocabulo cōtegēs maronianū illd^o
expssit. Iā primū satis hic libidiosus alternis & eūdo & exeūdo porta te faciet patētiore. Morosa uena cū p-
prie uena sit: p quā sāguinis riuus meat: qā tñ p uenā quoque genitura trāscurret. Genitalis seminis iter in i-
guine uenā denoiat: qd plane p singultū expssit. Nā ut singultiūt fauces: ita quoq gēitura fluēte singultire ui-
det penis. Morosā aut dicēs id mutoni. qd ē hoīs i amor uetita & negata petētis dedit. Patricia imeiat uul-
ua: cū generosa & nobili formā coeat. Mihi trama figurā sit reliq: ast illi tremat omēto popa uēter: sēsus ē
ut ego parcius uinēs emacrea: eo p luxū piguescēte: sibi. n. tramā. hoc ē uiliora obsonia reliq dicit. Trama. n.
filū ē qd itra stamē discurret. Staminis aut fila pciōsiora q trame sūt. Omētū uero mēbrana tenuis ē: q itesti-
na cōtegit. Popa at pigue significat: unde & popina deducit: Nā qd a quodā scribit panē eē: quo sacerdotes
uel eorū ministri uescebāt: unde & popeanū unguētū dī: fide caret. Pōpeanū. n. a popea Nerōis uxore appel-
lari pli. testimonio: uolūne. xi. planū ē ait. n. Grassissimū asinā lac ut coaguli uice utant. Cōferre aliqd & cā-
dori i mulierē cute existimat. popea certe Domitii Nerōis cōiunx qngētas p oīa secū fctas trahens balneae
etiā solio totū corp^o illo lacte marcerabat: extēdi quoque cutē credēs: Itē. viii. & uigesimo: cutē i facie erugari
& tenescere & cādorē custodiri lacte asinino putat: notūq ē qsdā quotidie septingētas custodito nūero foue-
re: popeaq hoc uxor Nerōis picipis instituit: his quoq luue: accedit: aut piguia popeana spirat: & hic miseri-
uiscant labra mariti. Vēde animā lucro: hāc ab eodē nō sine stomacho dicunt: q demēs ut patrimoniu grā-
de relinqueret multos labores piculaq ptulerit. Ne sit prāstantior alter.

Cappadocas rigida pingues pauisse catasta.

Rē duplica. feci. iam duplex. iā mihi quarto

Iam decies redit in rugas. depinge ubi listam

Iuuentus chrysippe tui finitor acerui. Finis

IOAN. BRI. Cappadocas rigida pingues pauisse catasta: diuites romāi auctore plinio tot seruos ale-
bāt: ut eorū iustos & itegros ppe exercit^o domi ha-
berēt. Et quo plures alebāt eo potētiore habebāt
unde luue. protin^o ad censū: de morib^o ultia fiet.
Quaestio: quot pascit seruos? quot possidet agri lu-
gera? Cappadocas. cappadocia finitima est Arme-
nia: unde serui mittebāt ut e Syria. Mar. Cuius nō
syriaeue parthiaeue: Nec d cappadocis aequas catastis. Catasta: catasta loca sūt ubi serui uenales exponebāt
a catistao qd ē expono. Mart. Inspexit molles pueros: oculisque comedit. Nō hos quos priā pfituere casā:
Sed quos arcanā: seruāt tabulata catasta. Tibull^o. Regnū ipse tenet quē saepe coegit Barbara gypsatos ferre
catasta pedes. Illic fuorū garritu igēs erat strepit^o. Mart. Heu q lingua silet: nō illā mille catasta Vicebāt. panif-
se: aluisse. Rē duplica: irrisorie & satyricē itē exclamat i auag. Feci. iā triplex: iā mihi quarto: iā redit i rugā
decies: i probitas auari ostēdit: q coacernāda rei finē nō iuenit: iuxta illud luue. Crescit amor nūmi qm ipsa
pecūia crescit. Hoc. n. dicit auarus: rē decies cōduplicauit nec tñ adhuc cupiditati modū iueni meā. Iā redit i
rugā decies: respexit ad illud op^o Chrysippi qd scripsit de cōduplicato: uel cōnexo: nā seqt. Depinge Chrysip-
pe ubi listā. Depinge ubi listā: satis lepide auag inducit: ut nescientē auaritiā suā terminū imponere: a Chri-
sippo petere ut sibi modū quarendā rei prāfiniat. Chrysippe tui finitor acerui: Chrysippus Solensis: uel
ut alii scribūt Tarsensis fuit. Apollonii filius. zenonis sine Cleātis discipulus: ut Valerius nero tradit Clean-
tis prāceptor: uir ingeniosus & acutissimus in omni genere orationis: & subtilitate disputandi adeo acers:
ut nō illepide quidam dicerent si apud deos usus esset dialecticā: ut nō temere aliam futurā q Chrysipeanū
hūc scribit Valerius octogesimo āno: uolumen cōceptum quadragesimo: exactissimā subtilitatis absoluisse.
Constat enī septuaginta & quinq uolumina scripsisse: adeo ut Valerius tradat ad eā quā scripsit cognoscen-
da: longa uita opus esse. Eum tradit Hermippus a discipulis ad sacrificium uocatum dulce merum hauisse
ex quo quinta die defunctus est: cum septuaginta & tres uixisset annos. In quo miror ab hoc Valerium
Maximum dissentire de aetate: cum scribat octogesimo anno uolumen perfecisse. Et ille. lxxiii. anno mor-
tem obiisse. Sunt qui dicāt risu comprāhensum expirasse. nam ut testatur Laertius: cū asinus māduicaret fir-

popa

dis-
nō dū
nō dū
nō dū
nō dū
nō dū

Trama
Omentū

Digius
Vn
Palm
Sext
P
C
P
D
P
C
C
C

cappadocia
catasta: mart.

cus: aniculae dixisse uinum asino sorbendum daret: nimioque risu detentum exhalasse animam: unde auarus ita eum alloquitur. ut dicat. O Chryppe finitor tui acerui: hoc est tui libri in quo tanta cumulaſti: depinge ubi ſiſtam. Inuentus: id eſt oſtende: designa mihi ubi. i. in quo diuitiarum loco inuentus ſiſtam: hoc eſt pedem ſigam: ac ſi dicat tantam eſſe ſuam cupiditatem: ut nullo pacto ei finem ex ſe reperire queat. Sicque poeta cupiditatem auari inſatiabilem eſſe oſtendit.

FINIS.

BAR.FON Cappadocas rigida pigues clauſiſſe cataſta. Ne quem alium ſeruorum alter maiore gregem poſſideat. Cataſta autem locus erat: ubi ſerui uenales exponebant: a graeco uerbo catiſtao quod ex pono ſignificat: appellata. papini in ſiluis. Non te barbaricae uerſabat turba cataſta. Tibullus. Nota loquor regnum ipſe tenet quem ſaepe coegit barbara gypſatos ferre cataſta pedes. pli. v. & xxx. Tale in cataſta uidere chriſogonum ſyllae. Cappadocia uero Solino auctore pontica regio eſt: quae leuo latere utraſque armenias comagenaeque tangens: dextro multis aſiae populis circumfuſa ad tauri iuga & ſolis ortus attolitur. Appianus uero minoris armeniae partem: ptolomaeus ipſam minorem armeniam eſſe ſcribunt. Iam decies redit in rugam re decies geminaui: neque tamen cupiditati modum adhibui. Depinge ubi ſiſta iuuentus Chryſippe tui finitor acerui: neſcius auaritia ſuae finem imponere Chryſippum rogat: quo tandem in numero diuitiarum conſiſtat. Chryſippus uero Apollonii ſolentis ſiue tarſentis filius Cleantis Zenoniſque auditor: ut refert Laertius undecim & trecenta uolumina in logicis ſcripſit: in quibus omnia ad eam artem ſpectantia & coaceruitate & diligenter abſoluit. Ob quod ait ſui acerui: hoc eſt dialecticorum libroꝝ cumuli finitor Chryſippum reptum eſſe.

FINIS.

BARTHOLOMEVS FONTIVS FRANCISCO SASETTO SALVTEM.

Eſte facis Saxette cariffime: qui ita diligenter ſtudiis noſtris icumbas: ut etiam minutiora quoque perpendas. Quod ſi reliqui facerent ſtudioſi latinae linguae: non in tantis ignorantiae tenebris uerſaremur: Quaeſiſti ex me ſaepe: ut quaedam menſurarum uocabula annotarem. Quae ſane aliquandiu ob innumeras occupationes a me dilatas: nunc in unum collecta plura etiam quam petieras ad te mitto: ut tarditas temporis: ubertate muneris compenſet. Meſura proprie ea eſt quae a membris hominis ſumpta eſt: ſedeius quoque appellatione continet quicquid ponderis: capacitate: longitudinis: latitudinis animoque finit. Verum ea: quae ex me quaeris: plurimum & iter ſe eque

Digitus
Vncia
Palma
Sexta
Pes
Cubitum
Paſſus
Decempeda
Clima
Actus
Iugerum
Stadium
Miliare
Centuria

lium interuallorum meſura determinatur. Meſurae autem appellationes ſunt digitus. Vncia: Palma: Sexta: pes: Cubitem: paſſus: Decempeda: Clima: Actus: Iugerum: Stadium: Miliare: Centuria. Digitus eſt minima meſurarum infra quam ſi quid dimetiamur: partibus reſpondemus: ut dimidiam tertiam quartam uel digiti parte digitorum porro obſeruatio duplex eſt. Quadratus. n. dicitur & rotundus ſed cum ſimpliciter appellamus: rotundum accipimus: qui quidem eſt ſextadecima pedis pars: tribus quartisdecimis ſuis quadrato minor. Vncia uero digitum unum & eius tertiam partem habet. Nam duodecim unciis pes integer diffinit. palmam duplicem eſſe reperio extenſam ſcilicet & compreſſam. Extenſa eſt quantum expanſa manus a pollice ad minimum ſe extendit: quae quidem eſt duodecim digitorum: Compreſſa quantum digiti quattuor ſimul iuncti excepto pollice ſe expandunt: uel palmam ſimpliciter nominantes de compreſſa intelligimus. Sexta digitos duodecim continet: eandem .n. meſuram: quam extenſa palma complectitur: pes uero eſt ſexdecim digitorum. Ex pede autem & ſemis cubitum fit: ex pedibus quinque paſſus: quatuor & ſpatium illud quod iter ambulandum eſt inter pedes: paſſus etiam nuncupatur: diſtus quoque gressibus mutuis pedes pateſcunt. Decempeda ex pedibus decem conſtat: Vnde etiam nomen ſuſcepit. Sex uero decem pedum clima reddunt: quod quoque uerſus pedum eſt ſexaginta. Actus dicitur quod in eo boues agerent: cum araret uno impetu iuſto: qui erat centum uiginti pedum. Tris autem actus. eſſe reperio: minimum: quadratum & duplicatum. Minimum quattuor pedes pater: quod ſpatium in agris erat inter uicinos. Quadratus undique centum uiginti pedibus preſinit: Quadratus duplicatus iugerum preſtat: dictum quod ex duobus quadratis iſtibus ſit iniunctum: Vel ut Varroni & pli. placet: quod id ſpatium uno iugo bouum in die arari poſſet. protendit itaque iugerum in longum pedes ducentos ad quadraginta: in latum uero centum uiginti: Stadium paſſibus centum uiginti quinque deſcribit: Miliarium ſtadia octo hoc eſt paſſus mille complectitur: Centum iugera primo centuriam faciebant. Vnde nomen quoque ſordida eſt: mox ex ducentis iugeribus ſeruato nomine expleuerunt: Meque uero me peterit in re militari centuriam: centum militum numerum continere & centurionem appellari qui illis praeeſt: ſubcenturia toſque dici milites non primae ſed ſecundae centuriae: ubi ad inſidiandum maxime locabantur. Ex quo in ſubcenturiis quaſi in inſidiis quempiam poſitum appellamus. Centuriatum quoque aduerbium: quod habundantiam copiamque deſignat a centuriis: quae in comitiis ferebant ſuffragia deriuatur. Vnde & centuriata comitia. caeterum meſuris omnibus quanto breuius fieri potuit explicatis breui quoque ponderum uocabula enarabo: ne quid honeſto ſtudio tuo deſit. ponderum omnium minimum ſiliqua eſt: quod granum ex ea eſt ſiliqua: quam ſiliquam graecam nuncupamus. Sex autem ſiliqua ſcrupulum faciunt: qui & obolus nuncupatur: quem nos pennum denarium dicimus. Eſt uero quarta & uigelimae unciae pars. Supra obolum drachmam ponimus: quae ex ſcrupulis tribus conſtat. Sextula autem ex quattuor. ſic dicta quod ſexta ſit pars unciae. Hanc quodam tempore uetuftiore ſ denarium appellarunt. Denarius enim tunc argenteus numus erat ponderis ſiliquarum quattuor & uiginti: quamquam proprie denarius decem aſſium pondo conſtet. Atque haec erat apud antiquos minima quidem aëris ſignati pars ſupra ſextulam ſemunciam legimus: dimidium unciae continentem.

Uncia ab uno denominatur: quod ex duodecim ea unica est ps: assis: uncia duæ: sextans: quasi sexta pars as-
 sis nuncupant. **Q**uadrans: quarta pars: hoc est tres uncia qui & triuncium quoq; dicit. **T**riens: tertia pars as-
 sis. **Q**uincunx uncia quinque: semis dimidium assis. **S**eptrunx septem uncia. **B**es uncia octo: quasi des dē.
 pro triente ex asse. **D**odrans dempto quadrante nouem uncia: quem & nouuncium dicimus. **D**extās: decē
 uncia dicitur quia assi deest sextās. **D**eunx undeci uncia: quasi una uncia ex asse dempta: Inde as ex duode-
 cim unciis constans: mina a græcis: mina a nostris interpositiōe litteræ appellatur. Hunc & libram dicimus:
 cuius diminutiū libella: a qua & deliberare: quia quid perpendit tractum est Libellæ dimidium est sembe-
 la: quæ semis assis erat: supra assem erat dupondus: libræ duæ a duob' ponderibus. pondus. n. & pōdo assis
 pōdere dicebatur: unde & unum pondus est assipondium appellatum: **V**ltra dupondiū est sestertius libræ
 duæ & semis: dicitur quasi semis tertius: hoc est post duos sequens tertio loco seīs: quia. n. fiebat ex duob' as-
 sibus & tertio semisse sestertium ueteres uocauerūt: auctores sunt Varro Festus uictruius & cæteri doctiois
 quos ego testes rei tam notæ non adduxissem: nisi apud Lampridiū in heliogabalo cōpisssem: sestertia cen-
 tum libras. xxx. argenti esse sed parum idoneus auctor est cui credere debeamus: nisi forsam eius æuo erāt
 eiusmodi pondera imutata: supra sestertiū tressis a tribus assibus dicitur: ut apud persiū tressis agaso. **O**ctus/
 sis quoq; ac nouissis: decussisq; reperitur octo nouem ac decem asses. **D**ecusssem uero & denarium a. x. assi-
 bus nominaret. **A** duobus deinde decussibus biceffis. i. xx. asses. **A** trib' triceffis. xxx. asses. **P**ersius & cētusie
 utitur: ut Et centum græcos curto centusse licetur. Erant aut centusse centum asses: qui erant breues ex ære
 nummi supra centussem maius æris uocabulum non habemus. **N**am ducentos: tricentos: quadringentosue
 cum dicimus: non magis asses qui denarios: aut alios nummos significamus: **I**nfra uero: talentum est: cuius
 uariæ species cum pondere: tum materia extiteit. **N**am secundum diuersas gentes: diuersi quoq; ponderis i-
 uenitur. **V**erū quod celebrius est: atticū maius & min' talentū extat. **M**inus assibus. lx. **M**aius tribus & octo
 ginta & triente describitur: licet aliqui octoginta tantū assium extitisse contendant. **P**li. maior talentum atri-
 cum ex Varronis sententia sexdecim sestertiis taxari scribit. **C**ui si credimus librarum erit quadraginta: sed
 hæc depondere. **M**ateriam uariam extitisse grauissimi attestant auctores: nam non solum aurum: argentū
 æs hoc pondere æstimari comperimus: sed ferrum etiam & alumen **C**urtius. n. candidi ferri talenta centū: &
Herodotus aluminis mille talenta scribit: hæc sunt mi Saxete quæ breuiter de mensuris ponderibusq; colle-
 gi: si qua in re alia tibi usui esse possum omne meum studium tibi paratissimum semper erit. **V**alle.

FINIS.

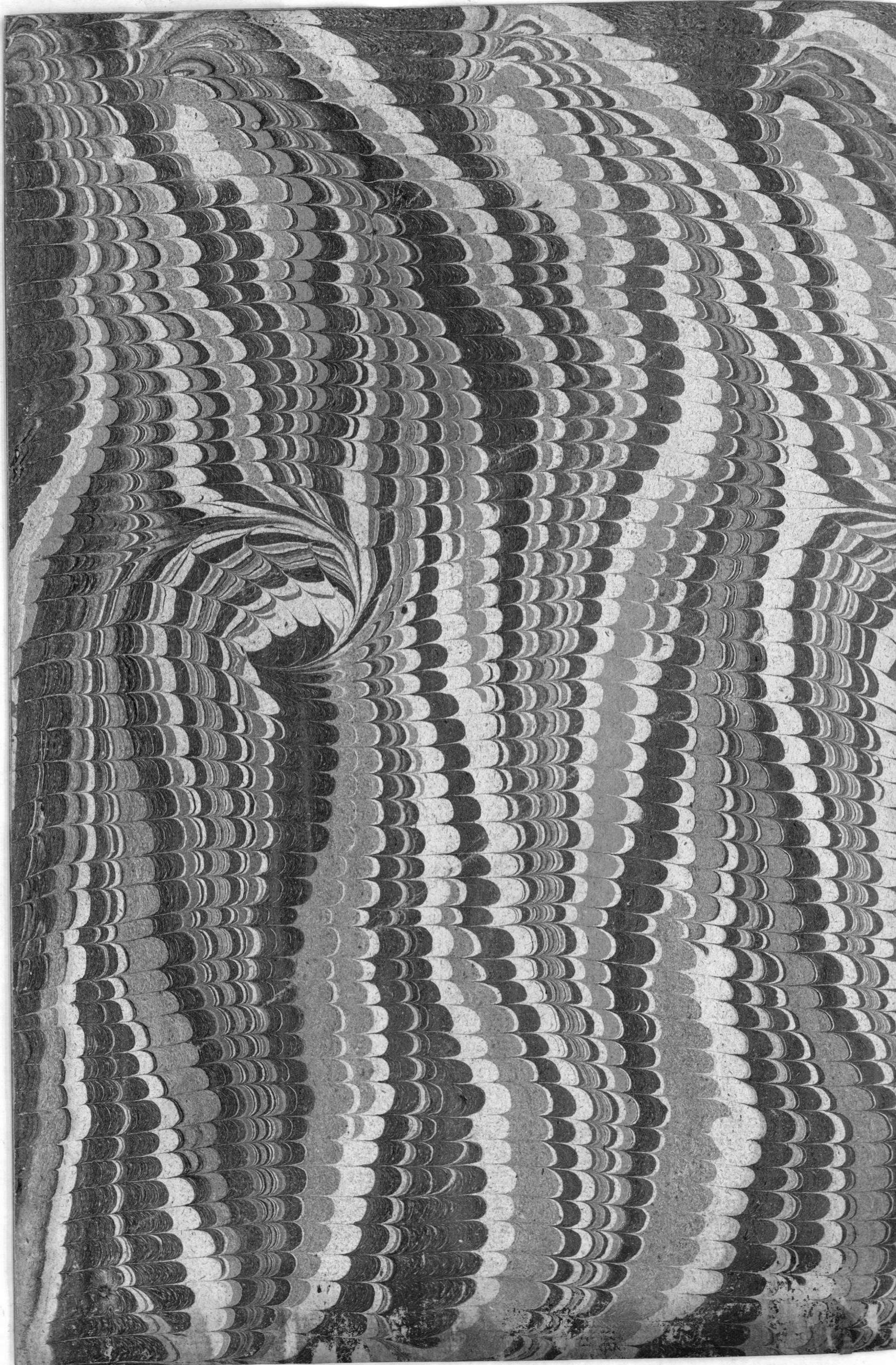
Impressum Venetiis per Petrum Io. de quarengis Pergomen-
 sem. Anno Domini. M. CCCCLXXXV. die. xiii. Aprilis.

Registrum huius operis.

a b c d e f g h   a est quaternus. h. duernus omnes alii sunt terni.

BIBL
De
N

X
Lucan,
Pharsalia

Pervium
Satira

Nº 87

Salu Reservada

Incomunicable

1492

Venetius

TOLEDO

BIBLIOTECA PUBLICA

Dep. INC.

Núm. 87